

คิตาบิอิกาน

คัมภีร์แห่งความมั่นใจ

พระบาชอูลลาห์

คิตาบิอิกาน

(คัมภีร์แห่งความมั่นใจ)

Kitab-i-Iqan
(The Book of Certitude)

จัดพิมพ์โดย ธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศไทย พ.ศ. 255_

Published by Spiritual Assembly of the Baha'is of Thailand 201_

คำนำ

“จงรอไปเถิด ดังเช่นพวกก่อนหน้าเจ้ากำลังรอ!” คือวาทะตอนหนึ่งในคัมภีร์นี้ที่สะท้อนถึงประวัติศาสตร์ชำระรอย ที่ศาสนิกชนของศาสนาต่างๆ ในทุกยุคเฝ้าคอยการเสด็จมาของพระศาสดาพยากรณ์ และเมื่อพระศาสดาตามพันธสัญญาเสด็จมาแล้ว พวกเขากลับปฏิเสธและเฝ้ารอต่อไป และชาวมุสลิมก็ไม่ใช่ข้อยกเว้น ดังที่พระบ็อบพระศาสดาผู้บิกทางให้แก่พระบาฮาอุลลาห์ ทรงลิขิตไว้ก่อนที่พระบาฮาอุลลาห์จะลิขิตคำบีบิกานว่า “หากสาวกของคัมภีร์ โกรอ่านนำข้อพิสูจน์ทั้งหลายคล้ายกับที่ตนเสนอต่อพวกที่ไม่เชื่ออิสลาม มาใช้กับตนเอง จะไม่มีแม้ดวงวิญญาณเดียวที่ถูกพรากจากพระผู้เป็นสัจธรรม” (Selections from the Writings of the Bab, p.120)

เหตุผลสำคัญอย่างหนึ่งสำหรับปรากฏการณ์เช่นนี้คือ คำพยากรณ์ทั้งหลายในคัมภีร์ต่างๆ เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระศาสดาองค์ใหม่ในอนาคต มักลิขิตไว้ด้วยภาษาที่เป็นนัยและยากที่จะเข้าใจหรือตีความได้ถูกต้อง ศาสนิกชนของศาสนาต่างๆ จึงปฏิเสธพระศาสดาตามพันธสัญญาที่เสด็จมาเมื่อพบว่า ไม่ตรงกับคำพยากรณ์ต่างๆ ที่ตนตีความตามตัวอักษร ตัวอย่างหนึ่งเกี่ยวกับประเด็นนี้ที่พระบาฮาอุลลาห์ลิขิตไว้ในคัมภีร์เล่มนี้คือ :

หากคำพยากรณ์ทั้งหลายที่บันทึกไว้ในกอสเปวบังเกิดขึ้นจริงตามตัวอักษร หากพระเยซูบุตรของแมรีเสด็จลงมาจากนภานก่อนเมฆให้เห็นตำตาร่วมกับเทวดา ใครหรือจะกล้าไม่เชื่อ ใครหรือจะกล้าปฏิเสธสัจธรรมและคูหมัน? ไม่เพียงเท่านั้น ความอกสั่นขวัญหนีจะครอบงำทุกคนที่อาศัยอยู่บนพิภพอย่างทันใด จนไม่มีดวงวิญญาณใดสามารถเอ่ยสักคำ ไหนเลยจะปฏิเสธหรือยอมรับสัจธรรม เป็นเพราะความเข้าใจผิดเกี่ยวกับสัจธรรมเหล่านี้เอง นักบวชคริสเตียนหลายคนจึงปฏิเสธพระโมฮัมหมัด และพูดคัดค้านด้วยถ้อยคำว่า : “หากท่านเป็นศาสนทูตตามพันธสัญญาจริง เช่นนั้นทำไมท่านไม่มีเทวดามาด้วยตามที่คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของเราทำนายไว้ ซึ่งจะต้องลงมากับพระผู้ทรงความงามตามพันธสัญญา เพื่อช่วยเหลือพระองค์ในการเปิดเผยพระธรรมและกระทำตนเป็นผู้เตือนประชาชนของพระองค์?”

แม้คัมภีร์ โกรอ่านจะระบุถึงพระศาสดามากมายในอดีตที่พระผู้เป็นเจ้าส่งมาเป็นลำดับ เพื่อสั่งสอนและนำทางมวลมนุษย แต่ด้วยสมณนามของพระโมฮัมหมัดที่ระบุไว้ในคัมภีร์ โกรอ่านเช่นกันว่าเป็น “ตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” ชาวมุสลิมจึงยืนยันว่า พระโมฮัมหมัดคือพระศาสดาองค์สุดท้ายและพระผู้เป็นเจ้าจะไม่ส่งพระศาสดาอีก นัยนี้ก็คือ ชาวมุสลิมไม่ยอมรับพระบาฮาอุลลาห์ผู้ก่อตั้งศาสนาบาไฮ

เพราะถือว่าเสด็จมาหลังจากพระโมฮัมหมัด ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์ชำระรอยในอดีตที่ชาวยิวไม่ยอมรับพระเยซู และพระโมฮัมหมัด เพราะถือว่าพระโมเสสคือพระศาสดาองค์สุดท้ายและพระผู้เป็นเจ้าจะไม่ส่งพระศาสดา มาอีก ทำนองเดียวกันคริสเตียนก็ไม่ยอมรับพระโมฮัมหมัดเมื่อพระองค์เสด็จมา เพราะถือว่าพระเยซูคือพระ ศาสดาองค์สุดท้าย ความจริงนั้นชาวยิว คริสเตียนและชาวมุสลิมไม่ว่าจะไม่ว่าจะเชื่อว่าจะมีพระศาสดาเสด็จมา อีกหลังจากพระศาสดาของตน เพราะคัมภีร์ของพวกเขาที่พยากรณ์ถึงการเสด็จมาของพระศาสดาตามพันธ สัญญาในอนาคต แต่พวกเขายืนยันว่าพระศาสดาตามพันธสัญญาของตนจะเสด็จมาส่งเสริมศาสนาเดิมของ ตนให้ยิ่งใหญ่เกรียงไกรไปทั่วโลก ไม่ใช่มายกเลิกกฎของศาสนาเดิมของตนและก่อตั้งศาสนาใหม่ บัญญัติ กฎใหม่ เกี่ยวกับเรื่องนี้พระบาฮาอุลลาห์ลิขิตไว้ในคัมภีร์นี้ว่า :

และเมื่อสมัยของพระโมเสสสิ้นสุดลง และแสงสว่างของพระเยซูส่องจากอรุโณทัยของพระวิญญาณมา ออบโลก ประชาชนทั้งหมดของอิสราเอลลุกขึ้นคัดค้านพระองค์ พวกเขาโวยวายว่าพระผู้ซึ่งการเสด็จ มาของพระองค์คัมภีร์ไบเบิลทำนายไว้ จะต้องเผยแผ่และทำตามกฎของพระโมเสส ทว่าชายหนุ่ม ชาวนาชาลินผู้หนึ่งที่อ้างสถานะของตนว่าเป็นพระเมไซยะ ได้ยกเลิกกฎการหย่าร้างและวันซาบาท ซึ่ง เป็นกฎที่มีน้ำหนักที่สุดของพระโมเสส ยิ่งไปกว่านั้นมิอะไรที่เป็นสัญลักษณ์ของพระศาสดาที่จะเสด็จ มา? ประชาชนเหล่านี้ของอิสราเอลแม้กระทั่งทราบจนปัจจุบัน ก็ยังคงคาดหวังรอดคอยพระศาสดาองค์นี้ที่ คัมภีร์ไบเบิลทำนายไว้!...

นอกจากวรรคนี้ยังมีวาทะอีกท่อนหนึ่งในกอสเปวซึ่งพระองค์ (พระเยซู) ทรงกล่าวว่า : “สวรรค์และโลก จะมลายไป : แต่วาทะของเราจะไม่มลายไป” (ลูก 21:33) คัมภีร์บรรดาผู้สนับสนุนพระเยซูได้ยืนยันว่า กฎของกอสเปวจะไม่มีวันถูกยกเลิก และเมื่อใดก็ตามที่พระผู้ทรงความงามตามพันธสัญญาถูกแสดงให้ เห็นชัด พระองค์จะต้องยืนยันและสถาปนากฎที่ประกาศไว้ในกอสเปว เพื่อว่าจะไม่มีศาสนาใด เหลืออยู่ในโลกนอกจากศาสนาของพระองค์...

สิ่งหนึ่งที่เหล่านักบวชยิวนำมาหาเรื่องพระองค์ (พระโมฮัมหมัด) คือ หลังจากพระโมเสสไม่ควรมีศาสน ทุตถูกส่งมาจากพระผู้เป็นเจ้า ไซ้แล้ว มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ทั้งหลายเกี่ยวกับดวงวิญญาณหนึ่งที จะต้องถูกแสดงให้เห็นชัด ผู้ซึ่งจะทำให้ศาสนาของพระโมเสสก้าวหน้าและส่งเสริมประโยชน์ของ ประชาชนของพระองค์ เพื่อว่ากฎของยุคศาสนาของพระโมเสสจะห้อมล้อมทั้งพิภพ...

เป็นเวลาว่าหนึ่งพันปีพวกเขา (ชาวมุสลิม) ได้สวดวอนนะท่อนนี้ และประกาศคำตำหนิชาวยิวโดยไม่ ตั้งใจ หารู้ไม่ว่าพวกเขาเองก็กำลังพูดความรู้สึกนึกคิดและความเชื่อของประชาชนชาวยิวอย่างเปิดเผย

และเป็นการส่วนตัว! แน่ใจว่าเจ้าทราบการโต้แย้งที่เหลวไหลของพวกเขาว่า การเปิดเผยพระธรรม
ทั้งหมดสิ้นสุดแล้ว อานนแห่งความปรานีสวรรค์ถูกปิดแล้ว จะไม่มีดวงอาทิตย์ขึ้นมาจากอูโรไนท์แห่ง
ความวิสุทธิอันใดอีก...

ดังที่เจ้าเห็นแล้วว่า ประชาชนแห่งคัมภีร์โกรอ่านซึ่งเหมือนกับประชาชนในอดีต ได้ยอมให้คำว่า “ตรา
ประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” มาบังตาของตนอย่างไร...

แม้ว่ามีคำพยากรณ์อันเป็นที่ยอมรับและวาทะตอนต่างๆ ในคัมภีร์โกรอ่านที่ชี้บ่งศาสนาใหม่ กฎใหม่
และการเปิดเผยพระธรรมครั้งใหม่ ประชาชนรุ่นนี้ก็ยังคาดหวังรอคอยที่จะได้เห็นพระศาสดาตามพันธ
สัญญา ที่จะมาสืบสนุนกฎของยุคศาสนาของพระโมฮัมหมัด ทำนองเดียวกันชาวยิวและคริสเตียนก็
ใช้ข้อโต้แย้งแบบนี้...

ผลที่ตามมาจากการไม่ยอมรับพระศาสดาที่เสด็จมาตามคำพยากรณ์คือ นักบวชยิวได้ปลุกระดม
ชาวยิวให้ต่อต้านและทำร้ายพระเยซูและพระโมฮัมหมัดเมื่อพระองค์เสด็จมา ผู้นำศาสนาคริสต์ได้ปลุกระดม
ให้คริสเตียนต่อต้านและทำร้ายพระโมฮัมหมัดเมื่อพระองค์เสด็จมา และประวัติศาสตร์ก็ซ้ำรอยอีก นักบวช
มุสลิมได้ปลุกระดมประชาชนให้ต่อต้านและทำร้ายพระบ็อบและพระบาฮาอูลลาห์เมื่อพระองค์เสด็จมา
ตามที่กล่าวไว้ในคัมภีร์นี้ว่า :

เนื่องด้วยเหล่านักบวชที่ยอมรับกันในยุคนั้น...ล้วนปฏิบัติต่อพระองค์ (พระโมฮัมหมัด) ในฐานะที่เป็นผู้
อวดอ้าง และประกาศว่าพระองค์เสียสติและเป็นผู้ไร้ร้าย...การกล่าวหาด้วยความประสงค์ร้ายเหล่านี้ได้
ยั่วยุประชาชนให้ลุกขึ้นและทรมาณพระองค์ และการทรมาณนี้ร้ายเพียงไรหากเหล่านักบวชในยุคนั้น
เป็นหัวหน้าผู้ยุยง หากพวกเขาประณามพระองค์ต่อเหล่าสาวกของตน ขับพระองค์ออกไปจากหมู่
สาวก และประกาศว่าพระองค์เป็นผู้ร้าย! สิ่งเดียวกันนี้ไม่ได้บังเกิดกับคนรับใช้ผู้นี้ (พระบาฮาอูลลาห์)
ดังที่ทุกคนเป็นพยานหรือ?...

สิ่งต่างๆ ที่ชาวยิวและคริสเตียนยึดถือ และการหาเรื่องที่พวกเขาโจมตีความงามของพระโมฮัมหมัด สิ่ง
เดียวกันเหล่านี้เป็นที่สนับสนุนในยุคนี้โดยประชาชนแห่งคัมภีร์โกรอ่าน (เมื่อพระบ็อบและพระบาฮา
อูลลาห์เสด็จมา)

ที่มาของคิตาบีอิกานซึ่งเป็นคัมภีร์เล่มที่สำคัญเป็นลำดับสองของพระบาฮาอูลลาห์รองจากคิตา
บีอัคคัส เริ่มต้นจากการที่แม้ว่าพระบ็อบจะสิ้นชีพไปแล้ว ลูกของพระบ็อบคือฮาจี มีร์ซา ซียิด โมฮัมหมัดก็
ยังมีข้อสงสัยคาใจอยู่ว่าพระบ็อบคืออิหม่ามกาอิมที่เสด็จมาตามคำพยากรณ์ของอิสลาม (ชีอะห์) จริงหรือ

และได้ขอให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงตอบสนอง โดยการให้ลุงของพระบ็อบ เขียนรวบรวมข้อสงสัยทั้งหมดมาให้พระองค์ แล้วพระองค์ก็ลิขิตคัมภีร์เล่มนี้เป็นการตอบข้อสงสัยดังกล่าว โดยใช้เวลาสองวันสองคืน แม้โดยเบื้องต้นแล้วคีตาบีอีคานจะอธิบายพิสูจน์คำกล่าวอ้างของพระบ็อบ ว่าได้บรรลุคำพยากรณ์ทั้งหลายของอิสลาม แต่ด้วยความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับความคิดและคำสอนของอิสลามที่สะท้อนอยู่ในคัมภีร์เล่มนี้ ก็เป็นข้อพิสูจน์หนึ่งถึงความเป็นพระศาสดาของผู้ลิขิตคัมภีร์นี้เช่นกัน นอกเหนือจากการคำนึงถึงว่าเป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์ธรรมดาจะสามารถเขียนคัมภีร์เช่นนี้ได้โดยใช้เวลาเพียงสองวัน

ด้วยการอธิบายอย่างเรียบง่ายแต่แจ่มแจ้ง ลึกซึ้งและมีพลังซึ่งนำข้อพิสูจน์ของอิสลามมาใช้กับชาวมุสลิมเองอย่างไม่มีที่เสมอ คีตาบีอีคานจึงทรงอิทธิพลอย่างยิ่งและกลายเป็นกุญแจสำคัญที่ไขประตูให้ชาวมุสลิมมากมายเข้ามายอมรับศาสนาบาไฮ และมั่นใจว่าพระบ็อบและพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ คือการเสด็จกลับมาของอิหม่ามกาอิมและอิหม่ามสุสเซนสำหรับนิกายชีอะห์ หรือการเสด็จกลับมาของอิหม่ามเมหฺดีและพระเยซูของนิกายซุนนี ซึ่งไม่เพียงเท่านั้นสำหรับบาไฮศาสนิกชนแล้ว การเสด็จมาของพระบ็อบและพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เป็นการบรรลุคำพยากรณ์ของทุกศาสนาในอดีต รวมถึงการเสด็จกลับมาของจอห์นเดอะแบปติสต์และพระเยซูของศาสนาคริสต์ และการเสด็จมาของพระโพธิสัตว์กวนอิมและพระอมิตาภะ (พระศรีอริยเมตไตรย์) ของศาสนาพุทธ

อย่างไรก็ตามคำอธิบายที่รวบรัดและครอบคลุมเนื้อหาของคัมภีร์นี้อย่างไม่มีที่เสมอ ใต้ให้ไว้โดยท่านศาสนิกบาลไซกิ เอฟเฟนดิ ดังนี้ :

คีตาบีอีคาน (คัมภีร์แห่งความมั่นใจ) ซึ่งถูกเปิดเผยระหว่างเวลาสองวันสองคืนในปีท้ายๆ ของช่วงเวลานี้ (ค.ศ.1862) คัมภีร์นี้ถูกลิขิตขึ้นตรงตามคำพยากรณ์ของพระบ็อบ ผู้กล่าวไว้อย่างเจาะจงว่าพระศาสดาตามพันธสัญญาจะเดิมเนื้อหาของคัมภีร์บัยอันภาษาเปอร์เซียที่ยังไม่จบให้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ และเป็นการตอบคำถามที่ตั้งกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ โดยลุงฝ่ายมารดาของพระบ็อบที่ยังไม่เปลี่ยนศาสนาคือฮาจิ มีร์ชา ซียิด โมฮัมหมัด ระหว่างที่มาเยือนกาบิลากับน้องชาย ฮาจิ มีร์ชา ฮาซัน อาลี ด้วยเป็นแบบฉบับของกลอนเปอร์เซียที่มีลักษณะดั้งเดิมเรียบง่ายและมีพลัง และแจ่มแจ้งอย่างเหลือเชื่อทั้งในการอธิบายเหตุผลที่มีน้ำหนักและความคมคายที่ด้านไม่อยู่อย่างหาที่เปรียบไม่ได้ คัมภีร์นี้ด้วยการกล่าวอย่างกว้างๆ ถึงแผนการไถ่บาปที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า อยู่ในตำแหน่งที่ไม่มีเสมอในผลงานวรรณกรรมบาไฮทั้งหมด เว้นแต่คีตาบีอีคัตซึ่งเป็นคัมภีร์ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ถูกเปิดเผยเมื่อการประกาศพันธกิจของพระองค์ใกล้เข้ามา คัมภีร์นี้หยิบยื่น “อมฤตชั้นเยี่ยมที่ปิดผนึกไว้” ให้แก่มนุษยชาติ ซึ่งผนึกนี้เป็นของ “ชะมดเชียง” และเปิด “ผนึก” ของ “คัมภีร์” ที่ดาเนียลกล่าวถึง อีกทั้งเปิดเผยความหมายของ “วจนะ” ที่ถูกลิขิตให้ “ถูกปิดไว้” จนกว่าจะถึง “เวลาอวสาน”

ภายในเนื้อที่สองร้อยหน้า คัมภีร์นี้ประกาศอย่างไม่คลุมเครือถึงการดำรงอยู่และความเป็นหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้าของที่ไม่มีทางรู้ได้และเข้าไม่ถึง ผู้เป็นบ่อเกิดของการเปิดเผยพระธรรมทั้งหมด ทรงความนิรันดร์ รอบรู้ สถิตอยู่ทุกแห่งหนและทรงมหิทธานุภาพ คัมภีร์นี้ยืนยันความสัมพัทธ์ของสัจธรรมของศาสนาและความต่อเนื่องของการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ ยืนยันเอกภาพของศาสนทูตทั้งหลาย ความเป็นสากลของพระธรรมของศาสนทูต ความเหมือนกันของคำสอนมูลฐานและความวิสุทธิของคัมภีร์ของศาสนทูตทั้งหลาย และสองลักษณะของสถานะของศาสนทูต ประณามความตาบอดและความวิปริตของบรรดานักบวชและผู้มากด้วยความรู้ในทุกยุค อ้างถึงและให้ความกระจ่างวรรคต่างๆ ที่เป็นอุปมาในคัมภีร์ใหม่ วนะที่เข้าใจยากในคัมภีร์โบราณ และคำสอนที่เป็นปริศนาของพระโมฮัมหมัดที่ได้ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด ความสงสัยและความเป็นปรปักษ์มานานนับยุค ซึ่งได้ฉีกและแยกสาวกทั้งหลายของระบบศาสนาแนวหน้าของโลกออกจากกัน แจกแจงเงื่อนไขที่จำเป็นของผู้แสวงหาที่แท้จริงทุกคนสำหรับการค้นพบสิ่งที่ตนแสวงหา สาธิตความน่าเชื่อถือ ความเป็นเยี่ยมและนัยสำคัญของการเปิดเผยพระธรรมของพระบ็อบ แซ่ซ้องสรรเสริญความเป็นวีรบุรุษและความปล่อยางของเหล่าสาวกของพระองค์ บอกล่วงหน้าและพยากรณ์ชัยชนะทั่วโลกของการเปิดเผยพระธรรมที่สัญญาไว้กับประชาชนแห่งคัมภีร์ไบเบิล ยืนยันความบริสุทธิ์ไร้ราศีของพระนางแมรีผู้เป็นพรหมจารีย์ สดุดีบรรดาอิหม่ามของศาสนาของพระโมฮัมหมัด สรรเสริญการพลีชีพเพื่อศาสนาและธรรมาธิปไตยของอิหม่ามฮุสเซน คลี่คลายความหมายของพจน์ที่เป็นสัญลักษณ์เช่น “การกลับมา” “การฟื้นคืนชีพ” “ตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” และ “วันแห่งการพิพากษา” พรรณนาอย่างกว้างๆและแยกให้เห็นความแตกต่างระหว่างการเปิดเผยพระธรรมสามระยะ สาธยายความรุ่งโรจน์และนำพิสงของ “นครของพระผู้เป็นเจ้าของ” ด้วยคำสรรเสริญอย่างสูง ซึ่งนครนี้ได้รับการฟื้นฟูใหม่ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้โดยยุคศาสนาภายใต้การบริหารของพระผู้เป็นเจ้าของ เพื่อการนำทางประโยชน์และความรอดพ้นของมนุษยชาติ ควรกล่าวอ้างได้ว่าในบรรดาคัมภีร์ทั้งหมดที่ลิขิตโดยพระศาสดาผู้เปิดเผยพระธรรมบาไฮ คัมภีร์นี้เพียงเล่มเดียวโดยการปิดกวดอุปสรรคที่มีมาตลอดยุคสมัย ซึ่งได้แยกศาสนาที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายของโลกออกจากกันอย่างจัดการไม่ได้ ได้วางรากฐานที่กว้างและทำลายไม่ได้สำหรับการปรองดองสาวกของศาสนาต่างๆ ได้อย่างสมบูรณ์และถาวร

ภาคที่หนึ่ง

ในนามของพระผู้เป็นนายของเรา พระผู้ทรงความประเสริฐ พระผู้ทรงความสูงส่งที่สุด

ไม่มีมนุษย์คนใดไปถึงชายฝั่งมหาสมุทรแห่งความเข้าใจที่แท้จริง เว้นแต่ว่าเขาจะปล่อยวางจากทุกสิ่งที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก คุณกร พวกเจ้าประชาชนทั้งหลายของโลก จงชำระวิญญาณของเจ้าให้บริสุทธิ์ เพื่อว่าเจ้าจะบรรลุถึงสถานะที่พระผู้เป็นเจ้าลิขิตไว้สำหรับเจ้า และดังนี้เข้าไปในวิหารที่ก่อสร้างมาบนฟากฟ้าแห่งคัมภีร์บายันตามการอนุญาตของพระผู้เป็นเจ้า

สาระของวจนะเหล่านี้คือ : บรรดาผู้ที่ย่างเท้าบนหนทางแห่งความศรัทธา บรรดาผู้ที่กระหายอมฤตแห่งความมั่นใจ ต้องชำระทุกสิ่งทางโลกให้หมดไปจากตน นั่นคือ ชำระวาจาที่เหลวไหลออกไปจากหูของตน ชำระจินตนาการที่ไร้สาระออกไปจากจิตใจของตน ชำระเสน่หาทางโลกออกไปหัวใจของตน ชำระสิ่งที่จะต้องมอดม้วยออกไปจากดวงตาของตน พวกเขาควรวางใจในพระผู้เป็นเจ้า และไปตามหนทางของพระองค์ด้วยความยึดมั่นในพระองค์ เมื่อนั้นพวกเขาจะคู่ควรกับความรุ่งโรจน์โชติช่วงของดวงอาทิตย์แห่งความรู้และความเข้าใจของพระผู้เป็นเจ้า และกลายเป็นผู้รับกรุณาธิคุณที่ไม่มีสิ้นสุดและมองไม่เห็น เนื่องด้วยมนุษย์ไม่มีหวังที่จะเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับพระผู้ทรงความรุ่งโรจน์ ไม่มีทางจะได้คัมภีร์จากสายธารแห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้า ไม่มีทางจะเข้าไปในที่พำนักแห่งความเป็นอมตะ หรือได้คัมภีร์จากถ้วยแห่งความใกล้ชิดกับพระผู้เป็นเจ้า นอกจากและจนกว่าเขาจะยุติการถือเอาถ้อยคำและการกระทำของของมนุษย์ที่จะต้องตาย มาเป็นมาตรฐานสำหรับความเข้าใจที่แท้จริงและการยอมรับพระผู้เป็นเจ้าและศาสนทูตทั้งหลายของพระองค์

จงพิจารณาคู่อudit ทั้งคนชั้นสูงและคนต่ำด้วยจำนวนมากมายเพียงไรได้เฝ้าคอยการมาถึงของพระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าในวรกายของผู้ที่พระองค์เลือกสรร บ่อยแค่ไหนที่พวกเขาคาดหวังการเสด็จมาของพระองค์ บ่อยแค่ไหนที่พวกเขาอธิษฐานขอให้สายลมแห่งความปรานีของพระผู้เป็นเจ้าพัดมา ขอให้พระผู้ทรงความงามตามพันธสัญญาก้าวออกมาจากม่านที่ปกปิด และถูกแสดงให้เห็นชัดต่อโลกทั้งหมด และเมื่อใดก็ตามที่อานนแห่งกรุณาธิคุณเปิดออก และเมฆแห่งความอริสววรรค์หลังฝนลงมายังมนุษยชาติ และแสงสว่างของพระผู้ทรงมองไม่เห็นส่องอยู่บนขอบฟ้าแห่งอำนาจสวรรค์ พวกเขาล้วนปฏิเสธพระองค์ และหันหนีไปจากพระพักตร์ของพระองค์ พระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้าเอง จงไปดูสิ่งที่บันทึกไว้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทุกเล่มเพื่อยืนยันสัจธรรมนี้

จงไตร่ตรองสักขณะหนึ่ง และใคร่ครวญดูสิ่งที่เป็นสาเหตุของการปฏิเสธดังกล่าวโดยบรรดาผู้ที่ได้แสวงหาด้วยความปรารถนาและจริงจัง การโจมตีของพวกเขาดูร้ายเกินกว่าที่ลิ้นหรือปากกาใดจะพรรณาน่า ไม่มีพระผู้แสดงความวิสุทธิองค์ใดมาปรากฏโดยไม่เคียดรื้อนเพราะการปฏิเสธ การไม่ยอมรับ และการ

ต่อต้านอย่างดุเดือดของประชาชนรอบๆ พระองค์ ดังนั้นเป็นที่เปิดเผยไว้ว่า : “ดูกร ผู้นำเวทนา! ไม่มีธรรม
 ทูตองค์ใดเสด็จมายังพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่หัวเราะเยาะพระองค์อย่างดูถูก” (โคโรอัน 36:30) อีกครั้งหนึ่ง
 พระองค์ทรงกล่าวว่า : “แต่ละชาติวางอุบายมีคฤกคามธรรมทูตของตนเพื่อจะใช้ความรุนแรงกับพระองค์
 และได้แย้งด้วยถ้อยคำไร้สาระเพื่อจะแสดงความไม่ถูกต้องของสัจธรรม” (โคโรอัน 40:5)

ท่านองเดียวกันวณะที่หลังไหลมาจากบ่อเกิดแห่งอำนาจและลงมาจากภาแห่งความรุ่งโรจน์นั้น
 สูดคณานับ และเกินความเข้าใจธรรมดาของมนุษย์ สำหรับบรรดาผู้ที่มีความเข้าใจและการหยั่งเห็นที่
 แท้จริง ชูระห์แห่งฮุดนั้นเพียงพออย่างแน่นอน จงไตร่ตรองวณะศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ในหัวใจของเจ้าสักพัก
 และพยายามทำความเข้าใจความหมายของวณะดังกล่าวด้วยความปล่อยางอย่างสิ้นเชิง จงตรวจสอบความ
 ประพฤติที่น่าพิศวงของศาสนทูตทั้งหลาย และระลึกถึงการหมิ่นประมาทและการปฏิเสธที่เอ่ยโดยบุตร
 หลานแห่งการปฏิเสธและความจอมปลอม เพื่อว่าเจ้าอาจจะคลให้วิหคแห่งหัวใจของมนุษย์บินจากที่ฟ้านัก
 แห่งความไม่เอาใจใส่และความสงสัยไปยังรั้งแห่งความศรัทธาและความแน่ใจ อาจจะได้ดื่มน้ำลึกบริสุทธิ์
 แห่งอัจฉริยภาพบรมโบราณ และทานผลไม้จากพฤษยาแห่งความรู้สวรรค์ ดังกล่าวคือส่วนแบ่งขมมปึง
 สำหรับผู้ที่มีหัวใจบริสุทธิ์ ซึ่งถูกส่งลงมาจากอาณาจักรแห่งนิรันดรกาลและความวิสุทธิ

หากเจ้าทำความคุ้นเคยกับการดูหมิ่นเหยียดหยามศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า และเข้าใจ
 สาเหตุที่แท้จริงของการเปล่งเสียงคัดค้านโดยบรรดาผู้ที่ทศปีพระศาสดาเหล่านั้น แน่แน่นอนว่าเจ้าจะรู้ซึ่งถึงนัย
 ของตำแหน่งของพระศาสดา ยิ่งไปกว่านั้นยิ่งเจ้าสังเกตการปฏิเสธของบรรดาผู้ที่ต่อต้านพระผู้แสดง
 คุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าอย่างใกล้ชิดเท่าไร ความศรัทธาของเจ้าในศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าก็จะยิ่ง
 มั่นคง ดังนั้นในธรรมจารีนี้จะมีการกล่าวโดยย่อถึงเรื่องราวต่างๆ ที่สัมพันธ์กับศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้
 เป็นเจ้า เพื่อสาธิตความจริงที่ว่าตลอดทุกยุคและศตวรรษ บรรดาพระผู้แสดงอำนาจและความรุ่งโรจน์ถูก
 กระทำอย่างทารุณโหดร้ายจนไม่มีปากกาใดกล้าพรรณนา นี้อาจช่วยให้บางคนหายวิตกต่อเสียงเรียกร้องและ
 การประท้วงของบรรดานักบวชและผู้ใฝ่ใจในยุคนี้นี้ และทำให้ความมั่นใจและความแน่ใจของพวกเขา
 เข้มแข็งขึ้น

หนึ่งในศาสนทูตทั้งหลายคือโนอาห์ เป็นเวลาเก้าร้อยห้าสิบปีที่พระองค์เคี้ยวเชษฐประชาชนของ
 พระองค์ด้วยใจอริชฐาน และเรียกพวกเขามายังสถานที่แห่งความปลอดภัยและสันติสุข อย่างไรก็ตามไม่มีใคร
 สนใจคำเรียกร้องของพระองค์ แต่ละวันพวกเขาทำให้ร่างกายของพระองค์เจ็บปวดและทรมาณจนไม่มีใคร
 เชื่อว่าพระองค์จะอยู่รอดมาได้ พวกเขาปฏิเสธพระองค์บ่อยแค่ไหน พวกเขาแสดงท่าทีสงสัยพระองค์
 ด้วยความคิร้ายอย่างไร! ดังนั้นเป็นที่เปิดเผยไว้ว่า : “ประชาชนของพระองค์กลุ่มหนึ่งเยาะเย้ยพระองค์ทุก
 ครั้งที่พวกเขาเดินผ่านพระองค์ พระองค์กล่าวต่อพวกเขาว่า : ‘แม้ว่าเจ้าเยาะเย้ยเราตอนนี้ เราจะเยาะเย้ยเจ้า

หลังจากนี้ดังที่เจ้าเยเซเยเรา ในตอนจบเจ้าจะรู้” (โคโรอัน 11:38) เป็นเวลานานหลังจากนั้น พระองค์ให้สัญญาหลายครั้งต่อสหายทั้งหลายว่าพวกเขาจะได้รับชัยชนะ และทรงกำหนดชั่วโมงแห่งชัยชนะดังกล่าว แต่เมื่อชั่วโมงนั้นมาถึง คำสัญญาสวรรค์นี้ไม่บังเกิดขึ้น สิ่งนี้ทำให้สาวกที่มีจำนวนน้อยของพระองค์บางคนหันหนีไป และบันทึกที่อยู่ในคัมภีร์ต่างๆ ที่รู้จักกันดีที่สุดให้การยืนยันเรื่องนี้ เจ้าต้องได้อ่านคัมภีร์เหล่านี้อย่างถี่ถ้วนแล้วแน่นอน ถ้ายัง เจ้าจะได้อ่านอย่างไม่ต้องสงสัย ในที่สุดตามที่กล่าวไว้ในคัมภีร์และคำสอนทั้งหลาย เหลือสาวกอยู่กับพระองค์เพียงสี่สิบหรือเจ็ดสิบสองคน สุกท้ายแล้วพระองค์ร้องอย่างดังจากส่วนลึกของชีวิตว่า: “พระเจ้าเป็นนาย! ขออย่าให้เหลือพวกที่ไม่เชื่ออาศัยอยู่ในดินแดนสักคนเดียว” (โคโรอัน 71:26)

และบัดนี้จึงพิจารณาและใคร่ครวญดูสักขณะเกี่ยวกับความหลงผิดของประชาชนเหล่านี้ อะไรคือเหตุผลสำหรับการปฏิเสธและการหลีกเลี่ยงดังกล่าวของพวกเขา? อะไรชักนำพวกเขาไม่ให้ลดทอนแห่งการปฏิเสธ และสวมเสื้อคลุมแห่งการยอมรับ? ยิ่งไปกว่านั้นอะไรทำให้คำสัญญาสวรรค์ไม่บังเกิดขึ้น ซึ่งพาให้บรรดาผู้แสวงหาปฏิเสธสิ่งที่พวกเขายอมรับแล้ว? จงทำสมาธิใคร่ครวญให้ลึกซึ้ง เพื่อว่าความลับของสิ่งต่างๆ ที่มองไม่เห็นจะถูกเปิดเผยต่อเจ้า เพื่อว่าเจ้าจะได้สดมภ์ราชของสุคนธรสทางธรรมที่ไม่รู้สิ้น เพื่อว่าเจ้าจะยอมรับสัจธรรมที่ว่าตั้งแต่โบราณกาลตราบนิรันดรกาล พระผู้ทรงมหิทธานุภาพได้ไต่สวนและจะไต่สวนคนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์ต่อไป เพื่อว่าแสงสว่างจะแยกได้จากความมืด สัจธรรมจะแยกได้จากความจอมปลอม ความถูกต้องจะแยกได้จากความผิด การนำทางจะแยกได้จากความหลงผิด ความสุขจะแยกได้จากทุกขเวทนา และดอกกุหลาบจะแยกได้จากหนาม ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า: “เมื่อกล่าวว่ ‘เราเชื่อ’ มนุษย์คิดหรือว่าพวกเขาจะถูกปล่อยไว้ไม่ถูกทดสอบ?” (โคโรอัน 29:2)

และหลังจากโนอาห์แสงสว่างจากพระพักตร์ของฮุดส่องบนขอบฟ้าแห่งสรรพโลก เป็นเวลาเกือบเจ็ดร้อยปีตามคำบอกเล่าของผู้คน พระองค์ทรงเคี้ยวเชืฐประชาชนให้หันหน้าและเข้ามาหาเรชวานแห่งการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า ความเดือดร้อนหลังมายังพระองค์ราวกับท่าฝนจนกระทั่งในที่สุด คำวิงวอนของพระองค์ก่อให้เกิดการพยศยิ่งขึ้น และความอดสาหะอย่างขยันขันแข็งของพระองค์ทำให้ประชาชนของพระองค์ดาบดอย่างจงใจ “และความไม่เชื่อของพวกเขามีแต่จะเพิ่มโทษให้แก่พวกเขาเองในโลกกันตร์” (โคโรอัน 35:39)

และหลังจากพระองค์มีผู้วิสุทธิปรากฏขึ้นมาจากเรชวานของพระผู้ทรงความนิรันดร พระผู้ท่ิมองไม่เห็น นั่นคือซาติห์ผู้ซึ่งเช่นกันได้เรียกประชาชนให้มายังแม่น้ำแห่งชีวิต เป็นเวลากว่าหนึ่งร้อยปีที่พระองค์ทรงดักเตือนพวกเขาให้ยึดมั่นบทบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า และหลีกเลี่ยงสิ่งที่จะต้องห้าม อย่างไรก็ตามคำดักเตือนของพระองค์ไม่บังเกิดผล และการวิงวอนของพระองค์ไม่เกิดประโยชน์ พระองค์ออกไปใช้ชีวิต

สันโดยหลายครั้ง ทั้งหมดนี้แม้ว่าพระผู้ทรงความงามนิรันดรนี้กำลังเรียกประชาชนไม่ให้ไปที่ใดนอกจากนครของพระผู้เป็นเจ้า ดังที่เปิดเผยไว้ว่า : “และเราส่งภราดาของพวกเขาคือซาดีห์ไปยังชนเผ่าทะเลมุด พระองค์ทรงกล่าวว่า ‘ดูกร ประชาชนของเรา จงบูชาพระผู้เป็นเจ้า เจ้าไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์...’ พวกเขาตอบว่า : ‘ข้าแต่ซาดีห์ เราตั้งความหวังไว้กับท่านจนกระทั่งบัดนี้ ท่านจะห้ามไม่ให้เราบูชาสิ่งที่บิดาของเราบูชาหรือ? เราระวางจริงๆ ว่าสิ่งที่ท่านเรียกเราให้ไปหานั้นไม่น่าไว้ใจ’” (โคธอ่าน 11:61,62) ทั้งหมดนี้ไม่บังเกิดผล จนกระทั่งสุดท้ายนั้นมิเลียงร้องที่ยิ่งใหญ่เปล่งขึ้นมา และทุกคนตกลงไปในโลกกันตร์

ต่อมาภายหลังความงามของพระพักตร์ของพระสหายของพระผู้เป็นเจ้า (พระอับราฮัม) ปรากฏออกมาจากหลังม่าน และธงแห่งการนำทางสวรรค์อีกผืนหนึ่งถูกสาวขึ้น พระองค์เชิญประชาชนของโลกให้มาหาแสงสว่างแห่งความชอบธรรม พระองค์ยิ่งทู่เมใจเกี่ยวเชิญพวกเขามากเท่าไร ความอิจฉาและความหลงผิดของประชาชนก็ยิ่งร้ายมากขึ้น ยกเว้นประชาชนที่ปล่อยวางจากทุกสิ่งนอกจากพระผู้เป็นเจ้า และบินด้วยปีกแห่งความแน่ใจขึ้นไปถึงสถานะที่พระผู้เป็นเจ้าเชิดชูไว้เหนือความเข้าใจของมนุษย์ เป็นที่รู้จักดีว่า กองทัพขนาดไหนของศัตรูปิดล้อมพระองค์ จนกระทั่งสุดท้ายแล้วไฟแห่งความอิจฉาและความพศถูกจุดขึ้นมาต่อต้านพระองค์ และตามที่บันทึกไว้ในคัมภีร์และบันทึกเหตุการณ์ทั้งหมด หลังจากที่เกิดการจุดไฟดังกล่าว พระองค์ผู้ทรงเป็นตะเกียงของพระผู้เป็นเจ้าท่ามกลางมนุษย์ ถูกขับไล่ออกจากเมือง

และเมื่อยุคของพระองค์สิ้นสุดลงก็มาถึงคราวของพระโมเสส ด้วยทรงถือคทาแห่งอชิปไตโดยสวรรค์ ประดับด้วยมือขาวแห่งความรู้สวรรค์ ออกมาจากปารานแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า และดวงแห่งอานุภาพและราชศักดิ์นิรันดรเป็นอาวุธ พระองค์ส่องแสงจากไชนายแห่งแสงสว่างมายังโลก พระองค์เรียกประชาชนและวงศ์ตระกูลทั้งหมดของโลกให้มายังอาณาจักรแห่งนิรันดรกาล และเชิญพวกเขาให้ทานผลไม้จากพฤษยาแห่งความซื่อสัตย์ แน่แน่นอนว่าเจ้าตระหนักดีเกี่ยวกับการต่อต้านอย่างร้ายของฟาโรห์และประชาชนของเขา และก้อนหินแห่งความเพ้อฝันอันเหลวไหลที่มีมือของพวกเขาไม่มีศาสนาว่างใส่พฤษยาที่วิสุทธิ์นี้ ซึ่งร้ายแรงอย่างยิ่งจนในที่สุดฟาโรห์และประชาชนของเขาลุกขึ้น และพยายามสุดกำลังที่จะดับไฟของพฤษยาศักดิ์สิทธิ์นี้ด้วยน้ำแห่งความไม่จริงและการปฏิเสธ โดยหารู้สัจธรรมไม่ว่า ไม่มีน้ำทางโลกที่สามารถดับเปลวไฟแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์ ไม่มีพายุมรณะที่สามารถดับตะเกียงแห่งอำนาจปกครองนิรันดรไม่เพียงเท่านั้น น้ำดังกล่าวมิแต่จะทำให้เปลวไฟนี้เผาอย่างร้อนแรงยิ่งขึ้น และพายุดังกล่าวมิแต่จะรับประกันการปกปักรักษาตะเกียงนี้ หากเจ้าสังเกตด้วยดวงตาที่ยังเห็น และเดินในหนทางแห่งพระประสงค์ที่ศักดิ์สิทธิ์และความยินดีของพระผู้เป็นเจ้า ศาสนิกชนคนหนึ่งจากวงศ์ตระกูลของฟาโรห์ ซึ่งเรื่องราวของเขาพระผู้ทรงความรุ่งโรจน์เล่าไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ที่เปิดเผยต่อพระผู้เป็นที่รักยิ่งของ

พระองค์ ได้ให้ข้อสังเกตไว้อย่างดีเพียงไร : “และชายคนหนึ่งจากครอบครัวของฟาโรห์ซึ่งเป็นศาสนิกชน และปกปิดความศรัทธาของตนไว้กล่าวว่า : ‘ท่านจะสังหารชายคนหนึ่งเพราะเขากล่าวว่า พระผู้เป็นนายของข้าพเจ้าคือพระผู้เป็นเจ้าหรือ ในเมื่อพระองค์เสด็จมายังท่านแล้วด้วยสัญลักษณ์ต่างๆ จากพระผู้เป็นนายของท่าน? หากเขาเป็นคนมดเท็จ ความมดเท็จจะอยู่กับเขา แต่ถ้าหากเขาเป็นบุรุษแห่งสวรรค์ ส่วนหนึ่งที่เขาผู้เชิญจะตกอยู่กับท่าน ความจริงแล้วพระผู้เป็นเจ้าไม่นำทางให้ผู้ละเมิด ผู้มดเท็จ’” (โคโรอัน 40:28) ในที่สุดด้วยความไม่เป็นธรรมอย่างยิ่งของพวกเขา ศาสนิกชนคนเดียวกันนี้ถูกสังหารอย่างน่าอดสู “การสาปแช่งของพระผู้เป็นเจ้าจึงตกอยู่กับประชาชนที่ใช้อำนาจบาตรใหญ่” (โคโรอัน 11:21)

และบัดนี้จึงไตร่ตรองดูสิ่งเหล่านี้ อะไรที่สามารถก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทดังกล่าว? ทำไมการเสด็จมาของพระศาสดาที่แท้จริงของพระผู้เป็นเจ้าทุกองค์ มากับความขัดแย้งและความอลหม่าน การวางอำนาจบาตรใหญ่และความโกลาหลดังกล่าว? ทั้งนี้แม้ว่าความจริงแล้วศาสนทูตทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้าเมื่อใดก็ตามที่ถูกแสดงให้เห็นชัดต่อประชาชนทั้งหลายของโลก ได้ทำนายนายการมาของศาสนทูตอีกองค์หนึ่งหลังจากตนเสมอ และทรงกำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่จะนำมาก่อนการมาถึงของยุคศาสนาในอนาคต บันทึกต่างๆ ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดเป็นพยานต่อสิ่งนี้ เช่นนั้นแล้วทั้งๆ ที่มนุษย์ทั้งหลายมีความคาดหวังในการแสวงหาพระผู้แสดงความวิสุทธิ และทั้งๆ ที่มีสัญลักษณ์ต่างๆ ที่บันทึกไว้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ทำไมจึงมีการกระทำที่รุนแรง กดขี่และโหดร้ายในทุกยุคและทุกวัฏจักร เป็นการต่อต้านศาสนทูตและผู้ที่เป็นพระผู้เป็นเจ้าเลือกสรรทุกองค์? ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “ทุกครั้งที่พระผู้เป็นอัครสาวกเสด็จมากับสิ่งที่วิญญูณของเจ้าไม่ปรารถนา เจ้าตำพองด้วยความทะนง โดยกล่าวหาบางองค์ว่าเป็นผู้หลอกลวง และสังหารองค์อื่น” (โคโรอัน 2:87)

จงใคร่ครวญดู อะไรคือแรงจูงใจสำหรับการกระทำดังกล่าว? อะไรสามารถก่อให้เกิดการประพุดิตัวดังกล่าวต่อพระผู้เปิดเผยความงามของพระผู้ทรงความรุ่งโรจน์? อะไรก็ตามที่เคยเป็นเหตุของการปฏิเสธและการต่อต้านของประชาชนเหล่านั้นในยุคต่างๆ ที่ผ่านมา เวลานี้ได้นำไปสู่ความวิปริตของประชาชนในยุคนี้ การยืนยันว่าข้อยืนยันของพระผู้เป็นเจ้าไม่สมบูรณ์ และดังนั้นจึงเป็นเหตุของการปฏิเสธของประชาชน เป็นเพียงการหมิ่นประมาทศาสนาอย่างเปิดเผย การเลือกวิญญูณดวงหนึ่งจากหมู่มนุษย์ทั้งหมดให้มานำทางบรรดาผู้ที่พระองค์สร้าง แต่ไม่ให้ข้อยืนยันที่บริบูรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าแก่วิญญูณดวงนี้ แล้วลงโทษประชาชนของพระองค์อย่างรุนแรงฐานที่หันหนีไปจากพระผู้ที่พระองค์เลือกสรรนี้ ช่างเป็นสิ่งที่ห่างไกลจากกรุณาธิคุณของพระผู้ทรงโอบอ้อมอารี การบริหารด้วยความรักและความเมตตาปราณีของพระองค์เพียงไร! ไม่เพียงเท่านั้น พระพรอนกอนันต์ของพระผู้เป็นนายของทุกชีวิตที่ผ่านมาทางพระผู้แสดงสารของพระองค์ ได้ห้อมล้อมโลกและทุกคนที่อาศัยอยู่ในโลกอยู่ตลอดเวลา ไม่มีแม้ชั่วขณะที่

กรุณาธิคุณของพระองค์จะหยุดลง หรือความเมตตารักใคร่ของพระองค์จะหยุดหลังมายังมนุษยชาติ ดังนั้น ความประหลาดดังกล่าวไม่สามารถถือได้ว่าเป็นผลมาจากสิ่งใด นอกจากจิตใจอันคับแคบของเหล่าดวงวิญญาณที่ช่างเพ้อฝันหุบเขาแห่งจ่องหองและความทะนง หลงทางอยู่ในชนบทแห่งความห่างไกล เดินอยู่ในหนทางแห่งความเพ้อฝันอันเหลวไหล และทำตามบงการของบรรดาผู้นำของศาสนาของตน พวกเขาสนใจแต่เพียงการต่อต้านเป็นหลัก ความปรารถนาเดียวของพวกเขาคือการละเลยสังฆกรรม สำหรับผู้สังเกตทุกคนที่เห็นเห็น เป็นที่ประจักษ์ว่าและเห็นชัดว่า ในยุคของพระผู้แสดงดวงอาทิตย์แห่งสังฆกรรมแต่ละพระองค์ หากประชาชนเหล่านี้ชำระดวงตา หู และหัวใจของตนให้ปลอดจากสิ่งใดก็ตามที่ตนได้เห็น ได้ยินและรู้สึกแน่นอนว่าพวกเขาจะไม่ถูกพรากจากการได้เห็นความงามของพระผู้เป็นเจ้า หรือหลงไกลไปจากสันนิบาตแห่งความรุ่งโรจน์ แต่หลังจากที่ได้ซึ่งข้อยืนยันของพระผู้เป็นเจ้าด้วยมาตรฐานความรู้ของตนเอง ที่ดึงมาจากคำสอนของบรรดาผู้นำของศาสนาของตน และพบว่าขัดกับความเข้าใจที่จำกัดของตน พวกเขาได้ลุกขึ้นกระทำการที่ไม่เหมาะสมดังกล่าว

ผู้นำศาสนาทั้งหลายในทุกยุคได้ชักชวนประชาชนไม่ให้ไปถึงชายฝั่งแห่งความรอดพ้นนิรันดร เนื่องด้วยพวกเขาถูกบงการโดยอำนาจอยู่ในเงื้อมมืออันฉกาจ บางคนเป็นเพราะตมหายากเป็นผู้นำ บางคนเป็นเพราะไม่รู้ไม่เข้าใจ พวกเขาจึงเป็นเหตุให้ประชาชนถูกพราก โดยการรับรองและอำนาจหน้าที่ของพวกเขา ศาสนทูตทุกองค์ของพระผู้เป็นเจ้าได้ล้มด้วยน้ำแห่งการเสียดสี และบินขึ้นไปสู่ยอดแห่งความรุ่งโรจน์ บรรดาผู้ครองตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่และวิชา ได้กระทำความโหดร้ายสุดจะพรรณนาเช่นไรต่อราชันที่แท้จริงทั้งหลายของโลก ผู้เป็นมณีแห่งคุณความดีสวรรค์! ด้วยพอใจกับอธิปไตยที่ไม่จริง พวกเขาได้พรากตนเองจากอธิปไตยนิรันดร ดังนั้นดวงตาของพวกเขาจึงไม่เห็นแสงสว่างจากพระพักตร์ของพระผู้เป็นที่รักยิ่งของพวกเขามีได้เงี่ยฟังทำนองเสนาะของวิหคแห่งความปรารถนา ด้วยเหตุผลนี้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทุกเล่ม จึงมีการกล่าวถึงนักบวชของทุกยุค ดังนี้พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “ดูกร ประชาชนแห่งคัมภีร์! โฉนจึงไม่เชื่อสัญลักษณะทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าที่เจ้าเองได้เป็นพยาน?” (โคโรอ่าน 3:70) และพระองค์ทรงกล่าวไว้เช่นกันว่า : “ดูกร ประชาชนแห่งคัมภีร์! โฉนเจ้าจึงคลุมสังฆกรรมด้วยความจอมปลอม? โฉนจึงจงใจซ่อนสังฆกรรม?” (โคโรอ่าน 3:71) พระองค์ทรงกล่าวไว้เช่นกันว่า : “ดูกร ประชาชนแห่งคัมภีร์! โฉนจึงไล่สาวกไปจากหนทางของพระผู้เป็นเจ้า?” (โคโรอ่าน 3:99) เป็นที่ประจักษ์ว่า “ประชาชนแห่งคัมภีร์” ที่ได้ไล่เพื่อนมนุษย์ไปจากหนทางตรงของพระผู้เป็นเจ้า มิได้หมายถึงใครนอกจากนักบวชทั้งหลายในยุคนั้น ซึ่งชื่อและอุปนิสัยใจคอของพวกเขาถูกเปิดเผยไว้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย และได้รับการพาดพิงถึงในวจนะและคำสอนที่บันทึกอยู่ในคัมภีร์เหล่านั้น หากเจ้าสังเกตด้วยดวงตาของพระผู้เป็นเจ้า

ด้วยการฟังดูอย่างไม่ละสายตาดูด้วยสายตาที่ไม่ผิดพลาดของพระผู้เป็นเจ้า จงกวาดสายตาขอบฟ้าแห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าสักพัก และตรองดูวาระแห่งความสมบูรณ์ที่พระผู้ทรงความนิรันดรเปิดเผยไว้ เพื่อว่าความลึกซึ้งทั้งหลายของอัจฉริยภาพสวรรค์ที่ซ่อนอยู่ใต้ม่านแห่งความรู้โรจน์และถนอมไว้ในวิหารแห่งกรุณาของคุณของพระองค์ จะถูกแสดงให้เห็นชัดต่อเจ้า การปฏิเสธและการคัดค้านของบรรดาผู้นำศาสนามีสาเหตุมาจากความไม่รู้ไม่เข้าใจเป็นส่วนใหญ่ พวกเขาไม่เคยเข้าใจหรือหยั่งถึงวาระที่เอ่ยโดยบรรดาพระผู้เปิดเผยความงามของพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงองค์เดียว ซึ่งอธิบายสัญลักษณ์ต่างๆ ที่จะนำมาก่อนการเสด็จมาของพระศาสดา ดังนั้นพวกเขาจึงชูธงแห่งการประท้วงต่อต้าน ยุยงและปลุกกระดม เป็นที่ชัดเจนและแจ่มแจ้งว่าความหมายที่แท้จริงของวาทะของวิหคแห่งนิรันดรกาลทั้งหลาย มิได้ถูกเปิดเผยต่อผู้ใดนอกจากบรรดาผู้ที่แสดงพระผู้มีสภาวะนิรันดรให้ปรากฏ และทำนองเพลงของนกในดิงเกลแห่งความวิสุทธิไม่สามารถไปถึงหูใด นอกจากหูของผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาจักรนิรันดร ชาวคอปท์ที่วางอำนาจบาตรใหญ่ไม่มีวันได้ดื่มจากถ้วยที่เตรียมใส่ปากของชาวเซพท์ที่ยุติธรรม และฟาโรห์ผู้ไม่เชื่อไม่มีหวังที่จะยอมรับมือของพระโมเสสแห่งสังฆกรรม ดังที่พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “ไม่มีใครรู้ความหมายนั้นนอกจากพระผู้เป็นเจ้าและบรรดาผู้ที่มีภูมิความรู้แน่น” (โคธอ่าน 3:7) ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังแสวงหาการตีความคัมภีร์จากบรรดาผู้ที่ถูกห่อหุ้มอยู่ในม่าน และไม่ยอมแสวงหาความรู้แจ้งจากบ่อเกิดแห่งความรู้

และเมื่อสมัยของพระโมเสสสิ้นสุดลง และแสงสว่างของพระเยซูส่องจากอรุโณทัยของพระวิญญาณมาอาบโลก ประชาชนทั้งหมดของอิสราเอลลุกขึ้นคัดค้านพระองค์ พวกเขาโวยวายว่าพระผู้ซึ่งการเสด็จมาของพระองค์คัมภีร์ไบเบิลทำนายไว้ จะต้องเผยแผ่และทำตามกฎของพระโมเสส ทวาชายหนุ่มชาวนาซาลินผู้นี้ที่อ้างสถานะของตนว่าเป็นพระเมไซยะ ได้ยกเลิกกฎการหย่าร้างและวันซาบาท ซึ่งเป็นกฎที่มีน้ำหนักที่สุดของพระโมเสส ยิ่งไปกว่านั้นมีอะไรที่เป็นสัญลักษณ์ของพระศาสดาที่จะเสด็จมา? ประชาชนเหล่านี้ของอิสราเอลแม้กระทั่งตราบจนปัจจุบัน ก็ยังคาดหวังรอคอยพระศาสดาองค์นี้ที่คัมภีร์ไบเบิลทำนายไว้! พระผู้แสดงความวิสุทธิมากมายเท่าไร พระผู้เปิดเผยแสงสว่างนิรันดรมากมายเท่าไร ได้มาปรากฏนับแต่สมัยของพระโมเสส และกระนั้นอิสราเอลซึ่งถูกห่อหุ้มอยู่ในม่านทึบที่สุดแห่งความเพ้อฝันอันชั่วร้ายและจินตนาการผิดๆ ก็ยังคาดหวังว่า เทพเจ้าที่เป็นผลงานหัตถกรรมของเธอเองจะมาปรากฏด้วยสัญลักษณ์ต่างๆ ที่เธอนึกคิดเอาเอง! ดังนั้นพระผู้เป็นเจ้าจึงจับพวกเขาเพราะบาปที่พวกเขากระทำ ดับวิญญาณแห่งความศรัทธาในตัวพวกเขา และทรมาณพวกเขาด้วยเปลวไฟของเพลิงโลกกันตร์ และมีใช้เพราะเหตุผลใดนอกจากว่า อิสราเอลไม่ยอมเข้าใจความหมายของวาทะต่างๆ ที่เปิดเผยไว้ในคัมภีร์ไบเบิลเกี่ยวกับสัญลักษณ์ต่างๆ ของการเปิดเผยพระธรรมที่จะมาถึง เนื่องด้วยอิสราเอลไม่เคยเข้าใจนัยที่แท้จริง และดูภายนอกแล้วเหตุการณ์ต่างๆ เหล่านั้นไม่เคยบังเกิดขึ้น ดังนั้นเธอยังคงถูกพรากจากการยอมรับความงามของพระเยซู และ

การได้เห็นพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้า และพวกเขายังคงรอคอยการเสด็จมาของพระองค์! ตั้งแต่โบราณกาลตราบนานช้านี้ วงศ์ตระกูลและชนชาติทั้งหมดของโลกได้ยึดติดกับความคิดที่เพ้อฝันและไม่เหมาะสมดังกล่าว จึงพรากตนเองจากธาราที่ไหลมาจากน้ำพุแห่งความบริสุทธิ์และความวิสุทธิ

ในการคลี่คลายความลึกลับเหล่านี้ เราได้กล่าวถึงวาระบางตอนที่เปิดเผยต่อศาสนทูตทั้งหลายในอดีต ซึ่งอยู่ในธรรมจารึกต่างๆ ของเราก่อนหน้านี้ที่ตรัสต่อสหายคนหนึ่งด้วยภาษาเสนาะของอีซาซ และบัดนี้เป็นการตอบสนองคำขอของเจ้า ในหน้าเหล่านี้เราจะกล่าวถึงวาระที่อันเดียวกันเหล่านั้นที่เฝ้าเวลานี้ด้วยสำเนียงอันน่าพิศวงของอิรัก เพื่อว่าผู้ที่กระหายจัดในชนบทแห่งความห่างไกล อาจจะไปถึงมหาสมุทรแห่งการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า และบรรดาผู้ที่ระโหຍอยู่ในที่รกร้างแห่งการพรากจากกัน อาจจะได้รับนำไปยังบ้านแห่งการกลับมาอยู่ร่วมกันชั่วนิรันดร์ ดังนี้หมอกแห่งความหลงผิดจะถูกปัดเป่าออกไป และแสงอำไพแห่งการนำทางสวรรค์จะรุ่งอรุณขึ้นมาบนขอบฟ้าแห่งหัวใจของมนุษย์ เราวางใจในพระผู้เป็นเจ้า และเราร้องขอความช่วยเหลือจากพระองค์ เพื่อว่าวาระที่จะกระตุ้นวิญญาณของมนุษย์จะหลั่งมาจากปากกาณี เพื่อว่าพวกเขาทุกคนจะลุกขึ้นมาจากเตียงแห่งความไม่เอาใจใส่ของตน และเงี่ยหูฟังเสียงไบไบแห่งสวรรค์จากพฤษชาติที่พระหัตถ์แห่งอาณาจักรสวรรค์ได้ปลุกไว้ในเรขวาทของพระผู้ทรงความรู้โรจน์ โดยการอนุญาตของพระผู้เป็นเจ้า

สำหรับบรรดาผู้ที่ได้รับการประสาทด้วยความเข้าใจ เป็นที่ชัดเจนและแจ่มแจ้งว่า เมื่อไฟแห่งความรักของพระเยซูเผาผลาญมานที่เป็นจิตจำกัดของชาวยิว และอำนาจของพระองค์เป็นที่ปรากฏชัดและนำมาบังคับใช้บางส่วน พระองค์ พระผู้เปิดเผยความงามที่มองไม่เห็น วันหนึ่งขณะที่ตรัสต่อสาวกทั้งหลาย ทรงกล่าวถึงการจะถ่วงลับไปของพระองค์ และจุดไฟแห่งการพลัดพรากในหัวใจของพวกเขาโดยการกล่าวต่อพวกเขาว่า : “เราไปแล้วจะกลับมาหาเจ้าอีก” และอีกที่หนึ่งพระองค์กล่าวว่า : “เราไปแล้วและอีกพระองค์หนึ่งจะมา ผู้ซึ่งจะบอกเจ้าทั้งหมดที่เราไม่ได้บอก และจะทำทุกอย่างที่เรากล่าวไว้” คำกล่าวทั้งสองนี้มีเพียงความหมายเดียว หากเจ้าไตร่ตรองดูบรรดาพระผู้แสดงเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้าด้วยธรรมทรศนะ

ผู้สังเกตที่หยั่งเห็นทุกคนจะยอมรับว่า ในยุคศาสนาของคัมภีร์ โกรอ่านทั้งคัมภีร์และศาสนาของพระเยซูได้รับการยืนยัน ในเรื่องของชื่อต่างๆ พระโมฮัมหมัดเองทรงประกาศว่า : “เราคือพระเยซู” พระองค์ยอมรับสัจธรรมของสัญลักษณ์ คำพยากรณ์และวาทีต่างๆ ของพระเยซู และให้การยืนยันว่าทั้งหมดล้วนมาจากพระผู้เป็นเจ้า ในแง่นี้ทั้งตัวตนของพระเยซูและธรรมชาติจิตของพระองค์ไม่แตกต่างจากของพระโมฮัมหมัดและคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ เนื่องด้วยทั้งสองได้สนับสนุนศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า กล่าวสรรเสริญพระองค์ และเปิดเผยบทบัญญัติของพระองค์ ดังนี้ที่พระเยซูเองประกาศว่า : “เราไปแล้วจะกลับมาหาเจ้าอีก” จงพิจารณาคุณดวงอาทิตย์ หากดวงอาทิตย์พุดตอนนี่ว่า “เราคือดวงอาทิตย์เมื่อวาน” ดวง

อาทิตย์นั้นพูดความจริง และหากดวงอาทิตย์นั้นค้ำนิ่งถึงลำดับเวลา แล้วอ้างว่าเป็นสิ่งอื่นที่ไม่ใช่ดวงอาทิตย์ เมื่อบาน ดวงอาทิตย์นั้นก็ยิ่งพูดความจริงเช่นกัน ทำนองเดียวกันหากกล่าวว่า ทุกวันเป็นเพียงวันเดียวกัน ก็เป็นความจริงและถูกต้อง และหากกล่าวว่า แต่ละวันเป็นคนละวันต่างกันตามชื่อที่ตั้งไว้ ก็เป็นความจริงเช่นกัน เพราะแม้ว่าทุกวันนี้เหมือนกัน กระนั้นเราขอรับชื่อที่ตั้งไว้ต่างกัน คุณลักษณะเฉพาะและลักษณะพิเศษของแต่ละวัน ดังนั้นจึงคิดถึงความแตกต่าง ความผันแปรและเอกภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะของ พระผู้แสดงความวิสุทธิองค์ต่างๆ เพื่อว่าเราจะเข้าใจถ้อยคำที่ผู้สร้างนามและคุณลักษณะทั้งปวงใช้พาดพิงถึงความลึกซึ้งของความแตกต่างและเอกภาพ และค้นพบคำตอบสำหรับคำถามของเจ้าที่ว่า ทำไมในเวลาต่างๆ พระผู้ทรงความงามนิรันดร์ทรงเรียกพระองค์เองด้วยชื่อและสมญานามที่ต่างกัน

หลังจากนั้นบรรดาชายและสาวกของพระเยซูถามพระองค์เกี่ยวกับสัญลักษณ์ต่างๆ ที่จะต้องชี้บ่งการ กลับมาปรากฏองค์ของพระองค์ พวกเขาถามว่าสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด? หลายครั้งที่พวกเขาถามพระผู้ทรงความงามที่ไม่มีที่เสมอ และทุกครั้งที่พระองค์ตอบ พระองค์ทรงอธิบายสัญลักษณ์พิเศษอย่างหนึ่งที่จะนำมาก่อนการมาถึงของยุคศาสนาตามพันธสัญญา บันทึกทั้งหลายในกอสเปอส์เล่มให้การยืนยันสิ่งนี้

พระผู้ทรงถูกประทุษร้ายนี้จะนำเพียงหนึ่งในกรณีเหล่านี้มากล่าว เป็นการประสาทพรให้แก่ มนุษยชาติเพื่อให้เห็นแก่พระผู้เป็นเจ้า เป็นพรที่ยังถูกปกปิดไว้ในคลังของพฤษภาคมศักดิ์สิทธิ์ที่ซ่อนเร้น เพื่อว่า มนุษย์ทั้งหลายที่จะต้องตายจะไม่ถูกพรากจากส่วนแบ่งของผลไม้ออมตะอีกต่อไป และจะเข้าถึงหยดน้ำค้างของธาราแห่งชีวิตนิรันดร์จากแบกแดด “ที่ฟ้านักแห่งสันติ” ซึ่งกำลังประทานมาให้มวลมนุษยชาติ เราไม่ได้ขอการชดเชยหรือรางวัล “เราหล่อเลี้ยงวิญญาณของเจ้าเพื่อให้เห็นแก่พระผู้เป็นเจ้า เราไม่ได้แสวงหาการชดเชยหรือคำขอบคุณจากเจ้า” (โคโรอ่าน 76:9) นี่คือน้ำที่ประสาทชีวิตนิรันดร์ให้แก่ผู้ที่มีหัวใจบริสุทธิ์และวิญญาณที่สว่าง นี่คือนมปังที่ได้รับการกล่าวถึงว่า : “พระผู้เป็นนาย ขอทรงส่งนมปังของพระองค์จากสวรรค์ลงมาให้เรา” (โคโรอ่าน 5:117) นมปังนี้จะไม่มีวันหมดหรือไม่ให้ผู้ที่สมควรจะได้รับ นมปังนี้เติบโตขึ้นนิรันดร์จากพฤษภาคมแห่งกรุณาธิคุณ ลงมาจากนภาแห่งความยุติธรรมและความปรานีในทุกฤดูกาล ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “เจ้าไม่เห็นสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าเปรียบเป็นถ้อยคำที่ดีหรือ? สำหรับพฤษภาคมที่ดีจะมีรากที่ ยึดแน่น มีกิ่งที่งอกขึ้นไปถึงสวรรค์และออกผลในทุกฤดูกาล” (โคโรอ่าน 14:24)

ช่างน่าสงสาร! ที่มนุษย์พรากตนเองจากของขวัญที่งดงามนี้ พระพรที่ไม่รู้สิ้นนี้ ชีวิตนิรันดร์นี้ เป็นความถูกต้องที่มนุษย์จะเห็นค่าอย่างสูงของอาหารที่มาจากสวรรค์นี้ เพื่อว่าโดยความโปรดปรานอันพิเศษของ ดวงอาทิตย์แห่งสวรรค์ คนตายอาจกลับมามีชีวิต และดวงวิญญาณที่อับเฉาจะได้รับการกระตุ้นโดยพระ วิญญาณที่ไม่มีสิ้นสุด ดูกร ภราดรของเรา จงเร่งรีบ เพื่อว่าขณะที่ยังมีเวลาริมฝีปากของเราจะได้ลิ้มน้ำ ออมตะ เพราะสายลมแห่งชีวิตที่เวลานี้กำลังพัดมาจากนครของพระผู้เป็นที่รักยิ่งจะไม่พัดตลอดไป สายธาร

แห่งวาทะศักดิ์สิทธิ์ที่กำลังหลั่งไหลจะต้องหยุด และอาณนของเรชวานไม่สามารถเปิดอยู่ตลอด วันนั้นจะมาถึงอย่างแน่นอน คือวันที่นกลงในคิงเกลแห่งสวรรค์จะบินจากที่พำนักบนโลกของตนขึ้นไปยังรั้งบนพิมาน เมื่อนั้นจะไม่มีทำนองเพลงของนกนี้ให้ได้ยินอีกต่อไป และความงามของดอกกุหลาบจะหยุดเฉิดฉาย ดังนั้นจึงรีบเข้า ก่อนที่ความรุ่งโรจน์ของวสันตฤดูแห่งจิตวิญญาณจะสิ้นสุดลง และวิหคแห่งนิรันดรกาลจะหยุดขับขานทำนองเพลง เพื่อว่าการได้ยินด้วยจิตของเจ้าจะไม่ถูกพรากจากการสดับฟังเสียงร้องเรียกของวิหคนี้ นี่คือการนำของเราสำหรับเจ้าและผู้เป็นที่รักยิ่งของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ใครก็ตามที่ปรารถนาจะหันมา ขอให้เขาหันมา ใครก็ตามที่ปรารถนาจะหันหนีไป ขอให้เขาหันหนีไป แท้จริงแล้วพระเจ้าผู้เป็นเจ้าไม่ขึ้นกับเขาและสิ่งที่เขาอาจเห็นหรือเป็นพยาน

เหล่านี้คือทำนองที่ร้องโดยพระเยซูบุตรของแมรี ด้วยสำเนียงแห่งอนุภาพอันนำเกรงขามในเรชวานแห่งกอสเปว เป็นการเปิดเผยสัญลักษณ์ต่างๆ ที่จะต้องนำมาก่อนการเสด็จมาของพระศาสดาหลังจากพระองค์ ในกอสเปวเล่มแรกโดยแมทธิว เป็นที่บันทึกไว้ว่า : และเมื่อพวกเขาถามพระเยซูเกี่ยวกับสัญลักษณ์ต่างๆ ของการเสด็จมาของพระองค์ พระองค์ทรงกล่าวต่อพวกเขาว่า : ทันใดหลังจากการกคจีในสมัยนั้น ดวงอาทิตย์จะมีดมน ดวงจันทร์จะไม่เรืองแสง ดวงดาวทั้งหลายจะตกลงมาจากนภา และมหาอำนาจทั้งหลายของโลกจะสั่นสะเทือน : เมื่อนั้นสัญลักษณ์ของบุตรแห่งมนุษย์จะปรากฏขึ้นบนนภา : เมื่อนั้นชนเผ่าทั้งหมดของโลกจะเสร์ราโสค และพวกเขาจะเห็นบุตรแห่งมนุษย์เสด็จมาในก้อนเมฆบนนภา ด้วยอนุภาพและความรุ่งโรจน์ที่ยิ่งใหญ่ และพระองค์จะส่งเทวดาทั้งหลายของพระองค์มากับเสียงแตรที่เกรียงไกร” (แมทธิว 24:29-31) เมื่อถ่ายทอดด้วยภาษาเปอร์เซีย (วรรณคดีมาเป็นภาษาอาหารับและตีความเป็นภาษาเปอร์เซีย) ความหมายของวาทะเหล่านี้คือดังต่อไปนี้ : เมื่อการกคจีและความเดือดร้อนที่จะบังเกิดกับมนุษยชาติจะเกิดขึ้น เมื่อนั้นดวงอาทิตย์จะไม่ส่องแสง ดวงจันทร์จะไม่เรืองแสง ดวงดาวทั้งหลายบนนภาจะตกลงมาบนพิภพ และเสาทั้งหลายของโลกจะสั่นสะเทือน ในเวลานั้นสัญลักษณ์ทั้งหลายของบุตรแห่งมนุษย์จะปรากฏขึ้นบนนภา นั่นคือ เมื่อสัญลักษณ์เหล่านี้ปรากฏขึ้น พระผู้ทรงความงามตามพันธสัญญาและเป็นเนื้อหาของชีวิต จะก้าวออกจากอาณาจักรที่มองไม่เห็นมาสู่โลกที่มองเห็น และพระองค์ทรงกล่าว : ในเวลานั้นชนชาติและวงศ์ตระกูลทั้งหมดที่อาศัยอยู่บนโลกจะรำไห้และเสร์ราโสค และพวกเขาจะเห็นพระผู้ทรงความงามสวรรค์นี้เสด็จมาจากนภาโดยการขี้อ่อนเมฆด้วยอนุภาพ ความโอฬารและความสง่างาม และส่งเทวดาทั้งหลายของพระองค์มากับเสียงแตรที่เกรียงไกร ทำนองคล้ายกันนั้นในกอสเปวอีกสามเล่มโดยลูก มาร์คและจอห์น ถ้อยคำเดียวกันเหล่านี้ถูกบันทึกไว้ เนื่องด้วยเราได้กล่าวถึงสามเล่มนี้ไว้ยาวแล้วในธรรมจารึกต่างๆ ของเราที่เปิดเผยเป็นภาษาอาหารับ เราไม่ขอกล่าวถึงสามเล่มนี้ในหน้าเหล่านี้ และจำกัดการอ้างอิงอยู่ที่เล่มเดียว

เนื่องด้วยนักบวชคริสเตียนทั้งหลายไม่เข้าใจความหมายและมองไม่เห็นจุดหมายและจุดประสงค์ของวาทะเหล่านี้ และยึดถือการตีความวาทะของพระเยซูตามตัวอักษร พวกเขาจึงถูกพรากจากกรุณาธิคุณและพระพรที่หลั่งมาจากการเปิดเผยพระธรรมของพระโมฮัมหมัด พวกคนเหล่านี้ในชุมชนคริสเตียนที่เป็นสาวกของผู้นำศาสนาของตน ก็ถูกขวางกั้นไม่ให้เห็นความงามของกษัตริย์แห่งความรุ่งโรจน์เช่นกัน เพราะสัญลักษณ์ต่างๆ ที่จะมากับรุ่งอรุณของดวงอาทิตย์ของยุคศาสนาของพระโมฮัมหมัด ไม่บังเกิดขึ้น ดังนั้นยุคและศตวรรษทั้งหลายได้ผ่านไป และพระวิญญาณที่บริสุทธิ์ที่สุดนี้ได้กลับไปยังสถานที่วิเวกในอธิปไตยโบราณกาลของตน อีกครั้งหนึ่งที่พระวิญญาณนิรันดร์หายใจเข้าไปในแตรลึกลับ และคลำให้คนตายรีบออกมาจากหลุมศพหินแห่งความไม่เอาใจใส่และความหลงผิดของตน ไปยังอาณาจักรแห่งการนำทางและกรุณาธิคุณ ถึงกระนั้นชุมชนที่คาดหวังรอคอยนี้ก็ยิ่งร้องว่า : สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด? เมื่อใดที่พระศาสดาตามพันธสัญญาผู้เป็นจุดหมายของการคาดหวังรอคอยของเรา จะถูกแสดงให้เห็นชัด เพื่อที่เราจะลุกขึ้นเพื่อชัยชนะของศาสนาของพระองค์ เสียสละทรัพย์สินสมบัติของเราเพื่อเห็นแก่พระองค์ และสละชีวิตของเราในหนทางของพระองค์? ทำนองเดียวกันจินตนาการผิดๆ ดังกล่าวได้ทำให้ชุมชนอื่นๆ หลงไปจากโคซาร์แห่งความปรานีที่ไม่มีสิ้นสุดของพระเจ้าผู้ทรงบริบาล และสาละวนอยู่กับความคิดที่เหลวไหลของตน

นอกจากวรรคนี้ยังมีวาทะอีกท่อนหนึ่งในกอสเปวซึ่งพระองค์ทรงกล่าวว่า : “สวรรค์และโลกจะมลายไป : แต่วาทะของเราจะไม่มลายไป” (ลูก 21:33) ดังนั้นบรรดาผู้สนับสนุนพระเยซูได้ยืนยันว่า กฎของกอสเปวจะไม่มีวันถูกยกเลิก และเมื่อใดก็ตามที่พระเจ้าผู้ทรงความงามตามพันธสัญญาถูกแสดงให้เห็นชัด พระองค์จะต้องยืนยันและสถาปนากฎที่ประกาศไว้ในกอสเปว เพื่อว่าจะไม่มีศาสนาใดเหลืออยู่ในโลก นอกจากศาสนาของพระองค์ นี่คือการเชื่อมั่นมูลฐานของพวกเขา และพวกเขามั่นใจถึงขนาดว่า หากบุคคลหนึ่งถูกแสดงให้เห็นชัดด้วยสัญลักษณ์ทั้งหมดตามพันธสัญญา และเผยแพร่งานที่ขัดกับกฎตามลายลักษณ์อักษรของกอสเปว วางใจได้ว่าพวกเขาจะไม่เอาบุคคลนั้น จะไม่ยอมจำนนต่อกฎของเขา จะประกาศว่าเขาเป็นคนที่ไม่มีศาสนา และจะหัวเราะเยาะเย้ยเขาอย่างดุเดือด นี้ได้รับการพิสูจน์โดยสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อดวงอาทิตย์แห่งการเปิดเผยพระธรรมของพระโมฮัมหมัดถูกเปิดเผย หากพวกเขาใช้ปัญญาอย่างถ่อมตัวแสวงหาความหมายที่แท้จริงของวาทะเหล่านี้จากพระศาสดาทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทุกยุคศาสนา ที่เปิดเผยไว้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ซึ่งการเข้าใจผิดวาทะเหล่านี้ได้ทำให้มนุษย์ถูกพรากจากการยอมรับซาตราตุรโมนทาฮา พระผู้เป็นจุดประสงค์สุดท้าย แน่แน่นอนว่าพวกเขาจะได้รับการนำไปสู่แสงสว่างของดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม และจะค้นพบความลึกซึ้งต่างๆ ของความรู้และอัจฉริยภาพสวรรค์

บัดนี้คนรับใช้ผู้นี้จะแบ่งปันหยดน้ำค้างจากมหาสมุทรแห่งสัจธรรมที่หยั่งไม่ถึงให้แก่เจ้า ซึ่งถนอมไว้ในวอนะศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ เพื่อว่าหัวใจที่หยั่งเห็นจะเข้าใจคำพาดพิงและนัยต่างๆ ของวาทะของพระเจ้า

แสดงความวิสุทธิทั้งหลาย เพื่อว่าราชศักดิ์ที่ทรงอำนาจของพระเจ้าจะไม่ขัดขวาง พวกเขามิให้ไปถึงมหาสมุทรแห่งนามและคุณลักษณะทั้งหลายของพระองค์ หรือพรากรพวกเขาจากการยอมรับตะเกียงของพระเจ้า ซึ่งเป็นศูนย์กลางแห่งการเปิดเผยสาระอันเป็นที่สุดคิของพระองค์

เกี่ยวกับวาทะ “ทันใดหลังจากการกดขี่ในสมัยนั้น” วาทะเหล่านี้หมายถึงเวลาที่มนุษย์จะถูกกดขี่และเดือดร้อน เวลาที่ร่องรอยสุดท้ายของดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมและผลไม้ของพฤษยาแห่งความรู้และอัจฉริยภาพ จะอันตรธานไปจากหมู่มนุษย์ เมื่อบังเหียนของมนุษยชาติจะตกอยู่ในเงื้อมมือของพวกโจ่งเงาเบาปัญญา เมื่ออานนแห่งความเข้าใจและเอกภาพสวรรค์ซึ่งเป็นจุดประสงค์สูงสุดที่แท้จริงในสรรพโลก จะถูกปิด เมื่อความรู้บางอย่างจะเปิดทางให้ความเพื่อฝืนอันเหลวไหล และความทujurติจะช่วงชิงสถานะของความชอบธรรม สภาพดังกล่าวเป็นที่เห็นได้ในยุคนี้เมื่อบังเหียนของทุกชุมชนตกอยู่ในเงื้อมมือของบรรดาผู้นำที่โจ่งเงา ที่นำไปตามอำเภอใจและกิเลสของตน พระเจ้าที่กล่าวโดยลิ้นของพวกเขากลายเป็นนามที่ว่างเปล่า พระวณะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ในหมู่พวกเขากลายเป็นอักษรที่ตาย ดังกล่าวคืออิทธิพลของกิเลสที่ครอบงำพวกเขา จนตะเกียงแห่งมโนธรรมและการใช้เหตุผลถูกดับไปในหัวใจของพวกเขา และแม้ว่าองคฺติแห่งอำนาจสวรรค์ได้ไขอานนไปสู่ความรู้ของพระเจ้า และแสงสว่างแห่งความรู้และกรุณาธิคุณสวรรค์ได้ให้ความสว่างและแรงบันดาลใจแก่สาระของทุกสรรพสิ่ง จนในทุกสิ่งมีประตูไปสู่ความรู้เปิดอยู่ และภายในทุกอะตอมมีร่องรอยของดวงอาทิตย์ที่เห็นชัด กระนั้นแม้จะมีการเปิดเผยความรู้สวรรค์อย่างอเนกอนันต์ทั้งหมดนี้ที่ห้อมล้อมโลก พวกเขาก็ยังจินตนาการอย่างไร้สาระว่า ประตูไปสู่ความรู้ถูกปิดและการหลั่งไหลความปรานีหยุดลง ด้วยยึดติดกับความเพื่อฝืนอันเหลวไหล พวกเขาหลงไกลไปจากอูอาโวลโวสกาแห่งความรู้สวรรค์ หัวใจของพวกเขาดูเหมือนจะไม่โอบเอียงเข้าหาความรู้และประตูไปสู่ความรู้ พวกเขาไม่คิดถึงการมาปรากฏของความรู้ เนื่องด้วยในความเพื่อฝืนอันเหลวไหล พวกเขาได้พบประตูไปสู่ความร่ำรวยทางโลก ขณะที่ในการปรากฏองค์ของพระเจ้าเปิดเผยความรู้ พวกเขาไม่พบสิ่งใดนอกจากเสียงร่ำร้องเรียกให้เสียสละตนเอง ดังนั้นเป็นธรรมดาที่พวกเขาจะยึดมั่นสิ่งแรกและหนีไปจากสิ่งหลัง แม้ว่าพวกเขายอมรับในหัวใจว่า กฎของพระเจ้าเป็นหนึ่งเดียวกัน กระนั้นพวกเขาออกบทบัญญัติใหม่จากทุกทิศทาง และประกาศโองการใหม่ในทุกฤดูกาล ไม่มีสองคนไหนที่เห็นพ้องกันในกฎเดียวกัน เพราะพวกเขาไม่ได้แสวงหาพระเจ้าแต่แสวงหากิเลสของตนเอง และไม่ได้ย่างเท้าบนหนทางใดนอกจากหนทางแห่งความหลงผิด พวกเขามองเห็นจุดหมายสุดท้ายของความอดสาหะของตนในความเป็นผู้นำ และถือว่าความทะนงและความจองหองคือการบรรลุความปรารถนาสูงสุดของหัวใจ พวกเขาวางกลอุบายที่ไม่ชื่อของตนไว้เหนือโองการสวรรค์ ไม่ยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระเจ้า สาละวนอยู่กับการวางแผนที่เห็นแก่ตัว และเดินในหนทางของผู้เสแสร้งเป็นคนดี พวกเขาพยายามด้วยอำนาจและพลังทั้งหมด

ที่จะตั้งมั่นอยู่ในการไขว่คว้าอย่างใจแคบ เพราะกลัวว่าการเสียความน่าเชื่อถือแม้เพียงน้อยนิด จะบั่นทอนอำนาจและการอดความสง่างามของตน หากดวงตาได้รับการเจิมและสว่างด้วยน้ำยาหยอดตาแห่งความรู้ของพระเจ้า ผู้เป็นเจ้า ดวงตานี้จะค้นพบอย่างแน่นอนว่า สัตว์ป่าที่ตะกละจำนวนหนึ่งมารุมกันเขมือบซากวิญญานของมนุษย์

“การกตัญญู” ไฉนหรือที่ร้ายกว่าที่เล่ามานี้? “การกตัญญู” ไฉนหรือที่สาหัสกว่าการที่วิญญานดวงหนึ่งแสวงหาสังฆกรรม และปรารถนาจะเข้าถึงความรู้ของพระเจ้า ผู้เป็นเจ้า แต่ไม่รู้ว่าจะไปหาที่ไหนและจากใคร? เพราะความคิดเห็นแตกต่างกันยิ่งนัก และหนทางเข้าถึงพระเจ้าทวีจำนวนขึ้น “การกตัญญู” นี้คือลักษณะสำคัญของการเปิดเผยพระธรรมทุกครั้ง ดวงอาทิตย์แห่งสังฆกรรมจะไม่ถูกแสดงให้เห็นชัดเจนนอกจากว่าจะเกิดการกตัญญูนี้ เพราะรุ่งอรุณแห่งการนำทางสวรรค์จะต้องตามมาหลังจากความมืดของกลางคืนแห่งความหลงผิด ด้วยเหตุผลนี้ในบันทึกเหตุการณ์และคำพยากรณ์ทั้งหมดจึงมีการกล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ กล่าวคือ ความไม่เป็นที่รักของมนุษย์จะปกคลุมผิวโลกและความมืดจะปกคลุมมนุษยชาติ เนื่องด้วยคำพยากรณ์ที่กล่าวถึงเป็นที่รู้จักกันดี และคนรับใช้ผู้นี้มีจุดประสงค์จะกล่าวอย่างย่อ พระองค์จะละเว้นการคัดเนื้อหาของคำพยากรณ์เหล่านี้มาไว้ที่นี่

หาก “การกตัญญู” นี้ (ซึ่งตามตัวอักษรหมายความว่า การกตัญญู) ถูกตีความว่าโลกจะหดตัว หรือหากความเพื่อฟื้นอันเหลวไหลของมนุษย์จินตนาการถึงความหายนะต่างๆ ที่คล้ายกันที่จะบังเกิดกับมนุษยชาติ เป็นที่ชัดเจนและแจ่มแจ้งว่าสิ่งต่างๆ ดังกล่าวจะไม่มีวันเกิดขึ้น พวกเขาจะคัดค้านอย่างแน่นนอนว่า สิ่งเหล่านี้ที่จะต้องเกิดก่อนการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ยังไม่ถูกแสดงให้เห็นชัด ดังกล่าวคือการโต้แย้งของพวกเขาที่ผ่านมาและเวลานี้ ทว่า “การกตัญญู” หมายถึงการขาดแคลนความสามารถที่จะได้มาซึ่งความรู้ทางธรรมและเข้าใจพระวาระของพระเจ้า ผู้เป็นเจ้า นี้หมายความว่าเมื่อดวงตะวันแห่งสังฆกรรมลับฟ้าไป และกระจกทั้งหลายที่สะท้อนแสงสว่างของพระองค์จากไป มนุษยชาติจะเดือดร้อนด้วย “การกตัญญู” และความยากลำบาก ไม่รู้ว่าจะหันไปหาการนำทางที่ไหน ดังนั้นเราสั่งสอนเจ้าในการตีความคำสอน และเปิดเผยความลึกซึ้งของอัจฉริยภาพสวรรค์ต่อเจ้า เพื่อที่เจ้าจะเข้าใจความหมายของคำสอน และเป็นพวกที่ได้ดื่มด้วยแห่งความรู้และความเข้าใจสวรรค์

และบัดนี้เกี่ยวกับวาทะของพระองค์ “ดวงอาทิตย์จะมีดมน ดวงจันทร์จะไม่เรืองแสง ดวงดาวทั้งหลายจะตกลงมาจากนภ” พจน์ “ดวงอาทิตย์” และ “ดวงจันทร์” ที่กล่าวไว้ในธรรมลิขิตของศาสนทูตทั้งหลายของพระเจ้า มิได้หมายถึงดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ในจักรวาลที่เห็นเท่านั้น ไม่เลยความหมายที่อยู่ในพจน์ทั้งสองมีน่านับการ ในทุกกรณีมีนัยสำคัญเฉพาะแนบอยู่ ดังนี้ “ดวงอาทิตย์” นัยหนึ่งหมายถึงดวงอาทิตย์แห่งสังฆกรรมทั้งหลายที่ขึ้นมาจากอูร์ โธมัสแห่งความรุ่งโรจน์บรมโบราณ และเติมโลก

ด้วยกรุณาธิคุณที่หลังไหลมาจากเบื้องบนอย่างมากสิ้น ดวงอาทิตย์แห่งจักรวรรพเหล่านี้คือพระศาสดาสากล
ทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าในภพต่างๆ แห่งคุณลักษณะและนามของพระองค์ ดังเช่นดวงอาทิตย์ที่เราเห็นช่วย
พัฒนาการของทุกสิ่งบนโลกเช่น ต้นไม้ ผลไม้ สีของต้นไม้และผลไม้ แร่ธาตุต่างๆ ของพิภพ และทุกสิ่ง
ที่เห็นได้ในสรรพโลก ซึ่งเป็นไปตามที่ประกาศิตไว้โดยพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นหนึ่งแท้จริง พระผู้เป็น
บูชา เช่นกัน โดยการดูแลรักใคร่และอิทธิพลการอบรม ดวงอาทิตย์แห่งธรรมทำให้ต้นไม้แห่งเอกภาพ
สวรรค์ ผลไม้แห่งความเป็นหนึ่งของพระองค์ ใบไม้แห่งการปล่อยวาง ดอกไม้แห่งความรู้และความมั่นใจ
พุ่มไม้แห่งอัจฉริยภาพและวาทะ ดำรงอยู่และเป็นให้เห็นชัด ดังนี้โดยการรุ่งขึ้นมาจากดวงอาทิตย์เหล่านี้ของ
พระผู้เป็นเจ้า โลกเปลี่ยนใหม่ ธาราแห่งชีวิตนิรันดร์หลังไหล คลื่นแห่งความเมตตารักใคร่สาดซัด ก้อน
เมฆแห่งกรุณาธิคุณรวมตัวกัน และสายลมแห่งความอารีพัดมายังทุกสรรพสิ่ง ความอบอุ่นที่ดวงอาทิตย์
เหล่านี้ของพระผู้เป็นเจ้าแผ่ออกมาและไฟที่ไม่มีดับที่พวกเขาจุดขึ้นมาเอง ที่ทำให้ประทีปแห่งความรักของ
พระผู้เป็นเจ้าลุกอย่างร้อนแรงในหัวใจของมนุษยชาติ โดยกรุณาธิคุณอันเหลือล้นของพระผู้เป็นสัตย์ลักษณะ
แห่งการปล่อยวางนี้เอง ที่พระวิญญูณแห่งชีวิตนิรันดร์ถูกหายใจเข้าไปในร่างกายของคนตาย จงวางใจได้
ว่าดวงอาทิตย์ที่เราเห็นเป็นเพียงสัญลักษณ์หนึ่งของความอำไพของดวงตะวันแห่งจักรวรรพ ซึ่งเป็นดวง
อาทิตย์ที่ไม่มีที่เสมอ ไม่มีที่ความคล้ายคลึงหรือคู่แข่ง ทุกสิ่งมีชีวิต เคลื่อนไหวและอาศัยอยู่โดยพระองค์ ทุก
สิ่งถูกแสดงให้เห็นชัดโดยกรุณาธิคุณของพระองค์ และทุกสิ่งกลับไปหาพระองค์ ทุกสิ่งปรากฏขึ้นมาจาก
พระองค์ และกลับไปยังคลังแห่งการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์ สรรพสิ่งทั้งปวงมาจากพระองค์และ
กลับไปสู่ที่เก็บรักษาของพระองค์

การที่ดวงอาทิตย์แห่งธรรมเหล่านี้บางเวลาดูเหมือนถูกจำกัดอยู่กับชื่อที่ตั้งไว้และคุณลักษณะเฉพาะ
ดังที่เจ้าสังเกตมาและกำลังสังเกตอยู่เวลานี้ ก็เป็นเพราะความเข้าใจที่ไม่สมบูรณ์และจำกัดของปัญญาของ
บางคนเท่านั้น ไม่เช่นนั้นแล้วพระศาสดาทั้งหลายทรงความประเสริฐเหนือทุกนามที่ใช้สรรเสริญ และ
วิสุทธิพ้นจากทุกคุณลักษณะที่ใช้พรรณนาในทุกเวลาและตลอดไปชั่วนิรันดร์ สาระสวรรค์ของทุกนามไม่มี
หวังจะเข้าถึงราชสำนักแห่งความวิสุทธิ และคุณลักษณะที่สูงส่งและบริสุทธิ์ที่สุดไม่มีทางเข้าหาอาณาจักร
แห่งความรู้โรจน์ของพระองค์ ศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าทรงความสูงส่งอย่างวัดไม่ได้และ
ประเสริฐเหนือความเข้าใจของมนุษย์ ผู้ซึ่งไม่มีทางรู้จักพระศาสดาเว้นแต่โดยตัวของพระศาสดาเอง การ
สรรเสริญบรรดาผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าเลือกสรรโดยคนอื่นใดนอกจากโดยตัวพวกเขาเอง หาใช่ความรู้โรจน์ของ
พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาเป็นที่สวดดีเหนือการสรรเสริญของมนุษย์ และทรงความประเสริฐเหนือความเข้าใจ
ของมนุษย์!

พจน์ “ดวงอาทิตย์” ในธรรมชาติต่างๆ ของ “ดวงวิญญาณที่สะอาดหมดจด” ถูกนำมาใช้หลายครั้ง หมายความว่าถึงศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า ผู้เป็นตราสัญลักษณ์ที่เรืองรองแห่งความปลอ่ยวาง ในธรรมชาติเหล่านั้นมีวามจะดังต่อไปนี้เป็นที่กอยู่ใน “บทอธิษฐานแห่งโนดเบห์” (“ความเศร้าโศก” ซึ่งเชื่อว่าลิจิต โดยอิหม่ามที่สิบสอง) : “ดวงอาทิตย์ที่เจ็ดจ้าไปไหน? ดวงจันทร์ที่เรืองแสงและดวงดาวที่เป็นประกายจากไปไหน?” ดังนี้เป็นที่ประจักษ์ว่าพจน์ “ดวงอาทิตย์” “ดวงจันทร์” และ “ดวงดาว” โดยเบื้องต้นนั้นเป็นสัญลักษณ์ที่หมายถึงศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า นักบุญ สหายของพวกเขา และดวงอาทิตย์แห่งธรรม ซึ่งแสงสว่างแห่งความรู้ของพวกเขาได้สาดความสว่างมายังโลกทั้งหลายที่มองเห็นและมองไม่เห็น

อีกนัยหนึ่งพจน์เหล่านี้หมายถึงนักบวชของยุคศาสนา ก่อน ซึ่งมีชีวิตอยู่ในสมัยของการเปิดเผยพระธรรมครั้งถัดไป และกุมบังเหียนของศาสนาไว้ในเงื้อมมือ หากนักบวชเหล่านี้สว่างด้วยแสงของการเปิดเผยพระธรรมครั้งหลัง พวกเขาจะเป็นที่ยอมรับของพระผู้เป็นเจ้าและจะส่องแสงนิรันดร์ ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะถูกประกาศว่ามีคณ ถึงแม้ว่าดูภายนอกพวกเขาจะเป็นผู้นำของมนุษย์ก็ตาม เนื่องด้วยความเชื่อและความไม่เชื่อ การนำทางและความหลงผิด ความสุขและทุกข์เวทนา แสงสว่างและความมืด ล้วนขึ้นกับการรับรองของพระผู้เป็นดวงตะวันแห่งสัจธรรม ในทุกยุคนักบวชคนใดก็ตามที่ได้รับการยืนยันความศรัทธาจากพระผู้เป็นบ่อเกิดของความรู้ที่แท้จริงในวันแห่งการคิดบัญชี แท้จริงแล้วเขากลายเป็นผู้รับวิชาความรู้ ความโปรดปรานสวรรค์ และแสงสว่างแห่งความเข้าใจที่แท้จริง ไม่เช่นนั้นแล้วเขาจะถูกตีตราว่ามีความผิดฐานโง่งม ปฏิเสธ หมิ่นประมาทศาสนาและกคจี

เป็นที่ประจักษ์และเห็นชัดสำหรับผู้สังเกตที่หยั่งเห็นทุกคนว่า ดังเช่นแสงสว่างของดวงดาวที่เลื่อนหายไปเมื่อเผชิญกับความโชติช่วงของดวงอาทิตย์ ผู้ที่เป็นแสงสว่างของความรู้ทางโลก อัจฉริยภาพ และความเข้าใจ อันตรธานไปเมื่อเผชิญกับความรุ่งโรจน์ที่สว่างไสวของดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม ซึ่งเป็นดวงตะวันแห่งความรู้แจ้งของพระผู้เป็นเจ้า

การที่พจน์ “ดวงอาทิตย์” ถูกนำมาใช้หมายถึงบรรดาผู้นำศาสนาก็เป็นเพราะตำแหน่งที่สูงส่ง ชื่อเสียงและกิตติศัพท์ของพวกเขา ดังกล่าวคือนักบวชทั้งหลายที่ได้รับการยอมรับจากทุกคนในทุกยุค ผู้ซึ่งพูดด้วยอำนาจ และชื่อเสียงของพวกเขาเป็นที่ยอมรับกันดี หากพวกเขามีความคล้ายคลึงกับดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม พวกเขาจะถูกนับว่าเป็นดวงอาทิตย์ที่ประเสริฐสุด ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะถูกถือว่าเป็นศูนย์กลางแห่งไฟนรก ดังที่พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “แท้จริงแล้วทั้งดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ต่างก็ถูกตัดสินลงโทษ โดยการทรมาณด้วยไฟนรก” (โกรอ่าน 55:5) ไม่ต้องสงสัยว่าเจ้าคุณเคยกับการตีความพจน์ “ดวงอาทิตย์” และ “ดวงจันทร์” ที่กล่าวไว้ในวามะตอนนี้ ดังนั้นไม่จำเป็นอ้างอิงถึง โกรก็ตามที่เป็นพวกของ “ดวงอาทิตย์”

และ “ดวงจันทร์” นี้ นั่นคือ เอาอย่างผู้นำเหล่านี้ในการมุ่งหน้าหาความจอมปลอม และหันหนีจากสังขกรรม ไม่ต้องสงสัยว่าเขาออกมาจากนรกมืดและจะกลับไปทีนั้น

คูกร ผู้แสวงหา และบัดนี้เป็นความถูกต้องแน่ๆ ที่เราจะยึดถืออูวาโทลโวสกา เพื่อที่เราจะลาจากกลางคืนมืดแห่งความหลงผิด และอำแขนรับแสงอรุณแห่งการนำทางสวรรค์ เราจะไม่หนีไปจากใบหน้าแห่งการปฏิเสธและแสวงหาร่วมเงำกำบังแห่งความมั่นใจหรือ? เราจะไม่ปลดตัวเองให้เป็นอิสระจากความมืดของชาตานที่สยของขวัญ แล้วรีบไปหาแสงสว่างของพระผู้ทรงความงามสวรรค์ที่กำลังรุ่งขึ้นมาหรือ? ดังนั้นเราประทานผลไม้ออกจากพฤษยาแห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าให้แก่เจ้า เพื่อเจ้าจะอาศัยอยู่ในเรชวานแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์ด้วยความดีใจและเบิกบาน

อีกนัยหนึ่งพจน์ “ดวงอาทิตย์” “ดวงจันทร์” และ “ดวงดาว” หมายถึงกฎและคำสอนต่างๆ ที่สถาปนาและประกาศไว้ในทุกยุคศาสนาเช่น กฎของการอธิษฐานและการถือศีลอด ตามกฎของคัมภีร์โคโรอ่านเมื่อความงามของศาสนทูตโมฮัมหมัดผ่านพ้นมานานไป กฎทั้งสองนี้ถือว่าเป็นกฎขั้นมูลฐานและผูกมัดที่สุดในยุคศาสนาของพระองค์ เนื้อหาของคำสอนและบันทึกเรื่องราวต่างๆ ให้การยืนยันสิ่งนี้ ซึ่งไม่จำเป็นต้องนำมาอ้างอิงที่นี่เพราะเป็นที่ทราบกันกว้างขวาง ไม่เพียงเท่านั้น ในทุกยุคศาสนากฎเกี่ยวกับการอธิษฐานเป็นที่เน้นและบังคับใช้กับทุกคน บันทึกคำสอนต่างๆ ที่เชื่อว่ามาจากบรรดาผู้เป็นแสงสว่างที่ส่องมาจากดวงตะวันแห่งสังขกรรม ซึ่งเป็นสาระของศาสนทูตโมฮัมหมัด ให้การยืนยันเรื่องนี้

บันทึกคำสอนดังกล่าวแสดงให้เห็นความจริงที่ว่า ในทุกยุคศาสนาของการอธิษฐานเป็นองค์ประกอบมูลฐานของการเปิดเผยพระธรรมของศาสนทูตทุกองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ซึ่งรูปแบบและวิธีปฏิบัติของกฎนี้ถูกปรับให้เข้ากับความเป็นที่ต่างกันในแต่ละยุค เนื่องด้วยการเปิดเผยพระธรรมครั้งถัดไปทุกครั้งได้ยกเลิกธรรมเนียมปฏิบัติ นิสัยและคำสอนต่างๆ ที่สถาปนาไว้อย่างชัดเจน เาะจงและมั่นคงโดยยุคศาสนาก่อน ดังนั้นสิ่งเหล่านี้จึงแสดงออกเป็นสัญลักษณ์ด้วยพจน์ “ดวงอาทิตย์” และ “ดวงจันทร์” “เพื่อว่าพระองค์จะพิสูจน์เจ้าว่า ใครในพวกเจ้าที่เป็นเลิศกว่าในการกระทำ” (โคโรอ่าน 67:2)

ยิ่งไปกว่านั้นในคำสอนดังกล่าว พจน์ “ดวงอาทิตย์” และ “ดวงจันทร์” ยังถูกนำมาใช้หมายถึงการอธิษฐานและการถือศีลอด ดังที่มีการกล่าวไว้ว่า : “การถือศีลอดคือความสว่าง การอธิษฐานคือแสงสว่าง” วันหนึ่งนักบวชที่รู้จักกันดีคนหนึ่งมาเยี่ยมเรา ขณะที่เรากำลังสนทนากับเขา เขากล่าวถึงคำสอนที่คัดมาข้างบนนี้ เขากล่าวว่า “เนื่องด้วยการถือศีลอดทำให้ความร้อนในร่างกายเพิ่มขึ้น การถือศีลอดจึงถูกเปรียบเทียบเป็นแสงสว่างของดวงอาทิตย์ และการอธิษฐานในยามกลางคืนทำให้มนุษย์สดชื่น การอธิษฐานจึงถูกเปรียบเทียบเป็นรัศมีของดวงจันทร์” ครั้นแล้วเราตระหนักเลยว่า ชายผู้นำสงสารนี้ไม่ได้รับการโปรดแม้แต่หยดเดียวจากมหาสมุทรแห่งความเข้าใจที่แท้จริง และหลงไปไกลจากพุ่มไม้ลูกใหม่แห่งอัจฉริยภาพสวรรค์ จากนั้น

เราให้ข้อสังเกตแก่เขาอย่างสุภาพโดยกล่าวว่า “การตีความคำสอนนี้ของท่านเป็นที่นิยมกันในหมู่ประชาชน จะตีความให้ต่างจากนี้ไม่ได้หรือ?” เขาถามเราว่า “จะตีความว่าอย่างไร?” เราตอบว่า : “พระโมฮัมหมัดผู้เป็นตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย และเป็นพระศาสดาที่พระเจ้าเลือกสรรที่โดดเด่นที่สุด ได้เปรียบยุคศาสนาของคัมภีร์โกรอ่านเป็นนภาเพราะความสูงส่ง อิทธิพลที่เกรียงไกรที่สุดและราชศักดิ์ของยุคศาสนานี้ และเพราะความจริงที่ว่ายุคศาสนานี้รวมศาสนาทั้งปวงไว้ เนื่องด้วยดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นดาวที่สว่างไสวและโดดเด่นที่สุดในนภา ทำนองคล้ายกันในนภาแห่งศาสนาของพระเจ้า ดาวที่เรืองแสงสองดวงถูกบัญญัติไว้ นั่นคือการถือศีลอดและการอธิษฐาน ‘อิสลามคือนภา การถือศีลอดคือดวงอาทิตย์ การอธิษฐานคือดวงจันทร์ในนภา’”

นี่คือจุดประสงค์ที่เป็นรากฐานของวจนะที่เป็นสัญลักษณ์ของพระศาสดาทั้งหลายของพระเจ้า ดังนั้นการนำพจน์ “ดวงอาทิตย์” และ “ดวงจันทร์” มาใช้กับสิ่งต่างๆ ที่กล่าวไว้แล้ว ได้รับการสาธิตและมีเหตุผลสนับสนุนอยู่ในเนื้อหาของวจนะศัคคีสิทธิ์และคำสอนที่บันทึกไว้ ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนและแจ่มแจ้งว่า วาหะ “ดวงอาทิตย์จะมีคมน ดวงจันทร์จะไม่เรืองแสง ดวงดาวทั้งหลายจะตกลงมาจากนภา” หมายถึงความหลงผิดของบรรดานักบวช และการยกเลิกกฎต่างๆ ที่สถาปนาไว้อย่างมั่นคงโดยการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ ซึ่งทั้งหมดนี้พระศาสดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้ากาดการณ์ไว้ล่วงหน้าด้วยภาษาที่เป็นสัญลักษณ์ ไม่มีใครยกเว้นผู้ชอบธรรมที่จะได้คัมภีร์จากถ้วยนี้ ไม่มีใครนอกจากผู้มีศีลธรรมที่ได้ส่วนแบ่งจากถ้วยนี้ “ผู้ชอบธรรมจะคัมภีร์จากถ้วยที่เจือด้วยน้ำพุการบูร” (โกรอ่าน 76:5)

ไม่มีข้อสงสัยว่าในการเปิดเผยพระธรรมถัดไปทุกครั้ง “ดวงอาทิตย์” และ “ดวงจันทร์” แห่งคำสอนกฎ บทบัญญัติ และข้อห้ามต่างๆ ที่สถาปนาไว้ในยุคศาสนาที่มาก่อน และทอดเงาปกคลุมประชาชนในยุค นั้น กลับมีคมน นั่นคือ หมดแรงและหมดอิทธิพล บัดนี้จึงพิจารณา ดูหากประชาชนแห่งกอสเปวมองเห็นความหมายของพจน์ที่เป็นสัญลักษณ์ “ดวงอาทิตย์” และ “ดวงจันทร์” หากพวกเขาไม่เป็นเหมือนกับพวกที่คือร้อนและวิปริต แล้วแสวงหาความรู้แจ้งจากพระเจ้าผู้เปิดเผยความรู้สวรรค์ พวกเขาจะเข้าใจจุดประสงค์ของพจน์เหล่านี้อย่างแน่นอน และจะไม่เคียดแค้นหรือถูกกดขี่ด้วยความมีคมนของกิเลสที่เห็นแก่ตัวของตน ไซ้แล้ว แต่เนื่องด้วยพวกเขาไม่ได้ความรู้ที่แท้จริงจากบ่อเกิดแห่งความรู้ พวกเขาจึงมอดม้วยอยู่ในหุบเขาอันตรายแห่งความหลงผิดและความเชื่อที่ผิด พวกเขายังคงไม่ตื่นขึ้นมาสังเกตดูว่า สัญลักษณ์ทั้งหมดที่ทำนายไว้ถูกแสดงให้เห็นชัดแล้ว ดวงอาทิตย์ตามพันธสัญญารุ่งอรุณขึ้นมาบนขอบฟ้าแห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์แล้ว และ “ดวงอาทิตย์” และ “ดวงจันทร์” แห่งคำสอน กฎและวิชาของยุคศาสนาก่อน มีตกลงและลับฟ้าไปแล้ว

และบัดนี้ด้วยสายตาที่จ้องมองและปีกที่มั่นคง จงเข้าไปในหนทางแห่งความมั่นใจและศีลธรรม “จงกล่าวว้ : นั่นคือพระเจ้าเป็นเจ้า เช่นนั้นจงปล่อยให้พวกเขาสนุกกับตนเองด้วยการหาเรื่อง” (โคโรอัน 6:91) ดังนั้นเจ้าจะได้รับการนับเป็นสหายที่พระองค์กล่าวถึงว่า : “พวกที่กล่าวว่า ‘พระเจ้าเป็นนายของเราคือพระเจ้าเป็นเจ้า’ และยังคงแน่วแน่ในหนทางของพระองค์ แท้จริงแล้วพวกเขาจะลงมาหาพวกเขา” (โคโรอัน 41:30) เจ้าจะเป็นพยานต่อความลึกลับเหล่านี้ทั้งหมดด้วยตาของเจ้าเอง

คูกร ภราดรของเรา! จงเดินด้วยก้าวของวิญญาณ เพื่อว่าด้วยความรวดเร็วราวพริบตา เจ้าจะผ่านที่รกร้างแห่งความห่างไกลและการพลัดพรากไปถึงเรชวานแห่งการกลับมาอยู่ร่วมกันช่วงวินันด์ร์ และสนทนากับพระวิญญาณสวรรค์ในลมหายใจเดียว เพราะด้วยเท้าของมนุษย์ เจ้าไม่มีหวังจะเดินทางผ่านระยะทางที่วัดไม่ได้เหล่านี้หรือไปถึงเป้าหมายของเจ้า ขอสันติสุขจงมีแก่ผู้ที่แสงสว่างแห่งศีลธรรมนำทางไปสู่ศีลธรรมทั้งหมด และผู้ที่ในนามของพระเจ้ายืนอยู่ในหนทางของศาสนาของพระองค์ บนชายฝั่งแห่งความเข้าใจที่แท้จริง

นี่คือความหมายของวจนะศักดิ์สิทธิ์ : “แต่ไม่เลย! เราขอสาบานต่อพระเจ้าเป็นนายแห่งตะวันออกและตะวันตก” (โคโรอัน 70:40) เนื่องด้วย “ดวงอาทิตย์” ทั้งหลายที่กล่าวถึงต่างก็มีสถานที่ขึ้นและตกโดยเฉพาะของตนเอง และเนื่องด้วยบรรดาผู้เชื่อชาวเขาในคัมภีร์โคโรอันไม่เข้าใจความหมายที่เป็นสัญลักษณ์ของ “ดวงอาทิตย์” เหล่านี้ พวกเขาจึงพยายามอย่างหนักที่จะตีความวจนะตอนที่คัดมาข้างบน พวกเขาบางคนยืนยันว่า เพราะความจริงที่ว่าดวงอาทิตย์แต่ละวันขึ้นมาจากตำแหน่งที่ต่างกัน พจน์ “ตะวันออก” และ “ตะวันตก” จึงกล่าวไว้เป็นพหูพจน์ บางคนเขียนว่าวจนะตอนนี้หมายถึงสี่ฤดูของปี เนื่องด้วยการรุ่งอรุณและการตกของดวงอาทิตย์ต่างกันไปตามการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาล ดังกล่าวนี่คือความเข้าใจขั้นลึกซึ้งของพวกเขา! ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยืนกรานที่จะโยนความหลงผิดและความโง่งงไปให้บรรดาพระเจ้าเป็นนบีแห่งความรู้ ผู้เป็นสัญลักษณ์แห่งอัจฉริยภาพที่ไม่มีที่ติและบริสุทธิ์ที่สุด

ทำนองเดียวกันจากคำกล่าวที่แจ่มแจ้ง มีพลัง แน่แท้และไม่คลุมเครือเหล่านี้ จงพยายามเข้าใจความหมายของ “การผ่านภา” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์หนึ่งที่จะต้องนำมาก่อนการมาถึงของชั่วโมงสุดท้าย วันแห่งการฟื้นคืนชีพ ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “เมื่อภาจะถูกผ่าให้แยกออก” (โคโรอัน 82:1) “ภา” หมายถึงนภาแห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ ซึ่งได้รับการชูขึ้นมาพร้อมกับพระศาสดาทุกพระองค์ และถูกฉีกจนขาดสะบั้นพร้อมกับพระศาสดาองค์ถัดไปทุกครั้ง “ถูกผ่าให้แยกออก” หมายความว่า ยุคศาสนาก่อนถูกแทนที่และยกเลิก เราขอสาบานต่อพระเจ้าเป็นเจ้า! สำหรับผู้ที่สังเกตเห็น การที่นภาถูกผ่าให้แยกออกเป็น การกระทำที่ยิ่งใหญ่กว่าการผ่าท้องฟ้า! จงไตร่ตรองดูสักพัก การที่การเปิดเผยพระธรรมสวรรค์หนึ่งซึ่งได้รับการสถาปนาไว้อย่างมั่นคงมาหลายปี ซึ่งภายใต้ร่มเงาของการเปิดเผยศาสนานี้ทุกคนที่ยอมรับศาสนา

ได้รับการเลี้ยงดูและอุ้มชู โดยแสงสว่างของกฎของศาสนานี้มนุษย์หลายชั่วคนได้รับการฝึกวินัย ความกล้า
 เลิศของศาสนานี้มนุษย์ได้ยินบิตาของตนเอาไว้ให้ฟัง จนดวงตาของมนุษย์ไม่เห็นสิ่งใดนอกจากอิทธิพลแทรก
 ซอนของกรณาริคุณของศาสนานี้ และผู้ที่จะต้องตายไม่ได้ยินสิ่งใดนอกจากราชศักดิ์ที่ก้องกังวานของ
 บัญชาของศาสนานี้ การกระทำใดหรือที่ยิ่งใหญ่กว่าการที่ศาสนาดังกล่าวถูก “ผ่าให้แยกออก” โดยอำนาจ
 ของพระผู้เป็นเจ้า และถูกล้มเลิกด้วยการมาปรากฏของวิญญาณดวงเดียว? จงใคร่ครวญดู นี่คือการกระทำที่
 ยิ่งใหญ่กว่าสิ่งที่มนุษย์ที่ไร้ศักดิ์ศรีและโง่งมเหล่านี้ได้จินตนาการความหมายของ “การผ่านภา” หรือไม่?

ยิ่งไปกว่านั้นจงพิจารณาความยากลำบากและความขมขื่นในชีวิตของพระผู้เปิดเผยความงามสวรรค์
 ทั้งหมด จงใคร่ครวญดู โดยลำพังและโดดเดี่ยวพวกเขาเผชิญโลกและประชาชนทั้งหมดของโลก และ
 เผยแพร่กฎของพระผู้เป็นเจ้าอย่างไร! ไม่ว่าการประทัดประหารที่กระทำต่อดวงวิญญาณที่วิสุทธี ถ้าค่าและ
 อ่อนโยนเหล่านี้จะรุนแรงเพียงไร พวกเขาก็ยังอดทนทุกอย่าง ที่มีอำนาจเหลือล้น และทนความทุกข์ทรมาน
 ใหม่ๆ ที่มีอำนาจเหนือกว่า

ทำนองเดียวกันจงพยายามเข้าใจความหมายของ “การเปลี่ยนแปลงแผ่นดิน” จงรู้ไว้ว่าหัวใจใดก็
 ตามที่ความปรานีจาก “นภา” แห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์หลั่งมาให้อย่างเหลือล้น แผ่นดินของหัวใจ
 เหล่านั้นจะถูกเปลี่ยนเป็นแผ่นดินแห่งความรู้และอัจฉริยภาพสวรรค์อย่างแท้จริง พุ่มไม้แห่งเอกภาพเช่นใด
 ที่ดินของหัวใจของพวกเขาทำให้งอกขึ้นมา! ดอกไม้แห่งความรู้และอัจฉริยภาพที่แท้จริงเช่นใดที่งอก
 ออกมาจากอกที่เรื่อรองของพวกเขา! หากแผ่นดินของหัวใจของดวงวิญญาณเหล่านี้ยังไม่เปลี่ยน พวกเขา
 ซึ่งไม่ได้รับการสอนหนังสือแม้แต่อักษรเดียว ไม่ได้ไปหาครู ไม่ได้เข้าโรงเรียน จะสามารถเอ่ยจาณะและ
 แสดงความรู้ที่ไม่มีใครสามารถเข้าใจได้อย่างไร? เราคิดว่าพวกเขาถูกหล่อจากดินเหนียวแห่งความรู้ที่ไม่มี
 ลื่นสุด และนวดด้วยน้ำแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์ ดังนั้นจึงเป็นที่กล่าวไว้ว่า: “ความรู้คือแสงสว่างที่พระผู้เป็น
 เจ้าเสด็จมายังหัวใจของใครก็ตามที่พระองค์ประสงค์” ความรู้ชนิดนี้เองที่น่าสรรเสริญ ไม่ใช่ความรู้อัน
 จำกัดที่เกิดจากปัญญาที่ถูกบดบังและม่านปิดกั้น ความรู้ที่จำกัดนี้พวกเขาถึงกับแอบยืมกันและกันและภูมิใจ
 กับสิ่งนี้อย่างไร้ประโยชน์!

ขอให้หัวใจของมนุษย์ทั้งหลายได้รับการชำระให้ปลอดจากข้อจำกัดที่มนุษย์สร้างขึ้นและความคิดที่
 เข้าใจยากที่ยึดเยียดมา! เพื่อว่าพวกเขาจะสว่างด้วยแสงของดวงอาทิตย์แห่งความรู้ที่แท้จริง และเข้าใจความ
 ลึกลับทั้งหลายของอัจฉริยภาพสวรรค์ บัดนี้จงพิจารณาดู หากดินที่ไม่ดีและแห้งแล้งของหัวใจเหล่านี้ยังคง
 ไม่เปลี่ยน พวกเขาจะกลายเป็นผู้รับการเปิดเผยความลึกลับทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า และเป็นผู้เปิดเผย
 สาระของพระองค์ได้อย่างไร? ดังนี้พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า: “ในวันนั้น วันที่แผ่นดินจะเปลี่ยนไปเป็นอีก
 แผ่นดินหนึ่ง” (โคโรอัน 14:48)

สายลมแห่งความอารีของกษัตริย์แห่งสรรพโลกได้ทำให้แม้แต่แผ่นดินของโลกเปลี่ยน หากเจ้า ไตร่ตรองความลึกซึ้งทั้งหลายของการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ในหัวใจของเจ้า

และบัดนี้จึงทำความเข้าใจความหมายของวจนะก่อนนี้ : “ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพแผ่นดินทั้งหมด จะเป็นแค่กำมือของพระองค์ นภาทั้งหลายจะถูกพับไว้ด้วยกันในมือขวาของพระองค์ ขอความสรรเสริญจง มีแด่พระองค์! พระองค์ถูกยกไว้สูงเหนือบรรดาผู้ที่ดีเสมอกับพระองค์!” (โคโรอัน 39:67) และบัดนี้จึงเป็น ธรรมในการวินิจฉัย หากวจนะก่อนนี้มีคความหมายตามที่มนุษย์เชื่อกัน อาจมีคนถามว่าจะมีประโยชน์อะไร สำหรับมนุษย์? ยิ่งไปกว่านั้นเป็นที่ประจักษ์และเห็นชัดว่า ไม่มีมือที่ดวงตามนุษย์มองเห็นได้สามารถกระทำ สิ่งดังกล่าว หรือถือได้ว่าสิ่งนี้ที่เกิดจากสารอันประเสริฐของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่แท้จริงองค์เดียว ไม่เพียง เท่านั้น การยอมรับสิ่งนี้ไม่ใช่อื่นใดนอกจากการหมิ่นประมาทศาสนาแล้วๆ การบิดเบือนสังฆกรรมแล้วๆ และหากเป็นที่เชื่อกันว่า วจนะก่อนนี้หมายถึงพระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่จะถูกร้องขอให้กระทำ สิ่งดังกล่าวในวันแห่งการพิพากษา นี้เช่นกันดูเหมือนจะห่างไกลจากความจริงและไม่มีประโยชน์แน่นอน ในทางตรงกันข้าม พจน์ “แผ่นดิน” หมายถึงแผ่นดินแห่งความเข้าใจและความรู้ และ “นภา” หมายถึงนภา แห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ จงใคร่ครวญดู ด้วยเงื้อมมืออันทรงอำนาจพระองค์ทรงพับแผ่นดินแห่ง ความรู้และความเข้าใจที่แต่เดิมกางออกให้เหลือแค่กำมือไว้ในมือหนึ่ง และอีกมือหนึ่งทรงกางแผ่นดินใหม่ที่ ประเสริฐยิ่งในหัวใจของมนุษย์ทั้งหลาย เป็นการทำให้ดอกไม้ที่สดและสวยงามที่สุด ต้นไม้ที่ยิ่งใหญ่และ สูงส่งที่สุด งอกออกมาจากอกที่เรืองรองของมนุษย์

ท่านเองเดียวกันจงใคร่ครวญดูว่า นภาทั้งหลายที่ถูกชูขึ้นมาในยุคศาสนาทั้งหลายในอดีตถูกพับไว้ ด้วยกันอย่างไรมือขวาแห่งอนุภาพ นภาทั้งหลายแห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ถูกชูขึ้นมาอย่างไรโดย บัญชาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และประดับด้วยดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาวแห่งบทบัญญัติอันนำพิสงของ พระองค์ ดังกล่าวคือความลึกซึ้งทั้งหลายของพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าซึ่งถูกเปิดม่านคลุมออกให้เห็นชัด เพื่อว่าด้วยอนุภาพแห่งการวางใจและละวาง เจ้าจะได้เข้าใจแสงอรุณแห่งการนำทางสวรรค์ จะได้ดับ ตะเกียงแห่งความเพ้อฝันอันเหลวไหล จินตนาการอันไร้สาระ ความลังเลและสงสัย และจุดแสงสว่างแห่ง ความมั่นใจและความรู้สวรรค์ที่เกิดใหม่ในส่วนลึกที่สุดของหัวใจของเจ้า

แท้จริงแล้วจงรู้ไว้ว่า จุดประสงค์ที่เป็นรากฐานของพจน์ที่เป็นสัญลักษณ์และการพาดพิงที่เข้าใจยาก ทั้งหมดเหล่านี้ ที่มาจากบรรดาพระผู้เปิดเผยศาสนาที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า คือเพื่อจะทดสอบและ พิสูจน์ประชาชนทั้งหลายของโลก เพื่อว่าแผ่นดินแห่งหัวใจที่บริสุทธิ์และสว่างจะแยกได้จากดินไม่ดีที่จะ เสื่อมสภาพ ตั้งแต่โบราณกาลนี้คือวิธีการที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าใช้กับบรรดาผู้ที่พระองค์สร้าง และบันทึกของ คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายให้การยืนยันเรื่องนี้

และทำนองเดียวกันจงใคร่ครวญดูวาระที่เปิดเผยไว้เกี่ยวกับ “เกบเบร” (ทิศทางที่ต้องหันหน้าไปหาเวลา
อธิษฐาน) เมื่อพระโมฮัมหมัดผู้เป็นดวงอาทิตย์แห่งความเป็นศาสนทูต หนีจากอรุโณทัยแห่งบาสะ (เมกกะ)
ไปยังยาสริบ (เมดีนา) พระองค์ยังคงหันหน้าขณะอธิษฐานไปยังเยรูซาเลมซึ่งเป็นนครศักดิ์สิทธิ์ จนกระทั่งถึง
เวลาที่ชาวอิวเริ่มเอ่ยถ้อยคำที่ไม่เหมาะสมต่อพระองค์ ซึ่งหากนำมากล่าวในหน้าเหล่านี้จะไม่บังควร และจะ
ทำให้ผู้อ่านเหนื่อยหน่าย พระโมฮัมหมัดเคืองใจถ้อยคำเหล่านี้เป็นอย่างยิ่ง ขณะที่อยู่ในภวังค์ของสมาธิและ
ความพิศวง พระองค์จึงมองขึ้นไปบนนภาและได้ยินสุรเสียงที่อ่อนโยนของเกเบรียลกล่าวว่า : “เราเห็นเจ้า
จากเบื้องบนกำลังหันหน้าขึ้นนภา แต่เราจะให้เจ้าหันไปหาเกบเบรที่จะทำให้เจ้ายินดี” (โครอาน 2:144) วัน
ต่อมาขณะที่ศาสนทูตพร้อมกับบรรดาสหายของพระองค์กำลังสวดบทอธิษฐานเที่ยงวัน และได้ทำรีคัทที่
บัญญัติไว้ไปแล้วสองครั้ง สุรเสียงของเกเบรียลเป็นที่ได้ยินอีกครั้งว่า : “จงหันหน้าของเจ้าไปหาสุเหร่า
ศักดิ์สิทธิ์” (ที่เมกกะ) ในขณะที่อธิษฐานอยู่นี้พระโมฮัมหมัดทรงหันหน้าออกจากเยรูซาเลมไปหาคาบท์ทันที
ครั้นแล้วสหายทั้งหลายของศาสนทูตเกิดความความยุ่งใจอย่างหนักโดยทันใด ความศรัทธาของพวกเขา
สั่นคลอนอย่างหนัก พวกเขาตกใจอย่างยิ่งจนหลายคนหยุดอธิษฐานกลางคันและเลิกนับถือศาสนา แท้จริง
แล้วพระเจ้าผู้เป็นเจ้าก่อให้เกิดความสับสนนี้ก็เพื่อจะทดสอบและพิสูจน์คนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์
ไม่เช่นนั้นแล้วพระองค์ผู้ทรงเป็นกษัตริย์ในอุดมคติสามารถให้เกบเบรอยู่ที่เดิม และให้เยรูซาเลมเป็น
ตำแหน่งของการบูชาต่อไปสำหรับยุคศาสนาของพระองค์ก็ได้ เพื่อว่าเกียรติของการเป็นที่ยอมรับที่ประทาน
ให้แก่นครศักดิ์สิทธิ์นี้จะไม่สิ้นสุดลง

ศาสนทูตมากมายที่ถูกส่งลงมาในฐานะธรรมทูตของพระวาระของพระเจ้าเป็นเจ้านับตั้งแต่พระ
โมเสสถูกแสดงให้เห็นชัดเจน เดวิด พระเยซู และพระศาสดาองค์อื่นๆที่ได้รับการชูไว้สูงกว่า ที่มาปรากฏ
ในช่วงเวลาระหว่างการเปิดเผยพระธรรมของพระโมเสสและพระโมฮัมหมัด ไม่มีองค์ใดเคยเปลี่ยนแปลงกฎ
ของเกบเบร ธรรมทูตทุกองค์เหล่านี้ของพระเจ้าเป็นนายแห่งสรรพโลก ล้วนกำกับประชาชนให้หันไป
ทิศทางเดียวกัน ในสายตาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้เป็นกษัตริย์ในอุดมคติ สถานที่ทั้งหมดบนพิภพเป็นหนึ่ง
เดียวกัน ยกเว้นสถานที่ที่พระองค์กำหนดไว้เพื่อจุดประสงค์ที่เจาะจงเป็นพิเศษในสมัยของพระศาสดา
ทั้งหลายของพระองค์ ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “ตะวันออกและตะวันตกเป็นของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า : ดังนั้นไม่
ว่าเจ้าจะหันไปทางไหน ก็มีพระพักตร์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอยู่” (โครอาน 2:115) แม้ว่ามีสัญกรรมในข้อเท็จจริงนี้
โฉนดเกบเบรจึงถูกเปลี่ยนซึ่งก่อให้เกิดความยุ่งใจดังกล่าวในหมู่ประชาชน ทำให้สหายทั้งหลายของศาสนทูต
หวั่นไหวและสับสนเป็นการใหญ่ ไซแล้ว สิ่งทั้งหลายดังกล่าวที่ก่อความอึดอัดในหัวใจของมวล
มนุษย์ บังเกิดขึ้นก็เพียงเพื่อว่า วิญญาณแต่ละดวงจะถูกทดสอบโดยเกณฑ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เพื่อว่าคนจริง
จะเป็นที่ทราบและแยกได้จากคนจอมปลอม ดังนี้พระองค์ทรงเปิดเผยหลังจากที่เกิดรอยแยกในหมู่

ประชาชนว่า : “เราไม่ได้กำหนดสิ่งที่จะให้เจ้ามีไว้เป็นเกบเบร แต่เพื่อให้เราแยกผู้ที่ปฏิบัติตามอัครสาวกจากผู้ที่สะบัดหน้าหนี” (โคโรอ่าน 2:143) “ลาโง้ที่ตื้นกั้วหนีสิงโต” (โคโรอ่าน 74:50)

หากเจ้าได้รตรองวาทะเหล่านี้ในหัวใจเพียงสักพัก เจ้าจะพบอนันไปสู่ความเข้าใจไขออกต่อหน้าเจ้าอย่างแน่นอน และจะเห็นความรู้ทั้งปวงและความลึกถึ้งของความรู้เหล่านั้นถูกเปิดม่านคลุมออกต่อสายตาของเจ้า สิ่งทั้งหลายดังกล่าวเกิดขึ้นเพียงเพื่อว่า วิญญาณทั้งหลายของมนุษย์จะพัฒนาและได้รับการปลดปล่อยจากกรงขังแห่งอัครตาและกิเลส ไม่เช่นนั้นแล้วกษัตริย์ในอุดมคตินี้ในสารของพระองค์ไม่ขึ้นกับความเข้าใจของทุกชีวิตมาตลอดนิรันดรกาล และในสภาวะของพระองค์เองจะยังคงประเสริฐเหนือการบูชาของทุกดวงวิญญาณชั่วนิรันดร สายลมเดียวแห่งความมั่งคั่งของพระองค์เพียงพอที่จะสวมมวลมนุษยชาติด้วยเสื้อคลุมแห่งความมั่งคั่ง และหยดเดียวจากมหาสมุทรแห่งกรุณาธิคุณอันเหลือล้นของพระองค์เพียงพอที่จะประสาทความรู้โรจน์ของชีวิตนิรันดรให้แก่ทุกชีวิต แต่เนื่องด้วยจุดประสงค์สวรรค์มีโองการว่าคนจริงควรแยกจากคนจอมปลอม และดวงอาทิตย์ควรแยกจากเงา ดังนั้นในทุกฤดูกาลพระองค์จึงหลังบททดสอบจากอาณาจักรแห่งความรู้โรจน์ของพระองค์มายังมนุษยชาติ

หากมนุษย์ทำสมาธิใคร่ครวญดูชีวิตของศาสนทูตทั้งหลายในอดีต พวกเขาจะรู้และเข้าใจวิธีการต่างๆ ของศาสนทูตเหล่านี้ได้โดยง่าย จนไม่ถูกบังตาด้วยการกระทำและวณะต่างๆ ที่ขัดกับความต้องการทางโลกของตนอีกต่อไป และดังนั้นจะเผาผลาญม่านปิดกั้นทุกฝืนด้วยไฟที่กำลังลุกอยู่ในพุ่มไม้แห่งความรู้สวรรค์ และจะอาศัยอย่างปลอดภัยอยู่บนบัลลังก์แห่งสันติสุขและความมั่นใจ ตัวอย่างเช่น จงพิจารณาดูพระโมเสสผู้เป็นบุตรของอิมราน ซึ่งเป็นหนึ่งในศาสนทูตที่ประเสริฐทั้งหลายและเป็นผู้เปิดเผยคัมภีร์จากสวรรค์เล่มหนึ่ง ในช่วงแรกของชีวิตก่อนการประกาศภารกิจของพระองค์ วันหนึ่งขณะที่เดินผ่านตลาดพระองค์เห็นชายสองคนต่อสู้กัน คนหนึ่งขอความช่วยเหลือจากพระโมเสสเพื่อสู้กับคู่ต่อสู้ ครั้นแล้วพระโมเสสเข้าช่วยและสังหารเขา บันทึกในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ให้การยืนยันเรื่องนี้ หากนารายละเอียดยาวจะยืดยาวและขัดจังหวะการอภิปรายเหตุผล รายงานเกี่ยวกับเหตุการณ์นี้แพร่กระจายไปทั่วทั้งเมือง และตามทีเนื้อหาในคัมภีร์เป็นพยาน พระโมเสสกลัวมาก เมื่อคำเตือน : “ดูกร โมเสส! ความจริงแล้วเหล่าหัวหน้าปรึกษากันเพื่อจะสังหารเจ้า” (โคโรอ่าน 28:20) มาถึงหูของพระองค์ พระโมเสสออกจากเมืองและไปพักอาศัยอยู่ในมิเดียนโดยเป็นผู้รับใช้โซเอ็บ ระหว่างทางที่กลับมาพระโมเสสเข้าไปในหุบเขาศักดิ์สิทธิ์ซึ่งตั้งอยู่ในที่รกร้างแห่งไชนาย และที่นั่นทรงเห็นจินตภาพของกษัตริย์แห่งความรู้โรจน์จาก “พฤษชาติมิใช่ของตะวันออกหรือตะวันตก” (โคโรอ่าน 24:35) ที่นั่นพระองค์ได้ยินสุรเสียงปลุกวิญญาณของพระวิญญาณพุดมาจากไฟที่ลุกขึ้นมา บัญชาพระองค์ให้สาธตแห่งการนำทางสวรรค์ให้กับประชาชนของฟาโรห์ เพื่อว่าโดยการปลดปล่อยพวกเขาให้พ้นจากเงาของหุบเขาแห่งอัครตาและกิเลสโดยซัลซาบิลแห่งการลวง พระองค์จะ

ช่วยให้พวกเขาสามารถไปถึงทุ่งหญ้าแห่งธรรมปีติ และโดยการทำให้พวกเขาหายสับสนเพราะความห่างไกล จะทรงพาให้พวกเขาเข้าไปในนครสันติสุขแห่งการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อพระโมเสสไปหาฟาโรห์และส่งมอบธรรมสารให้แก่เขาตามที่พระผู้เป็นเจ้าบัญชา ฟาโรห์พูดอย่างดุจว่า: “เจ้าไม่ใช่ผู้ที่ก่อฆาตกรรมและกลายเป็นคนไม่มีศาสนาหรือ?” ดังนี้ตามที่พระผู้เป็นนายแห่งราชศักดาเล่า ฟาโรห์พูดกับพระโมเสสว่า: “การกระทำอะไรที่เจ้าทำลงไป?! เจ้าเป็นหนึ่งในพวกที่ไม่รู้จักคุณ พระองค์ทรงกล่าวว่า: ‘เราทำเช่นนั้นจริงๆ และเราเป็นหนึ่งในพวกที่คิดพลาด และเราหนีท่านไปตอนที่เรากลัวท่าน แต่พระผู้เป็นนายของเราประทานอัจฉริยภาพให้แก่เรา และทำให้เราเป็นหนึ่งในอัครสาวกของพระองค์’” (โคโรอ่าน 26:19)

และบัดนี้จงไตร่ตรองดูในหัวใจของเจ้าเกี่ยวกับความสับสนอลหม่านที่พระผู้เป็นเจ้าปลุกขึ้นมา จงใคร่ครวญดูบททดสอบแปลกประหลาดนานัปการที่พระองค์ใช้ทดสอบคนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์ จงพิจารณาว่า พระองค์ทรงเลือกบุคคลหนึ่งจากบรรดาคนรับใช้ของพระองค์ และทรงฝากฝังพันธกิจแห่งการนำทางสวรรค์ให้แก่เขา ผู้ซึ่งเป็นที่รู้กันว่ามีความผิดฐานฆ่าคนตาย ผู้ซึ่งยอมรับความโหดร้ายของตนเอง ผู้ซึ่งในสายตาของโลกได้รับการเลี้ยงดูในบ้านของฟาโรห์ และรับอาหารที่โต๊ะของเขาเป็นเวลาเกือบสามสิบปี พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นกษัตริย์ที่ทรงอำนาจเบ็ดเสร็จ ไม่สามารถหรือที่จะรังมือของพระโมเสสมิให้ก่อฆาตกรรม เพื่อไม่ให้มีการโทษพระองค์ว่าเป็นผู้สังหาร ซึ่งก่อให้เกิดความสับสนและความรังเกียจในหมู่ประชาชน?

ท่านเองเดียวกันจงใคร่ครวญดูสภาวะและสภาพของแมรี โนมหน้าทิ้งดงามที่สุดของเธอแสดงความจงนอยอย่างยิ่ง และกรณีของเธอสาหัสยิ่งนัก จนเธอขมขื่นใจที่ได้เกิดมา พยานต่อเรื่องนี้คือเนื้อหาของวนะศักดิ์สิทธิ์ที่มีการกล่าวไว้ว่า หลังจากที่แมรีให้กำเนิดพระเยซู เธอคร่ำครวญต่อความระกำลำบากของเธอและร้องว่า: “โอ ขอให้ข้าได้ตายก่อนนี้ และกลายเป็นสิ่งที่ถูกลืม ถูกลืมไปเลย!” (โคโรอ่าน 19:22) เราขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้า! ความเศร้าโศกดังกล่าวกลิ่นกินหัวใจและเข่าชีวิต ความอกสั่นขวัญหนีของวิญญาณดังกล่าว ความสิ้นหวังดังกล่าว จะมีเหตุมาจากสิ่งอื่นใดไม่ได้นอกจากการดำเนินของศัตรูและการหาเรื่องของพวกเขาที่ไม่มีศาสนาและวิปริต จงใคร่ครวญดู แมรีจะให้คำตอบอะไรแก่ประชาชนรอบๆ เธอได้? เธอจะอ้างได้อย่างไรว่าเด็กทารกซึ่งบิดาของเขาไม่เป็นที่ทราบ ตั้งครรภ์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์? ดังนั้นแมรีผู้คลุมโหมหน้าอมตะไว้ จึงอุ้มลูกของเธอแล้วกลับบ้าน ทันใดที่ดวงตาของประชาชนมองมาที่เธอ พวกเขาเปล่งเสียงว่า: “ดูกร ภคินีแห่งเอรอน! บิดาของเจ้าไม่ใช่บุรุษแห่งความชั่วร้าย มารดาของเจ้าหาใช่สาวไม่บริสุทธิ์” (โคโรอ่าน 19:28)

และบัดนี้จงทำสมาธิใคร่ครวญดูความโกลาหลครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดนี้ บททดสอบที่สาหัสที่สุดนี้ แม้ด้วยสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ก็ตาม พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงประทานความรุ่งโรจน์แห่งความเป็นศาสนทูตให้แก่สาระ

ของพระวิญญูณ ผู้เป็นที่รู้จักกันในหมู่ประชาชนว่าไม่มีบิดา และทำให้พระเยซูเป็นข้อยืนยันของพระองค์สำหรับทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก

จงดูซิว่า วิธีการของพระศาสดาทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าตามที่บัญญัติไว้โดยกษัตริย์แห่งสรรพโลก ต่างจากวิธีการและความต้องการของมนุษย์อย่างไร! เมื่อเจ้าเริ่มเข้าใจสาระของความลึกซึ้งเหล่านี้ของสวรรค์ เจ้าก็จะเข้าใจจุดประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้มิมีเสน่ห์ พระผู้เป็นที่รักยิ่ง เจ้าจะถือว่าถ้อยคำและการกระทำของพระผู้เป็นประมุขที่ทรงมหิทธานุภาพนี้เป็นหนึ่งเดียวกัน อะไรก็ตามที่เจ้าเห็นในการกระทำของพระองค์ เจ้าจะพบสิ่งเดียวกันในคำพูดของพระองค์ อะไรก็ตามที่เจ้าอ่านจากคำพูดของพระองค์ เจ้าจะเห็นสิ่งนั้นในการกระทำของพระองค์ ดังนั้นเองที่ดูภายนอกแล้วการกระทำและวาทะดังกล่าวคือไฟแห่งความพยายามสำหรับคนชั่วร้าย แต่ภายในแล้วคือน้ำแห่งความปรานีสำหรับผู้ที่ชอบธรรม หากดวงตาของหัวใจเปิดออก หัวใจนั้นจะสังเกตเห็นว่า วาจาที่เปิดเผยจากนภาแห่งพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าเป็นหนึ่งเดียวกันกับการกระทำที่มาจากอาณาจักรแห่งอาณาจักรสวรรค์

ดูกร ภราดร! และบัดนี้จงเอาใจใส่ หากสิ่งทั้งหลายดังกล่าวถูกเปิดเผยในยุคนานี้ และเหตุการณ์ต่างๆ ดังกล่าวเกิดขึ้นในเวลาี้ ประชาชนจะทำอะไร? เราขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้าผู้ให้การศึกษา มนุษยชาติที่แท้จริง และเป็นผู้เปิดเผยพระวาจาของพระผู้เป็นเจ้าว่า ประชาชนจะประกาศอย่างทันใดโดยไม่ต้องสงสัยว่า พระองค์เป็นคนไม่มีศาสนา และจะตัดสินประหารชีวิตพระองค์ พวกเขาไม่เงี่ยหูฟังเสียงที่ประกาศเลยว่า : ดูซิ! พระเยซูปรากฏขึ้นมาจากลมหายใจของพระวิญญูณบริสุทธิ์ และพระโมเสสถูกเรียกให้มารับงานที่กำหนดโดยพระผู้เป็นเจ้า! หากเสียงมากมายเปล่งขึ้นก็จะไม่มีหูใดฟังถ้าเราบอกว่า เด็กที่ไม่มีบิดาได้รับการประสาทพันธกิจของความเป็นศาสนทูต หรือฆาตกรได้นำธรรมสาร “แท้จริงแล้ว แท้จริงแล้วเราคือพระผู้เป็นเจ้า” มาจากเปลวไฟของพุ่มไม้ลุกไหม้

หากดวงตาแห่งความยุติธรรมถูกเปิดออก ดวงตานี้จะมองเห็นตามที่กล่าวมาแล้วว่า พระองค์ พระผู้เป็นเหตุและจุดประสงค์สุดท้ายของสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ถูกแสดงให้เห็นชัดในยุคนี้ แม้ว่าเหตุการณ์คล้ายๆ กันยังไม่เกิดขึ้นในยุคนานี้ กระนั้นประชาชนยังคงยึดติดกับจินตนาการที่ไร้สาระของพวกประพฤติทรมาน ข้อกล่าวหาที่ใช้กับพระองค์ร้ายแรงเพียงไร! การประหัตประหารที่กระทำต่อพระองค์รุนแรงเพียงไหน! เป็นข้อกล่าวหาและการประหัตประหารที่มนุษย์ไม่เคยเห็นหรือได้ยินที่คล้ายกันมาก่อน!

พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงความยิ่งใหญ่! เมื่อสายธารแห่งวาทะมาถึงขั้นนี้ เรามองเห็นและดูซิ! สุนทรคติของพระผู้เป็นเจ้ากำลัง โขยมาจากอริโณทัยแห่งการเปิดเผยพระธรรม และสายลมยามเช้ากำลังพัดมาจากชิบาของพระผู้ทรงความนิรันดร์ ข่าวการเปิดเผยพระธรรมนี้ทำให้หัวใจสำราญและยังความดีใจที่วัดไม่ได้ให้แก่วิญญูณ การเปิดเผยพระธรรมนี้ทำให้ทุกสิ่งเปลี่ยนใหม่ และนำของขวัญที่นับและประเมินไม่ได้จากพระผู้

เป็นมิตรที่ไม่อาจรู้มาให้ เลื้อยคลุมแห่งการสรรเสริญของมนุษย์ไม่สามารถหวังจะสวมได้พอดีกับความสูงส่งของการเปิดเผยพระธรรมนี้ และเลื้อยก็แห่งวาทะไม่มีวันเข้ารูปกับร่างกายที่เร่องรองของการเปิดเผยพระธรรมนี้ การเปิดเผยพระธรรมนี้คือคล้ายความลึกลับซ่อนเร้นโดยไม่ใช้ถ้อยคำ เปิดเผยความลับของพจนานุกรมโดยไม่ต้องพูด สอนความเศร้าโศกและคร่ำครวญให้แก่คนในดิงเกลที่จับขานอยู่บนคบไม้แห่งความห่างไกลและการพลัดพราก สั่งสอนศิลปะของหนทางแห่งความรักและแสดงความลับของการยอมจำนนหัวใจให้แก่คนเหล่านั้น สำหรับบุชบาในเรชวานแห่งการกลับมาอยู่ร่วมกันในสวรรค์ การเปิดเผยพระธรรมนี้เปิดเผยการแสดงความรักของคนรักที่คลั่งไคล้ เปิดมันให้เห็นเสน่ห์ของผู้ที่เป็นธรรม ประทานความลึกลับของสังขรณ์ให้แก่บุหงาในอุทยานแห่งความรัก และฝากฝังสัญลักษณ์แห่งความล้าลึกในสุดไว้ใต้อุราของคนรัก ณ ชั่วโมงนี้กรุณาธิคุณของการเปิดเผยพระธรรมนี้หลังไหลอย่างเหลือล้นจนพระวิญญูณฉบับวิสุทธิเองอิจฉา! การเปิดเผยพระธรรมนี้ส่งคลื่นในทะเลมาให้หยดน้ำ และประสาททงฐิติด้วยความอำไพของดวงอาทิตย์ ความอารีของการเปิดเผยพระธรรมนี้หลังไหลทะลักมามากล้น จนดั่งที่เหม็นสาบที่สุดแสวงหาน้ำหอมของชะมดเชียง และค้างคาวแสวงหาแสงอาทิตย์ การเปิดเผยพระธรรมนี้ได้กระตุ้นคนตายด้วยลมหายใจแห่งชีวิต และคลีให้พวกเขาหนีออกมาจากหลุมศพหินที่ฝังร่างของตน การเปิดเผยพระธรรมนี้สถาปนาคนเขลาบนเก้าอี้แห่งวิชา และยกผู้กดขี่ขึ้นมาบนบัลลังก์แห่งความยุติธรรม

จักรวาลเปี่ยมไปด้วยพระพรอนกอนันต์เหล่านี้ กำลังรอคอยชั่วโมงที่อิทธิพลของพรสวรรค์ที่มองไม่เห็นของการเปิดเผยพระธรรมนี้ จะถูกแสดงให้เห็นชัดในโลกรนี้ เมื่อผู้ที่ระโหยและกระหายจัดจะไปถึงโควซาร์แห่งชีวิตของพระเจ้าผู้เป็นที่รักยิ่งของตน และผู้พเนจรที่ผิดพลาดซึ่งหลงทางอยู่ในที่กร้างแห่งความห่างไกลและสูญญากาศ จะเข้าไปในวิหารแห่งชีวิตและได้กลับมาอยู่ร่วมกันกับผู้เป็นที่ปรารถนาของหัวใจของตน เมล็ดพืชศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้จะงอกในดินของหัวใจของผู้ใด? ดอกไม้แห่งสภาวะที่มองไม่เห็นจะงอกออกมาจากอุทยานของวิญญูณของผู้ใด? แท้จริงแล้วเรากล่าวว่า ไฟของพุ่มไม้แห่งความรักกำลังลุกอย่างร้อนแรงในไชนายแห่งหัวใจ จนสายธารของวาทะศักดิ์สิทธิ์ไม่มีวันดับเปลวไฟนี้ได้ มหาสมุทรทั้งหลายไม่มีวันบรรเทาความกระหายจัดของอสุรกายน้ำนี้ได้ และนกฟีนิกซ์แห่งไฟที่ไม่มีดับนี้ไม่สามารถอาศัยอยู่ที่ใดนอกจากในความเปล่งปลั่งของพระพักตร์ของพระเจ้าผู้เป็นที่รักยิ่ง ดูกร ภราดร! ดังนั้นจงจุดตะเกียงแห่งวิญญูณภายในหัวใจห้องในสุดของเจ้าด้วยน้ำมันแห่งอัจฉริยภาพ และปกป้องตะเกียงนี้ด้วยกรอบแก้วแห่งความเข้าใจ เพื่อว่าลมหายใจของพวกไม่มีศาสนาจะดับเปลวไฟหรือลดความเจิดจ้าของตะเกียงนี้ไม่ได้ ดังนั้นเราได้ให้ความสว่างแก่หน้าแห่งวาทะด้วยความอำไพของดวงอาทิตย์แห่งความเข้าใจและอัจฉริยภาพสวรรค์ เพื่อว่าหัวใจของเจ้าจะพบความสงบ และเจ้าจะได้เป็นพวกที่เห็นด้วยปีกแห่งความมั่นใจ ขึ้นไปบนนภาแห่งความรักของพระเจ้าผู้เป็นนายของพวกเขา พระผู้ทรงปรานี

และบัดนี้เกี่ยวกับวาทะของพระองค์ : “และเมื่อนั้นสัญลักษณ์ของบุตรแห่งมนุษย์จะปรากฏบนนภา” วาทะเหล่านี้หมายความว่า เมื่อดวงอาทิตย์แห่งคำสอนสวรรค์ถูกบดบัง ดวงดาวแห่งกฎที่สถาปนาไว้โดยพระผู้เป็นเจ้าตกลงมา และดวงจันทร์แห่งความรู้ที่แท้จริงซึ่งเป็นผู้ให้ความรู้มนุษยชาติถูกบังแสง เมื่อมาตรฐานทั้งหลายแห่งการนำทางสวรรค์และความสุขย้อนกลับ และยามเช้าแห่งสัจธรรมและความชอบธรรมจมลงไปในรัตติกาล เมื่อนั้นสัญลักษณ์ของบุตรแห่งมนุษย์จะปรากฏบนนภา “นภา” หมายถึงนภาที่มองเห็น เนื่องด้วยเมื่อใกล้จะถึงชั่วโมงที่ดวงตะวันบนนภาแห่งความยุติธรรมจะถูกแสดงให้เห็นชัด เรือแห่งการนำทางสวรรค์จะแล่นบนทะเลแห่งความรู้โรจน์ ดวงดาวจะปรากฏบนนภา เป็นการนำมาก่อนการมาถึงของแสงสว่างที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนี้เพื่อบอกประชาชนล่วงหน้า ทำนองเดียวกันบนนภาที่มองไม่เห็น ดาวดวงหนึ่งจะถูกแสดงให้เห็นชัด ซึ่งจะเป็สัญลักษณ์นำมาก่อนรุ่งอรุณของยามเช้าที่แท้จริงและสูงส่งนี้สำหรับประชาชนทั้งหลายของโลก สัญลักษณ์สองประการนี้บนนภาที่มองเห็นและมองไม่เห็น ได้ประกาศการเปิดเผยพระธรรมของศาสนทูตแต่ละองค์ของพระผู้เป็นเจ้า ตามที่เชื่อกันโดยทั่วไป

หนึ่งในศาสนทูตเหล่านี้คือพระอับราฮัม ผู้เป็นพระสหายของพระผู้เป็นเจ้า ก่อนที่พระองค์จะแสดงองค์ให้ปรากฏ นิมรอดได้ฝัน ครั้นแล้วเขาเรียกบรรดาโหรา มา ซึ่งพวกเขาทำนายให้นิมรอดทราบ ว่า ดาวดวงหนึ่งจะรุ่งขึ้นมาบนนภา ทำนองเดียวกันมีผู้นำข่าวมาประกาศการเสด็จมาของพระอับราฮัมไปทั่วดินแดน

หลังจากพระอับราฮัม พระโมเสสผู้ทรงสนทนากับพระผู้เป็นเจ้าเสด็จมา บรรดาโหรในสมัยของพระองค์เตือนฟาโรห์ด้วยถ้อยคำเหล่านี้ : “ดาวดวงหนึ่งได้ขึ้นมาบนนภา และดูซิ! นี้คาคการณ์ถึงการตั้งครุฑเด็กคนหนึ่งซึ่งจะกุมชะตาของเจ้าและชะตาของประชาชนของเจ้าไว้ในมือของเขา” ทำนองเดียวกันมีปราชญ์คนหนึ่งมาปรากฏซึ่งยามกลางคืนที่มีดมน เขานำข่าวที่น่ายินดีมาบอกประชาชนของอิสราเอล เป็นการปลอบโยนวิญญานและให้ความอุ่นใจแก่พวกเขา บันทึกต่างๆ ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ให้การยืนยันเรื่องนี้ หากจะกล่าวถึงรายละเอียดทั้งหมด สารนี้จะหนาจนเป็นหนังสือ ยิ่งไปกว่านั้นเราไม่ปรารถนาจะเล่าเรื่องต่างๆ ในสมัยที่ผ่านไปแล้ว พระผู้เป็นเจ้าเป็นพยานให้เราว่า แม้แต่สิ่งที่เรากล่าวตอนนี้ก็เป็นเพราะความเมตตารักใคร่ของเราที่มีต่อเจ้า เพื่อว่าคนยากไร้ของโลกจะไปถึงชายฝั่งทะเลแห่งความมั่งคั่ง คนเขาจะได้รับการนำไปสู่มหาสมุทรแห่งความรู้สวรรค์ และบรรดาผู้ที่กระหายความเข้าใจจะได้ดื่มชัลซาบิลแห่งอัจฉริยภาพของพระผู้เป็นเจ้า ไม่เช่นนั้นแล้วคนรับใช้ผู้นี้ถือว่าการพิจารณาบันทึกเหล่านั้นเป็นความผิดพลาดที่ร้ายแรงและการละเมิดที่สาหัส

ทำนองเดียวกันเมื่อชั่วโมงแห่งการเปิดเผยพระธรรมของพระเยซูใกล้เข้ามา นักบวชเมกัสสามสี่คนตระหนักว่าดวงดาวของพระเยซูมาปรากฏบนนภา จึงออกติดตามแสวงหาจนกระทั่งมาถึงนครซึ่งเป็นบัลลังก์ของอาณาจักรของฮิรอด ซึ่งอิทธิพลของอธิปไตยของเขาในสมัยนั้นห้อมล้อมทั่วทั้งดินแดนนั้น

นักบวชเมกัสเหล่านี้กล่าวว่า : “ผู้ที่กำเนิดมาเป็นกษัตริย์ของชาวยิวอยู่ที่ไหน? เพราะเราเห็นดวงดาวของเขาทางตะวันออกและมาเพื่อบูชาเขา!” (แมทธิว 2:2) เมื่อพวกเขาได้ออกแสวงหาก็กพบว่า ในเบทเลเฮมในดินแดนแห่งจูเดีย เด็กคนนั้นคลอดออกมาแล้ว นี่คือนักบวชเมกัสที่ถูกแสดงให้ปรากฏบนนภาที่มองเห็นสำหรับสัญลักษณ์บนนภาที่มองไม่เห็น นภาแห่งความเข้าใจและความรู้สวรรค์ ยาห์ฮอบูตรของเซคาไรยา คือผู้ที่ให้ข่าวการปรากฏองค์ของพระเยซูแก่ประชาชน ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “พระผู้เป็นเจ้าประกาศยาห์ฮอบูตรต่อเจ้า ซึ่งเขาจะเป็นพยานต่อพระวณะจากพระผู้เป็นเจ้า ต่อผู้ที่ยิ่งใหญ่และบริสุทธิ์” (โคโรอ่าน 3:39) พงษ์ “พระวณะ” หมายถึงพระเยซู ซึ่งการเสด็จมาของพระองค์ยาห์ฮอบูตรทำนายไว้ ยิ่งไปกว่านั้นในคัมภีร์สวรรค์ทั้งหลายเป็นที่ลึกลับไว้ว่า : “จอห์นเดอะแบพติสกำลังเทศน์ในที่รกร้างแห่งจูเดีย และกล่าวว่า จงสำนึกผิด : เพราะอาณาจักรสวรรค์อยู่ใกล้แล้ว” (แมทธิว 3:1-2) จอห์นหมายถึงยาห์ฮอบู

ทำนองเดียวกันก่อนที่ความงามของพระโมฮัมหมัดจะถูกเปิดม่านคลุมออก สัญลักษณ์ทั้งหลายบนนภาที่มองเห็นถูกแสดงให้เห็นชัด สำหรับสัญลักษณ์บนนภาที่มองไม่เห็น มีชายสี่คนมาปรากฏและสืบทอดกันประกาศข่าวที่นำยินดีของการรุ่งขึ้นมาจากดวงอาทิตย์แห่งธรรมนี้ต่อประชาชน รุชเบห์ซึ่งภายหลังชื่อว่าซัลมาน ได้รับเกียรติที่ได้รับใช้พวกเขา เมื่อจุดจบของหนึ่งในสี่คนนี้ใกล้เข้ามา เขาจะส่งรุชเบห์ไปให้อีกคนหนึ่ง จนกระทั่งถึงคนที่สี่เมื่อรู้ดีว่าความตายของตนใกล้แล้ว เขากล่าวต่อรุชเบห์ว่า : “ดูกร รุชเบห์! เมื่อเจ้านำร่างของเราไปฝังแล้ว จงไปยังอิซาซ เพราะที่นั่นดวงตะวันของพระโมฮัมหมัดจะรุ่งขึ้นมา ขอความสุขจงมีแก่เจ้าเพราะเจ้าจะได้เห็นพระพักตร์ของพระองค์!”

และบัดนี้เกี่ยวกับศาสนาที่นำพิศวงและประเสริฐสุดนี้ แท้จริงแล้วจงรู้ไว้ว่า นักดาราศาสตร์มากมายได้ประกาศการมาปรากฏของดวงดาวของศาสนานี้บนนภาที่มองเห็น ทำนองเดียวกันบนพิภพมีอาหมัดและกาซิมมาปรากฏ (เชก อาหมัด และ ซียิด กาซิม) ผู้เป็นประทีปคู่แฝดที่อำไพ ขอพระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้สุสานของทั้งคู่เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์!

จากทั้งหมดที่เรากล่าวมาเป็นที่ชัดเจนและแจ่มแจ้งว่า ก่อนการเปิดเผยพระธรรมของพระผู้เป็นกระจกสะท้อนสาระของพระผู้เป็นเจ้าแต่ละองค์ จะต้องมียุคสัญลักษณ์ต่างๆ นำมาก่อนการมาถึงของพวกเขา ซึ่งสัญลักษณ์เหล่านี้จะถูกเปิดเผยให้เห็นบนนภาที่มองเห็น และบนนภาที่มองไม่เห็นซึ่งเป็นที่ตั้งของดวงอาทิตย์แห่งความรู้ ดวงจันทร์แห่งอัจฉริยภาพ ดวงดาวแห่งความเข้าใจและวาทะ สัญลักษณ์บนนภาที่มองไม่เห็นจะต้องถูกเปิดเผยในตัวตนของบุรุษที่สมบูรณ์ ผู้ซึ่งก่อนที่พระศาสดาแต่ละองค์จะปรากฏ จะอบรม

และตระเตรินมวิญญาณทั้งหลายของมนุษย์สำหรับการมาถึงของดวงอาทิตย์แห่งธรรม พระผู้เป็นแสงสว่างแห่งเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้าในหมู่มนุษย์

และบัดนี้ในเรื่องของวาทะของพระองค์ที่ว่า : “เมื่อนั้นชนเผ่าทั้งหมดของโลกจะเสร์้าโศก และพวกเขาจะเห็นบุตรแห่งมนุษย์เสด็จมาในก้อนเมฆบนนภาด้วยอานุภาพและความรุ่งโรจน์ที่ยิ่งใหญ่” วาทะเหล่านี้เป็นสัญลักษณ์หมายความว่า ในสมัยนั้นมนุษย์จะเสร์้าโศกต่อการการสูญเสียดวงอาทิตย์แห่งความงามสวรรค์ ดวงจันทร์แห่งความรู้ และดวงดาวแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์ ครั้นแล้วพวกเขาจะเห็นพระพักตร์ของพระศาสดาตามพันธสัญญา พระผู้ทรงความงามอันเป็นที่บูชา เสด็จลงมาจากนภาและขี้อ้อนเมฆ นี้หมายความว่าพระผู้ทรงความงามสวรรค์จะถูกแสดงให้เห็นชัดจากนภาแห่งพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า และจะมาปรากฏในรูปของตัวคนมนุษย์ พจน์ “นภา” เป็นสัญลักษณ์แห่งความสูงส่งและความประเสริฐเนื่องด้วยนภาเป็นสถานที่เปิดเผยองค์ของบรรดาพระผู้แสดงความวิสุทธิ พระผู้เป็นอรุโณทัยแห่งความรุ่งโรจน์บรมโบราณ แม้จะคลอดอกออกมาจากกรรมมารดา พระผู้ทรงบรมโบราณเหล่านี้ในความเป็นจริงแล้ว เสด็จลงมาจากนภาแห่งพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า แม้จะอาศัยอยู่บนโลกนี้ ที่อาศัยที่แท้จริงของพวกเขา คือสถานที่วิเวกแห่งความรุ่งโรจน์ในอาณาจักรเบื้องบน ขณะที่เดินอยู่ในหมู่ผู้ที่จะต้องตาย พวกเขาเห็นอยู่บนนภาแห่งการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาข่างเท้าบนหนทางแห่งวิญญาณโดยปราศจากเท้า และขึ้นไปสู่ยอดอันประเสริฐแห่งเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้าโดยปราศจากปีก ทุกลมหายใจที่ชั่วเล่นพวกเขาท่องไปทั่วอวกาศที่ไพศาล และทุกขณะพวกเขาข้ามอาณาจักรที่มองเห็นและมองไม่เห็น บนบัลลังก์ของพวกเขาเป็นที่ลึกลับไว้ว่า : “ไม่มีสิ่งใดขัดขวางพระองค์ไม่ให้สาละวนอยู่กับสิ่งอื่น” และบนที่ประทับของพวกเขาเป็นที่จารึกไว้ว่า : “แท้จริงแล้ววิธีของพระองค์ต่างกันทุกวัน” (โคโรอัน 55:29) พวกเขาถูกส่งมาโดยอานุภาพที่เหนือธรรมดาของพระผู้ทรงดำรงอยู่ก่อนยุคสมัย และได้รับการเชิดชูโดยพระประสงค์อันประเสริฐของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด นี้คือความหมายของวจนะ : “เสด็จมาในก้อนเมฆบนนภา”

ในวาทะต่างๆ ของดวงอาทิตย์แห่งธรรมทั้งหลาย พจน์ “นภา” ถูกนำมาใช้หมายถึงสิ่งต่างๆ มากมาย เช่น “นภาแห่งบัญชา” “นภาแห่งพระประสงค์” “นภาแห่งจุดประสงค์สวรรค์” “นภาแห่งความรู้สวรรค์” “นภาแห่งความมั่นใจ” “นภาแห่งวาทะ” “นภาแห่งการเปิดเผยพระธรรม” “นภาแห่งการปกปิด” และที่คล้ายกัน ในทุกกรณีพระองค์ให้ความหมายพิเศษอย่างหนึ่งแก่พจน์ “นภา” ซึ่งนัยของแต่ละความหมายไม่ได้เปิดเผยต่อผู้ใด นอกจากบรรดาผู้ที่เข้ามาถึงความลึกกลับสวรรค์ และได้ดื่มจากถ้วยแห่งชีวิตอมตะ ตัวอย่างเช่นพระองค์กล่าวว่า : “นภาเป็นสิ่งยังชีพสำหรับเจ้า และบรรจูลึกลับที่สัญญาไว้กับเจ้า” (โคโรอัน 51:22) ทวาแผ่นดินนี้เองที่ให้สิ่งยังชีพ ทำนองเดียวกันเป็นที่กล่าวไว้ว่า : “นามทั้งหลายมาจากนภา” ทวานามเหล่านั้นออกมาจากปากของมนุษย์ หากเจ้าชำระกระจกแห่งหัวใจของเจ้าให้ปลอดจากธุลีแห่งความประสงค์

ร้าย เจ้าก็จะเข้าใจความหมายของพจน์ที่เป็นสัญลักษณ์ต่างๆ ที่เปิดเผยโดยพระวณะของพระผู้เป็นเจ้าที่ครอบคลุมทุกสิ่ง ซึ่งถูกแสดงให้เห็นชัดในทุกยุคศาสนา และจะค้นพบความลึกซึ้งทั้งหลายของความรู้สวรรค์ อย่างไรก็ตามจนกว่าเจ้าจะเผาผลาญมันแห่งวิชาที่เหลวไหลที่ใช้กันในหมู่มนุษย์ ด้วยเปลวไฟแห่งความปล่อย่างอย่างสิ้นเชิง เจ้าจึงจะสามารถเห็นขามเข้าที่อำไพแห่งความรู้ที่แท้จริง

แท้จริงแล้วจงรู้ว่าความรู้มีสองชนิด : ความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าและความรู้ของชาตาน ความรู้หนึ่งเอ่อล้นมาจากน้ำพุแห่งแรงบันดาลใจสวรรค์ อีกความรู้หนึ่งเป็นเพียงการสะท้อนความคิดที่ไร้สาระและเข้าใจยาก บ่อเกิดของความรู้แรกคือพระผู้เป็นเจ้าเอง แรงจูงใจของความรู้หลังคือการกระชิบของกิเลสที่เห็นแก่ตัว ความรู้แรกได้รับการนำทางด้วยหลักธรรม : “จงเกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นเจ้าจะสอนเจ้า” (โคโรอัน 2:282) อีกความรู้หนึ่งเป็นเพียงการยืนยันสัจธรรมที่ว่า : “ความรู้คือมันที่ร้ายกาจที่สุดระหว่างมนุษย์และพระผู้สร้างของเขา” ความรู้แรกออกผลเป็นความอดทน ความปรารถนายิ่ง ความเข้าใจที่แท้จริงและความรัก ขณะที่ความรู้หลังไม่ออกผลอะไรนอกจากความจองหอง ความทะนงและความถือดี กลิ่นสาปของคำสอนที่มีดมมเหล่านี้ที่ปกคลุมโลก ไม่สามารถพบได้ในคำพูดของท่านนายแห่งวาทะศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ผู้บรรยายความหมายของความรู้ที่แท้จริง ต้นไม้ของคำสอนดังกล่าวไม่สามารถออกผลอะไรนอกจากความไม่เป็นธรรมและความพยศ ความเกลียดชังและความอิจฉา ผลไม้ของต้นไม้ไม่มีพิษถึงตาย ร่มเงาของต้นไม้คือไฟที่เผาผลาญ เป็นที่กล่าวไว้อย่างเข้าท่าเพียงไรว่า : “จงจับเสื้อคลุมของพระผู้เป็นยอดปรารถนาของหัวใจของเจ้า และเก็บความอับอายทั้งหมดของเจ้าไป จงบอกผู้ชาญฉลาดทางโลกให้ไปชะไม่ว่าชื่อของพวกเขาจะยิ่งใหญ่เพียงไร”

ดังนั้นหัวใจจะต้องได้รับการชำระให้ปลอดจากคำพูดเหลวไหลของมนุษย์ เพื่อว่าหัวใจนั้นจะค้นพบความหมายซ่อนเร้นของแรงบันดาลใจจากพระผู้เป็นเจ้า และกลายเป็นคลังแห่งความลึกซึ้งของความรู้สวรรค์ ดังนี้เป็นที่กล่าวไว้ว่า : “ผู้ที่ย่างเท้าบนหนทางหิมะขาวและเดินตามรอยเท้าของเสาศิริมชั้น จะไม่มีวันไปถึงที่พำนักของตน นอกจากว่ามีมือของเขาจะไม่มีสิ่งต่างๆ ทางโลกที่มนุษย์หวงแหน” นี่คือนี่สิ่งที่เป็นก่อนอื่นสำหรับใครก็ตามที่ย่างเท้าบนหนทางนี้ จงไตร่ตรองดูสิ่งนี้เพื่อว่าด้วยดวงตาที่ไม่ถูกม่านบัง เจ้าจะสังเกตเห็นสัจธรรมของถ้อยคำเหล่านี้

เราได้ออกไปนอกจุดประสงค์ของการอภิปรายเหตุผลของเรา แม้ว่าสิ่งใดก็ตามที่กล่าวถึงมีแต่ช่วยยืนยันจุดประสงค์ของเราเท่านั้น พระผู้เป็นเจ้าเป็นพยาน! ไม่ว่าเราปรารถนาสิ่งเพียงไรที่จะกล่าวอย่างย่อ กระนั้นเรารู้สึกว่าเราไม่สามารถรู้ถึงปากกาของเราได้ แม้ทั้งหมดที่เรากล่าวมานี้ ไข่มุกที่ยังไม่ถูกเจาะรูซึ่งอยู่ในเปลือกหอยแห่งหัวใจของเรามีสุคคณานับเพียงไร! สุริแห่งความหมายซ่อนเร้นมากมายเพียงไรที่ยังถูกปกปิดอยู่ในห้องแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์ ไม่มีใครเคยเข้าหาพวกเธอ สุริ “ที่ไม่มีมนุษย์หรือวิญญาณเคยแตะ

ต้องมาก่อน” (โคโรอ่าน 55 : 56) แม้ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ ดูเหมือนว่าไม่มีจุดประสงค์ของเราแม่อักษรเดียวเอ่ยออกมา ไม่มีแม่สัญลักษณ์เดียวเกี่ยวกับจุดหมายของเราถูกเปิดเผยออกมา เมื่อไรจะพบผู้แสวงหาที่ซื่อสัตย์ที่จะสวมชุดแสวงบุญ ไปถึงคาเบห์แห่งความปรารถนาของหัวใจ และค้นพบความลึกซึ้งทั้งหลายของวาทะสวรรค์โดยปราศจากหูหรือลิ้น?

ด้วยคำกล่าวที่เรีองรอง แน่แท้และแจ่มแจ้งเหล่านี้ ความหมายของ “นภา” ในวาระตอนที่กล่าวมาก่อนนี้จึงเป็นที่ชัดเจนและประจักษ์ และบัดนี้เกี่ยวกับวาระของพระองค์ที่ว่า บุตรแห่งมนุษย์จะ “เสด็จมาในก้อนเมฆบนนภา” พจน์ “ก้อนเมฆ” หมายถึงสิ่งต่างๆ ที่ขัดกับวิถีและความปรารถนาของมนุษย์ ดังที่พระองค์เปิดเผยไว้ในวาระที่คัดมากล่าวแล้วว่า : “ทุกครั้งที่พระเจ้าเป็นอัครสาวกเสด็จมากับสิ่งที่วิญญาณของเจ้าไม่ปรารถนา เจ้าลำพองด้วยความทะนง โดยกล่าวหาบางองค์ว่าเป็นผู้หลอกลวง และสังหารองค์อื่น” (โคโรอ่าน 2 : 87) “ก้อนเมฆ” เหล่านี้หนึ่งหนึ่งเป็นสัญลักษณ์หมายถึงการยกเลิกกฎต่างๆ การยกเลิกพิธีกรรมและธรรมเนียมที่ปฏิบัติกันในกลุ่มมนุษย์ การเชิดชูผู้ซื่อสัตย์ที่ไม่รู้หนังสือให้อยู่เหนือบรรดาผู้รู้ที่ต่อต้านศาสนา อีกนัยหนึ่งก้อนเมฆเหล่านี้หมายถึงการมาปรากฏของพระเจ้าทรงความงามที่ไม่ตายในรูปของมนุษย์ที่จะต้องตาย พร้อมกับข้อจำกัดของความเป็นมนุษย์เช่น การกินและดื่ม ความยากจนและความร่ำรวย ความรุ่งโรจน์และความตกต่ำ การนอนและการเดิน และสิ่งอื่นๆ ที่ทอดความสงสัยเข้ามาในจิตใจของมนุษย์ และทำให้มนุษย์หันหนีไป ม่านทั้งหมดดังกล่าวถูกกล่าวไว้เป็นสัญลักษณ์ว่า “ก้อนเมฆ”

เหล่านี้คือ “ก้อนเมฆ” ที่ทำให้นภาแห่งความรู้และความเข้าใจของทุกคนที่อาศัยอยู่บนพิภพถูกผ่าให้แยกออก ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “ในวันนั้นนภาจะถูกผ่าโดยก้อนเมฆ” (โคโรอ่าน 25 : 25) ดังที่ก้อนเมฆบังดวงตาของมนุษย์ไม่ให้เห็นดวงอาทิตย์ เช่นกันสิ่งเหล่านี้ขวางวิญญาณไม่ให้มองเห็นแสงสว่างของดวงอาทิตย์แห่งธรรม สิ่งที่เป็นพยานต่อเรื่องนี้ออกมาจากปากของบรรดาผู้ที่ไม่เชื่อที่เปิดเผยไว้ในคัมภีร์ : “และพวกเขา กล่าวว่า : ‘อัครสาวกอะไรมีกิริยาเช่นนี้? เขากินอาหาร และเดินตามถนน เราจะไม่นับนอกจากว่าเทวดาจะถูกส่งมาและมีส่วนร่วมในการให้คำเตือนของเขา?’” (โคโรอ่าน 25 : 7) ทำนองคล้ายกันศาสนทูตองค์อื่นๆ ก็ไม่พ้นจากความยากจนและความเดือดร้อน ความหิว ความยุ่งยากและความบังเอิญของโลกนี้ เนื่องด้วยบุคคลศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ไม่หลุดจากสิ่งจำเป็นและความต้องการดังกล่าว ประชาชนจึงหลงทางอยู่ในที่รกร้างแห่งความสงสัยเคลือบแคลงใจ และเดือดร้อนด้วยความสับสนงงงวย พวกเขาแปลกใจว่าบุคคลดังกล่าวถูกส่งลงมาจากพระเจ้าเป็นเจ้า อ้างว่ามีอำนาจเหนือประชาชนและวงศ์ตระกูลทั้งหมดของโลกและอ้างตนเป็นเป้าหมายของสรรพโลกได้อย่างไร ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “หากไม่ใช่เพราะเจ้า เราจะไม่สร้างทุกสิ่งที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก” และกระนั้นบุคคลนี้ก็กลับไม่พ้นจากเรื่องเล็กน้อยดังกล่าว? ไม่ต้องสงสัยว่าเจ้าต้องรับทราบความทุกข์ทรมาน ความยากจน ความยุ่งยาก และความตกต่ำที่บังเกิดกับศาสน

ทูตทูตองค์ของพระผู้เป็นเจ้าและบรรดาสาขายของพระองค์ เข้าต้องได้ยินมาแล้วว่า ศีรษะของเหล่าสาวกของพระศาสดาทั้งหลายถูกส่งเป็นของขวัญไปให้เมืองต่างๆ และพวกเขาถูกขัดขวางอย่างไร้ทางเพียงไรไม่ให้ทำสิ่งที่ตนได้รับบัญชา พวกเขาแต่ละคนตกเป็นเหยื่อในมือของศัตรูศาสนาของพระองค์ และต้องทนทุกข์ทรมานกับสิ่งใดก็ตามที่ศัตรูตั้งการ

เป็นที่ประจักษ์ว่า การเปลี่ยนแปลงทั้งหลายที่เกิดขึ้นในทุกยุคศาสนา เป็นก้อนเมฆมืดที่คั่นอยู่ระหว่างดวงตาแห่งความเข้าใจของมนุษย์และดวงอาทิตย์แห่งธรรมที่ส่องแสงมาจากอูโรโททัยแห่งสาระของพระผู้เป็นเจ้า จงพิจารณาว่า มนุษย์หลายชั่วคนได้เลียนแบบบิดาของตนอย่างตาบอด และได้รับการฝึกฝนตามวิธีและธรรมเนียมปฏิบัติที่กำหนดไว้ตามบงการของศาสนาของตนอย่างไร ดังนั้นหากพวกเขาค้นพบบุรุษคนหนึ่งอย่างทันใดซึ่งมีชีวิตอยู่ท่ามกลางพวกเขา และเท่าเทียมกับพวกเขาในแง่ของข้อจำกัดในความเป็นมนุษย์ แต่ได้ลุกขึ้นยกเลิกหลักธรรมทุกข้อที่สถาปนาไว้โดยศาสนาของพวกเขา ซึ่งเป็นหลักธรรมที่ใช้ฝึกวินัยพวกเขาหลายศตวรรษ และผู้ที่ต่อต้านและปฏิเสธศาสนานี้พวกเขาก็ถือว่าเป็นพวกไม่มีศาสนา ฟุ่มเฟือยและชั่วร้าย แน่แน่นอนว่าพวกเขาข่มถูกม่านบังและขัดขวางมิให้ยอมรับสังฆธรรมของพระองค์ สิ่งเหล่านี้เป็นเสมือน “ก้อนเมฆ” ที่บังตาบรรดาผู้ที่ชีวิตส่วนลึกของตนไม่ได้สัมผัสซาบซึ้งแห่งการปล่อยวางหรือค้ำจากโควซาร์แห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมเหล่านี้คนพวกนี้จะถูกม่านบังจนไม่เฉลียวใจสักนิด แล้วประกาศว่าพระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าเป็นผู้ไม่มีศาสนา และตัดสินประหารชีวิตพระองค์ เข้าต้องได้ยินเรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นในทุกยุค และเวลานี้ก็กำลังสังเกตเห็นสิ่งเดียวกันอยู่ในยุคนี้

ดังนั้นเป็นความถูกต้องที่เราจะพยายามเต็มที่ เพื่อว่าด้วยความช่วยเหลือที่มองไม่เห็นของพระผู้เป็นเจ้า ม่านมืดเหล่านี้ ก้อนเมฆแห่งการทดสอบที่สวรรค์ส่งมาเหล่านี้ จะไม่ขัดขวางเรามีให้เห็นความงามของพระพักตร์ที่เรืองรองของพระองค์ เพื่อว่าเราจะมองเห็นพระองค์โดยตัวพระองค์เองเท่านั้น และหากเราขอขอยืนยันสังฆธรรมของพระองค์ เราควรพึงพอใจกับข้อยืนยันเดียวเท่านั้น เพื่อว่าเราจะเข้าถึงพระผู้ทรงเป็นบ่อเกิดของกรุณาธิคุณที่ไม่มีสิ้นสุด ซึ่ง ณ เบื้องหน้าของพระองค์ ความอุดมทั้งหมดในโลกเลื่อนหายไปสิ้น เพื่อว่าเราจะหยุดหาเรื่องพระองค์ทุกวัน และเลิกยึดถือความเพ้อฝันอันเหลวไหลของตนเอง

พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกรุณา! แม้ว่าจะมีคำเตือนเป็นภาษาสัญลักษณ์ที่น่าพิศวงและคำพาดพิงที่ล้าลึกในยุคทั้งหลายในอดีต ซึ่งมุ่งหมายจะปลุกประชาชนทั้งหลายของโลก และป้องกันพวกเขาไม่ให้ถูกพรากจากส่วนแบ่งของมหาสมุทรแห่งกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้า กระนั้นสิ่งดังกล่าวเหล่านี้ที่ได้เห็นมาแล้วก็ได้เกิดขึ้น! ในคัมภีร์กูรมีอ่านการกล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ ดังที่เป็นพยานโดยวจนะท่อนนี้ : “พวกเขาจะคาดหวังสิ่งใดได้นอกจากว่า พระผู้เป็นเจ้าควรเสด็จลงมาหาพวกเขาในเงาของก้อนเมฆ” (โครอ่าน 2:210) นักบวชจำนวนหนึ่งซึ่งยึดมั่นตามตัวอักษรของพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า ได้ถือวจนะท่อนนี้ว่าเป็นหนึ่งใน

สัญลักษณ์ทั้งหลายของการฟื้นคืนชีพ ตามความคาดหวังที่เกิดจากความเพ้อฝันอันเหลวไหลของพวกเขา แม้จะเป็นความจริงที่ว่า คำกล่าวคล้ายๆ กันมีอยู่ในคัมภีร์สวรรค์เกือบทุกเล่ม และถูกบันทึกไว้ในวรรณคดีที่เกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์ทั้งหลายของพระศาสดาที่เสด็จมา

ท่านเองเดียวกันพระองค์ทรงกล่าวว่า : “ในวันที่ภาจะปล่อยควันออกมาปกคลุมมนุษยชาติ : นี่จะเป็นการทรمانที่เจ็บปวด” (โคธอ่าน 44:10) สิ่งเหล่านี้ซึ่งขัดกับความต้องการของคนชั่วร้าย พระผู้ทรงความรู้โรจน์ทรงประกาศไว้เป็นเกณฑ์และมาตรฐานสำหรับใช้พิสูจน์คนรับทั้งหลายของพระองค์ เพื่อว่าผู้ยุติธรรมจะแยกได้จากคนชั่วร้าย ผู้ซื่อสัตย์จะแยกได้จากคนไม่มีศาสนา พจน์ที่เป็นสัญลักษณ์ “ควัน” หมายถึงการพิพาทอย่างร้ายแรง การยกเลิกและล้างมาตรฐานต่างๆ ที่ยอมรับกัน และการทำลายผู้ที่ใจแคบทั้งหลายที่อธิบายสนับสนุนมาตรฐานเหล่านั้นจนหมดสิ้น ควันใดหรือที่ทึบและมีพลังกว่าควันที่ห่อหุ้มประชาชนทั้งหลายของโลกอยู่เวลานี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทรمانพวกเขา และพวกเขาปลดปล่อยตัวเองให้หลุดออกมาไม่ได้อย่างสิ้นหวัง ไม่ว่าจะพยายามมากเพียงไร? ไฟแห่งอึดตันี้ลุกอยู่ในตัวพวกเขาอย่างร้อนแรง จนดูเหมือนว่า พวกเขาจะถูกทรمانด้วยการทรมานใหม่ๆ อยู่ทุกขณะ พวกเขาได้รับการบอกมากเท่าไรว่า ศาสนาที่น่าพิศวงของพระผู้เป็นเจ้านี้ การเปิดเผยพระธรรมจากพระผู้ทรงความสูงส่งที่สุดนี้ ถูกแสดงให้เห็นชัดต่อมวลมนุษยชาติแล้ว และกำลังยิ่งใหญ่และแข็งแกร่งขึ้นทุกวัน ไฟที่อยู่ในหัวใจของพวกเขาที่ยิ่งร้อนแรงขึ้นเท่านั้น ยิ่งพวกเขาสังเกตเห็นความเข้มแข็งที่ไม่ยอมแพ้ การสละที่เป็นเยี่ยม ความไม่ผันแปรอย่างไม่หวั่นไหวของสหายทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้ามากเท่าไร ผู้ซึ่งโดยความช่วยเหลือของพระผู้เป็นเจ้า กำลังเติบโตอย่างประเสริฐและรุ่งโรจน์ขึ้นทุกวัน ความยุ่งใจก็ยังกักกินวิญญาณพวกเขาลึกมากเท่านั้น ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้า ในสมัยนี้อาณาภพของพระวณะของพระผู้เป็นเจ้ามีอำนาจเหนือมนุษย์จนพวกเขาไม่กล้าเอ่ยสักคำ หากพวกเขาเผชิญกับสหายคนหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้าผู้ซึ่งหากสามารถทำได้ ก็ จะสละหมิ่นชีวิตอย่างอิสระและเบิกบานเป็นพลีแด่พระผู้เป็นที่รักยิ่งของตน พวกเขาจะกลัวอย่างยิ่งจนประกาศความศรัทธาในพระองค์ทันที แต่ก็จะแอบว่าให้เสียและสาปแช่งพระนามของพระองค์เป็นการส่วนตัว! ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “และเมื่อพวกเขาพบเจ้า พวกเขากล่าวว่า ‘เราเชื่อ’ แต่เมื่อพวกเขาแยกตัวไป พวกเขาก็คดปลายนิ้วมือของตนใส่เจ้าด้วยความเดือดดาล จงกล่าวว่า : ‘จงตายในความเดือดดาลของเจ้า!’ พระผู้เป็นเจ้ารู้สิ่งที่อยู่ในอกส่วนลึกของเจ้าอย่างแท้จริง” (โคธอ่าน 3:119)

อีกไม่นานดวงตาของเจ้าจะให้เห็นธงแห่งอาณาจักรสวรรค์เคลื่อนมาทั่วทุกภูมิภาค และสัญลักษณ์แห่งอำนาจที่มีชัยและอธิปไตยของพระองค์จะเป็นที่เห็นชัดในทุกดินแดน เนื่องด้วยนักบวชเกือบทั้งหมดไม่เข้าใจความหมายของวณะเหล่านี้ และไม่เข้าใจนัยของวันแห่งการฟื้นคืนชีพ พวกเขาจึงตีความวณะเหล่านี้ อย่างโง่งงตามความคิดผิดๆ ที่เหลวไหลของตน พระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงองค์เดียวคือพยานของเรา! พวกเขา

ต้องอาศัยปัญญาสักหน่อยจึงจะสามารถรวบรวมทุกสิ่งที่เราตั้งใจจะเสนอไว้ในวาระสองท่อนนี้ด้วยภาษาที่เป็นสัญลักษณ์ และดังนั้นจะเข้าถึงรุ่งเช้าที่อำไพแห่งความมั่นใจโดยกรุณาธิคุณของพระเจ้าผู้ทรงปรานี ดังกล่าวนี้คือทำนองดนตรีสวรรค์ ที่วิหคอมตะแห่งสวรรค์บนซันด์เดย์แห่งบาฮาซันบานให้เจ้าฟัง เพื่อว่าโดยการอนุญาตของพระเจ้าเป็นเจ้า เจ้าจะได้ย่างเท้าบนหนทางแห่งความรู้และอัจฉริยภาพสวรรค์

และบัดนี้เกี่ยวกับวาทะของพระองค์ : “และพระองค์จะส่งเทวดาทั้งหลายของพระองค์...” “เทวดา” หมายถึงบรรดาผู้ที่ได้รับการเสริมพลังโดยอนุภาพของวิญญาณ และเผาผลาญคุณสมบัติและข้อจำกัดทั้งหมดของความเป็นมนุษย์ด้วยไฟแห่งความรักของพระเจ้าเป็นเจ้า และสวมตนเองด้วยเสื้อผ้าแห่งคุณลักษณะของพระเจ้าทรงสภาวะที่ประเสริฐสุดและของเชรูบิม บุรุษผู้วิสุทธิอิหม่ามซาเดค (อิหม่ามที่หกของนิกายชีอะห์) ในคำสรรเสริญเชรูบิมได้กล่าวไว้ว่า : “ที่นั่นเหล่าสหายชีอะห์ของเรายืนอยู่หลังบัลลังก์” การตีความถ้อยคำ “หลังบัลลังก์” มีมากมายนานัปการ นัยหนึ่งซึ่งบ่งว่าไม่มีชาวชีอะห์ที่แท้จริง ดังที่เขากล่าวไว้ในอีกวรรคหนึ่งว่า : “ศาสนิกชนที่แท้จริงเปรียบได้กับสสารที่สามารถเปลี่ยนโลหะเป็นทอง” ต่อมาเขากล่าวต่อผู้ที่ฟังเขาว่า “เจ้าเคยเห็นสสารที่สามารถเปลี่ยนโลหะเป็นทองหรือไม่?” จงใคร่ครวญดูว่าภาษาที่เป็นสัญลักษณ์นี้ซึ่งคมคายกว่าคำพูดใดๆไม่ว่าจะตรงแค่ไหน ให้การยืนยันอย่างไรว่าไม่มีศาสนิกชนที่แท้จริง ดังกล่าวคือข้อยืนยันของอิหม่ามซาเดค และบัดนี้จึงพิจารณาว่า บรรดาผู้ที่แม้ว่าคนไม่ได้รู้สึกศรัทธาแห่งความเชื่อ แต่ไปประณามผู้อื่นว่าเป็นคนไม่มีศาสนา ทั้งๆ ที่ถ้อยคำของผู้นั้นทำให้ความเชื่อเป็นที่ยอมรับและพิสูจน์ คนเช่นนี้มีจำนวนมากมายเพียงไรและพวกเขาไม่เป็นธรรมอย่างไร

และบัดนี้เนื่องด้วยชีวิตที่วิสุทธิเหล่านี้ได้หลุดพ้นจากข้อจำกัดทุกอย่างของความเป็นมนุษย์ ได้รับการประสาทด้วยคุณลักษณะของผู้มีธรรม และได้รับการประดับด้วยคุณสมบัติของผู้ที่ได้พร ดังนั้นพวกเขาจึงได้รับการระบุว่าเป็น “เทวดา” ดังกล่าวคือความหมายของวาทะเหล่านี้ ซึ่งแต่ละถ้อยคำได้รับการอธิบายโดยความช่วยเหลือของพระธรรมที่แจ่มแจ้งที่สุด การอภิปรายเหตุผลที่ให้ความมั่นใจที่สุด และหลักฐานที่ยอมรับกันดีที่สุด

เนื่องด้วยบรรดาผู้สนับสนุนพระเยซูไม่เคยเข้าใจความหมายที่ซ่อนเร้นของวาทะเหล่านี้ และเนื่องด้วยสัญลักษณ์ทั้งหลายที่พวกเขาและบรรดาผู้นำศาสนาของพวกเขาคาดหมายมิได้ปรากฏ พวกเขาจึงไม่ยอมรับสัจธรรมของพระเจ้าผู้แสดงความวิสุทธิทั้งหลายตั้งแต่สมัยที่พระเยซูถูกแสดงให้เห็นชัดแม้จนกระทั่งบัดนี้ ดังนั้นพวกเขาได้พรวดตนเองจากกรุณาธิคุณอันวิสุทธิของพระเจ้าเป็นเจ้าที่หลั่งมา และความมหัศจรรย์ของวาทะสวรรค์ของพระองค์ ดังกล่าวนี้อาจเป็นสภาพที่ต่ำของพวกเขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพนี้! พวกเขาหาได้เข้าใจว่า หากสัญลักษณ์ทั้งหลายของพระศาสดาของพระเจ้าเป็นเจ้าในทุกยุคมาปรากฏให้เห็นดำดาดตามทีเขียนไว้ในคำพยากรณ์ที่ยอมรับกัน จะไม่มีใครสามารถปฏิเสธหรือหันหนีไป ผู้ที่ได้พรจะแยกไม่ได้จากผู้

นำเวทนา ผู้ละเมิดจะแยกไม่ได้จากผู้ที่เกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้า จงวินิจฉัยอย่างเที่ยงธรรม : หากคำพยากรณ์ทั้งหลายที่บันทึกไว้ในกอสเปวบังเกิดขึ้นจริงตามตัวอักษร หากพระเยซูบุตรของเมรีเสด็จลงมาจากนภานก่อนเมฆมาให้เห็นคำดาพรพร้อมกับเทวดา ใครหรือจะกล้าไม่เชื่อ ใครหรือจะกล้าปฏิเสธสัจธรรมและคูหมิน? ไม่เพียงเท่านั้น ความอกสันขวัญหนีจะครอบงำทุกคนที่อาศัยอยู่บนพิภพอย่างทันใด จนไม่มีดวงวิญญาณใดสามารถเอ่ยสักคำ ใหนเลยจะปฏิเสธหรือยอมรับสัจธรรม เป็นเพราะความเข้าใจผิดเกี่ยวกับสัจธรรมเหล่านี้เอง นักบวชคริสเตียนหลายคนจึงปฏิเสธพระโมฮัมหมัด และพูดคัดค้านด้วยถ้อยคำว่า : “หากท่านเป็นศาสนทูตตามพันธสัญญาจริง เช่นนั้นทำไมท่านไม่มีเทวดามาด้วยตามที่คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของเราทำนายไว้ ซึ่งจะต้องลงมากับพระผู้ทรงความงามตามพันธสัญญา เพื่อช่วยเหลือพระองค์ในการเปิดเผยพระธรรมและกระทำตนเป็นผู้เตือนประชาชนของพระองค์?” ดังที่พระผู้ทรงความรุ่งโรจน์บันทึกคำพูดของพวกเขาไว้ว่า : “ทำไมไม่มีเทวดาถูกส่งลงมาให้เขา เพื่อว่าเขาจะได้เป็นผู้เตือนกับพระองค์?” (โครอ่าน 25:7)

ข้อคัดค้านและข้อขัดแย้งดังกล่าวคงอยู่มาในทุกยุคและทุกศตวรรษ ประชาชนมักสาละวนอยู่กับปาฐกถาจอมปลอมดังกล่าวเสมอ โดยคัดค้านอย่างไร้สาระว่า : “ทำไมไม่มีสัญลักษณ์นี้หรือสัญลักษณ์นั้นมาปรากฏ?” ความยุ่งยากเช่นนี้บังเกิดขึ้นกับพวกเขาก็เพียงเพราะว่า พวกเขายึดแนวทางของนักบวชในยุคที่พวกเขามีชีวิตอยู่ และเลียนแบบนักบวชอย่างตาบอดในการยอมรับหรือปฏิเสธพระผู้เป็นสาระแห่งการปล่อยวางเหล่านี้ พระผู้มีสภาวะเป็นเจ้าที่วิสุทธิเหล่านี้ ด้วยจมอยู่ในกิเลสที่เห็นแก่ตัวและใฝ่หาสิ่งที่ไม่ยั่งยืนและโสมม ผู้นำเหล่านี้ถือว่าดวงอาทิตย์แห่งธรรมเหล่านี้มาต่อต้านมาตรฐานความรู้ความเข้าใจของตน และเป็นปรปักษ์ต่อแนวทางและการวินิจฉัยของตน เนื่องด้วยพวกเขาตีความพระวณะของพระผู้เป็นเจ้า คำพูดและคำพยากรณ์ของบรรดาอักษรแห่งเอกภาพตามตัวอักษร และอรรถาธิบายไปตามความเข้าใจที่บกพร่องของตน พวกเขาจึงได้ปรากฏตนเองและประชาชนทั้งหมดของพวกเขาจากกรณาริคุณและความปรานีของพระผู้เป็นเจ้าที่หลังมาอย่างเหลือล้น และกระนั้นพวกเขาก็เป็นพยานต่อคำสอนที่รู้จักกันดีนี้ : “แท้จริงแล้วพระวณะของเราเข้าใจยาก เข้าใจยากอย่างน่าสับสน” ในอีกกรณีหนึ่งเป็นที่กล่าวว่า : “ศาสนาของเราเป็นบททดสอบที่เจ็บปวดและน่าจนยิ่งนัก ไม่มีใครสามารถทนได้เว้นแต่ผู้ที่สวรรค์โปรดปราน ศาสนทูตที่ได้รับแรงคลใจ หรือผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าได้ทดสอบความศรัทธาของเขาแล้ว” บรรดาผู้นำศาสนาเหล่านี้ยอมรับว่าตนไม่อยู่ในข้อยกเว้นทั้งสามนี้ สองข้อแรกอยู่เกินเอื้อมของพวกเขายิ่งเห็นชัด สำหรับข้อที่สามเป็นที่ประจักษ์ว่า ไม่เคยมีเวลาใดที่พวกเขาสามารถต้านบททดสอบทั้งหลายที่พระผู้เป็นเจ้าส่งมา และเมื่อเกณฑ์สวรรค์มาปรากฏ พวกเขามีได้แสดงตัวเป็นอื่นใดนอกจากจีโลหะ

พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงความยิ่งใหญ่! แม้ว่ายอมรับสัจธรรมของคำพยากรณ์นี้ นักบวชเหล่านี้ที่ยังคงสงสัยและโต้เถียงกันเกี่ยวกับศาสนศาสตร์ที่เข้าใจยากในศาสนาของตน กลับอ้างตนเป็นผู้อรรถาธิบาย

ความล้าลึกของกฎของพระผู้เป็นเจ้า และความลึกซึ้งที่เป็นสาระของพระวจนะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ พวกเขา ยืนยันอย่างมั่นใจว่า คำพยากรณ์ต่างๆ ที่ซึ่งการเสด็จมาของอิหม่ามกาอิมยังไม่บรรลุ ขณะที่พวกเขาเอง หาได้สูดสูดคนทรสแห่งความหมายของคำพยากรณ์เหล่านั้น และยังคงไม่รู้ความจริงที่ว่าสัญลักษณ์ทั้งหมดที่ ทำนายไว้บังเกิดขึ้นแล้ว หนทางของศาสนาศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าถูกเปิดเผยแล้ว และแม้กระทั่งเวลานี้ ผู้ซื่อสัตย์ทั้งหลายกำลังผ่านไปตามหนทางนี้อย่างฉับไวประดุจสายฟ้าแลบ ทว่านักบวชโง่เง่าเหล่านี้ยังคง ค้วยความคาดหวังที่จะได้เห็นสัญลักษณ์ที่ทำนายไว้ จงกล่าวว่า ดูกร พวกเจ้าผู้โง่เง่าทั้งหลาย! จงรอไปเถิด ดังเช่นพวกก่อนหน้าเจ้ากำลังรอ!

หากพวกเขาถูกถามเกี่ยวกับสัญลักษณ์ต่างๆ ที่จะต้องนำมาก่อนการเปิดเผยและการขึ้นมาของ ดวงอาทิตย์ของยุคศาสนาของพระโมฮัมหมัด ซึ่งเรากล่าวถึงไว้แล้ว และยังไม่เห็นสัญลักษณ์ใดเหล่านั้นบังเกิด ขึ้นตามตัวอักษร และหากกล่าวต่อพวกเขาว่า: “โง่เง่าปฏิกิริยาของคริสเตียนและประชาชนของ ศาสนาอื่นๆ และถือว่าพวกเขาเป็นคนไม่มีศาสนา” ด้วยไม่รู้ว่าจะให้คำตอบอะไร พวกเขาจะตอบว่า: “คัมภีร์เหล่านี้ถูกเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และไม่ใช่และไม่เคยเป็นของพระผู้เป็นเจ้า” จงใคร่ครวญดู: ถ้อยคำ ท่อนนี้เองให้การยืนยันความจริงอย่างคมคายว่า คัมภีร์เหล่านี้เป็นของพระผู้เป็นเจ้า ถ้อยคำอีกท่อนที่ คล้ายกันถูกเปิดเผยไว้ในคัมภีร์โกรอ่านเช่นกัน หากเจ้าเป็นพวกที่เข้าใจ แท้จริงแล้วเรากล่าวว่า ตลอด ช่วงเวลานี้พวกเขาไม่เข้าใจเลยว่า อะไรหมายถึงการเปลี่ยนแปลงเนื้อหา

ใช่แล้ว ในข้อเขียนและวาตะของบรรดาผู้ที่ประจักษ์สะท้อนดวงอาทิตย์แห่งยุคศาสนาของพระ โมฮัมหมัด มีการกล่าวถึง “การคัดแปลงโดยผู้ประเสริฐ” และ “การเปลี่ยนแปลงโดยผู้ดูหมิ่น” อยากรู้ก็ตาม วรรคทั้งหลายดังกล่าวอ้างอิงถึงเฉพาะบางกรณีเท่านั้น หนึ่งในกรณีเหล่านี้คือเรื่องราวของอิบนุสุรียา เมื่อ ประชาชนแห่งเคย์บาร์ทามศูนย์กลางแห่งการเปิดเผยพระธรรมของพระโมฮัมหมัด เกี่ยวกับการลงโทษการมี ชู้ระหว่างชายที่แต่งงานแล้วและหญิงที่แต่งงานแล้ว พระโมฮัมหมัดตอบว่า: “กฎของพระผู้เป็นเจ้าคือขว้าง ก้อนหินใส่จนตาย” ครั้นแล้วพวกเขาคัดค้านว่า: “ไม่มีกฎดังกล่าวเปิดเผยไว้ในเพนทาทุก” พระโมฮัมหมัด ตอบว่า: “นักบวชยิวคนไหนของเจ้าที่เจ้าถือว่าเป็นที่ยอมรับนับถือ และมีความรู้ที่แน่นอนเกี่ยวกับสัจ จธรรม?” พวกเขาเห็นพ้องกันว่าอิบนุสุรียา ครั้นแล้วพระโมฮัมหมัดเรียกเขาและกล่าวว่า: “พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงแยกทะเลสำหรับเจ้า บันดาลให้อาหารลงมายังเจ้า บันดาลให้ก้อนเมฆทอดเงาคลุมเจ้า ผู้ทรง ปลดปล่อยเจ้าจากฟาโรห์และประชาชนของเขา และเชิดชูเจ้าไว้เหนือมวลมนุษยย์ ทรงเป็นพยาน เราขอให้ เจ้าบอกเราว่า พระโมเสสมิโองการไว้อย่างไรเกี่ยวกับการมีชู้ระหว่างชายที่แต่งงานแล้วและหญิงที่แต่งงาน แล้ว” เขาตอบว่า “ข้าแต่พระโมฮัมหมัด! กฎคือขว้างก้อนหินใส่จนตาย” พระโมฮัมหมัดให้ข้อสังเกตว่า “เช่นนั้นทำไมกฎนี้ถูกยกเลิกและไม่ใช้กันต่อในหมู่ชาวยิว?” เขาตอบว่า: “เมื่อเบนุซัดเนซาร์เผาเยรูซาเลม

และสังหารชาวยิว มีผู้รอดชีวิตเหลือเพียงไม่กี่คน นักบวชทั้งหลายในยุคนั้นเมื่อพิจารณาถึงชาวยิวที่มีจำนวนจำกัดมาก และชาวอมาลีไคท์ที่มีจำนวนมาก ได้ปรึกษากันและได้ข้อสรุปว่า หากพวกเขาบังคับใช้กฎของเพนทาทอค ผู้รอดชีวิตทุกคนที่ได้รับการปลดปล่อยจากมือของเนบูซัดเนซาร์ จะถูกสังหารตามการตัดสินใจของคัมภีร์นี้ ด้วยคำนึงถึงสิ่งนี้พวกเขาจึงยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตทั้งหมด” ระหว่างนั้นเกเบรียวดลหัวใจที่สว่างของพระโมฮัมหมัดด้วยวาระเหล่านี้ : “พวกเขาบิดเบือนเนื้อหาของพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า” (โครอาน 4:45)

นี่คือหนึ่งในกรณีทั้งหลายที่กล่าวมา แท้จริงแล้ว “การบิดเบือน” เนื้อหา ไม่ได้หมายถึงสิ่งที่ดวงวิญญาณที่โง่เง่าและน่าสังเวชเหล่านี้เพื่อฝัน ดังที่บางคนยืนยันว่า บรรดานักบวชยิวและคริสเตียนได้ลบลวาทะที่ยกย่องสรรเสริญพระพักตร์ของพระโมฮัมหมัดออกไปจากคัมภีร์ และได้ใส่ข้อความที่ตรงกันข้ามเข้าไปแทน ถ้อยคำเหล่านี้ไร้สาระและไม่จริงเลยเพียงไร! ชายคนหนึ่งที่อยู่ในคัมภีร์เล่มหนึ่ง และถือว่าคัมภีร์นั้นได้รับแรงดลใจจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า จะทำให้คัมภีร์นั้นเสียหายได้หรือไม่? ยิ่งไปกว่านั้นเพนทาทอคได้แพร่กระจายไปบนพื้นผิวโลกทั้งหมด และไม่ถูกจำกัดอยู่ที่เมกกะและเมดินา เพื่อว่าพวกเขาจะได้แอบเปลี่ยนแปลงและบิดเบือนเนื้อหาของคัมภีร์นี้เป็นการส่วนตัว ไม่เลย แต่การเปลี่ยนแปลงเนื้อหาหมายความว่าถึงสิ่งที่บรรดานักบวชมุสลิมทำอยู่ในปัจจุบันนี้ นั่นคือการตีความคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตามจินตนาการที่เหลวไหลและความต้องการที่ไร้สาระของตน และเนื่องด้วยชาวยิวในสมัยของพระโมฮัมหมัดได้ตีความวาทะในเพนทาทอคที่กล่าวถึงการปรากฏองค์ของพระองค์ตามความเพื่อฝันของตนเอง และไม่พอใจกับวาทะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ พวกเขาจึงถูกข้อหา “การบิดเบือน” เนื้อหา ทำนองคล้ายกันในยุคนี้เป็นที่ชัดเจนว่า ประชาชนแห่งคัมภีร์โครอานได้บิดเบือนเนื้อหาของคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างไร เกี่ยวกับสัญลักษณ์ต่างๆ ของพระศาสนาที่คาดหมาย และตีความเนื้อหาของมันตามที่ตนต้องการและอยากให้เป็น

ในอีกกรณีหนึ่งพระองค์ทรงกล่าวว่า : “พวกเขาส่วนหนึ่งได้อินพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และหลังจากที่เข้าใจแล้ว พวกเขาบิดเบือนพระวจนะนั้น และรู้ว่าคนได้ทำไป” (โครอาน 2:75) เช่นกันวาระตอนนี้ชี้บ่งว่า ความหมายของพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าถูกบิดเบือน หาใช่ตัววาระเองถูกลบลบออก บรรดาผู้ที่จิตใจปกปิดให้การยืนยันสัญจรนี้

เช่นกันในอีกกรณีหนึ่งพระองค์ทรงกล่าวว่า : “ความยุ่งยากจงบังเกิดกับผู้ที่ลอคคัมภีร์ให้ผิดไปด้วยมือของตนเองแล้วกล่าวว่า : ‘นี่มาจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า’ เพื่อว่าพวกเขาจะขายสิ่งนั้นด้วยราคาที่ขูดเลือด” (โครอาน 2:79) วาระตอนนี้ถูกเปิดเผยเป็นการกล่าวถึงนักบวชและผู้นำทั้งหลายของศาสนายิว เพื่อที่จะเอาใจคนร่ำรวย เอาค่าตอบแทนทางโลก และระบายความอิจฉาและความเชื่อที่ผิดของตน นักบวชเหล่านี้ได้เขียน

สารนิพนธ์จำนวนหนึ่ง เป็นการแย้งคำกล่าวอ้างของพระโมฮัมหมัด สนับสนุนการใช้เหตุผลของตนด้วยหลักฐานต่างๆ ที่ไม่เหมาะที่จะกล่าวถึง และกล่าวอ้างว่าการใช้เหตุผลเหล่านี้มาจากเนื้อหาของเพนทาทอค

สิ่งเดียวกันนี้อาจเห็นได้ในปัจจุบัน จงพิจารณาว่าการประณามเหลือสิ้นเพียงใด ที่เหล่านักบวชโง่เง่าในยุคนี้เขียนต่อต้านศาสนาที่น่าพิศวงที่สุดนี้! พวกเขาจินตนาการอย่างไรสาระเพียงไรว่า การใส่ร้ายเหล่านี้คือสิ่งจอบกับวณะในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า และสอดคล้องกับวาตะของบรูษผู้ยังเห็น!

จุดประสงค์ของเราในการเล่าเรื่องเหล่านี้คือเพื่อจะเตือนเจ้าว่า หากพวกเขายืนยันว่ามีการบิดเบือนวณะบางท่อนที่กล่าวถึงสัญลักษณ์ที่กล่าวไว้ในกอสเปว หากพวกเขาปฏิเสธวณะเหล่านี้ และยึดถือวณะและคำสอนอื่นๆ แทน เจ้าควรรู้ไว้ว่าถ้อยคำของพวกเขาไม่จริงเลยและเป็นการใส่ร้ายสิ้นดี ไซ้แล้ว “การเปลี่ยนแปลง” เนื้อหาตามนัยที่เรากล่าวถึงได้เกิดขึ้นจริงในบางกรณี ซึ่งเราได้กล่าวถึงมาบ้างแล้ว เพื่อให้เป็นที่เห็นชัดสำหรับผู้สังเกตทุกคนที่ยังเห็นวว่า บรูษศักดิ์สิทธิ์ที่ไม่ได้เล่าเรียนสามสี่ท่านนี้มีความเชี่ยวชาญในวิชาของมนุษย์ เพื่อว่าผู้คนที่คิดร้ายจะเลิกโต้แย้งเสียที่ว่า วณะบางท่อนซึ่งบ่ง “การเปลี่ยนแปลง” เนื้อหาและพูดเป็นเชิงว่าเรากล่าวถึงสิ่งเหล่านี้โดยไม่มีความรู้ ยิ่งไปกว่านั้นวณะเหล่านี้เกือบทุกท่อนที่ซึ่งบ่ง “การเปลี่ยนแปลง” เนื้อหา ถูกเปิดเผยเป็นการพาดพิงถึงประชาชนชาวยิว หากเจ้าสำรวจเกาะแห่งการเปิดเผยคัมภีร์โคธอ่าน

เราจะได้ยินผู้โง่เง่าของโลกจำนวนหนึ่งยืนยันวว่า เนื้อหาที่แท้จริงของกอสเปวจากสวรรค์ไม่มีอยู่ในหมู่คริสเตียน เนื้อหานั้นได้ขึ้นไปบนสวรรค์แล้ว พวกเขาหลงผิดอย่างร้ายแรงเพียงไร! คำพูดดังกล่าวเป็นการโยนการใช้อำนาจบาตรใหญ่และความอยุติธรรมที่ร้ายกาจที่สุดไปให้พระเจ้าผู้ทรงรักใคร่และกรุณา โดยไม่รู้ข้อเท็จจริงเพียงไร! เมื่อดวงตะวันแห่งความงามของพระเยซูหายไปจากสายตาของประชาชนของพระองค์ และขึ้นไปสู่สวรรค์ที่สี่ พระเจ้าจะเป็นเจ้าจะบันดาลให้คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ซึ่งเป็นข้อยืนยันที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในหมู่ผู้ที่พระองค์สร้าง ให้หายไปด้วยได้อย่างไร? จะมีอะไรเหลือจากดวงตะวันของพระเยซูที่ลับฟ้าไปให้ประชาชนยึดถือ จนกว่าดวงตะวันแห่งยุคศาสนาของพระโมฮัมหมัดจะรุ่งขึ้นมา? กฎอะไรจะสามารถเป็นสิ่งที่ำจุนและนำทางพวกเขา? ประชาชนดังกล่าวจะกลายเป็นเหยื่อของความพิโรธที่พยายามของพระเจ้า ผู้ทรงพยายามที่มีอำนาจเบ็ดเสร็จ ได้อย่างไร? พวกเขาจะเดือดร้อนจากการลงโทษโดยกษัตริย์แห่งสวรรค์ได้อย่างไร? เหนืออื่นใดการหลังกรุณาธิคุณของพระเจ้าผู้ทรงโอบอ้อมอารีจะถูกหยุดได้อย่างไร? มหาสมุทรแห่งความเมตตาปราณีจะหยุดนิ่งได้อย่างไร? เราแสวงหาที่พัวพันกับพระเจ้า ให้พ้นจากสิ่งที่บรรดาผู้ที่พระองค์สร้างเพื่อสืบเกี่ยวกับพระองค์! พระองค์ทรงความประเสริฐเหนือความเข้าใจของพวกเขา!

สหายที่รัก! เวลานี้ขณะที่แสงสว่างของยามเช้าวันแรกของพระผู้เป็นเจ้ากำลังปรากฏขึ้นมา ขณะที่รัศมีของวณะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ : “พระผู้เป็นเจ้าคือแสงสว่างของสวรรค์และโลก” (โคโรอัน 29:35) กำลังสาดความสว่างมายังมวลมนุษยชาติ ขณะที่วาทะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ : “พระผู้เป็นเจ้าประสงค์จะทำให้แสงสว่างของพระองค์เจิดจ้า” (โคโรอัน 9:33) กำลังประกาศความว่างเปล่าไม่ได้ของวิหารของพระองค์ และพระหัตถ์ที่ทรงอำนาจเบ็ดเสร็จที่แสดงข้อยืนยันของพระองค์ : “พระองค์ทรงกุมอาณาจักรของทุกสิ่งไว้ในเงื้อมมือของพระองค์” กำลังเหยียดออกมาหาประชาชนและวงศ์ตระกูลทั้งหมดของโลก เป็นความถูกต้องที่เราจะเตรียมความอดสาเห เพื่อว่าโดยกรุณาธิคุณและความอารีของพระผู้เป็นเจ้า เราอาจจะได้เข้าไปในนครสวรรค์ : “แท้จริงแล้วเราเป็นของพระผู้เป็นเจ้า” และอาศัยอยู่ในที่อาศัยอันประเสริฐ : “และเรากลับไปสู่พระองค์” โดยการอนุญาตของพระผู้เป็นเจ้า เป็นหน้าที่ของเจ้าที่จะชำระดวงตาแห่งหัวใจของเจ้าให้ปลอดจากโลกีย์ เพื่อว่าเจ้าจะตระหนักในความไม่มีสิ้นสุดของความรู้สวรรค์ และเห็นสัจธรรมอย่างชัดเจนจนไม่จำเป็นต้องมีข้อพิสูจน์มาสาธิตสภาวะของพระองค์ หรือหลักฐานใดมาเป็นพยานต่อข้อยืนยันของพระองค์

ดูกร ผู้แสวงหาที่รักใคร่! หากเจ้าเห็นอยู่ในอาณาจักรอันวิสุทธิของวิญญาณ เจ้าจะเห็นพระผู้เป็นเจ้าชัดเจนและประเสริฐเหนือสิ่งทั้งปวง จนดวงตาของเจ้าจะไม่เห็นสิ่งใดนอกจากพระองค์ “พระผู้เป็นเจ้าอยู่โดยลำพัง ไม่มีใครอื่นนอกจากพระองค์” สถานะนี้สูงส่งยิ่งจนไม่มีข้อยืนยันใดเป็นพยานให้ได้ หรือหลักฐานใดยืนยันสัจธรรมนี้ได้ดีพอ หากเจ้าสำรวจอาณาจักรศักดิ์สิทธิ์ของสัจธรรม เจ้าจะพบว่าทุกสิ่งเป็นที่รู้โดยแสงสว่างแห่งการยอมรับพระองค์เท่านั้น พระองค์เป็นที่รู้โดยพระองค์เองเสมอมาและตลอดไป และหากเจ้าอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งข้อยืนยัน จงพอใจกับสิ่งที่พระองค์เองเปิดเผยไว้ว่า : “ไม่เพียงพอสำหรับพวกเขาหรือที่เราส่งคัมภีร์ลงมาให้เจ้า?” (โคโรอัน 29:51) นี่คือข้อยืนยันที่พระองค์เองบัญญัติไว้ ไม่มีและจะไม่มีทางมีข้อพิสูจน์ที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ : “ข้อพิสูจน์นี้คือพระวณะของพระองค์ ตัวพระองค์เองคือข้อยืนยันสัจธรรมของพระองค์”

และบัดนี้เราขอวิงวอนประชาชนแห่งคัมภีร์บายัน ผู้รู้ทั้งปวง บรรดาปราชญ์ นักบวช และพยานทั้งหลายในหมู่พวกเขา อย่าได้ลืมความปรารถนาและคำตักเตือนที่เปิดเผยไว้ในคัมภีร์ของพวกเขา ขอให้พวกเขาจ้องมองแก่นแท้ของศาสนาของพระองค์ทุกเวลา เพื่อว่าเมื่อพระองค์ผู้ทรงเป็นสาระสวรรค์ของสัจธรรม เป็นสภาวะที่ซ่อนเร้นของสิ่งทั้งปวง เป็นบ่อเกิดของแสงสว่างทั้งหมด ถูกแสดงให้เห็นชัด พวกเขาจะไม่ยึดติดกับบางวรรคในคัมภีร์ และทำให้พระองค์ผู้ทรงมานอย่างที่เกิดขึ้นในยุคศาสนาของคัมภีร์โคโรอัน เพราะแท้จริงแล้วพระองค์ พระผู้ทรงเป็นกษัตริย์แห่งอาณาจักรสวรรค์ ทรงอำนาจที่จะดับลมหายใจแห่งชีวิตของคัมภีร์บายันทั้งเล่มและประชาชนแห่งคัมภีร์บายันทั้งหมด ด้วยอักษรเดียวจากวณะที่น่าพิศวง

ของพระองค์ และประทานชีวิตใหม่ให้แก่นิรันดรให้แก่พวกเขาด้วยอักษรดียว ทำให้พวกเขาลุกขึ้นแล้วรีบออกมา จากหลุมศพหินแห่งกิเลสที่เห็นแก่ตัวและไร้สาระของตน จงเอาใจใส่และระวังระไว และระลึกไว้ว่า สิ่งทั้งปวงมีจุดสมบูรณ์อยู่ที่ความเชื่อในพระองค์ การมาถึงยุคของพระองค์ และการมาปรากฏองค์ของพระองค์ “ไม่มีความเคร่งศาสนาในการหันหน้าไปทางตะวันออกหรือตะวันตก แต่ผู้เคร่งศาสนาคือผู้ที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าและยุคสุดท้าย” (โกรอ่าน 2:176) ดูกร ประชาชนแห่งคัมภีร์บายัน จงเงี่ยหูฟังสัจธรรมที่เราคัดเตือนเจ้า เพื่อว่าเจ้าจะแสวงหาที่กำบังในร่มเงาที่แผ่คลุมมวลมนุษยชาติในยุคของพระผู้เป็นเจ้า

จบภาคที่หนึ่ง

ภาคที่สอง

แท้จริงแล้วพระองค์ผู้ทรงเป็นดวงตะวันแห่งสัจธรรม และเป็นผู้เปิดเผยพระผู้มีสภาวะสูงสุด ทรงมีอธิปไตยที่ได้แย้งไม่ได้เหนือทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลกตลอดกาล แม้ว่าจะไม่พบมนุษย์คนใดในโลกที่เชื่อฟังพระองค์ แท้จริงแล้วพระองค์ไม่ขึ้นกับอำนาจทางโลกทั้งปวงแม้ว่าพระองค์จะตัดสินเป็นที่สุด คั้งนี้เราเปิดเผยความลึกซึ้งทั้งหลายของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าต่อเจ้า และประทานมณีแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์ให้แก่เจ้า เพื่อเจ้าจะเห็นด้วยปีกแห่งการละวางขึ้นไปสู่ระดับสูงที่ถูกซ่อนเร้นจากดวงตาของมนุษย์

นัยและจุดประสงค์สำคัญที่เป็นรากฐานของวจนะเหล่านี้คือ เพื่อจะเปิดเผยและสาธิตต่อผู้ที่มีหัวใจและจิตวิญญาณที่บริสุทธิ์ว่า บรรดาพระผู้เป็นดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมและเป็นกระจกสะท้อนแสงแห่งเอกภาพสวรรค์ ไม่ว่าจะถูกส่งลงมายังโลกนี้จากที่อาศัยแห่งความรุ่งโรจน์บรมโบราณที่มองไม่เห็น เพื่ออบรมวิญญานของมนุษย์และประสาททุกสรรพสิ่งด้วยกรุณาธิคุณในยุคหรือวัฏจักรใดก็ตาม ล้วนได้รับการประสาทด้วยอำนาจพิบับังคับและอธิปไตยที่เอาชนะไม่ได้ เพราะพระผู้เป็นมณีที่ซ่อนเร้นเหล่านี้ เป็นทรัพย์สินสมบัติที่ปกปิดไว้และมองไม่เห็นเหล่านี้ เป็นที่เห็นชัดในตัวพระองค์เอง และทรงพิสูจน์ความเป็นจริงของวจนะศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ : “แท้จริงแล้วพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ากระทำตามที่พระองค์ประสงค์และบัญญัติสิ่งทีพระองค์ปรารถนา”

สำหรับทุกหัวใจที่สว่างและหยั่งเห็น เป็นที่ประจักษ์ว่าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระผู้เป็นสาระที่ไม่อาจรู้ พระผู้มีสภาวะเป็นเจ้าของ ทรงความประเสริฐยิ่งเหนือทุกคุณลักษณะของมนุษย์เช่น รูปร่าง การขึ้นการลง การออกมารถอยกลับ ความรุ่งโรจน์ของพระองค์อยู่เกินกว่าล้นของมนุษย์จะสรรเสริญพระองค์ได้เพียงพอ เกินกว่าหัวใจของมนุษย์จะเข้าใจความลึกซึ้งที่ยังไม่ถึงของพระองค์ พระองค์ทรงซ่อนเร้นอยู่ในอนันตกาลบรมโบราณของสาระของพระองค์ และจะคงอยู่ในสภาวะที่ซ่อนเร้นจากสายตาของมนุษย์ชั่วนิรันดร์ “ไม่มีใครมองเห็นพระองค์ แต่พระองค์มองเห็นทุกสิ่ง พระองค์คือพระผู้ทรงความล้ำลึก พระผู้ทรงสังเกตเห็นทุกสิ่ง” (โครอ่าน 6:103) ไม่มีสายสัมพันธ์ของการสื่อสารโดยตรงที่สามารถเชื่อมต่อไปยังพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ากับผู้ที่พระองค์สร้าง พระองค์ทรงความประเสริฐเหนือการพราดจากกันและการกลับมาอยู่ร่วมกันทั้งปวงเหนือความใกล้ชิดและความห่างไกลทั้งปวง ไม่มีสัญลักษณ์ใดชี้บ่งว่าพระองค์อยู่หรือไม่อยู่ เนื่องด้วยทุกสิ่งที่อยู่ในสวรรค์และบนโลกเกิดขึ้นมาโดยวจนะเดียวแห่งบัญชาของพระองค์ และทุกสิ่งก้าวออกจากศูนย์กลางเข้ามาสู่อาณาจักรแห่งการดำรงอยู่ซึ่งเป็นโลกที่มองเห็น โดยความปรารถนาของพระองค์ซึ่งเป็นพระประสงค์ดั้งเดิมในตัวเอง

พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าผู้ทรงกรุณา! มีความสัมพันธ์ใดที่ดำรงอยู่หรือความเชื่อมโยงใดที่เป็นไปได้ระหว่างพระวจนะของพระองค์กับบรรดาผู้ที่ถูกสร้างด้วยพระวจนะนั้น ให้นึกคิดได้หรือไม่? วจนะ : “พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะ

ให้เจ้าระวางพระองค์เอง” (โคโรอัน 3:28) เป็นพยานที่แน่ใจได้ต่อความเป็นจริงของการอภิปรายเหตุผลของเรา และวาทะ “พระเจ้าเป็นเจ้าอยู่โดยลำพัง ไม่มีใครอื่นนอกจากพระองค์” คือข้อยืนยันที่แน่นอนของสัจธรรมของการใช้เหตุผลนี้ ศาสนทูตทั้งหมดของพระเจ้าและบรรดาผู้ที่พระองค์เลือกสรร นักบวช ปราชญ์ และผู้ชาญฉลาดทั้งปวงของทุกรุ่น ต่างยอมรับอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์ต่อความสามารถของคนที่เข้าใจสาระสวรรค์ของสัจธรรมทั้งหมดนี้ และสารภาพความสามารถของคนที่เข้าใจพระองค์ พระเจ้าเป็นสภาวะที่ซ่อนเร้นของทุกสิ่ง

ดังนั้นประตูไปสู่ความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าทรงดำรงอยู่ก่อนยุคสมัยจึงถูกปิดต่อทุกชีวิต ตามคำกล่าวของพระองค์: “กรุณาธิคุณของพระองค์อยู่เหนือทุกสิ่ง กรุณาธิคุณของเราหอมล้อมสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด” พระเจ้าเป็นผู้เป็นบ่อเกิดแห่งกรุณาธิคุณที่ไม่มีสิ้นสุด ทรงบันดาลความวิเศษที่เรีองรองแห่งความวิเศษทั้งหลายให้ปรากฏออกมาจากอาณาจักรของวิญญาณ ในรูปของวรกายอันประเสริฐ และแสดงให้เห็นชัดต่อมวลมนุษย์ เพื่อว่ามณีเหล่านี้จะถ่ายทอดความลึกซึ้งของพระเจ้าที่มีสภาวะที่ไม่เปลี่ยนแปลงให้แก่โลก และบอกเล่าความล้ำลึกของสาระอันไม่รู้สิ้นของพระองค์ พระเจ้าเป็นกระจกที่วิเศษ เป็นอัญมณีแห่งความรุ่งโรจน์บรมโบราณเหล่านี้ ล้วนเป็นผู้บรรณาธิบายบนพิภพของพระเจ้าเป็นสุริยะ สาระและจุดประสงค์สุดท้ายของจักรวาล และได้รับความรู้ อานุภาพและอธิปไตยจากพระองค์ ความงามของพระพักตร์ของพระเจ้าเป็นกระจกเหล่านี้เป็นเพียงการสะท้อนรูปร่างจำลองของพระองค์ และการเปิดเผยของพวกเขาก็สัญลักษณ์แห่งความรุ่งโรจน์อมรของพระองค์ พวกเขาถือค้ำแห่งความรู้ของพระเจ้าและเป็นที่ยอมรับอัจฉริยภาพสวรรค์ กรุณาธิคุณที่ไม่มีสิ้นสุดถูกส่งผ่านมาทางพวกเขา และแสงสว่างที่ไม่มีเดือนถูกเปิดเผยผ่านมาจากพวกเขา ดังที่พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า: “ไม่มีความแตกต่างใดๆระหว่างพระองค์และพวกเขา เว้นแต่ว่าพวกเขาคือคนรับใช้ของพระองค์ และถูกสร้างด้วยพระองค์” นี่คือนัยสำคัญของคำสอน: “เราก็คือพระองค์เอง และพระองค์ก็คือเราเอง”

คำสอนและคำพูดที่กล่าวถึงใจความของเราโดยตรงมีหลากหลายนานัปการ เราได้ละเว้นจากการคัดสิ่งเหล่านี้มากล่าวเพื่อให้เห็นแก่ความรวบรัด ไม่เพียงเท่านั้น สิ่งใดก็ตามที่อยู่ในสวรรค์และสิ่งใดก็ตามที่อยู่บนโลก คือหลักฐานโดยตรงของการเปิดเผยคุณลักษณะและนามทั้งหลายของพระเจ้าเป็นเจ้าภายในสิ่งนั้น เนื่องด้วยภายในทุกอะตอมมีสัญลักษณ์ต่างๆ ที่เป็นข้อยืนยันที่จับใจของการเปิดเผยแสงสว่างที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนี้ เราคิดว่า หากมิใช่เพราะอานุภาพของการเปิดเผยนี้ จะไม่มีชีวิตใดดำรงอยู่ได้ ดวงอาทิตย์แห่งความรู้ที่ส่องแสงในอะตอมหนึ่งนั้นอำไพเพียงไร และมหาสมุทรแห่งอัจฉริยภาพที่สาซัดอยู่ในหยดน้ำหนึ่งนั้นกว้างใหญ่เพียงไหน! ระดับสูงสุดของการเปิดเผยนี้อยู่ในมนุษย์ผู้ซึ่งในบรรดาสรรพสิ่งทั้งปวง ได้รับการสวมเสื้อคลุมแห่งพรสวรรค์ดังกล่าว และได้รับเลือกสำหรับความรุ่งโรจน์ของความเป็นเอกดังกล่าว เพราะ

ในมนุษย์มีศักยภาพของการเปิดเผยคุณลักษณะและนามทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า ในระดับที่ไม่มีสิ่งมีชีวิตอื่นใดเป็นเลิศหรือเหนือกว่า นามและคุณลักษณะทั้งหมดเหล่านี้เป็นความจริงของมนุษย์ ดังที่พระองค์กล่าวไว้ว่า : “มนุษย์คือความลึกลับของเรา และเราคือความลึกลับของมนุษย์” มีวามหมายเปิดเผยไว้ในคัมภีร์สวรรค์ที่ศักดิ์สิทธิ์ทุกเล่ม ที่แสดงออกซึ่งใจความที่ล้ำลึกและสูงส่งที่สุดนี้ ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “เราจะแสดงสัญลักษณ์ของเราในโลกและในตัวพวกเขาเองต่อพวกเขาอย่างแน่นอน” (โคโรอ่าน 41:53) เช่นกันพระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “และในตัวเจ้าเองเช่นกัน : เช่นนั้นเจ้าจะไม่เห็นสัญลักษณ์ของพระผู้เป็นเจ้าหรือ?” (โคโรอ่าน 51:21) และอีกเช่นกันพระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “และอย่าเป็นเหมือนกับพวกที่ลืมนามพระผู้เป็นเจ้า และดังนั้นพระองค์ได้ทำให้พวกเขาลืมตัวเอง” (โคโรอ่าน 59:19) ที่เกี่ยวเนื่องกันพระองค์ผู้ทรงเป็นกษัตริย์นิรันดร์ ขอให้วิญญาณของทุกคนที่อาศัยอยู่ในวิหารลี้ลับเป็นพลีแด่พระองค์ ทรงกล่าวไว้ว่า : “ผู้ที่รู้จักพระผู้เป็นเจ้าคือผู้ที่รู้จักตนเอง”

ดูกร สหายผู้มีเกียรติและน่าชื่นชมนับถือ! เราขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้า หากเจ้าได้ตรวจจนะเหล่านี้ในหัวใจของเจ้า เจ้าจะพบประตูไปสู่อัจฉริยภาพสวรรค์และความรู้ที่ไม่มีสิ้นสุดเปิดออกต่อหน้าเจ้าอย่างแน่นอน

จากที่กล่าวมาเป็นที่ประจักษ์ว่า ทุกสิ่งในสภาวะที่ซ่อนเร้นของตน ให้การยืนยันการเปิดเผยนามและคุณลักษณะทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าภายในตนเอง แต่ละสิ่งตามขีดความสามารถของตน ชับงและแสดงออกซึ่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้า การเปิดเผยนี้ทั่วถึงและมีอาณาภาพยั้งจนห้อมล้อมทุกสิ่งที่มีมองเห็นและมองไม่เห็น ดังนี้พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “สิ่งอื่นใดหรือนอกจากพระองค์ที่มีอาณาภาพในการเปิดเผยที่พระองค์ไม่มี ซึ่งสามารถแสดงพระองค์ให้ปรากฏ? ดวงตาที่สังเกตไม่เห็นพระองค์นั้นบอด” ทำนองเดียวกันพระผู้เป็นกษัตริย์นิรันดร์ทรงกล่าวไว้ว่า : “ไม่มีสิ่งใดที่ข้าพเจ้าสังเกตเห็น เว้นแต่สิ่งที่ข้าพเจ้าสังเกตเห็นพระผู้เป็นเจ้าอยู่ภายใน อยู่ก่อนและหลังสิ่งนั้น” เช่นกันในคำสอนของโคเมลเขียนไว้ว่า : “จงมองดู แสงสว่างได้ส่องมาจากยามเช้าแห่งนิรันดร์กาล และคูซิ! คลื่นของแสงนี้ได้ทะลุทะลวงสภาวะที่ซ่อนเร้นของมวลมนุษย์” มนุษย์ซึ่งประเสริฐและสมบูรณ์ที่สุดในสรรพสิ่งทั้งปวง เป็นเลิศกว่าทุกสรรพสิ่งในระดับของการเปิดเผยนี้ และแสดงออกซึ่งความรุ่งโรจน์ของการเปิดเผยนี้ได้บริบูรณ์กว่า และในบรรดามนุษย์ทั้งหมด ผู้ที่เชี่ยวชาญที่สุด โดดเด่นที่สุด และเป็นเลิศที่สุด คือพระผู้แสดงดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมให้ปรากฏ ไม่เพียงเท่านั้น ทุกคนนอกจากพระผู้แสดงสัจธรรมนี้ ดำรงชีวิตโดยปฏิบัติการของพระประสงค์ของพระองค์ เคลื่อนไหวและมีชีวิตโดยการหลังกรุณาธิคุณของพระองค์ “หากมิใช่เพราะเจ้าเราจะไม่สร้างสวรรค์ขึ้นมา” ไม่เพียงเท่านั้น ทุกคนเลื่อนหายไปเป็นสุนัขป่าเมื่ออยู่ ณ เบื้องหน้าอันวิสุทธิของพระองค์ และกลายเป็นสิ่งที่ถูกลืม ลึนของมนุษย์ไม่ทางสรรเสริญพระองค์ได้อย่างสมเกียรติ และคำพูด

ของมนุษย์ไม่มีทางคลี่คลายความลึกซึ้งของพระองค์ พระผู้เป็นวิหารแห่งความวิสุทธิเหล่านี้ เป็นกระจก
 คั้งเดิมที่สะท้อนแสงสว่างของความรุ่งโรจน์ที่ไม่รู้เลือนเหล่านี้ เป็นเพียงการแสดงออกของพระผู้ทรงมองไม่
 เห็นของพระผู้ทรงมองไม่เห็นทั้งปวง โดยการเปิดเผยนิแห่งคุณความดีเหล่านี้ นามและคุณลักษณะทั้งหมด
 ของพระผู้เป็นเจ้าเช่น ความรู้และอำนาจ อธิปไตยและอำนาจปกครอง ความปรานีและอัจฉริยภาพ ความ
 รุ่งโรจน์ ความอารีและกรุณาธิคุณ ถูกแสดงให้เห็นชัด

คุณลักษณะเหล่านี้ของพระผู้เป็นเจ้า มิได้และไม่เคยประทานให้แก่ศาสนทูตบางองค์เป็นพิเศษ
 และมิให้อีกอื่น ไม่เลย ศาสนทูตทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า ธรรมทูตที่วิสุทธิ เป็นที่โปรดปรานและได้รับ
 การเลือกสรรทุกองค์โดยไม่มียกเว้น ล้วนเป็นผู้แสดงนามของพระผู้เป็นเจ้า เป็นพรหมกายของคุณลักษณะ
 ของพระองค์ ศาสนทูตทั้งหลายแตกต่างกันก็เพียงระดับของการเปิดเผยพระธรรมและอำนาจของแสง
 ธรรม ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “เราได้ทำให้อัครสาวกบางองค์เป็นเลิศกว่าองค์อื่น” (โครอ่าน 2:253)
 ดังนั้นเป็นที่เห็นชัดและประจักษ์ว่า ภายในวิหารของศาสนทูตและผู้ทีพระผู้เป็นเจ้าเลือกสรรเหล่านี้ มีแสง
 สว่างแห่งนามที่ไม่มีสิ้นสุดและคุณลักษณะที่ประเสริฐทั้งหลายของพระองค์สะท้อนอยู่ แม้ว่าแสงสว่างของ
 บางคุณลักษณะเหล่านี้ อาจถูกหรือไม่ถูกเปิดเผยจากวิหารที่เรืองรองเหล่านี้ให้เห็นภายนอกต่อดวงตาของ
 มนุษย์ การที่บางคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าไม่ถูกแสดงให้ปรากฏภายนอกโดยพระผู้เป็นสาระแห่งความ
 ปลอ่ยวางเหล่านี้ มิได้แสดงนัยว่า บรรดาพระผู้เป็นอรุโณทัยแห่งคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า และเป็น
 คลังแห่งนามที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ มิได้ครอบครองคุณลักษณะนั้น ดังนั้นดวงวิญญาณที่สว่างเหล่านี้
 พระพักตร์ที่งดงามเหล่านี้ ล้วนได้รับการประสาทด้วยคุณลักษณะทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้าเช่น อธิปไตย
 อำนาจปกครอง และที่คล้ายกัน แม้ดูจากภายนอกเหมือนว่าพวกเขาสิ้นราชศักดิ์ทางโลก สำหรับทุกดวงตา
 ที่ยังเห็น นี้เป็นที่ประจักษ์และเห็นชัด ไม่จำเป็นต้องมีข้อพิสูจน์หรือหลักฐาน

ใช่แล้ว เนื่องด้วยประชาชนทั้งหลายของโลก ไม่แสวงหาความหมายซ่อนเร้นของวณะศักดิ์สิทธิ์
 ของพระผู้เป็นเจ้าจากพระผู้เป็นน้ำพุที่เรืองรองสดใสแห่งความรู้สวรรค์ พวกเขาจึงระโหย เป็นทุกข์และ
 กระจายอย่างหนัก อยู่ในหุบเขาแห่งความพ้อฝันอันเหลวไหลและความหลงผิด พวกเขาหลงไปไกลจาก
 ธาราที่สดชื่นและดับกระหาย และมารวมตัวกันอยู่รอบเกลือกที่สเปรร้อน นักพิราบแห่งนิรันดรกาลพูด
 เกี่ยวกับพวกเขาไว้ว่า : “และหากพวกเขาเห็นหนทางแห่งความชอบธรรม พวกเขาจะไม่ไปตามหนทางนั้น
 แต่หากพวกเขาเห็นหนทางแห่งความหลงผิด พวกเขาจะไปตามหนทางนั้น นี้เป็นเพราะว่าพวกเขาถือว่า
 สัญลักษณ์ของเราเป็นเรื่องโกหก และไม่เอาใจใส่สัญลักษณ์เหล่านี้” (โครอ่าน 7:145)

สิ่งที่เห็นมาในยุคศาสนาที่นำพิศวงและประเสริฐนี้ ให้การยืนยันเรื่องนี้ วณะศักดิ์สิทธิ์มากมายลง
 มาจากนภาแห่งอำนาจและกรุณาธิคุณ กระนั้นไม่มีใครหันมาหาหรือเลิกยึดถือถ้อยคำของมนุษย์ ซึ่งไม่มี

แม้แต่อักษรเดียวที่ผู้พูดเข้าใจสิ่งที่ตนพูด ด้วยเหตุผลนี้ประชาชนจึงสงสัยสัญธรรมที่แย้งไม่ได้ดังเช่นที่กล่าวมาเหล่านี้ และทำให้ตนเองถูกพรากจากเรชวานแห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าของและทุ่งหญ้าไนรันคร์แห่งอัจฉริยภาพสวรรค์

และบัดนี้ขอกลับมาอภิปรายเหตุผลของเราต่อเกี่ยวกับคำถาม : ทำไมอธิปไตยของอิหม่ามกาอิมที่ได้รับการยืนยันอยู่ในคำพยากรณ์ที่บันทึกไว้ และเล่าต่อกันมาโดยดวงดาวที่เรืองแสงทั้งหลายในยุคนศาสนาของพระโมฮัมหมัด ยังไม่ถูกแสดงให้เห็นชัดแม้แต่น้อย? ไม่เพียงเท่านั้น สิ่งที่เกิดขึ้นกลับตรงกันข้าม สวากและสหายทั้งหลายของพระองค์ไม่ได้เดือดร้อนหรือ? พวกเขายังคงเป็นเหยื่อของการต่อต้านอย่างชั่วร้ายของศัตรูไม่ใช่หรือ? ปัจจุบันนี้พวกเขาไม่ได้ใช้ชีวิตอย่างคนที่ตกต่ำและสิ้นกำลังหรือ? ใช่แล้ว อธิปไตยที่กล่าวกันว่าเป็นของอิหม่ามกาอิมและพูดไว้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายคือความเป็นจริง คือสัญธรรมที่ไม่มีใครสงสัยได้ อย่างไรก็ตามอธิปไตยนี้ไม่ใช่อธิปไตยที่ปัญญาของมนุษย์จินตนาการอย่างผิดๆ ยิ่งไปกว่านั้นศาสนทูตทั้งหลายในอดีตแต่ละองค์ เมื่อใดก็ตามที่ทรงประกาศการเปิดเผยพระธรรมที่จะมาถึงต่อประชาชนในยุคของตน ได้กล่าวไว้อย่างเจาะจงเสมอถึงอธิปไตยที่พระศาสดาตามพันธสัญญาจะต้องได้รับการประสาท บันทึกต่างๆ ในคัมภีร์ทั้งหลายในอดีตเป็นพยานต่อเรื่องนี้ อธิปไตยนี้ไม่ได้ถือว่าเป็นของอิหม่ามกาอิมแต่เพียงผู้เดียว ไม่เลย คุณลักษณะของอธิปไตย นามและคุณลักษณะอื่นทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้าของ ล้วนประทานให้แก่พระศาสดาทุกองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเสมอมาและตลอดไป ทั้งที่มาก่อนและหลังอิหม่ามกาอิม เนื่องด้วยพระศาสดาเหล่านี้ดังที่อธิบายไว้แล้ว คือพรหมกายของคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าของ พระผู้ที่ไม่มองเห็น พระผู้เปิดเผยความลึกกลับสวรรค์

ยิ่งไปกว่านั้นอธิปไตยยังหมายถึงอาณาภพที่ห้อมล้อมและแทรกซอนทุกสรรพสิ่ง ซึ่งอิหม่ามกาอิมมีอยู่ในตัวและใช้อำนาจนี้ได้ ไม่ว่าพระองค์จะมาปรากฏต่อโลกและสวมราชศัสดาแห่งอำนาจปกครองทางโลกหรือไม่ นี่ขึ้นกับความประสงค์และความยินดีของอิหม่ามกาอิมเองเท่านั้น เจ้าจะยอมรับเลยว่าคำว่าอธิปไตย ความมั่งคั่ง ชีวิต ความตาย การพิพากษาและการฟื้นคืนชีพ ที่กล่าวไว้ในคัมภีร์ทั้งหลายในอดีต ไม่ใช่สิ่งที่คนรุ่นนี้นึกคิดและจินตนาการอย่างไร้สาระ ไม่เพียงเท่านั้น อธิปไตยยังหมายถึงอธิปไตยที่อยู่ในตัวของพระศาสดาผู้เป็นดวงตะวันแห่งสัญธรรมในทุกยุคศาสนา ซึ่งทรงใช้อำนาจนี้ได้ อธิปไตยนี้คืออำนาจเหนือกว่าทางธรรมที่พระองค์ใช้เต็มที่กับทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก และจะเปิดเผยตนเองต่อโลกเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม เป็นสัดส่วน โดยตรงกับขีดความสามารถและความพร้อมรับธรรมะของโลก ดังเช่นอธิปไตยของพระโมฮัมหมัดผู้เป็นธรรมทูตของพระผู้เป็นเจ้าของ เป็นที่ชัดเจนและแจ่มแจ้งในหมู่ประชาชนในปัจจุบัน เจ้าทราบดีว่าอะไรบังเกิดกับศาสนาของพระองค์ในตอนต้นของยุคศาสนา น้ำมือของพวกเขาไม่มีศาสนาและหลงผิด เหล่านักบวชในยุคนั้นและบรรดาผู้ที่ร่วมมือกับพวกเขา ได้ก่อความทุกข์

ทรมานที่น่าสลดเพียงไรให้แก่พระผู้เป็นสวระแห่งจิตวิญญาณ พระผู้มีสภาวะที่บริสุทธิ์และบริสุทธิ์ที่สุด! หนามและพุ่มไม้หนามมากล้นเพียงไรที่พวกเขาโรยไว้บนหนทางของพระองค์! เป็นที่ประจักษ์ว่าประชาชนรุ่นที่นำเวทนานี้ด้วยความเพ้อฝันอันชั่วร้ายของชาตาน ได้ถือว่าการทำให้พระผู้มีสภาวะอมตะนี้บาดเจ็บ คือวิธีการบรรลุความสุขที่ยั่งยืน เนื่องด้วยเหล่านักบวชที่ยอมรับกันในยุคนั้นเช่น อับดุลเลาะห์ อุบาย์ อาบู อามิรผู้เป็นญาติ คับอิบเน่ อาซราฟและนาซร์อิบเน่ ฮาริส ล้วนปฏิบัติต่อพระองค์ในฐานะที่เป็นผู้รอดอ้าง และประกาศว่าพระองค์เสียสติและเป็นผู้ใส่ร้าย พวกเขากล่าวหาพระองค์อย่างเจ็บปวดจนในการเล่าเรื่องดังกล่าว พระผู้เป็นเจ้าของน้ำหมึกไม่ให้ไหลออกมา ห้ามปากกาของเราไม่ให้ขยับ ห้ามหน้ากระดาษไม่ให้รองรับ การกล่าวหาด้วยความประสงค์ร้ายเหล่านี้ได้ช่วยประชาชนให้ลุกขึ้นและทรมานพระองค์ และการทรมานนี้ดูร้ายเพียงไรหากเหล่านักบวชในยุคนั้นเป็นหัวหน้าผู้ยุยง หากพวกเขาประณามพระองค์ต่อเหล่าสาวกของตน ชับพระองค์ออกไปจากหมู่สาวก และประกาศว่าพระองค์เป็นผู้ใส่ร้าย! สิ่งเดียวกันนี้ไม่ได้บังเกิดกับคนรับใช้ผู้หนึ่งที่ทุกคนเป็นพยานหรือ?

เพราะเหตุผลนี้พระโมฮัมหมัดทรงร้องว่า : “ไม่มีศาสนทูตองค์ใดของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าถูกทำร้ายอย่างที่เราโดน” และในคัมภีร์โครออันมีบันทึกการเย้ยคำใส่ร้ายและคำคำหยาบของพระองค์ทั้งหมด และความเดือดร้อนทั้งหมดที่พระองค์ประสบ จึงไปดูคัมภีร์นั้น เพื่อว่าเจ้าจะรับทราบสิ่งที่บังเกิดกับการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์ ความระกำลำบากของพระองค์นั้นสาหัสยิ่ง จนเวลาหนึ่งทุกคนหยุดสื่อสารกับพระองค์และสหายทั้งหลายของพระองค์ ใครก็ตามที่สมาคมกับพระองค์จะตกเป็นเหยื่อของความโหดร้ายที่ไม่ผ่อนผันของเหล่าศัตรูของพระองค์

เราจะคิดว่าเฉพาะเพียงท่อนเดียวจากคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เล่มนี้ซึ่งมีความเกี่ยวเนื่องกัน หากเจ้าสังเกตจะเห็นว่าด้วยดวงตาที่ยังเห็น เจ้าจะเสว้าโศกและร่ำไห้ไปตลอดชีวิตที่เหลือต่อการถูกทำร้ายของพระโมฮัมหมัด ผู้เป็นธรรมทูตของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่ถูกประทุษร้ายและกดขี่ วจนะท่อนนี้ถูกเปิดเผย ณ เวลาที่พระโมฮัมหมัดระโหຍอย่างเหนียวแน่นและทุกข์โศกภายใต้น้ำหนักของการต่อต้านและการทรมานอย่างไม่หยุดหย่อนของประชาชน ท่ามกลางความปวดร้าวนี้ สุรเสียงของเกเบรียลเรียกกร้องมาจากชาดราตุร โมนทาสา เป็นที่ได้ยินว่า : “แต่ถ้าการต่อต้านของพวกเขาสาหัสสำหรับเจ้า หากเจ้าทำได้ จงแสวงหาช่องลงไปใต้แผ่นดินหรือบันไดขึ้นไปบนนภา” (โครออัน 6:35) นัยของวาทีนี้คือ กรณีของพระองค์ไม่มีทางออก พวกเขาจะไม่ยังมีมือจากพระองค์ นอกจากว่าพระองค์จะซ่อนตัวอยู่ใต้แผ่นดินลึกหรือบินขึ้นไปสู่นภา

จงพิจารณาดูว่า การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันยิ่งใหญ่เพียงไร! จงมองดูซิว่าประมุขจำนวนมากมายเพียงไรคุกเข่าต่อนามของพระองค์! ชาติและราชอาณาจักรจำนวนมากมายเพียงไหนแสวงหาที่กำบังในร่มเงาของพระองค์ แสดงความภักดีต่อศาสนาของพระองค์ และภาคภูมิใจในศาสนานี้! ปัจจุบันนี้จากยอดมุข

มีการเอ่ยถ้อยคำด้วยความต่ำต้อยเป็นที่สุดขึ้นไปสรรเสริญนามที่วิสุทธิของพระองค์ และจากยอดหอคอยบน
 สุหรามีเสียงก้องร้องเรียกประชาชนของพระองค์ให้มาบูชาพระองค์ แม้แต่กษัตริย์ทั้งหลายของโลกที่ไม่
 ยอมรับศาสนาของพระองค์ และไม่ยอมถอดกุษาแห่งความไม่เชื่อ ก็ยังสารถาและยอมรับความยิ่งใหญ่
 และราชศักดิ์ที่ทรงอำนาจของพระผู้เป็นดวงตะวันแห่งความเมตตาไร้ใครนี้ ดังกล่าวคืออธิปไตยทางโลก
 ของพระองค์ ซึ่งหลักฐานของอธิปไตยนี้เข้ามามองเห็นจากรอบด้าน อธิปไตยนี้จะต้องได้รับการเปิดเผยและ
 สถาปนาในระหว่างที่พระศาสดาแต่ละพระองค์ของพระผู้เป็นเจ้ามีชีวิตอยู่ หรือหลังจากที่พระองค์เสด็จขึ้น
 ไปสู่ที่อาศัยที่แท้จริงในอาณาจักรเบื้องบน สิ่งที่เราเห็นในปัจจุบันเป็นเพียงการยืนยันสัจธรรมนี้ อย่างไรก็ตาม
 ตามอำนาจธรรมที่เหนือกว่านี้ที่หมายถึงแต่แรก มีอยู่ภายในและรายล้อมพระศาสดาทั้งหลายตั้งแต่เริ่มต้น
 กาลตราบนิรันดรกาล และไม่มีวันแยกจากพวกเขาได้แม้ขณะเดียว อธิปไตยของอำนาจธรรมนี้ห้อมล้อม
 ทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก

ต่อไปนี้เป็นหลักฐานของอธิปไตยที่ใช้โดยพระโมฮัมหมัด ผู้เป็นดวงตะวันแห่งสัจธรรม เจ้าไม่ได้
 ยินหรือว่า พระองค์แยกแสงสว่างจากความมืด แยกผู้ชอบธรรมจากผู้ไม่มีศีลธรรม แยกผู้ที่เชื่อจากผู้ไม่มี
 ศาสนา ด้วยวาระที่อ่อนเดียวอย่างไร? สัญลักษณ์และคำพาดพิงทั้งหมดเกี่ยวกับวันแห่งการพิพากษาที่เจ้าได้
 ยินมาเช่น การฟื้นคืนชีพคนตาย วันแห่งการคิดบัญชี กาพิพากษาครั้งสุดท้ายและอื่นๆ ถูกแสดงให้เห็นชัด
 โดยการเปิดเผยวาระที่อ่อนเดียวนี้ วาระที่เปิดเผยไว้เหล่านี้คือพระพรสำหรับผู้ชอบธรรมที่เมื่อได้ยินวาระ
 ดังกล่าวก็ร้องอุทานว่า : “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นนายของเรา เราได้ยินและเชื่อฟังแล้ว” แต่คือคำสาป
 สำหรับประชาชนที่ไม่เป็นธรรมที่เมื่อได้ยินก็ยืนยันว่า : “เราได้ยินและชัดเจนแล้ว” วาระเหล่านี้ที่คม
 เหมือนกับดาบของพระผู้เป็นเจ้า ได้แยกผู้ซื่อสัตย์จากผู้ไม่มีศาสนา และตัดขาดบิดาจากบุตร เจ้าได้เป็น
 พยานอย่างแน่นอนแล้วว่า บรรดาผู้ที่กล่าวคำศรัทธาในพระองค์และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธพระองค์ ได้ทำ
 สงครามกันและแสวงหาทรัพย์สินของกันและกันอย่างไร บิดาจำนวนมากฆ่าอะไรได้หันหนีไปจากบุตร
 ของตน คนรักจำนวนมากฆ่าอะไรหลีกเลี่ยงผู้ที่ยังรักยิ่งของตน! ดาบวิเศษนี้ของพระผู้เป็นเจ้าเฉียบแหลม
 อย่างไรปราณียิ่งจนผ่าความสัมพันธ์ทุกอย่างให้แยกออก! ในอีกด้านหนึ่งจงพิจารณาคูอาญาที่เชื่อมเข้า
 ด้วยกันของพระวาระของพระองค์ จงสังเกตดูว่าในหมู่ผู้ที่ถูกฆาตนาแห่งอิตตาปะเมล็ดแห่งความประสงค์
 ร้ายและความเกลียดชังมาเป็นเวลาหลายปี ถูกเชื่อมและผสมเข้าด้วยกันด้วยความภักดีของพวกเขาต่อการ
 เปิดเผยพระธรรมที่น่าพิศวงและเหนือธรรมดา นี้ จนดูเหมือนว่าพวกเขาออกมาจากท้องเดียวกัน ดังกล่าวคือ
 พลังผูกเข้าด้วยกันของพระวาระของพระผู้เป็นเจ้า ที่ผูกหัวใจของบรรดาผู้ที่ละวางทุกสิ่งนอกจากพระองค์
 ผู้ซึ่งเชื่อในสัญลักษณ์ทั้งหลายของพระองค์ และดื่ม โควซาร์แห่งกรุณาธิคุณที่วิสุทธิจากพระหัตถ์แห่งความ
 รุ่งโรจน์ ยิ่งไปกว่านั้นชนชาติมากมายเพียงไรที่มีความเชื่อหลากหลาย มีความเชื่อทางศาสนาที่ขัดแย้งกัน มี

ธรรมชาติทางอารมณ์ที่ขัดกัน ผู้ซึ่งโดยสุคนธรสพื้นชีวิตแห่งวันตฤตยูทางธรรมที่โชนมาจากเรชวานของ พระผู้เป็นเจ้า ได้รับการแต่งกายด้วยเสื้อคลุมแห่งเอกภาพสวรรค์ และดื่มจากถ้วยแห่งความเป็นหนึ่งของ พระองค์!

นี่คือนัยสำคัญของวาทะที่รู้จักกันดี : “สุนัขป่าและแกะจะกินอาหารด้วยกัน” (ยะไซยา 65:25) จง มองดูความโง่เขลาเบาปัญญาของบรรดาผู้ที่ยังคงคาดหวังเหมือนกับชาติทั้งหลายในอดีตว่า จะได้เห็นเวลาที่ สัตว์ป่าเหล่านี้จะกินอาหารด้วยกันในทุ่งหญ้า! ดังกล่าวคือสภาพที่ต่ำของพวกเขา เราคิดว่า ริมฝีปากของ พวกเขาไม่เคยแตะถ้วยแห่งความเข้าใจ และเท้าของพวกเขาไม่เคยย่างบนหนทางแห่งความยุติธรรม นอกจากนี้จะมีประโยชน์อันใดต่อโลกหากสิ่งดังกล่าวเกิดขึ้นจริง? พระองค์ทรงกล่าวไว้เข้าท่าเพียงไร เกี่ยวกับพวกเขา : “หัวใจก็มีแต่พวกเขาหาได้เข้าใจ ดวงตาก็มีแต่พวกเขาหาได้มองเห็น!” (โกรอ่าน 7:178)

จงพิจารณาว่า ด้วยวจนะที่อนเดียนี่ที่ลงมาจากนภาแห่งพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า โลกและ ทุกสิ่งที่อยู่ในโลกถูกนำมาคิดบัญชีกับพระองค์อย่างไร ใครก็ตามที่ยอมรับสัญธรรมชาติของพระองค์และหันมา หาพระองค์ ผลงานที่ดีของเขามีน้ำหนักกว่ากรรมชั่วของเขา และบาปทั้งหมดของเขาถูกล้างและได้รับการ อภัย ดังนี้สัญธรรมชาติของวจนะเหล่านี้เกี่ยวกับพระองค์ถูกแสดงให้เห็นชัด : “พระองค์จับไว้ในการคิดบัญชี” ดังนี้พระผู้เป็นเจ้าเปลี่ยนความไม่เป็นที่ชอบธรรมเป็นความชอบธรรม หากเจ้าสำรวจอาณาจักรแห่งความรู้สวรรค์ และหยิ่งความลึกลับของอัจฉริยภาพของพระองค์ ทำนองเดียวกันใครก็ตามที่ได้ดื่มถ้วยแห่งความรัก เขา ได้รับส่วนแบ่งจากมหาสมุทรแห่งกรุณาธิคุณอนันต์และการหลังความปรานีนิรันดร์ และเข้าไปสู่ชีวิตที่มีความ ศรัทธา ซึ่งเป็นชีวิตสวรรค์ที่นิรันดร์ แต่ผู้ที่หันหนีไปจากถ้วยนี้ถูกส่งไปหาความตายนิรันดร์ พจน์ “ชีวิต” และ “ความตาย” ที่พูดไว้ในคัมภีร์ต่างๆ หมายถึงชีวิตที่มีความศรัทธาและความตายของการไม่เชื่อ ด้วยไม่เข้าใจความหมายของวจนะเหล่านี้ ประชาชนทั่วไปจึงปฏิเสธและรังเกียจตัวตนของพระศาสดา พรากตนเองจากแสงสว่างแห่งการนำทางสวรรค์ของพระองค์ และไม่ทำตามตัวอย่างของพระผู้เป็นความ งามอมตะนี้

เมื่อแสงสว่างแห่งการเปิดเผยพระธรรมของคัมภีร์โกรอ่าน ถูกจุดขึ้นมาภายในห้องของหัวใจที่ วิสุทธิของพระโมฮัมหมัด พระองค์ส่งผ่านคำวินิจฉัยของยุคสุดท้าย คำวินิจฉัยของการฟื้นคืนชีพ ของการ พิพากษา ของชีวิตและความตาย มายังประชาชน ครั้นแล้ววงแห่งการประท้วงต่อต้านถูกสาวขึ้น และ ประตุแห่งการเยาะเย้ยถูกเปิดออก ดังนี้พระองค์ผู้ทรงเป็นพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า ได้บันทึกสิ่งที่พวกเขา ไม่มีศาสนาพูดไว้ว่า : “และหากเจ้ากล่าวว่า ‘หลังจากความตายเจ้าจะได้รับการฟื้นชีวิตอีกอย่างแน่นอน’ พวกเขาไม่มีศาสนาจะร้องอุทานอย่างแน่นอนว่า ‘นี่ไม่ใช่สิ่งใดนอกจากเวทย์มนต์ชั่วๆ’” (โกรอ่าน 11:7) เช่นกัน พระองค์ทรงกล่าวว่า : “หากเจ้าเคยพิศวง คำพูดของพวกเขาที่น่าพิศวงอย่างแน่นอน ‘อะไรกัน! เมื่อเรา

กลายเป็นรูป เราจะได้รับการฟื้นชีวิตกลับมาเป็นคนใหม่หรือ?’” (โคโรอ่าน 13:5) ดังนั้นในอีกวรรคหนึ่ง พระองค์อุทานด้วยความพิโรธว่า : “เราเหนื่อยหน่ายกับชีวิตแรกหรือ? กระนั้นพวกเขาสงสัยเกี่ยวกับชีวิตใหม่หรือ!” (โคโรอ่าน 50:15)

เนื่องด้วยบรรดาผู้เชี่ยวชาญในคัมภีร์โคโรอ่านและผู้ที่เกี่ยวข้องตามตัวอักษรของคัมภีร์นี้ เข้าใจความหมายซ่อนเร้นของวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผิดไป และไม่เข้าใจจุดประสงค์พื้นฐานของวจนะเหล่านี้ พวกเขาจึงพยายามสาธิตว่า ตามหลักไวยากรณ์เมื่อใดก็ตามที่พจน์ “อิสสา” (หมายความว่า “ถ้า” หรือ “เมื่อ”) นำหน้ากริยาอดีต นั่นเป็นการกล่าวถึงอนาคตเสมอ ต่อมาพวกเขาสนใจอย่างยิ่งในการพยายามอธิบายวจนะบางท่อนในคัมภีร์ที่ไม่มีพจน์นี้ ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “และมีเสียงแตร คูซิ! นี่คือนวันที่ถูกคุกคาม! และทุกดวงวิญญาณถูกเรียกมาคิดบัญชีกับผู้ปลักคั้นและพยาน” (โคโรอ่าน 50:20) ในการอธิบายวจนะท่อนนี้และท่อนต่างๆ ที่คล้ายกัน ในบางกรณีพวกเขาให้เหตุผลว่ามีพจน์ “อิสสา” แสดงน้อยอยู่ ในบางกรณีพวกเขายืนยันว่าอย่างเหลวไหลว่า เนื่องด้วยวันแห่งการพิพากษาจะมาถึงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ วันนั้นจึงถูกกล่าวถึงว่าเป็นเหตุการณ์ในอดีตไม่ใช่อนาคต การใช้เหตุผลอธิบายของพวกเขาไร้สาระเพียงไร! ความตบอดของพวกเขาสาหัสเพียงไร! พวกเขาไม่ยอมรับเสียงแตรที่เป่าโดยการเปิดเผยพระธรรมของพระโมฮัมหมัด ซึ่งกล่าวไว้อย่างชัดเจนในพระธรรมนี้ พวกเขาพรากรคนเองจากพระวิญญาณฟื้นชีวิตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่หายใจเข้าไปในแตรนี้ และคาดหวังอย่างโง่เง่าที่จะได้ยินเสียงแตรของเซรฟ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ซึ่งเป็นเพียงหนึ่งในคนรับใช้ของพระองค์! เซรฟ์เองซึ่งเป็นเทวดาแห่งวันพิพากษาและผู้เหมือนเขา ไม่ได้ถูกลิขิตชะตาโดยวาทะของพระโมฮัมหมัดเองหรือ? จงกล่าวว่า : อะไรกัน! เจ้าจะแลกสิ่งที่เป็นประโยชน์สำหรับเจ้ากับสิ่งที่ชั่วร้ายหรือ? สิ่งที่เขาแลกเปลี่ยนมาอย่างผิดพลาดนั้นน่าเวทนา! แน่แน่นอนว่าเจ้าเป็นชนชาติชั่วร้ายที่ตกอยู่ในความสูญเสียอย่างสาหัส

ไม่เลย “แตร” หมายถึงเสียงแตรร้องเรียกของการเปิดเผยพระธรรมของพระโมฮัมหมัด ที่เป่าอยู่ในใจกลางจักรวาล และ “การฟื้นคืนชีพ” หมายถึงการฟื้นของพระองค์เองขึ้นมาประกาศศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระองค์บัญชาผู้ที่ผิดพลาดและหลงผิดให้ลุกขึ้นและรีบออกมาจากหลุมศพหินแห่งร่างกายของพวกเขา สวมพวกเขาด้วยเสื้อคลุมแห่งความศรัทธาที่สวยงาม และกระตุ้นพวกเขาด้วยลมหายใจแห่งชีวิตใหม่ที่นำพิสงว ดังนั้น ณ ชั่วโมงที่พระโมฮัมหมัด พระผู้ทรงความงามสวรรค์ ประสงค์จะเปิดเผยหนึ่งในความลึกกลับที่ซ่อนอยู่ในพจน์ที่เป็นสัญลักษณ์ “การฟื้นคืนชีพ” “การพิพากษา” “สวรรค์” และ “นรก” เกเบรียลซึ่งเป็นสุรเสียงของแรงบันดาลใจ พูดให้ได้ยินว่า : “ในไม่ช้าพวกเขาจะส่ายหัวต่อเจ้าและพูดว่า ‘สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อไร?’ จงกล่าวว่า : ‘อาจจะใกล้แล้ว’” (โคโรอ่าน 17:51) นัยของวจนะเพียงท่อนเดียวนี้เพียงพอสำหรับประชาชนทั้งหลายของโลก หากพวกเขาไตร่ตรองดูในหัวใจของตน

พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกรุณา! ชนชาตินี้ได้หลงไกลไปจากหนทางของพระผู้เป็นเจ้าเพียงไหน! แม้ว่าวันแห่งการฟื้นคืนชีพเริ่มต้นแล้วโดยการเปิดเผยพระธรรมของพระโมฮัมหมัด แม้ว่าแสงสว่างและสัญลักษณ์ของพระองค์ได้ห้อมล้อมโลกและทุกสิ่งที่อยู่ในโลก กระนั้นชนชาตินี้ก็ยิ่งเยาะเย้ยพระองค์ ถวายตัวให้กับเทวรูปที่เหล่านักบวชในยุคนั้นนึกคิดเอาเองในความเพ้อฝันที่เหลวไหลและไร้สาระของตน และพรากตนเองจากแสงสว่างแห่งกรุณาธิคุณสวรรค์และการหลังความปรานีของพระผู้เป็นเจ้า ไซ้แล้ว แมลงปีกแข็งที่นำเวทนาไม่มีทางได้กลิ่นสุคนธรสแห่งความวิสุทธิ และค้ำถาวแห่งความมิดไม่มีทางเผชิญหน้ากับความอำไพของดวงอาทิตย์

สิ่งทั้งหลายดังกล่าวได้เกิดขึ้นในยุคของพระศาสดาทุกองค์ของพระผู้เป็นเจ้า ดังที่พระเยซูกล่าว ว่า: “เจ้าต้องเกิดอีกครั้ง” (จอห์น 3:7) เช่นกันพระองค์ทรงกล่าวว่า: “มนุษย์ไม่สามารถเข้าไปในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า เว้นแต่ว่าเขาจะเกิดจากน้ำและพระวิญญาณ สิ่งที่เกิดจากเนื้อหนังคือเนื้อหนัง และสิ่งที่เกิดจากพระวิญญาณคือวิญญาณ” (จอห์น 3:5-6) ความหมายของวาทะเหล่านี้คือ ในทุกยุคศาสนาใครก็ตามที่เกิดจากพระวิญญาณและได้รับการกระตุ้นด้วยลมหายใจของพระผู้แสดงความวิสุทธิ แท้จริงแล้วเขาก็คือพวกที่ได้บรรลุถึง “ชีวิต” และ “การฟื้นคืนชีพ” และได้เข้าไปใน “สวรรค์” แห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า และใครก็ตามที่ไม่ใช่พวกเขาถูกส่งไปสู่ “ความตาย” และ “การถูกพราก” ไปสู่ “ไฟแห่งความไม่เชื่อ” และไปหา “ความพิโรธของพระผู้เป็นเจ้า” ในคัมภีร์และบันทึกเหตุการณ์ทั้งหมด ความตาย ไฟ ความตาบอด การขาดความเข้าใจและการได้ยิน คือคำพิพากษาลงโทษบรรดาผู้ที่ริมฝีปากของตนไม่ได้ลื้มด้วยสวรรค์แห่งความรู้ที่แท้จริง และหัวใจของตนถูกพรากจากกรุณาธิคุณของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในยุคของตน ดังที่บันทึกไว้ก่อนนี้ว่า: “หัวใจก็มีแต่พวกเขาหาได้เข้าใจ” (โครินธ์ 7:178)

ในอีกวรรคหนึ่งของกอสเปอิลิจิตไว้ว่า: และมาวันหนึ่งบิดาของสาวกคนหนึ่งของพระเยซูตาย สาวกคนนั้นรายงานการตายของบิดาต่อพระเยซู และขอลาไปฝังศพบิดา ครั้นแล้วพระเยซูผู้เป็นสาระแห่งความปลอ่ยวาง ทรงตอบว่า: “ขอให้คนตายฝังคนตายของพวกเขา” (ลูก 9:60)

ทำนองเดียวกันประชาชนสองคนแห่งคูเฟไปหาอิหม่ามอาลี ซึ่งเป็นผู้บัญชาการของผู้ที่ซื่อสัตย์ คนหนึ่งเป็นเจ้าของบ้านหลังหนึ่งและต้องการขายบ้านนี้ อีกคนหนึ่งจะเป็นผู้ซื้อ ทั้งสองตกลงกันว่าควรเขียนสัญญาและทำการซื้อขายโดยให้อิหม่ามอาลีทราบ อิหม่ามอาลีผู้บรรณาธิการของพระผู้เป็นเจ้ากล่าวต่อผู้คัดลอกว่า: “จงเขียนว่า: ‘คนตายคนหนึ่งได้ซื้อบ้านจากคนตายอีกคนหนึ่ง บ้านหลังนี้มีขอบเขตสี่ด้าน ด้านหนึ่งเหยียดไปถึงหลุมศพหิน อีกด้านหนึ่งเหยียดไปถึงห้องฝังศพ ด้านที่สามเหยียดไปถึงสิริท ด้านที่สี่เหยียดไปถึงสวรรค์หรือไม่ก็นรก’” จงใคร่ครวญดูว่า หากวิญญาณสองดวงนี้ได้รับการกระตุ้นโดยเสียงแตร

ร้องเรียกของอิหม่ามอาลี หากทั้งสองขึ้นมาจากหลุมศพแห่งความหลงผิด ทั้งสองย่อมไม่ถูกวินิจฉัยว่าตายอย่างแน่นอน

ในทุกยุคและทุกศตวรรษ จุดประสงค์ของศาสนทูตทั้งหลายของพระเจ้าและบรรดาผู้ที่พวกเขาเลือกสรร มิใช่อื่นใดนอกจากจะยืนยันนัยสำคัญทางจิตวิญญาณของพจน์ “ชีวิต” “การฟื้นคืนชีพ” และ “การพิพากษา” หากใครใด่ตรงวาทะนี้ของอิหม่ามอาลีในหัวใจสักพักหนึ่ง แน่แน่นอนว่าเขาจะค้นพบความลึกซึ้งทั้งหมดที่ซ่อนอยู่ในพจน์ “หลุมศพ” “หลุมศพหิน” “สิริท” “สวรรค์” และ “นรก” แต่โอ! ช่างแปลกและน่าสงสารเพียงไร! จงดูว่า ประชาชนทั้งหมดถูกจองจำอยู่ในหลุมศพหินแห่งออตตา และถูกฝังอยู่ภายใต้ก้อนบั้งแห่งกิเลสทางโลก! หากเจ้าได้น้ำค้างเพียงหยดเดียวจากธาราใสแห่งความรู้สวรรค์ เจ้าจะตระหนักเลยว่า ชีวิตที่แท้จริงไม่ใช่ชีวิตของเนื้อหนัง แต่เป็นชีวิตของวิญญาณ เพราะชีวิตของเนื้อหนังเหมือนกันทั้งมนุษย์และสัตว์ ทว่าชีวิตของวิญญาณมีอยู่แต่ในผู้ที่หัวใจบริสุทธิ์ ที่ได้ดื่มจากมหาสมุทรแห่งความศรัทธาและกินผลไม้แห่งความมั่นใจ ชีวิตนี้ไม่รู้จักตาย และการดำรงอยู่นี้สวมมงกุฎแห่งความเป็นอมตะ ดังที่กล่าวไว้ว่า : “ผู้ที่เป็นศาสนิกชนที่แท้จริงมีชีวิตอยู่ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า” หาก “ชีวิต” หมายถึงชีวิตบนโลกนี้ เป็นที่ประจักษ์ว่าความตายจะต้องมาเอาไป

ท่านองคัล้ายกันบันทึกทั้งหลายของคัมภีร์ทั้งหมด เป็นพยานต่อสัจธรรมที่สูงส่งนี้และวาระที่ประเสริฐสุดนี้ ยิ่งไปกว่านั้นวาระท่อนนี้ของคัมภีร์โครอาน ซึ่งเปิดเผยไว้เกี่ยวกับฮัมเซห์ผู้เป็น “เจ้าชายของผู้สละชีวิตทั้งหลาย” (สมณนามของลุงของพระโมฮัมหมัด) และอาบู จาห์ล คือหลักฐานที่เร่องรองและข้อยืนยันที่แน่นอนของสัจธรรมของคำพูดของเรา : “คนตายที่เรากระตุ้นและบัญญัติแสงสว่างให้เดินในหมู่มนุษย์ จะเป็นเหมือนกับผู้ที่ความเหมือนของตนอยู่ในความมืดได้หรือ ซึ่งเขาจะไม่ออกมาจากความมืดนั้น?” (โครอาน 6:122) วาระท่อนนี้ลงมาจากนภาแห่งพระประสงค์ดั้งเดิมในเวลาที่ยัมเซห์ได้รับการสวมเสื้อกั๊กแห่งความศรัทธาแล้ว และอาบู จาห์ลไม่ผ่อนผันการต่อต้านและความไม่เชื่อของเขา จากบ่อเกิดของอำนาจเบ็ดเสร็จและแหล่งกำเนิดของความวิสุทธิอันนัต์ มีการพิพากษาที่ประสาชีวิตนิรันดร์ให้แก่ฮัมเซห์ และส่งอาบู จาห์ล ไปสู่โลกกันตร์ นี่คือนิยามที่ทำให้ไฟแห่งความไม่เชื่อเจิดจ้าด้วยเปลวที่ร้อนแรงที่สุดในหัวใจของพวกเขาไม่มีศาสนา และช่วยพวกเขาอย่างเปิดเผยให้ปฏิเสธสัจธรรมของพระองค์ พวกเขาเรียกร้องเสียงดังว่า : “ฮัมเซห์ตายไปเมื่อไร? เขาฟื้นขึ้นมาเมื่อไร? ชีวิตดังกล่าวประสาทำให้เขาเมื่อไร?” เนื่องด้วยพวกเขาไม่เข้าใจนัยสำคัญของคำพูดที่ประเสริฐเหล่านี้ ไม่แสวงหาความรู้แจ้งจากบรรดาผู้ธรรมาธิบายศาสนาผู้เป็นที่ยอมรับ เพื่อว่าคำพูดเหล่านี้จะพรหมโควซาร์แห่งความรู้สวรรค์ให้แก่พวกเขา ดังนั้นไฟแห่งความมอดร้ายจึงถูกจุดขึ้นในหมู่มนุษย์

เจ้าได้เป็นพยานในปัจจุบันว่า แม้ว่ามีความอำไพอันสว่างไสวของดวงอาทิตย์แห่งความรู้สวรรค์ ประชาชนทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นคนชั้นสูงหรือคนต่ำด้อย ก็ได้ยึดถือแนวทางของบรรดาผู้แสดงความเป็น เจ้าชายแห่งความมืดที่น่าสมเพช ประชาชนอ่อนวอนพวกเขาอยู่ตลอดให้ช่วยอธิบายความละเอียดซับซ้อน ของศาสนาของพวกเขา และด้วยไม่มีความรู้พวกเขาจึงให้คำตอบที่ไม่สามารถทำให้ชื่อเสียงและเงินทอง ของตนเสียหาย เป็นที่ประจักษ์ว่า ดวงวิญญาณเหล่านี้ซึ่งต่ำช้าและน่าเวทนาเหมือนแมลงปีกแข็ง ไม่ได้ สัมผัสสายลมแห่งนิรันดรกาลที่อบอวลด้วยชะมดเชียง และไม่เคยเข้าไปในเรขวาทแห่งความปีติสวรรค์ ดังนั้นพวกเขาจะโหยสुकนทรสแห่งความวิสุทธิอันไม่รู้สิ้นไปให้ผู้อื่นได้อย่างไร? ดังกล่าวคือแนวทางของ พวกเขา และดังกล่าวจะคงอยู่ตลอดไป ผู้ที่หันมาหาพระองค์และไม่ยอมรับบรรดาผู้แสดงความเป็นชาตาน แทนนั้น ที่จะเข้าถึงความรู้ของพระวณะของพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นพระผู้เป็นเจ้าได้ยื่นยักภูของยุคแห่งการ เปิดเผยพระธรรมของพระองค์อีกครั้ง และจารึกกฎนี้ด้วยปากกาแห่งอนุภาพบนธรรมจารึกลับที่ซ่อนอยู่ ภายใต้ม่านแห่งความรุ่งโรจน์สวรรค์ หากเจ้าเอาใจใส่วณะเหล่านี้ หากเจ้าได้ร่รองความหมายตาม ตัวอักษรและความหมายซ่อนเร้นของวณะเหล่านี้ เจ้าจะเข้าใจนัยสำคัญของปัญหาที่เข้าใจยากทั้งหมด ที่ใน ยุคนี้ได้กลายเป็นอุปสรรคที่เอาชนะไม่ได้ที่ขวางกั้นมนุษย์ไม่ให้รู้เกี่ยวกับวันแห่งการพิพากษา เมื่อนั้นเจ้าจะ ไม่มีปัญหาทำให้เจ้าลงใจอีกต่อไป เราขอหวังว่าถ้าเป็นพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า เจ้าจะไม่กลับ จากชายฝั่งมหาสมุทรแห่งความปรานีสวรรค์อย่างขาดแคลนและกระหาย หรือกลับมาอย่างขัดสนจากที่คุ่ม ภัยอันไม่รู้สิ้นที่หัวใจของเจ้าปรารถนา บัดนี้ขอดูว่าการแสวงหาและความอดสาหะของเจ้าจะบรรลุสิ่งใด

ขอกลับมาต่อ : จุดประสงค์ของเราในการอธิบายจักรกรรมเหล่านี้คือ เพื่อจะสาธิตอชิปไตยของพระผู้ เป็นกษัตริย์ของกษัตริย์ทั้งหลาย จงเป็นธรรม : อชิปไตยนี้ซึ่งโดยการเอ่ยพระวณะเดียว ได้แสดงอิทธิพล แทรกซอน อำนาจเหนือกว่า และราชศักดิ์ที่น่าเกรงขามดังกล่าว อชิปไตยนี้เหนือกว่า หรืออำนาจ ปกครองทางโลกของกษัตริย์เหล่านี้บนพิภพเหนือกว่า? กษัตริย์เหล่านี้แม้จะหว่านโยเข้าแผ่นดินและช่วยเหลือ คนยากไร้ ก็วางใจได้แก่ความภักดีชั่วเล่นที่แสดงออกภายนอก ส่วนในหัวใจของมนุษย์กษัตริย์เหล่านี้หาได้ บันดาลใจให้เกิดเสนาหาหรือความเคารพ อชิปไตยนี้โดยอนุภาพของวณะเดียว ไม่ได้กำราบ กระตุ้นและ เพิ่มชีวิตชีวาให้โลกทั้งหมดหรือ? อะไรกัน! ฐลิตที่ต่ำด้อยสามารถเทียบกับพระผู้เป็นพระผู้เป็นนายของนาย ทั้งหลายได้หรือ? ลึนใดหรือกล้าเอ่ยถึงความไพศาลของความแตกต่างระหว่างทั้งสอง? ไม่เพียงเท่านั้น การ เปรียบเทียบทั้งหมดเปรียบไม่ได้กับที่คุ่มภัยอันศักดิ์สิทธิ์แห่งอชิปไตยของพระองค์ หากมนุษย์ใคร่ครวญดู เขาจะสังเกตเห็นอย่างแน่นอนว่า แม้คนรับใช้ ณ ธรณีประดูของพระองค์ก็ปกครองสรรพสิ่งทั้งปวง! สิ่งนี้มิ ให้เห็นมาแล้ว และจะถูกแสดงให้เห็นชัดในอนาคต

นี่คือเพียงความหมายหนึ่งของอธิปไตยทางธรรมที่เราได้อธิบายไว้ตามความสามารถและความเปิดรับของประชาชน เพราะพระองค์ พระผู้ทรงขับเคลื่อนทุกชีวิต พระพักตร์ผู้เป็นที่สคูตินี้ คือบ่อเกิดของอานูภาพที่พระผู้ถูกประทุษร้ายนี้ไม่สามารถเปิดเผย และประชาชนที่ไม่คู่ควรนี้ไม่สามารถเข้าใจ พระองค์ทรงความประเสริฐยิ่งเหนือสิ่งที่มีมนุษย์สรรเสริญอธิปไตยของพระองค์ พระองค์เป็นที่สคูติเหนือกว่าสิ่งที่พวกเขาอ้างถึงพระองค์!

และบัดนี้จึงได้ตรงลงสิ่งนี้ในหัวใจของเจ้า : หากอธิปไตยหมายถึงอธิปไตยและอำนาจปกครองทางโลก หากอธิปไตยแสดงนัยถึงการทำให้ประชาชนและวงศ์ตระกูลทั้งหมดของโลกอยู่ในการควบคุม และแสดงความภักดีภายนอก ซึ่งดังนี้แล้วบรรดาผู้เป็นที่รักของพระองค์จะได้รับการเชิดชูและมีชีวิตอยู่อย่างสงบสุข ศัตรูทั้งหลายของพระองค์จะตกต่ำและถูกรุกราน รูปแบบของอธิปไตยนี้ย่อมไม่ใช่ความจริงเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าเอง พระผู้เป็นบ่อเกิดของอำนาจปกครองทั้งปวง ซึ่งทุกสิ่งให้การยืนยันราชศักดิ์และอานูภาพของพระองค์ เพราะเจ้าไม่ได้เป็นพยานหรือว่า มนุษยชาติโดยรวมตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของศัตรูทั้งหลายของพระองค์อย่างไร? พวกเขาทั้งหมดไม่ได้หันหนีไปจากหนทางแห่งความยินดีของพระองค์หรือ? พวกเขาไม่ได้ทำสิ่งที่พระองค์ห้ามหรือ และทำสิ่งที่พระองค์บัญชาหรือเปล่า หรือถึงกับไม่ยอมรับและต่อต้านสิ่งที่พระองค์บัญชา? มิตรสหายของพระองค์ไม่เคยเป็นเหยื่อของการใช้อำนาจบาตรใหญ่ของศัตรูของพระองค์หรือ? สิ่งทั้งหมดเหล่านี้ชัดเจนยิ่งกว่าความอำไพของดวงอาทิตย์เที่ยงวัน

ดูกร ผู้แสวงหาที่ตั้งข้อสงสัย ดังนั้นจงรู้ไว้ว่าอธิปไตยทางโลก ไม่มีและจะไม่มีวันมีค่าในสายตาของพระผู้เป็นเจ้าและบรรดาผู้ที่พระองค์เลือกสรร ยิ่งไปกว่านั้นหากอำนาจเหนือกว่าและอำนาจปกครองถูกตีความหมายถึงความเป็นใหญ่และอานูภาพทางโลก จะเป็นไปได้เพียงไรสำหรับเจ้าที่จะอธิบายวณะเหล่านี้ : “และแท้จริงแล้วกองทัพของเราจะพิชิต” (โคโรอัน 37:173) “พวกเขาอยากจะดับแสงสว่างของพระผู้เป็นเจ้าด้วยปากของพวกเขา : แต่พระผู้เป็นเจ้าประสงค์จะทำให้แสงสว่างของพระองค์เจิดจ้าแม้ว่าพวกไม่มีศาสนาจะรังเกียจแสงนั้น” (โคโรอัน 9:33) “พระองค์คือพระผู้ทรงความเด่นเหนือทุกสิ่ง” (โคโรอัน 11:18) ทำนองคล้ายกันคัมภีร์โคโรอันเกือบทั้งหมดให้การยืนยันสัจธรรมนี้

หากการได้เถียงที่เหลวไหลของดวงวิญญาณที่โง่เง่าและน่ารังเกียจเหล่านี้เป็นความจริง พวกเขาจะไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากปฏิเสธวาทะที่วิสุทธ์และคำพาดพิงสวรรค์เหล่านี้ เพราะไม่มีนักรบคนใดบนโลกที่เป็นเลิศและอยู่ใกล้พระผู้เป็นเจ้ากว่าอิหม่ามสุสเซน บุตรของอิหม่ามอาลี ผู้ไม่มีที่เสมอและไม่มีการเปรียบปาน “ในโลกไม่มีใครเท่าเทียมหรือเทียบได้กับเขา” กระนั้นเจ้าต้องได้ยินว่าอะไรบังเกิดขึ้นกับเขา “คำสาปของพระผู้เป็นเจ้าอยู่บนหัวของประชาชนที่ใช้อำนาจบาตรใหญ่!” (โคโรอัน 11:18)

หากวณะ “และแท้จริงแล้วกองทัพของเราจะพิชิต” ถูกตีความตามตัวอักษร เป็นที่ประจักษ์ว่าการตีความนี้ไม่เกี่ยวกับบรรดาผู้ที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเลือกสรรและกองทัพของพระองค์ เนื่องด้วยอิหม่ามฮุสเซนซึ่งวีรกรรมของเขาเป็นที่เห็นชัดประจักษ์ดวงอาทิตย์ ถูกบดขยี้และปราชัย และในที่สุดดื่มด้วยน้ำแห่งการสละชีวิตในกาบิลา ดินแดนแห่งทัพ ทำนองคล้ายกันวณะศักดิ์สิทธิ์ “พวกเขาอยากจะได้แสงสว่างของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของปากของพวกเขา : แต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของประสงค์จะทำให้แสงสว่างของพระองค์เจิดจ้าแม้ว่าพวกไม่มีศาสนาจะรังเกียจแสงนั้น” หากตีความวณะท่อนี้ตามตัวอักษรก็จะไม่ตรงกับความจริง เพราะในทุกยุคจากภายนอกแล้ว แสงสว่างของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของถูกดับโดยประชาชนทั้งหลายของโลก และตะเกียงทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของถูกดับโดยพวกเขา เช่นนั้นแล้วจะอธิบายอำนาจเหนือกว่าของอิบิไลฮ์โดยของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตะเกียงเหล่านี้ได้อย่างไร? อานุภาพของพระเจ้าประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่จะ “ทำให้แสงสว่างของพระองค์เจิดจ้า” จะหมายความว่าอะไร? ดังที่เห็นแล้วว่าความเกลียดชังของพวกไม่มีศาสนานั้นร้ายกาจยิ่ง จนไม่มีดวงอาทิตย์แห่งธรรมเหล่านี้เองก็โคจรพบสถานที่กำบัง หรือได้ดื่มด้วยน้ำแห่งความสงบ ดวงอาทิตย์แห่งธรรมเหล่านี้ถูกกดขี่อย่างหนัก จนคนที่ต่ำที่สุดก็ทำร้ายพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสาระแห่งชีวิตเหล่านี้ได้ตามใจชอบ ประชาชนได้สังเกตและวัดความทุกข์ทรมานเหล่านี้แล้ว ดังนั้นพวกเขาจะสามารถเข้าใจและอธิบายวณะเหล่านี้ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ วณะแห่งความรุ่งโรจน์อันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ได้อย่างไร?

แต่จุดประสงค์ของวณะท่อนเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งที่พวกเขานึกคิด ไม่เพียงเท่านั้น พจน์ “อำนาจเหนือกว่า” “อานุภาพ” และ “อำนาจ” แสดงนัยถึงสถานะและความหมายที่ต่างจากนี้โดยสิ้นเชิง ตัวอย่างเช่น จงพิจารณาอานุภาพแทรกซอนของหยดเลือดเหล่านี้ของอิหม่ามฮุสเซนที่พรมลงบนแผ่นดิน โดยความศักดิ์สิทธิ์และอานุภาพของเลือดนี้ รุสูลีนมีอำนาจเหนือกว่าและอิทธิพลอะไรต่อร่างกายและวิญญาณของมนุษย์ทั้งหลาย! ถึงขนาดที่ว่าผู้ที่แสวงหาการหายจากความเจ็บป่วย ได้รับการรักษาโดยการสัมผัสกับรุสูลีนของแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์นั้น และใครก็ตามที่ปรารถนาจะคุ้มครองทรัพย์สินของตน ได้เอาดินศักดิ์สิทธิ์นั้นมาเก็บไว้ในบ้านเล็กน้อยด้วยความเข้าใจและความศรัทธาที่ไพบุลย์ และปกป้องทรัพย์สินสมบัติของตน เหล่านี้คืออานุภาพของเลือดนี้ที่ปรากฏให้เห็นภายนอก และหากเราจะเล่าคุณที่ซ่อนเร้นของเลือดนี้ พวกเขาจะพูดอย่างแน่นอนว่า : “แท้จริงแล้วเขาถือว่ารุสูลีนเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของนายทั้งหลาย และได้ละทิ้งศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของโดยสิ้นเชิง”

ยิ่งไปกว่านั้นจงระลึกถึงสภาพแวดล้อมที่น่าอดสูของการสละชีวิตของอิหม่ามฮุสเซน จงใคร่ครวญดูความเดียวดายของเขา ดูภายนอกแล้วไม่พบใครที่จะช่วยเขา อูมร่าของเขาไปฝั่งอย่างไร และกระนั้นจึงดูในขณะนี้ว่า ผู้คนมากมายเพียงไรจากสุดุมุมทั้งหลายของโลก สวมชุดแสวงบุญมาแสวงหาบริเวณที่เขาสละ

ชีวิต เพื่อจะได้วางศิระบนธรณีประตูของสถูปของเขา! ดังกล่าวคืออำนาจเหนือกว่าและอาณาภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ! ดังกล่าวคือความรุ่งโรจน์ของอำนาจปกครองและราชศักดิ์ของพระองค์!

อย่าคิดว่าเพราะว่าสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นหลังจากการสละชีวิตของอิหม่ามสุสเซน ดังนั้นความรุ่งโรจน์ทั้งหมดนี้ไม่มีประโยชน์สำหรับเขา เพราะวิญญานที่วิสุทธิดวงนี้เป็นอมตะ ดำเนินชีวิตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและอาศัยอยู่ในสถานทีที่วิเวกแห่งความรุ่งโรจน์บนซัดเดร์ย์แห่งการกลับมาอยู่ร่วมกันบนสวรรค์ พระผู้เป็นสาระแห่งชีวิตเหล่านี้คือตัวอย่างที่เร่องรองของการเสียดสละ พวกเขาได้สละและจะยังคงสละชีวิต ทรัพย์สิน วิญญาน ดวงจิต และทุกสิ่งของตนต่อไปในหนทางของพระเจ้าผู้เป็นที่รักยิ่ง พวกเขาเป็นพยาน ไม่มีสถานะใดไม่ว่าจะประเสริฐเพียงไร นำหวงแหวนมากกว่านี้ เพราะคนรักทั้งหลายไม่มีความปรารถนาใดนอกจากความยินดีของพระเจ้าผู้เป็นที่รักยิ่ง และไม่มีจุดมุ่งหมายใดเว้นแต่การกลับไปอยู่ร่วมกับพระองค์

หากเราปรารถนาจะเยี่ยมความลึกกลับทั้งหลายของการสละชีวิตของอิหม่ามสุสเซน และเปิดเผยผลของการสละชีวิตนี้ต่อเจ้า หน้ากระดาษเหล่านี้ไม่มีทางพอที่จะบรรจุความหมายได้หมด เราหวังว่าถ้าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ สายลมแห่งความปรานีจะพัดพา และวสันตฤดูทางธรรมจะสวมเสื้อคลุมแห่งชีวิตใหม่ให้แก่ต้นไม้แห่งชีวิต เพื่อว่าเราจะค้นพบความลึกกลับทั้งหลายของอัจฉริยภาพสวรรค์ และไม่ขึ้นกับความรู้เกี่ยวกับทุกสิ่งโดยการบริบาลของพระองค์ เรายังไม่เห็นใครนอกจากดวงวิญญานจำนวนหยิบมือที่ขัดสนชื่อเสียง ที่บรรลุถึงสถานะนี้ ขอให้อนาคตเปิดเผยสิ่งที่การพิพากษาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะตัดสินและวิหารแห่งประกาศิตของพระองค์จะเปิดเผย ดังนั้นเราเล่าความมหัศจรรย์ของศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของให้แก่เจ้า และบรรเลงทำนองเพลงสวรรค์เข้าไปในหูของเจ้า เพื่อว่าเจ้าจะบรรลุถึงสถานะแห่งความรู้ที่แท้จริง และได้ทานผลไม้ของสถานะนี้ ดังนั้นเจ้าจึงรู้ไว้เป็นที่แน่นอนว่า ดวงอาทิตย์แห่งราชศักดิ์สวรรค์เหล่านี้แม้ที่อาศัยของพวกเขาจะอยู่กับฐิติ แต่ที่พักที่แท้จริงของพวกเขาคือที่ประทับแห่งความรุ่งโรจน์ในอาณาจักรเบื้องบน แม้ว่าไร้สิ้นทรัพย์สมบัติทางโลก พวกเขาก็เห็นอยู่ในอาณาจักรแห่งความร่ำรวยที่วัดไม่ได้ และขณะที่ถูกทดสอบอย่างเจ็บปวดในกำมือของศัตรู พวกเขาก็ประทับอยู่บนมือขวาแห่งอาณาภาพและอธิปไตยสวรรค์ ท่ามกลางความมืดแห่งความตกต่ำของพวกเขา ก็มีแสงสว่างแห่งความรุ่งโรจน์ที่ไม่รู้เลื่อนลอยมายังพวกเขา และสัญลักษณ์แห่งอธิปไตยที่เอาชนะไม่ได้หลังมายังความช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ของพวกเขา

ครั้งนี้พระเยซูบุตรของแมรี วันหนึ่งขณะนั่งอยู่และกล่าวเป็นทำนองของพระวิญญานบริสุทธิ์ ทรงเอ่ยวาตะเหล่านี้: “ดูกร ประชาชน! อาหารของเราคือหญ้าในทุ่งที่เราใช้ระงับความหิว เดียงของเราคือฐิติตะเกียงของเราตอนกลางคืนคือแสงจันทร์ และผ้าของเราคือเท้าของเราเอง จงมองดูว่าใครบนพิภพหรือที่ร่ำรวยกว่าเรา? ความชอบธรรมของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเป็นพยาน! ทรัพย์สมบัติเป็นพันๆ ร่ายล้อมความยากจนนี้

และอาณาจักรแห่งความรุ่งโรจน์มากมายปรารถนาความตกต่ำนี้! หากเจ้าเข้าถึงหอคอยเดียวของมหาสมุทรแห่งความหมายซ่อนเร้นของวาทะเหล่านี้ เจ้าจะละทิ้งโลกและทุกสิ่งที่อยู่ในโลกแน่นอน และจะเผาผลาญตัวเจ้าเองในเปลวไฟที่ไม่รู้ดับประจวบกับพินิกซ์

ท่านเองเดียวกันเป็นที่เล่ากันว่า วันหนึ่งสหายคนหนึ่งบ่นเกี่ยวกับความยากจนของตนเองต่ออหิหม่าซาเดค ครั้นแล้วอหิหม่าซาเดคผู้เป็นความงามอมตะตอบว่า : “แท้จริงแล้วเจ้าร่ำรวยและได้ดื่มน้ำแห่งความมั่งคั่ง” ดวงวิญญาณที่เดือดร้อนด้วยความยากจนนี้จงทนต่อวาทะที่เอ่ยโดยไบหน้าที่เรื่องรองนี้และกล่าวว่า : “ความร่ำรวยของข้าพเจ้าอยู่ที่ไหน ข้าพเจ้าไม่มีแม่แต่เหรียญเดียว?” ครั้นแล้วอหิหม่าซาเดคให้ข้อสังเกตว่า : “เจ้าไม่มีความรักของเราหรือ?” เขาตอบว่า : “ใช่แล้ว ข้าพเจ้ามีความรักของท่าน ข้าแต่ท่านผู้เป็นเชื้อสายของศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้า!” และอหิหม่าซาเดคถามเขาว่า : เจ้าจะแลกความรักนี้กับหนึ่งพันดินาหรือ?” เขาตอบว่า : “ไม่เลย ข้าพเจ้าจะไม่มีวันแลกแม้จะให้โลกและทั้งหมดที่อยู่ในโลกแก่ข้าพเจ้า!” จากนั้นอหิหม่าซาเดคกล่าวว่า : “ผู้ที่มีทรัพย์สมบัติดังกล่าวจะถูกเรียกว่าจนได้อย่างไร?”

ความยากจนนี้และความร่ำรวยเหล่านี้ ความตกต่ำและความรุ่งโรจน์นี้ อำนาจปกครองนี้ อานุภาพและที่คล้ายกัน ที่ดวงตาและหัวใจของดวงวิญญาณที่ทะนงและโง่งมเหล่านี้มุ่งหวัง ล้วนเลื่อนหายไปเป็นศูนย์ภาพโดยสิ้นเชิงในราชสำนักนั้น! ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “คูกร มนุษย์ทั้งหลาย! เจ้าเป็นยาจกที่ต้องอาศัยพระผู้เป็นเจ้า แต่พระผู้เป็นเจ้าคือผู้ร่ำรวย พระผู้ทรงเพียงพอในตัวเอง” (โคโรอัน 35:15) ดังนั้น “ความร่ำรวย” หมายถึงการไม่ขึ้นกับสิ่งใดนอกจากพระผู้เป็นเจ้า และ “ความยากจน” หมายถึงการไม่มีสิ่งที่เป็นของพระผู้เป็นเจ้า

ท่านเองคล้ายกันจงระลึกถึงวันที่ชาวอิวมาล้อมพระเยซูบุตรของแมรี และกดดันพระองค์ให้สารภาพว่าอ้างตนเป็นพระเมสซียะและศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้า เพื่อว่าพวกเขาจะประกาศว่าพระองค์เป็นผู้ไม่มีศาสนา และตัดสินประหารชีวิตพระองค์ จากนั้นพวกเขานำตัวพระองค์ พระผู้เป็นดวงตะวันบนนภาแห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ ไปหาไฟเลทและคาซาฟาสซึ่งเป็นนักบวชชั้นนำของยุคนั้น พระระดับหัวหน้ามาชุมนุมกันในวัง และประชาชนจำนวนมากเช่นกันมาชุมนุมกันเพื่อจะเป็นพยานต่อความทุกข์ทรมานของพระองค์ เขาย่ำยีและทำให้พระองค์บาดเจ็บ แม้ว่าพวกเขาขี้ถ้ามพระองค์โดยหวังว่าพระองค์จะสารภาพการอ้างตน กระนั้นพระเยซูเจียบและไม่พูด ในที่สุดผู้ที่ถูกคำสาปของพระผู้เป็นเจ้าลุกขึ้นเข้าไปหาพระเยซูให้พระองค์กล่าวคำสัตย์สาบานว่า “เจ้าไม่ได้อ้างตนเป็นพระเมสซียะของพระผู้เป็นเจ้าหรือ? เจ้าไม่ได้กล่าวว่า ‘เราก็คือกษัตริย์ของกษัตริย์ทั้งหลาย วาทะของเราก็คือวาทะของพระผู้เป็นเจ้า และเราก็คือผู้ละเมิดวันซาบาท’ หรือหรือ?” ครั้นแล้วพระเยซูเจียบและกล่าวว่า : “เจ้ามองไม่เห็นบุตรแห่งมนุษย์นั่งอยู่บนมือขวาแห่งอานุภาพและอำนาจหรือ?” เหล่านี้คือวาทะของพระองค์ และกระนั้นจงพิจารณาดูว่า คูภายนอก

แล้วพระองค์ไม่มีอำนาจอะไรเลยเว้นแต่อำนาจภายในที่เป็นของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งห้อมล้อมทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก เราจะเล่าเรื่องทุกอย่างที่บังเกิดกับพระองค์หลังจากที่พระองค์เอ่ยวาตะเหล่านี้ได้อย่างไร? เราจะพรรณานาพฤติกรรมที่ชั่วร้ายของพวกเขาที่กระทำต่อพระองค์อย่างไร? สุดท้ายแล้วพวกเขาถมความทุกข์ทรมานใส่บนตัวคนที่วิสุทธิของพระองค์ จนพระองค์บินขึ้นไปสู่สวรรค์ที่สี่

เป็นที่บันทึกไว้เช่นกันในกอสเปวโดยลุดว่า วันหนึ่งพระเยซูเดินผ่านชาวยิวคนหนึ่งป่วยเป็นอัมพาตและนอนอยู่บนที่นอน เมื่อชาวยิวผู้นี้เห็นพระองค์ เขารู้ว่าพระองค์คือใครและร้องขอความช่วยเหลือจากพระองค์ พระเยซูกล่าวต่อเขาว่า: “จงลุกขึ้นจากเตียงของเจ้า บาปของเจ้าได้รับการอภัย” ชาวยิวจำนวนหนึ่งที่ยืนอยู่ที่นั่นคัดค้านว่า: “ใครสามารถให้อภัยบาปได้นอกจากพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น?” พระองค์อ่านความคิดของพวกเขาออกทันที พระเยซูทรงตอบพวกเขาว่า: “เป็นเรื่องง่ายกว่าที่จะพูดกับผู้ที่ป่วยเป็นอัมพาตว่า จงลุกขึ้น เก็บเตียงของเจ้าและเดิน หรือพูดว่าบาปของเจ้าได้รับการอภัย?” (ลูก 5:18-26) นี่คือการปฏิบัติที่แท้จริง และคืออำนาจของบรรดาผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าเลือกสรร! สิ่งทั้งหมดเหล่านี้ที่เรากล่าวซ้ำๆ และรายละเอียดทั้งหลายที่เราคัดมาจากแหล่งต่างๆ มากมาย ไม่มีจุดประสงค์อื่นใดนอกจากจะช่วยให้เจ้าเข้าใจความหมายของคำพาดพิงต่างๆ ในวาตะของบรรดาผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าเลือกสรร เพื่อว่าบางวาตะเหล่านี้จะไม่ทำให้เท้าของเจ้าสั่นหรือหัวใจของเจ้าตระหนก

ดังนั้นเราจะได้ก้าวมันไปบนหนทางแห่งความมั่นใจ เพื่อว่าสายลมที่พัดมาจากทุ่งหญ้าแห่งความยินดีของพระผู้เป็นเจ้า จะโชยสุคนธรสแห่งการเป็นที่ยอมรับของสวรรค์มายังเรา และพาให้เราผู้ซึ่งจะต้องตายและหายไป ไปถึงอาณาจักรแห่งความรุ่งโรจน์อันนั้นดี เมื่อนั้นเจ้าจะเข้าใจความหมายซ่อนเร้นของอธิปไตยและที่คล้ายกันที่พูดไว้ในคำสอนและคัมภีร์ต่างๆ ยิ่งไปกว่านั้นเป็นที่ประจักษ์และทราบต่อเจ้าแล้วว่า สิ่งต่างๆ ที่ชาวยิวและคริสเตียนยึดถือ และการหาเรื่องที่พวกเขาถมใส่ความงามของพระโมฮัมหมัด สิ่งเดียวกันเหล่านี้เป็นที่สนับสนุนในยุคนี้โดยประชาชนแห่งคัมภีร์โบราณ และเห็นได้จากการประณาม “จุดปฐมของคัมภีร์ไบเบิล” ของพวกเขา ขอให้ดวงวิญญาณของทุกคนที่อาศัยอยู่ในอาณาจักรแห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์เป็นพยานแด่พระองค์! จงมองดูความเบาปัญญาของพวกเขา: พวกเขาเอ่ยถ้อยคำเดียวกันที่เอ่ยโดยชาวยิวในอดีต และหารู้ไม่! วจนะเกี่ยวกับพวกเขาถูกต้องและเป็นจริงเพียงไร: “ปล่อยให้พวกเขาสนุกกับการหาเรื่อง!” (โครอ่าน 6:91) “ดูกร พระโมฮัมหมัด! ขณะที่เจ้ามีชีวิต พวกเขาคลั่งด้วยความเพ้อฝันอันไร้สาระ” (โครอ่าน 15:72)

เมื่อพระผู้ที่ไม่เห็น พระผู้เป็นนิรันดร์ พระผู้เป็นสาระสวรรค์ บันดาลให้ดวงตะวันแห่งพระโมฮัมหมัดรุ่งขึ้นมาบนขอบฟ้าแห่งความรู้ สิ่งหนึ่งที่เหล่านักบวชยิวนำมาหาเรื่องพระองค์คือ หลังจากพระโมเสสไม่ควรมิสาสนทูตถูกส่งมาจากพระผู้เป็นเจ้า ไซแล้ว มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ทั้งหลายเกี่ยวกับดวง

วิญญาณหนึ่งที่จะต้องถูกแสดงให้เห็นชัด ผู้ซึ่งจะทำให้ศาสนาของพระโมเสสก้าวหน้าและส่งเสริมประโยชน์ของประชาชนของพระองค์ เพื่อว่ากฎของยุคศาสนาของพระโมเสสจะห้อมล้อมทั้งพิภพ ดังนั้นในคัมภีร์ของกษัตริย์แห่งความรุ่งโรจน์อนันต์ พระองค์ได้กล่าวถึงถ้อยคำที่เอ่ยโดยบรรดาผู้ที่ร้อนเร่ไปในหุบเขาแห่งความห่างไกลและความหลงผิด : “ชาวียวกว่าว่า ‘มือของพระผู้เป็นเจ้าของลูกหลานโซ’ มือของพวกเขาเองถูกล่ามโซ่! และพวกเขาถูกสาปสำหรับสิ่งที่ได้พูดไป ไม่เลย มือทั้งสองของพระองค์เหยียดออก!” (โคโรอ่าน 5:64) “มือของพระผู้เป็นเจ้าของมือของพวกเขา” (โคโรอ่าน 48:10)

แม้ว่าบรรดาผู้เชื่อชาวฮิวในคัมภีร์โคโรอ่านได้เล่าสภาพแวดล้อมของการเปิดเผยวาระก่อนนี้ในลักษณะแตกต่างกันมากมาย กระนั้นเจ้าควรพยายามเข้าใจจุดประสงค์ของวาระก่อนนี้ พระองค์ทรงกล่าวว่า : สิ่งที่ชาวียวก็นึกคิดนั้นผิดอย่างไร? มือของพระผู้เป็นกษัตริย์ในความจริง พระผู้ทรงบันดาลให้พระพักตร์ของพระโมเสสถูกแสดงให้เห็นชัด และประทานเสื้อคลุมแห่งความเป็นศาสนทูตให้แก่พระโมเสส มือของพระผู้ที่เป็นเช่นนี้ถูกล่ามโซ่และตีตรวนได้อย่างไร? เป็นที่นึกคิดได้อย่างไรว่าพระองค์ไม่สามารถขู่วรรณพุดอีกองค์หนึ่งขึ้นมาหลังจากพระโมเสส? จงมองดูความเหลวไหลของคำพูดของพวกเขา : คำพูดดังกล่าวได้หลงไปจากหนทางแห่งความรู้และความเข้าใจไกลเพียงไหน! จงสังเกตดูในยุคนี้เช่นกันว่าประชาชนทั้งหมดเหล่านี้ได้สาละวนอยู่กับความเหลวไหลที่โง่งมดังกล่าวอย่างไร เป็นเวลากว่าหนึ่งพันปีพวกเขาได้สวดวาระก่อนนี้ และประกาศคำดำเนินชาวียโดยไม่ตั้งใจ หากไม่รู้ว่ามีพวกเขาเองที่กำลังพูดความรู้สึกนึกคิดและความเชื่อของประชาชนชาวียอย่างเปิดเผยและเป็นการส่วนตัว! แน่แน่นอนว่าเจ้าทราบการโต้แย้งที่เหลวไหลของพวกเขาว่า การเปิดเผยพระธรรมทั้งหมดสิ้นสุดแล้ว อานนแห่งความปรานีสวรรค์ถูกปิดแล้ว จะไม่มีดวงอาทิตย์ขึ้นมาจากอริโณทัยแห่งความวิสุทธิอื่นอันใดอีก มหาสมุทรแห่งความอริ นีรันดรหยุดนิ่งแล้วตลอดกาล และจากวิหารแห่งความรุ่งโรจน์บรมโบราณจะไม่มีการแสดงธรรมพุดของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าให้เห็นชัดอีกต่อไป ดังกล่าวคือระดับความเข้าใจของประชาชนที่จิตใจคับแคบและน่ารังเกียจเหล่านี้ ประชาชนเหล่านี้นึกคิดว่า การหลังไหลกรณาธิคุณที่ห้อมล้อมทุกสิ่งและความปรานีที่เหลือนั้นของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ซึ่งไม่มีจิตใจใดคาดคิดได้ว่าจะมีการหยุดได้ ได้หยุดแล้ว พวกเขาลุกขึ้นจากรอบด้านและเตรียมการใช้อำนาจบาตรใหญ่ พยายามเป็นที่สุดที่จะดับเปลวไฟของพุ่มไม้ลูกใหม่ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยน้ำขมแห่งความเพื่อฝืนอันไร้สาระของตน หากไม่รู้ว่ามีกรอบแก้วแห่งอานุภาพจะคุ้มครองตะเกียงของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าไว้ในที่มั่นอันทรงอำนาจของตน ชนชาตินี้ตกอยู่ในความขัดสนสุดๆ ซึ่งเพียงพอสำหรับพวกเขาอย่างแน่นอน เนื่องด้วยพวกเขาไม่เห็นจุดประสงค์ที่แท้ และไม่รู้เกี่ยวกับความลึกซึ้งและแก่นของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า เพราะกรณาธิคุณสูงสุดและเป็นเลิศที่สุดที่ประทานให้แก่มนุษย์คือกรณาธิคุณแห่ง “การพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า” และการยอมรับพระองค์ ซึ่งสัญญาไว้กับประชาชนทั้งหมด นี่คือ

กรุณาธิคุณระดับสูงสุดที่ประทานให้แก่มนุษย์โดยพระผู้ทรงอาร์ิ พระผู้ดำรงอยู่ก่อนยุคสมัย และคือความอาร์ิที่ไพบูลย์และเต็มเปี่ยมที่ประทานให้แก่บรรดาผู้ที่พระองค์สร้าง ไม่มีใครในชนชาตินี้ที่ได้รับกรุณาธิคุณและความอาร์ินี้ หรือได้รับเกียรติของความเป็นเอกที่ประเสริฐสุดนี้ วณะที่เปิดเผยไว้มากมายเท่าไรเป็นพยานอย่างชัดเจนต่อสัจธรรมที่มีน้ำหนักที่สุดและใจความที่ประเสริฐนี้! กระนั้นพวกเขาได้ปฏิเสธและเข้าใจสัจธรรมนี้ผิดไปตามกิเลสของตนเอง ดังที่พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “สำหรับพวกที่ไม่เชื่อในสัญลักษณ์ของพระผู้เป็นเจ้า หรือไม่เชื่อว่าตนจะมีวันได้พบพระองค์ คนเหล่านี้จะสิ้นหวังด้วยความปราณีของเรา และการลงโทษที่สาหัสรอคอยพวกเขาอยู่” (โกรอ่าน 29:23) เช่นกันพระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “พวกที่คิดอยู่ในใจว่าตนจะพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นนายของตน และจะกลับไปสู่พระองค์” (โกรอ่าน 2:46) เช่นกันในอีกกรณีหนึ่งพระองค์ทรงเปิดเผยว่า : “พวกที่ถือว่าตนจะต้องพบกับพระผู้เป็นเจ้าแน่นอน กล่าวไว้ว่า ‘บ้อยแคไหนที่กองทัพขนาดเล็กได้พิชิตกองทัพที่มีกำลังมากมาย!’” (โกรอ่าน 2:249) ยังมีในอีกกรณีหนึ่งพระองค์ทรงเปิดเผยว่า : “เช่นนั้นขอให้ผู้ที่หวังจะพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นนายของตน ทำงานที่ชอบธรรม” (โกรอ่าน 18:111) และเช่นกันพระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “พระองค์จัดระเบียบทุกสิ่ง พระองค์ทำสัญลักษณ์ของพระองค์ให้ชัดเจน เพื่อว่าเจ้าจะมีศรัทธามั่นในการพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นนายของเจ้า” (โกรอ่าน 13:2)

ชนชาตินี้ไม่ยอมรับวณะที่ก่อนหน้านี้ทั้งหมดที่ทำให้การยืนยันความเป็นจริงของ “การพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” อย่างแน่ใจได้ ไม่มีใจความใดที่เน้นไว้ชัดเจนกว่านี้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย แม้กระนั้นพวกเขาก็ได้พราศตนเองจากตำแหน่งที่สูงส่งและประเสริฐสุดนี้ สถานะที่รุ่งโรจน์และยิ่งใหญ่ที่สุดนี้ บางคนโต้แย้งว่า “การพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” หมายถึง “การเปิดเผย” องค์ของพระผู้เป็นเจ้าในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ หากพวกเขายืนยันว่า “การเปิดเผย” องค์ของพระผู้เป็นเจ้า หมายถึง “การเปิดเผยอย่างทั่วถึง” เป็นที่ชัดเจนและประจักษ์ว่า การเปิดเผยดังกล่าวมีอยู่แล้วในทุกสิ่ง สัจธรรมของเรื่องนี้เราได้พิสูจน์แล้ว เนื่องด้วยเราได้สาธิตแล้วว่า ทุกสิ่งคือผู้รับและผู้เปิดเผยความอำไพของกษัตริย์ในอุดมคตินี้ และสัญลักษณ์ทั้งหลายของการเปิดเผยดวงอาทิตย์นี้ที่เป็นแหล่งกำเนิดความอำไพทั้งหมด มีอยู่และเห็นชัดอยู่ในกระจกของชีวิตทั้งหลาย ไม่เพียงเท่านั้น หากมนุษย์จ้องดูด้วยดวงตาที่หยั่งเห็นธรรม เขาจะมองเห็นว่าไม่มีสิ่งใดดำรงอยู่ได้โดยปราศจากการเปิดเผยความอำไพของพระผู้เป็นเจ้า ผู้เป็นกษัตริย์ในอุดมคติ จงพิจารณาว่าสรรพสิ่งทั้งปวงให้การยืนยันอย่างจับใจต่อการเปิดเผยแสงสว่างนี้ ภายในตนเองอย่างไร จงมองดูภายในทุกสิ่งว่า อานนทั้งหลายของเรชวานของพระผู้เป็นเจ้าถูกเปิดไว้อย่างไร เพื่อว่าผู้แสวงหาทั้งหลายจะได้ไปถึงนครแห่งความเข้าใจและอัจฉริยภาพ และเข้าไปในอุทยานแห่งความรู้และอานุภาพ ภายในทุกอุทยานพวกเขาจะมองเห็นเจ้าสาวลึกลับแห่งความหมายซ่อนเร้นเป็นที่ติดพัน

อยู่ภายในห้องแห่งวาทะ ด้วยความสง่างามเป็นที่สุดและทรงเครื่องเต็มที วจนะเกือบทั้งหมดในคัมภีร์โคโรอันซิ่งและเป็นพยานต่อใจความของธรรมะนี้ วจนะ : “ไม่มีสิ่งใดที่ไม่ได้สรรเสริญพระองค์” (โคโรอัน 17:44) คือข้อยืนยันที่จับใจ และ “เราใส่ใจทุกสิ่งและจดเอาไว้” คือพยานที่ซื่อสัตย์ของใจความนี้ บัดนี้หาก “การพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” หมายถึงการเข้าถึงความรู้ของการเปิดเผยดังกล่าว เป็นที่ประจักษ์ว่ามวลมนุษย์ได้พบเห็นการปรากฏพระพักตร์ที่ไม่มีเปลี่ยนแปลงของกษัตริย์ผู้ไม่มีที่เสมอเหมือนแล้ว เช่นนั้นทำไมจำกัดการเปิดเผยดังกล่าวอยู่ที่วันแห่งการฟื้นคืนชีพ?

และหากพวกเขายืนยันว่า “การปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” หมายถึง “การเปิดเผยองค์ของพระผู้เป็นเจ้าที่เฉพาะเจาะจง” ที่ซูฟีบางคนกล่าวไว้ว่าเป็น “การหลังที่วิสุทธิที่สุด” หากนี่คือการเปิดเผยสาระของพระผู้เป็นเจ้าเอง เป็นที่ประจักษ์ว่าสิ่งนี้อยู่ในความรู้สวรรค์ชั่ววันรันดร์ สมมุติว่าข้อสันนิษฐานนี้เป็นจริง “การพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” นั้นนี้เป็นไปไม่ได้อย่างชัดเจนสำหรับทุกคน เนื่องด้วยการเปิดเผยนี้ถูกจำกัดอยู่ที่สาระที่ซ่อนเร้นที่สุดซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดเข้าถึงได้ “หนทางถูกปิดกั้น และการแสวงหาทั้งหมดถูกปฏิเสธ” ปัญญาของบรรดาผู้ที่สวรรค์โปรดปรานไม่ว่าจะบินสูงแค่ไหน ไม่มีทางเข้าถึงสถานะนี้ เช่นนั้นความเข้าใจของปัญหาที่จำกัดและถูกปิดกั้นทั้งหลายจะยิ่งเข้าไม่ถึงเพียงไร

และหากพวกเขาบอกว่า “การปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” หมายถึง “การเปิดเผยองค์ของพระผู้เป็นเจ้าระดับที่สอง” ซึ่งได้รับการตีความว่าเป็น “การหลังที่วิสุทธิ” ก็จำเป็นต้องยอมรับว่าสิ่งนี้เป็นความจริงของสรรพโลก นั่นคือ ในอาณาจักรแห่งการปรากฏองค์ดั้งเดิมของพระผู้เป็นเจ้า การเปิดเผยดังกล่าวถูกจำกัดอยู่ที่ศาสนทูตทั้งหลายและบรรดาผู้ที่พระองค์เลือกสรร เนื่องจากไม่มีใครที่ยิ่งใหญ่กว่าศาสนทูตเคยดำรงอยู่ในสรรพโลก ทุกคนยอมรับและเป็นพยานต่อสัจธรรมนี้ ศาสนทูตทั้งหลายและบรรดาผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าเลือกสรรเหล่านี้ คือผู้รับและผู้เปิดเผยคุณลักษณะและนามทั้งหมดที่ไม่มีเปลี่ยนแปลงของพระผู้เป็นเจ้า คือกระจกที่สะท้อนแสงสว่างของพระผู้เป็นเจ้าที่ถูกต้องอย่างแท้จริง สิ่งใดก็ตามที่เป็นความจริงของพวกเขา ในความเป็นจริงแล้วเป็นความจริงของพระผู้เป็นเจ้าเอง พระผู้ที่มองเห็นและพระผู้ที่ไม่เห็น การรู้จักพระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นจุดกำเนิดของทุกสิ่งและการพบเห็นพระองค์ เป็นไปไม่ได้นอกจากโดยการรู้จักและพบเห็นพระผู้เป็นชีวิตที่เรื่อรองเหล่านี้ ที่มาจากดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม ดังนั้นการพบเห็นการมาปรากฏของดวงอาทิตย์ที่วิสุทธิเหล่านี้ คือการพบเห็น “การปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” ความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าถูกเปิดเผยจากความรู้ของพวกเขา ความนิเคิลยาของพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้าถูกแสดงให้เห็นชัดจากแสงสว่างของพระพักตร์ของพวกเขา โดยคุณลักษณะนานัปการของพระผู้เป็นเจ้าแห่งการปล่อยวางเหล่านี้ ผู้เป็นทั้งแรกและสุดท้าย เป็นที่เห็นและซ่อนเร้น เป็นที่ประจักษ์ว่าพระผู้เป็นดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมคือ “พระผู้เป็นแรกและสุดท้าย พระผู้เป็นที่เห็นและเป็นที่ยังซ่อนเร้น” (โคโรอัน 57:3) ทำนองเดียวกันกับนามที่

สูงส่งและคุณลักษณะที่ประเสริฐอื่นๆ ของพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นใครก็ตามในยุคศาสนาใดก็ตาม ที่ยอมรับ และพบเห็นการปรากฏของดวงอาทิตย์ที่รุ่งโรจน์อำไพและล้ำเลิศที่สุดเหล่านี้ ได้พบเห็น “การปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” เองอย่างแท้จริง และได้เข้าไปในนครแห่งชีวิตอมตะชั่วนิรันดร์ การพบเห็นการปรากฏองค์ดังกล่าวเป็นไปได้ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพเท่านั้น ซึ่งเป็นวันแห่งการฟื้นคืนมาของพระผู้เป็นเจ้าเอง โดยการเปิดเผยพระธรรมที่ห่อหุ้มทุกสิ่งของพระองค์

นี่คือความหมายของ “วันแห่งการฟื้นคืนชีพ” ที่พูดไว้ในคัมภีร์ทั้งหมด และประกาศต่อประชาชน ทั้งปวง จงใคร่ครวญดู มีวันที่มีค่า ยิ่งใหญ่และรุ่งโรจน์กว่านี้ที่จินตนาการได้หรือ ที่จะให้มนุษย์เต็มใจละจากคุณลักษณะของวันนี้ และพราดตนเองจากพระพรของวันนี้ที่กำลังหลั่งลงมายังมวลมนุษยชาติจากนภาแห่งความปรานีเสมือนกับวสันตฤดู? ดังนั้นหลังจากที่ได้สาธิตให้เห็นเป็นที่แน่แท้แล้วว่า ไม่มีวันใดยิ่งใหญ่กว่าวันนี้ ไม่มีใครเปิดเผยใคร่รุ่งโรจน์กว่าการเปิดเผยนี้ และได้อธิบายข้อพิสูจน์ที่มีน้ำหนักและไม่มีผิดพลาดทั้งหมดนี้แล้ว ซึ่งไม่มีปัญญาใดที่เข้าใจจะตั้งข้อสงสัยได้ ไม่มีผู้มีวิชาคนใดจะมองข้ามได้ มนุษย์จะพราดตนเองจากคุณลักษณะที่โอบอ้อมอารีนี้ โดยการโต้แย้งที่เหลวไหลของประชาชนแห่งความสงสัยและความเพื่อฝันได้อย่างไร? พวกเขาไม่ได้ยินคำสอนที่รู้จักกันดีหรือ : “เมื่ออิหาม่ากาอิมฟื้นขึ้นมา วันนั้นคือวันแห่งการฟื้นคืนชีพ”? ทำนองเดียวกันบรรดาอิหาม่าผู้เป็นประทีปที่ดับไม่ได้แห่งการนำทางสวรรค์ ได้ตีความวณะท่อนนี้ : “พวกนั้นจะคาดหวังอะไรได้นอกจากว่า พระผู้เป็นเจ้าจะลงมาหาพวกเขาในเงาของก้อนเมฆ” (โคโรอัน 2:210) ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่พวกเขาถือว่าเป็นลักษณะเฉพาะอย่างหนึ่งของวันแห่งการฟื้นคืนชีพอย่างไม่ต้องสงสัยว่า เป็นการพาดพิงถึงอิหาม่ากาอิมและการปรากฏองค์ของพระองค์

คูกร ภราดรของเรา ดังนั้นจงพยายามทำความเข้าใจความหมายของ “การฟื้นคืนชีพ” และชำระหูของเจ้าให้ปลอดจากคำพูดเหลวไหลของประชาชนที่ถูกปฏิเสธเหล่านี้ หากเจ้าก้าวเข้าไปในอาณาจักรแห่งการปล่อยวางอย่างสิ้นเชิง เจ้าจะให้การยืนยันเลยว่า ไม่มียุคใดยิ่งใหญ่กว่ายุคนี้ ไม่มีการฟื้นชีพใดน่าเกรงขามกว่าการฟื้นคืนชีพนี้ที่จินตนาการได้ ผลงานเดียวที่ชอบธรรมที่ทำในวันนี้เท่ากับการกระทำที่ดั่งามทั้งหมดที่มนุษย์ทั้งหลายปฏิบัติกันมาเป็นเวลาหลายศตวรรษ ไม่เพียงเท่านั้น เราขอการอภัยจากพระผู้เป็นเจ้าสำหรับการเปรียบเทียบนี้ เพราะแท้จริงแล้วรางวัลที่การกระทำดังกล่าวสมควรได้รับ อยู่เหนือกว่าการประเมินของมนุษย์ยิ่งนัก เนื่องด้วยดวงวิญญาณที่ไม่หยังเห็นและนำวาทนาเหล่านี้ ไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริงของ “การฟื้นคืนชีพ” และ “การพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” ดังนั้นพวกเขายังคงถูกพราดจากคุณลักษณะนี้โดยสิ้นเชิง แม้ว่าจุดประสงค์มูลฐานประการเดียวของการเรียนรู้ทั้งปวงและความเหนื่อยยากตรากตรำในการเรียนรู้คือ การยอมรับและบรรลุถึงสถานะนี้ กระนั้นพวกเขาทั้งหมดล้วนจมอยู่ในการศึกษาที่มุ่งไปทางวัตถุ พวกเขาไม่ยอมพักผ่อนหย่อนใจแม้แต่ขณะเดียว และไม่สนใจพระองค์ พระผู้

เป็นสาระของวิชาทั้งปวง และเป็นจุดหมายเดียวของการค้นหาของพวกเขาเลย! เราคิดว่า ริมฝีปากของพวกเขาไม่เคยแตะด้วยแห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้า และดูเหมือนว่าพวกเขาเข้าไม่ถึงแม้แต่หยดน้ำค้างเดียวจากการหลังกรุณาธิคุณสวรรค์

จงพิจารณาว่าในวันแห่งการเปิดเผยองค์ของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ที่เข้าไม่ถึงกรุณาธิคุณของ “การปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” และหาได้ยอมรับพระศาสนาของพระองค์ จะถูกเรียกอย่างยุติธรรมได้อย่างไรว่าเป็นผู้รู้ แม้ว่าเขาจะใช้เวลาหลายกัลป์ในการแสวงหาความรู้ และได้มาซึ่งวิชาอันจำกัดทางวัตถุทั้งหมดของมนุษย์? เป็นที่ประจักษ์อย่างแน่นอนว่า เขาไม่อาจได้รับการพิจารณาว่ามีความรู้ที่แท้จริง ขณะที่ผู้ไม่รู้หนังสือที่สุดหากได้รับเกียรติของความเป็นเอกสูงสุดนี้ เขาจะได้รับการถือว่าเป็นหนึ่งในบรรดาผู้รู้สวรรค์ ซึ่งความรู้ของเขาเป็นของพระผู้เป็นเจ้า เพราะเขาได้เข้าถึงยอดสุดของความรู้และไปถึงยอดสุดของวิชา

สถานะนี้คือหนึ่งในสัญลักษณ์ทั้งหลายของวันแห่งการเปิดเผยองค์เช่นกัน ดังที่มีกรกล่าวไว้ว่า : “พระองค์จะเชิดชูผู้ที่ตกต่ำในหมู่พวกเขา และจะทำให้ผู้ที่อยู่สูงตกต่ำ” และทำนองเดียวกันพระองค์ทรงเปิดเผยไว้ในคัมภีร์โคโรอันว่า : “และเราปรารถนาจะแสดงความโปรดปรานต่อบรรดาผู้ที่ถูกทำให้ต่ำลงในดินแดน และทำให้พวกเขาเป็นผู้นำทางธรรมในหมู่มนุษย์ และทำให้พวกเขาเป็นทายาทของเรา” (โคโรอัน 28:5) เป็นที่เห็นแล้วว่าในยุคนี้นักบวชมากมายเพียงใดโดยการปฏิเสธพระผู้เป็นสัจธรรม ได้ตกลงไปอาศัยอยู่ในก้นบึ้งแห่งความเขลาที่ลึกที่สุด และชื่อของพวกเขาถูกลบออกไปจากรายชื่อของผู้ที่รุ่งโรจน์และผู้รู้ และคนเขลามากมายเพียงใดโดยการยอมรับศาสนา ได้บินสูงขึ้นไปถึงยอดสุดแห่งความรู้ และชื่อของพวกเขาถูกจารึกโดยปากกาแห่งอนุภาพไว้บนธรรมจารึกแห่งความรู้สวรรค์ ดังนี้ “พระผู้เป็นเจ้าจะยกเลิกหรือยืนยันสิ่งที่พระองค์ปรารถนา เพราะบ่อเกิดของการเปิดเผยพระธรรมอยู่กับพระองค์” (โคโรอัน 13:41) ดังนั้นจึงเป็นที่กล่าวไว้ว่า “การแสวงหาหลักฐานเมื่อข้อพิสูจน์เป็นที่ยอมรับแล้ว เป็นเพียงการกระทำที่ไม่เหมาะสมและการสาละวนอยู่กับการแสวงหาความรู้เมื่อได้เข้าถึงจุดหมายของการเรียนรู้ทั้งปวงแล้ว เป็นที่น่าตำหนิอย่างแท้จริง” จงกล่าวว่า คุณร ประชาชนของโลก! จงมองดูชายหนุ่มผู้ที่เป็นเสมือนเปลวไฟที่ลามไปสู่ความล้าลึกที่ไร้ขอบเขตของพระวิญญาณอย่างรวดเร็ว เป็นการนำข่าวมาบอกเจ้าว่า : “คูชิ : ตะเกียงของพระผู้เป็นเจ้ากำลังส่องแสง” และเรียกเจ้าให้เอาใจใส่ศาสนาของพระองค์ ที่แม้ว่าซ่อนเร้นอยู่ภายใต้ม่านแห่งความอำไพบรมโอบาราม ก็ส่องแสงอยู่เหนือออรุโณทัยแห่งความวิสุทธิอันนิตย์ในดินแดนอิรัก

คุณร สหายของเรา หากวิหคแห่งปัญญาของเจ้าสำรวจจนพบการเปิดเผยพระธรรมของคัมภีร์โคโรอัน และตรองดูอาณาจักรแห่งความรู้สวรรค์ที่เคลื่อนออกมาในคัมภีร์นี้ วางใจได้ว่าเจ้าจะพบประตูไปสู่ความรู้ที่นับไม่ได้เปิดออกต่อหน้าเจ้า เจ้าจะยอมรับอย่างแน่นอนว่า สิ่งทั้งหมดเหล่านี้ที่ขัดขวางชนชาตินี้ในยุคนี้ไม่ให้ไปถึงชายฝั่งมหาสมุทรแห่งกรุณาธิคุณอนันต์ คือสิ่งเดียวกันในยุคศาสนาของพระโมฮัมหมัดที่

ขัดขวางประชาชนในยุคนั้นไม่ให้ยอมรับดวงอาทิตย์แห่งธรรมนั้น และไม่ให้การยืนยันสักธรรมของพระองค์ เช่นกันเจ้าจะเข้าใจความลึกซึ้งทั้งหลายของ “การกลับมา” และ “การเปิดเผย” และจะอาศัยอยู่อย่างปลอดภัยภายในห้องที่สูงส่งที่สุดแห่งความมั่นใจและความวางใจ

และมาวันหนึ่ง ปรปักษ์จำนวนหนึ่งของพระเจ้าทรงความงามที่ไม่มีที่เสมอนี้ ซึ่งเป็นพวกที่หลงไกลไปจากที่คุ้มภัยอันไม่รู้สึกลงของพระเจ้า ได้พุดตอพระโมฮัมหมัดด้วยถ้อยคำเหล่านี้ : “แท้จริงแล้วพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของได้ทำปฏิญญากับเราว่า เราไม่ต้องเชื่อถืออัครสาวกจนกว่าเขาจะนำเสนอเราด้วยเครื่องบูชาขันธ์ที่ไฟจากนภาจะเผาผลาญ” (โคโรอัน 3:183) ความหมายของวาระตอนนี้คือ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของได้ทำปฏิญญากับพวกเขาว่า พวกเขาไม่ควรเชื่อในธรรมทูตองค์ใดๆ นอกจากว่าธรรมทูตนั้นจะแสดงปาฏิหาริย์ของเอเบลและเคนนั่นคือ สละเครื่องบูชาขันธ์และไฟจากนภาเผาผลาญเครื่องบูชาขันธ์นี้ ดังที่พวกเขาได้ยินในเรื่องราวของเอเบลที่บันทึกอยู่ในคัมภีร์ต่างๆ สำหรับสิ่งนี้พระโมฮัมหมัดทรงตอบว่า : “อัครสาวกทั้งหลายก่อนหน้าเราได้เสด็จมายังเจ้าแล้วด้วยข้อยืนยันต่างๆ ที่แน่นอน และด้วยสิ่งที่เจ้าพุด โจนเจ้าจึงสังหารพวกเขา? จงบอกเรามาถ้าเจ้าเป็นบรูซแห่งสักธรรม” (โคโรอัน 3:182) และบัดนี้จึงมีความเป็นธรรม ประชาชนที่มีชีวิตอยู่ในสมัยของพระโมฮัมหมัด จะดำรงอยู่เมื่อพันๆ ปีก่อนหน้านั้นในยุคของอดัมหรือศาสนทูตอื่นๆ ได้อย่างไร? ทำไมพระโมฮัมหมัด พระผู้เป็นสาระแห่งวาทะศักดิ์ ตั้งข้อหาประชาชนในยุคของพระองค์ว่ามาดกรรมเอเบลหรือศาสนทูตอื่นๆ? ถ้าไม่มีทางเลือกอื่นเว้นแต่จะถือว่าพระโมฮัมหมัดเป็นผู้หลอกลวงหรือคนโง่ ซึ่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงห้าม! หรือยืนยันว่าประชาชนชั่วร้ายเหล่านี้คือ ประชาชนเดียวกันที่ต่อต้านและหาเรื่องศาสนทูตและธรรมทูตทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของในทุกยุค จนกระทั่งในที่สุดพวกเขาทำให้ทุกองค์สละชีวิต

จงไตร่ตรองสิ่งนี้ในหัวใจ เพื่อว่าวายุหอมหวานแห่งความรู้สวรรค์ที่พัฒมาจากทงุ่หล้าแห่งความปรานี จะโชยสุคนธรสของวาทะของพระเจ้าผู้เป็นที่รักยิ่งมายังเจ้า และคลำให้วิญญาณของเจ้าไปถึงเรขานแห่งความเข้าใจ ผู้หลงผิดในทุกยุคหาได้ยังถึงความหมายที่ลึกกว่าของวาทะที่มีน้ำหนักและเต็มไปด้วยนัยเหล่านี้ และนี่ก็คิดว่าคำตอบของศาสนทูตทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของไม่เกี่ยวข้องกับคำถามต่างๆ ที่พวกเขาถาม พวกเขาจึงหาว่าพระเจ้าผู้เป็นสาระแห่งความรู้และความเข้าใจเหล่านี้โง่เขลาเบาปัญญา

ทำนองเดียวกันพระโมฮัมหมัดคัดค้านประชาชนในยุคนั้นด้วยวาทะอีกท่อนหนึ่ง พระองค์ทรงกล่าวว่า : “แม้ว่าก่อนนี้พวกเขาเคยอธิษฐานขอให้มิชชย์ต่อพวกที่ไม่เชื่อ กระนั้นเมื่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่พวกเขารู้จักเสด็จมายังพวกเขา พวกเขาไม่เชื่อในพระองค์ คำสาปของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตกอยู่กับพวกที่ไม่มีศาสนา!” (โคโรอัน 2:89) จงใคร่ครวญดูว่าวาระตอนนี้แสดงนัยเช่นกันอย่างไรว่า ประชาชนที่มีชีวิตอยู่ในสมัยของพระโมฮัมหมัด คือประชาชนเดียวกันในสมัยของศาสนทูตทั้งหลายในอดีต ที่ได้โต้แย้งและต่อสู้เพื่อส่งเสริมและสอนศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ กระนั้นประชาชนที่มีชีวิตอยู่ในสมัยของพระเยซูและพระโมเสส และบรรดาผู้ที่มีชีวิตอยู่ใน

สมัยของพระโมฮัมหมัด ได้รับการพิจารณาว่าเป็นประชาชนเดียวกันได้อย่างไร? ยิ่งไปกว่านั้นพระผู้ที่พวกเขารู้จักมาก่อนคือพระโมเสสผู้เปิดเผยเพนทาทอค และพระเยซูผู้ให้กำเนิดกอสเปว แม้กระนั้นทำไมพระโมฮัมหมัดกล่าวว่า : “เมื่อพระผู้ที่พวกเขารู้จักเสด็จมายังพวกเขา” นั่นคือพระเยซูหรือพระโมเสส “พวกเขาไม่เชื่อในพระองค์”? พระโมฮัมหมัดไม่ดูเหมือนว่าถูกเรียกด้วยอีกชื่อหนึ่งหรือ? พระองค์ไม่ได้ออกมาจากอีกเมืองหนึ่งหรือ? พระองค์ไม่ได้พูดอีกภาษาหนึ่งและเปิดเผยอีกกฎหนึ่งหรือ? เช่นนั้นสังฆกรรมของวจนะท่อนี้จะได้รับการพิสูจน์ และความหมายของวจนะท่อนี้จะเป็นที่ชัดเจนได้อย่างไร?

ดังนั้นจงพยายามเข้าใจความหมายของ “การกลับมา” ที่เปิดเผยไว้อย่างชัดเจนในคัมภีร์โครออ่านเอง และยังมีใครเข้าใจ เจ้าพูดว่าอะไร? หากเจ้าพูดว่าพระโมฮัมหมัดคือ “การกลับมา” ของศาสนทูตทั้งหลายในอดีตที่วจนะท่อนี้เป็นพยาน พระสหายทั้งหลายของพระองค์ก็ต้องเป็น “การกลับมา” ของพระสหายทั้งหลายในอดีตที่ผ่านมาเช่นกัน ดังที่เนื้อหาของวจนะท่อนต่างๆ ที่กล่าวไว้ข้างบนเป็นพยาน “การกลับมา” ของประชาชนเมื่อก่อนอย่างชัดเจน และหากเจ้าปฏิเสธสิ่งนี้ แน่แน่นอนว่าเจ้าได้ปฏิเสธสังฆกรรมของคัมภีร์โครออ่าน ซึ่งเป็นข้อยืนยันที่แน่นอนที่สุดของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับมนุษย์ ทำนองเดียวกันจงพยายามทำความเข้าใจนัยสำคัญของ “การกลับมา” “การเปิดเผย” และ “การฟื้นคืนชีพ” ที่เห็นในสมัยของพระผู้แสดงสภาวะของพระผู้เป็นเจ้าทั้งหลาย เพื่อว่าเจ้าจะมองเห็น “การกลับมา” ของวิญญาณที่ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในร่างกายที่วิสุทธิและสว่างด้วยตาของเจ้าเอง จะล้างธุลีแห่งความเขลาออกไป และจะชำระอัธดาที่มีดมนด้วยน้ำแห่งความปราณีที่ไหลมาจากพระผู้เป็นบ่อเกิดแห่งความรู้สวรรค์ เพื่อว่าโดยอนุภาพของพระผู้เป็นเจ้าและแสงสว่างแห่งการนำทางสวรรค์ เจ้าอาจจะแยกแยะเข้าแห่งความอำพินิรันดร์จากคำคืนแห่งความหลงผิดที่มีดมน

ยิ่งไปกว่านั้นเป็นที่ประจักษ์ต่อเจ้าว่า พระผู้ได้รับการฝากฝังจากพระผู้เป็นเจ้าถูกแสดงให้เห็นชัดต่อประชาชนทั้งหลายของโลก ในฐานะที่เป็นผู้รื้อรฉาธิบายสนับสนุนศาสนาใหม่และผู้นำธรรมสารมาใหม่ เนื่องด้วยวิหคแห่งบัลลังก์สวรรค์เหล่านี้ล้วนถูกส่งลงมาจากนภาแห่งพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า และด้วยพวกเขาต่างลุกขึ้นประกาศศาสนาที่ด้านทานไม่ได้ของพระองค์ พวกเขาจึงได้รับการพิจารณาว่าเป็นวิญญาณดวงเดียวกันและบุคคลเดียวกัน เพราะพวกเขาดีมจากถ้วยแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้าเดียวกัน และต่างก็ทานผลไม้จากพฤษยาเดียวกันแห่งความเป็นหนึ่ง พระศาสดาเหล่านี้ของพระผู้เป็นเจ้าแต่ละองค์มีสองสถานะ หนึ่งคือสถานะแห่งนามธรรมและเอกภาพที่แท้ ในแง่นี้หากเจ้าเรียกพระศาสดาทั้งหมดด้วยนามเดียวกัน และถือว่าทุกพระองค์มีคุณลักษณะเดียวกัน เจ้ามิได้หลงไปจากสังฆกรรม ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “เรามีได้ทำให้ธรรมทูตทั้งหลายของพระองค์แตกต่างกัน!” (โครออ่าน 2:285) เพราะพวกเขาต่างก็เรียกประชาชนของโลกให้มายอมรับเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้า และบอกพวกเขาว่าหน้าเกี่ยวกับโควซาร์

แห่งความอริและกรุณาธิคุณที่ไม่มีสิ้นสุด พวกเขาล้วนได้รับการสวมด้วยเสื้อคลุมแห่งความเป็นศาสนทูต และได้รับเกียรติด้วยเสื้อกั๊กแห่งความรู้โรจน์ ดังนั้นพระโมฮัมหมัดผู้เป็นจุดของคัมภีร์โกรอ่านทรงเปิดเผยไว้ว่า : “เราก็คือศาสนทูตทุกองค์” ทำนองเดียวกันพระองค์ทรงกล่าวว่า : “เราก็คืออัครคนแรก โนอาห์ พระโมเสส พระเยซู” ถ้อยคำคล้ายกันกล่าวไว้โดยอิหม่ามอาลี คำพูดเช่นนี้ที่ชี้บ่งเอกภาพที่แท้ของบรรดาพระผู้ทรงอธิบายสนับสนุนความเป็นหนึ่ง ยังมีมาจากบรรดาพระผู้เป็นช่องของวาตะอมตะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และบรรดาพระผู้เป็นคลังของมณีแห่งความรู้สวรรค์ และถูกบันทึกไว้ในคัมภีร์ต่างๆ พระพักตร์เหล่านี้คือผู้รับบัญชาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และอรุโณทัยแห่งการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์ การเปิดเผยพระธรรมนี้ได้รับการเชิดชูไว้เหนือม่านแห่งพหุพจน์และจำนวน ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “ศาสนาของเราเป็นเพียงหนึ่ง” (โกรอ่าน 54:50) เนื่องด้วยศาสนาเป็นหนึ่งเดียวกัน พระผู้ทรงอธิบายสนับสนุนศาสนาทั้งหลายก็จะต้องเป็นหนึ่งเดียวกัน ทำนองเดียวกันอิหม่ามทั้งหลายของศาสนาของพระโมฮัมหมัดซึ่งเป็นตะเกียงแห่งความมั่นใจ กล่าวไว้ว่า : “พระโมฮัมหมัดคือองค์แรกของเรา พระโมฮัมหมัดคือองค์สุดท้ายของเรา พระโมฮัมหมัดคือทุกองค์ของเรา”

เป็นที่ชัดเจนและประจักษ์ว่าต่อเจ้าว่า ศาสนทูตทุกองค์คือวิหารของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ผู้ทรงมาปรากฏในญาต่างๆ มากมาย หากเจ้าสังเกตด้วยดวงตาที่ยังเห็น เจ้าจะมองเห็นพระศาสดาทุกองค์อาศัยอยู่ในวิหารเดียวกัน เห็นอยู่ในนภาเดียวกัน ประทับอยู่บนบัลลังก์เดียวกัน เอ่ยวาจาเดียวกัน และประกาศศาสนาเดียวกัน ดังกล่าวคือเอกภาพของพระผู้เป็นสาระแห่งชีวิตทั้งหลาย พระผู้เป็นดวงอาทิตย์แห่งความอำไพที่ไม่มีสิ้นสุดและวัดไม่ได้ ดังนั้นหากหนึ่งในพระผู้แสดงความวิสุทธิเหล่านี้ประกาศว่า : “เราก็คือการกลับมาของศาสนทูตทุกองค์” แท้จริงแล้วพระองค์ทรงพูดความจริง ทำนองเดียวกันในการเปิดเผยพระธรรมครั้งถัดไปทุกครั้ง การกลับมาของการเปิดเผยพระธรรมครั้งก่อนคือความจริง ซึ่งสัจธรรมนี้ได้รับการพิสูจน์เป็นที่แน่ชัดแล้ว เนื่องด้วยการกลับมาของศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตามที่เป็นพยานโดยคำสอนและวณะท่อนต่างๆ ได้รับการสาธิตเป็นที่แน่แท้แล้ว ดังนั้นการกลับมาของบรรดาผู้ที่พวกเขาเลือกสรรก็ได้รับการพิสูจน์อย่างแน่ชัดแล้วเช่นกัน การกลับมานี้เห็นชัดในตัวเองจนไม่จำเป็นต้องมีหลักฐานหรือข้อพิสูจน์ใดๆ ตัวอย่างเช่นจงพิจารณาศาสนทูตองค์หนึ่งคือโนอาห์ เมื่อพระองค์ได้รับการสวมเสื้อคลุมแห่งความเป็นศาสนทูต และพระวิญญูณของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าดลให้พระองค์ลุกขึ้นและประกาศศาสนาของพระองค์ ใครก็ตามที่เชื่อในพระองค์และยอมรับศาสนาของพระองค์ ได้รับการประสาทด้วยกรุณาธิคุณของชีวิตใหม่ และกล่าวได้อย่างแท้จริงว่าเขาผู้นั้นเกิดใหม่และได้การฟื้นชีวิตใหม่ เนื่องด้วยก่อนที่เขาจะเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและยอมรับพระศาสดาของพระองค์ เขามีเสนาหาในสิ่งต่างๆ ทางโลก เช่นการยึดติดกับสิ่งที่ตนเป็นเจ้าของ ยึดติดภรรยา ลูก อาหาร เครื่องดื่มและที่คล้ายกัน จนถึงขนาดที่ว่าทั้งทิว

และราตรี เขาสนใจอยู่อย่างเดียวที่จะกอบโกยความร่ำรวยและหาความสนุกสนานเพลิดเพลิน นอกจากสิ่งเหล่านี้ก่อนที่เขาจะได้ดื่มน้ำแห่งความศรัทธาที่พื้นชีวิต เขายึดติดอยู่กับประเพณีของบรรพบุรุษ และอุทิศตนอย่างคลั่งไคล้ต่อการปฏิบัติตามธรรมเนียมและกฎต่างๆ ของบรรพบุรุษ จนเขายอมตายดีกว่าที่จะละเมิดแม้อักษรเดียวของรูปแบบและธรรมเนียมปฏิบัติที่ฝังงายเหล่านั้น ซึ่งถือกันอยู่ในหมู่ประชาชนของเขา ดังที่ประชาชนร้องว่า : “แท้จริงแล้วเราพบบิดาของเรากับศาสนาหนึ่ง และแท้จริงแล้วเราเดินตามรอยเท้าของบิดา” (โครอ่าน 43:22)

ประชาชนเดียวกันเหล่านี้แม้จะถูกห่อหุ้มอยู่ในม่านที่จำกัดเหล่านี้ทั้งหมด และถูกควบคุมด้วยธรรมเนียมปฏิบัติดังกล่าว ทนใดที่พวกเขาได้ดื่มน้ำอมตะแห่งความศรัทธาจากถ้วยแห่งความมั่นใจ จากมือของพระเสนาบดีของพระเจ้าผู้ทรงความรุ่งโรจน์ พวกเขาเปลี่ยนแปลงไปจนสละญาติพี่น้อง ความมั่งคั่ง ชีวิต และความเชื่อของตน ไซ้แล้ว ทุกสิ่งนอกจากพระเจ้าเพื่อเห็นแก่พระองค์! ความปรารถนาพระเจ้าเป็นเจ้าของพวกเขาแรงกล้าอย่างยิ่ง ความปลื้มปิติของพวกเขาใจเป็นอย่างยิ่ง จนโลกและทั้งหมดที่อยู่ในโลกเลื่อนหายไปเป็นศูนย์กลางต่อดวงตาของพวกเขา ประชาชนเหล่านี้ไม่ได้แสดงเป็นตัวอย่างของความถึกลับของ “การเกิดใหม่” และ “การกลับมา” หรือ? ไม่เห็นหรือว่าก่อนที่พวกเขาจะได้รับการประสาทด้วยกรุณาธิคุณใหม่ที่นำพิสงของพระเจ้าเป็นเจ้า ประชาชนเดียวกันนี้พยายามใช้กลอุบายนับไม่ถ้วนเพื่อรับประกันการคุ้มครองชีวิตของตนไม่ให้ถูกทำลาย? หนามไม่ทำให้พวกเขาหวาดผวา และการเห็นสุนัขจิ้งจอกไม่ทำให้พวกเขาเปิดแน่หรือ? แต่เมื่อครั้งหนึ่งพวกเขาได้รับเกียรติของความเป็นเอกสูงสุดของพระเจ้า และได้รับกรุณาธิคุณที่อารีของพระองค์ พวกเขาจะสละหนึ่งหมื่นชีวิตในหนทางของพระองค์อย่างสมัครใจถ้าพวกเขาทำได้! ไม่เพียงเท่านั้น ด้วยเหยียดหยามร่างกายที่เป็นเสมือนกรง วิญญาณที่วิสุทธิของพวกเขายอมปรารถนาจะได้รับการปลดปล่อย นักรบคนเดียวของกองทัพนี้จะเผชิญหน้าและต่อสู้กับคนจำนวนมากมาย! และกระนั้นหากไม่ใช่เพราะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชีวิตของตน พวกเขาสามารถแสดงการกระทำดังกล่าวที่ขัดกับหนทางทั้งหลายของมนุษย์ และเข้ากันไม่ได้กับความต้องการทางโลกของตนได้อย่างไร?

เป็นที่ประจักษ์ว่าไม่มีสิ่งใดที่ไร้การเปลี่ยนแปลงที่ลึกลับนี้ สามารถทำให้จิตวิญญาณและความประพฤติดังกล่าวเป็นที่เห็นชัดในสรรพโลก ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่เหมือนกับนิสัยและธรรมเนียมปฏิบัติเมื่อก่อนของพวกเขาเลย เพราะความวิตกของพวกเขาถูกเปลี่ยนเป็นความสงบ ความสงสัยของพวกเขาถูกเปลี่ยนเป็นความมั่นใจ ความขลาดของพวกเขาถูกเปลี่ยนเป็นความกล้าหาญ ดังกล่าวคืออานุภาพของน้ำมนต์ของพระเจ้าเป็นเจ้า ที่เปลี่ยนแปลงวิญญาณของมนุษย์ทั้งหลายอย่างรวดเร็วในพริบตา

ตัวอย่างเช่น จงพิจารณาคูดสารทองแดง หากถูกเก็บรักษาไว้ในเหมืองของมันเองไม่ให้แข็งตัว ภายในระยะเวลาเจ็ดสิบปี ทองแดงจะเปลี่ยนสภาวะไปเป็นทอง อย่างไรก็ตามมีบางคนยืนยันว่า ทองแดงในตัวมันเองนั่นคือทองในสภาพที่เป็นโรคจากการแข็งตัว และดังนั้นจึงไปไม่ถึงสภาวะของตนเอง

แม้กระนั้นก็ตามน้ำมนต์ที่แท้จริงจะทำให้สสารทองแดงเปลี่ยนสภาวะไปเป็นทองอย่างทันใด และจะข้ามเวลาเจ็ดสิบปีไปในชั่วขณะเดียว จะเรียกทองนี้ว่าทองแดงได้หรือ? จะอ้างได้หรือว่าทองแดงนี้ยังไม่เปลี่ยนสภาวะไปเป็นทอง ขณะที่มันมีเกณฑ์ใกล้มือสำหรับทดสอบและแยกทองจากทองแดง?

ท่านองเดียวกัน โดยอนุภาพของน้ำมนต์ของพระผู้เป็นเจ้า ดวงวิญญาณเหล่านี้ข้ามโลกแห่งรูลีในพริบตาและเข้าไปสู่อณาจักรแห่งความวิสุทธิ ข้ามพิภพที่มีข้อจำกัดด้วยก้าวเดียวและไปถึงดินแดนที่ไร้สถานที่ เป็นความถูกต้องที่เจ้าจะพยายามเป็นที่สุดเพื่อเข้าถึงน้ำมนต์นี้ ซึ่งในช่วงเล่นของลมหายใจเดียวทำให้ตะวันตกแห่งความเขลาไปถึงตะวันออกแห่งความรู้ ขับไล่ความมืดยามกลางคืนด้วยแสงสว่างยามเช้า นำทางผู้พเนจรในที่รกร้างแห่งความสงสัยไปสู่แหล่งที่ปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้าและน้ำพุแห่งความมั่นใจ และประทานเกียรติให้ดวงวิญญาณที่จะต้องตายได้เข้าไปในเรขาคณิตแห่งความเป็นอมตะ บัดนี้หากคิดว่าทองนี้คือทองแดง ก็คิดได้เช่นกันว่าประชาชนเหล่านี้คือคนเดิมก่อนที่จะได้รับการประสาทด้วยความศรัทธา

คูกร ภราดร จงมองดูว่าความลึกลับที่ซ่อนเร้นทั้งหลายของ “การเกิดใหม่” “การกลับมา” และ “การฟื้นคืนชีพ” ถูกเปิดม่านคลุมออกและคลี่คลายต่อดวงตาของเจ้าโดยวาตะที่เพียงพอสำหรับทุกสิ่ง แฉงไม่ได้และแน่แท้เหล่านี้อย่างไร พระผู้เป็นเจ้าทรงยินยอมว่า โดยความช่วยเหลือที่การุณย์และมองไม่เห็นของพระองค์ เจ้าจะถอดเสื้อผ้าเก่าออกจากร่างกายและวิญญาณของเจ้า และสวมกุญาใหม่ที่ไม่มีรูสึ้น

ดังนั้นในทุกยุคศาสนาถัดไป บรรดาผู้ที่ยอมรับศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าก่อนมนุษยชาติที่เหลือ คิม น้ำใสแห่งความรู้จากมือของพระผู้ทรงความงามสวรรค์ และไปถึงยอดที่สูงส่งที่สุดของความศรัทธาและความมั่นใจ พวกเขาสามารถได้รับการพิจารณาด้วยชื่อ ความเป็นจริง การกระทำ ถ้อยคำและตำแหน่งว่าเป็น “การกลับมา” ของบรรดาผู้ที่บรรลुकความเป็นเอกคล้ายกันในยุคศาสนาก่อน เพราะสิ่งใดก็ตามที่ประชาชนในยุคศาสนาก่อนแสดงให้ปรากฏ ประชาชนรุ่นหลังนี้ก็แสดงสิ่งเดียวกัน จงพิจารณาคุดอกกุหลาบ : ไม่ว่าดอกกุหลาบจะบานในโลกตะวันออกหรือโลกตะวันตก ยังไงก็เป็นดอกกุหลาบ เพราะที่สำคัญในแง่นี้ไม่ใช่รูปโฉมของดอกกุหลาบ แต่อยู่ที่กลิ่นและสุคนธรสที่ดอกกุหลาบโชยไป

ดังนั้นจงชำระสายตาของเจ้าให้ปลอดจากข้อจำกัดทางโลกทั้งหมด เพื่อเจ้าจะได้มองดูพระศาสดาทั้งหมดเป็นผู้แสดงพระนามเดียวกัน เป็นผู้บรรดาธิบายสนับสนุนศาสนาเดียวกัน เป็นผู้แสดงตัวตนเดียวกัน ให้ปรากฏ และเป็นผู้เปิดเผยสัจธรรมเดียวกัน และเจ้าจะเข้าใจ “การกลับมา” ที่ลึกลับของพระวณะของพระผู้เป็นเจ้าที่ลือออกมาโดยวาตะเหล่านี้ จงใคร่ครวญดูความประพฤติของสหายทั้งหลายในยุคศาสนาของพระ

โมฮัมหมัดศักฟัก จงพิจารณาว่าโดยลมหายใจฟื้นชีวิตของพระโมฮัมหมัด พวกเขาได้รับการชำระให้
 ปลอดภัยจากมลทินของสิ่งไร้แก่นสารต่างๆ ในโลก ได้รับการปลดปล่อยจากความต้องการที่เห็นแก่ตัว และ
 ปล่อยวางจากทุกสิ่งนอกจากพระองค์อย่างไร จงมองดูว่าพวกเขาพบเห็นการปรากฏองค์ที่วิสุทธิของ
 พระองค์ ซึ่งเป็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้าเอง ก่อนประชาชนทั้งหมดของโลกอย่างไร พวกเขาสละ
 โลกและทุกสิ่งที่อยู่ในโลก และเสียดสละชีวิตอย่างสมัครใจและเบิกบาน ณ แแทบเท้าของพระศาสดาของพระ
 ผู้ทรงความรุ่งโรจน์อย่างไร และบัดนี้จึงสังเกตดู “การกลับมา” ของความมุ่งมั่นเดียวกัน ความไม่ผันแปร
 และการสละเดียวกัน ที่แสดงออกมาโดยสหายทั้งหลายของจุดของคัมภีร์บายน (พระบ็อบ) เจ้าได้เป็นพยาน
 แล้วว่าโดยความมหัศจรรย์ของกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นนายของนายทั้งหลาย สหายเหล่านี้ได้สาวรงแห่ง
 การสละเป็นเยี่ยมบนยอดสุดแห่งความรุ่งโรจน์ที่เข้าไม่ถึงอย่างไร พระผู้เป็นแสงสว่างเหล่านี้มาจาก
 แหล่งกำเนิดเดียวกัน และผลไม้เหล่านี้คือผลไม้จากต้นไม้เดียวกัน เจ้าไม่สามารถสังเกตเห็นความแตกต่าง
 ในหมู่พวกเขา ทั้งหมดนี้เป็นไปโดยกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้า! พระองค์ประทานกรุณาธิคุณของ
 พระองค์ให้ผู้ที่พระองค์ประสงค์ พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรด ขอให้เราหลีกเลี่ยงดินแดนแห่งการปฏิเสธ และ
 เข้าไปสู่มหาสมุทรแห่งการยอมรับ เพื่อว่าด้วยดวงตาที่ไม่มองขัดกัน เราจะสังเกตเห็นภาพแห่งเอกภาพและ
 ความหลากหลาย ภาพแห่งความต่างกันและความเป็นหนึ่ง ภาพแห่งความจำกัดและความปล่อยวาง และบิน
 ขึ้น ไปสู่ที่คัมภีร์สูงสุดและซ่อนเร้นที่สุดของความหมายที่ซ่อนเร้นของพระวณะของพระผู้เป็นเจ้า

ดังนั้นจากที่กล่าวมานี้เป็นที่ประจักษ์และเห็นชัดว่า หากดวงวิญญาณหนึ่งใน “ตอนจบที่ไม่มีจุดจบ”
 ถูกแสดงให้เห็นชัด และถูกขึ้นประกาศและคำจูนศาสนาที่ใน “ตอนเริ่มต้นที่ไม่มีจุดเริ่มต้น” อีกดวงวิญญาณ
 หนึ่งเคยประกาศและคำจูน ก็สามารถประกาศได้อย่างแท้จริงว่า ดวงวิญญาณสุดท้ายและดวงวิญญาณแรก
 เป็นหนึ่งเดียวกัน เนื่องด้วยทั้งสองเป็นผู้บรรดาธิบายสนับสนุนศาสนาเดียวกัน ด้วยเหตุนี้หากจุดของคัมภีร์
 บายน ขอให้ชีวิตของทุกคนนอกจากพระองค์เป็นพลีแด่พระองค์ ทรงเปรียบพระศาสดาทั้งหลายของพระผู้
 เป็นเจ้าเป็นดวงอาทิตย์ ซึ่งแม้จะขึ้นมาจาก “ตอนเริ่มต้นที่ไม่มีจุดเริ่มต้น” จนกระทั่ง “ตอนจบที่ไม่มีจุดจบ”
 ยังไงก็เป็นดวงอาทิตย์เดียวกัน ทีนี้หากเจ้ากล่าวว่าคุณคือดวงอาทิตย์ดวงก่อน เจ้าพูดความจริง
 และหากเจ้ากล่าวว่าคุณคือ “การกลับมา” ของดวงอาทิตย์นั้น เจ้าก็พูดความจริงเช่นกัน ทำนอง
 เดียวกันจากที่กล่าวมานี้เป็นที่ประจักษ์ว่าพจน์ “สุดท้าย” เป็นความจริงของ “แรก” และพจน์ “แรก” เป็น
 ความจริงของ “สุดท้าย” เนื่องด้วย “แรก” และ “สุดท้าย” ได้ถูกขึ้นประกาศศาสนาเดียวกัน

แม้ว่าใจความนี้จะชัดเจนต่อดวงตาของบรรดาผู้ที่ได้ดื่มอมฤตแห่งความรู้และความมั่นใจ กระนั้นก็มี
 ผู้ที่ไม่เข้าใจความหมายมากมายเพียงไร ที่ได้ยอมให้พจน์ “ตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” มาบดบัง
 ความเข้าใจของตน และพรากรตนจากกรุณาธิคุณของพระพรอเนกอนันต์ของพระองค์! พระโมฮัมหมัดเอง

ไม่ได้ประกาศหรือว่า : “เราคือศาสนทูตทุกคน” พระองค์ไม่ได้กล่าวตามที่เรากล่าวถึงหรือว่า : “เราคืออดัม โนอาห์ พระโมเสสและพระเยซู”? ทำไมพระโมฮัมมัด พระผู้ทรงความงามอมตะนี้ที่ทรงกล่าวว่า “เราคืออดัมแรก” จะไม่สามารถกล่าวเช่นกันว่า : “เราคืออดัมสุดท้าย”? เพราะแม้ว่าพระองค์ทรงถือว่าตนเองเป็น “องค์แรกของศาสนทูตทั้งหลาย” นั่นคืออดัม ทำนองเดียวกัน “ตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” เป็นความจริงของพระผู้ทรงความงามของพระผู้เป็นเจ้านี้ เป็นที่ชัดเจนที่ต้องยอมรับว่า ในการเป็น “องค์แรกของศาสนทูตทั้งหลาย” พระองค์คือ “ตราประทับ” ของพวกเขาเช่นกัน

ในยุคศาสนานี้ความลึกลับของเรื่องนี้ ได้เป็นบททดสอบที่เจ็บปวดสำหรับมวลมนุษยชาติ จงมองดูว่า บรรดาผู้ที่ยึดติดจนเหล่านี้อันแล้วไม่เชื่อในพระผู้เปิดเผยที่แท้จริงของพวกเขา มีมากมายเพียงไร เราขอถามว่าชนชาตินี้ถือว่าพจน์ “แรก” และ “สุดท้าย” หมายความว่าอะไรเมื่อกล่าวถึงพระผู้เป็นเจ้า ขอความสัจจจะมีแค่พระนามของพระองค์? หากพวกเขายืนยันว่า พจน์เหล่านี้เป็นการกล่าวถึงจักรวาล นั่นจะเป็นไปได้อย่างไรในเมื่อระบบของสิ่งทั้งหลายที่มองเห็นได้ยังคงอยู่อย่างเห็นชัด? ไม่เลย ในกรณีนี้ “แรก” มิได้หมายถึงสิ่งอื่นใดนอกจาก “สุดท้าย” และ “สุดท้าย” มิได้หมายถึงสิ่งอื่นใดนอกจาก “แรก”

ดังเช่นใน “ตอนเริ่มต้นที่ไม่มีจุดเริ่มต้น” พจน์ “สุดท้าย” เป็นความจริงของพระผู้เป็นเจ้าผู้ให้การศึกษา สิ่งที่ยังมองเห็นและสิ่งที่ยังมองไม่เห็น ทำนองเดียวกันพจน์ “แรก” และ “สุดท้าย” ก็เป็นความจริงของพระศาสดาทั้งหลายของพระองค์ พระศาสดาทั้งหลายคือผู้บรรยายที่เป็นทั้ง “แรก” และ “สุดท้าย” ในเวลาเดียวกัน ขณะประทับอยู่บนที่นั่ง “แรก” พวกเขาครองบัลลังก์ “สุดท้าย” หากมีดวงตาที่ยังเห็น ดวงตานั้นจะสังเกตเห็นเลยว่า บรรดาผู้บรรยายที่เป็น “แรก” และ “สุดท้าย” “เห็นชัด” และ “ซ่อนเร้น” “เริ่มต้น” และ “ตราประทับ” มิใช่ใครอื่นนอกจากพระศาสดาผู้วิสุทธิเหล่านี้ พระผู้เป็นสาระแห่งการปลอ่ยวางเหล่านี้ ดวงวิญญาณสวรรค์เหล่านี้ และหากเจ้าเห็นในอาณาจักรวิสุทธิแห่ง “พระผู้เป็นเจ้าอยู่โดยลำพัง ไม่มีใครอื่นนอกจากพระองค์” เจ้าจะพบว่าในราชสำนักนี้ นามทั้งหมดเหล่านี้ไม่มีเลยและถูกลืมหมด เมื่อนั้นดวงตาของเจ้าจะไม่ถูกบังโดยม่านเหล่านี้ พจน์และคำพาดพิงเหล่านี้ก็ต่อไป สถานะนี้สูงส่งและลึกลับเพียงไร ซึ่งแม้แต่เกเบรียลที่ไม่ได้รับการนำทางก็ไม่มีทางเข้าถึง และวิหคแห่งสวรรค์ที่ไม่ได้รับการช่วยเหลือก็ไม่มีทางไปถึง

และบัดนี้จงพยายามเข้าใจความหมายของคำพูดนี้ของอิหม่ามอาลี ซึ่งเป็นผู้บัญชาการของผู้ที่ซื่อสัตย์ : “การแทงทะลุม่านแห่งความรู้โรจน์โดยไม่ได้รับการช่วยเหลือ” “ม่านแห่งความรู้โรจน์” ส่วนหนึ่งคือเหล่านักบวชและบัณฑิตที่มีชีวิตอยู่ในสมัยของพระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งขาดวิจรรณญาณรักและอยากเป็นผู้นำเหลือเกิน จึงไม่ยอมจำนนต่อศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า ไม่เพียงเท่านั้น ยังถึงกับไม่ยอมเสียหู่ฟงทำนองเพลงสวรรค์ “พวกเขาเอานิ้วอุดหูตัวเอง” (โคโรอัน 2:19) และประชาชนเช่นกันด้วยไม่ใส่ใจ

พระผู้เป็นเจ้าเลยและถือเอาคนเหล่านี้เป็นเจ้านาย ได้ยอมถวายเป็นตัวอยู่ภายใต้อำนาจของผู้นำที่ขี้โอ่และมีมือถือ
 สากปากถือศีลเหล่านี้ เพราะพวกเขาไม่มีสายตา การได้ยินและหัวใจของตนเอง ที่จะแยกความจริงจาก
 ความจอมปลอม

แม้ว่ามีคำตักเตือนของศาสนทูต นักบุญและบรรดาผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าเลือกสรรทั้งหมด ซึ่งมาจากการ
 คลื่นของสวรรค์และบัญชาประชาชนให้มองด้วยตาของตนเองและฟังด้วยหูของตนเอง พวกเขาก็ยังปฏิเสธ
 คำแนะนำเหล่านี้อย่างดื้อมึน และได้เอาตามและจะเอาตามบรรดาผู้นำของศาสนาของตนอย่างตาบอดต่อไป
 หากคนยากไร้และไม่เป็นที่รู้จัก ไม่มีญาของผู้มีวิชา กล่าวต่อพวกเขาว่า: “คูกร ประชาชน! จงเอาตาม
 ธรรมทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า” (โคธอ่าน 36:20) ด้วยแปลกใจอย่างยิ่งต่อคำกล่าวนี้ พวกเขาจะตอบว่า :
 “อะไรกัน! เจ้าหมายความว่านักบวชทั้งหมดเหล่านี้ ผู้ธรรมาธิบายวิชาทั้งหมดเหล่านี้ ซึ่งมีอำนาจ ความโอ
 อ่าและความเอิกเกริก ได้หลงผิดและหาได้แยกความจริงจากความจอมปลอมหรือ? เจ้าและประชาชน
 เหมือนเจ้าแสรังทำเป็นเข้าใจสิ่งที่เจ้าไม่เข้าใจใช่ไหม?” หากจำนวนและและคุณลักษณะของเครื่องแต่งกาย
 ได้รับการพิจารณาว่าเป็นเกณฑ์ของวิชาและศีลธรรม ชนชาติทั้งหลายในยุคที่ผ่านมาซึ่งประชาชนใน
 ปัจจุบันไม่เคยเหนือกว่าในด้านจำนวน ความมั่งคั่งและอำนาจ ควรถูกนับว่าเป็นชนชาติที่เหนือกว่าและ
 มีคุณค่ากว่าอย่างแน่นอน

เป็นที่ชัดเจนและประจักษ์ว่า เมื่อใดก็ตามที่พระผู้แสดงความวิสุทธิทั้งหลายปรากฏองค์ เหล่า
 นักบวชในยุคของพระองค์ได้ขัดขวางประชาชนไม่ให้ไปถึงหนทางแห่งศีลธรรม บันฑิกของคัมภีร์สวรรค์
 ทั้งหมดให้การยืนยันเรื่องนี้ ไม่มีศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าองค์ใดที่ถูกแสดงให้เห็นชัดแล้วไม่ตกเป็นเหยื่อ
 ของความเกลียดชังอย่างไม่ผ่อนผัน การประณาม การปฏิเสธ และการสาปแช่งของเหล่านักบวชในยุคของ
 พระองค์! ความยุ่งยากจงบังเกิดกับพวกเขาสำหรับสิ่งที่พวกเขากำลังทำอยู่เวลานี้! ม่านแห่งความรุ่งโรจน์
 ใดหรือที่ร้ายกาจกว่าพวกที่เป็นร่างแห่งความหลงผิดเหล่านี้! ความชอบธรรมของพระผู้เป็นเจ้าเป็นพยาน!
 การแทงทะลุม่านดังกล่าวคือการกระทำที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และการฉีกม่านเหล่านี้ให้ขาดสะบั้นคือการกระทำที่มี
 ฤทธิสูงสุด! คูกร หมู่ชนของพระวิญญูณ! ขอให้พระผู้เป็นเจ้าช่วยเหลือเราและช่วยเหลือเจ้า เพื่อว่าใน
 เวลาที่พระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าปรากฏองค์ เจ้าจะได้รับการช่วยเหลือด้วยความกรุณาให้กระทำสิ่ง
 ดังกล่าว และพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้าในสมัยของพระองค์

ยิ่งไปกว่านั้น “ม่านแห่งความรุ่งโรจน์” อีกส่วนหนึ่งคือพจน์ต่างๆ เช่น “ตราประทับของศาสนทูต
 ทั้งหมด” และที่คล้ายกัน ซึ่งการถอดม่านนี้ออกคือความสำเร็จสูงสุดในสายตาของของวิญญูณที่มีตระกูล
 ต่ำและหลงผิดเหล่านี้ เพราะคำพูดที่ลึกลับเหล่านี้ เพราะ“ม่านแห่งความรุ่งโรจน์” ที่ร้ายกาจเหล่านี้ ทุกคน
 จึงถูกขัดขวางมิให้มองเห็นแสงสว่างของศีลธรรม พวกเขาไม่ได้ยินทำนองเพลงของวิหคแห่งสวรรค์ (อิหม่าม

อาลี) เอ่ยความลึกถึบนี้หรือว่า : “เราได้สนับสนุนหนึ่งพันฟาติมีห์ และทุกคนเป็นธิดาของพระโมฮัมหมัด บุตรของอับดุลเลาะห์ ซึ่งเป็น ‘ตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย’”? จงมองดูว่า ความลึกถึบมากมายเพียงไรที่ยังไม่ถูกคลี่คลายภายในวิหารแห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้า และมณีแห่งอัจฉริยภาพของพระองค์มากมายเพียงไหนที่ยังถูกปกปิดไว้ในคลังที่ล่องล้าไม่ได้ของพระองค์! หากเจ้าได้ตรองสิ่งนี้ในหัวใจของเจ้า เจ้าจะตระหนักว่า งานหัตถกรรมของพระองค์ไม่มีจุดเริ่มต้นหรือจุดจบ อาณาจักรของโองการของพระองค์กว้างใหญ่ไพศาลเกินกว่าลิ้นของผู้ที่จะต้องตายจะพรรณนา เกินกว่าวิหคแห่งปัญญาของมนุษย์จะบินข้าม ฆะตาที่พระองค์ลิขิตลึกถึบเกินกว่าปัญญาจะเข้าใจ สรรพโลกที่พระองค์สร้างไม่มีจุดจบและดำรงอยู่มาตั้งแต่ “ตอนเริ่มต้นที่ไม่มีจุดเริ่มต้น” บรรดาพระผู้แสดงความงามของพระองค์ไม่มีจุดเริ่มต้น และจะแสดงต่อไปจนถึง “ตอนจบที่ไม่มีจุดจบ” จงได้ตรองวาทะนี้ในหัวใจของเจ้า และใคร่ครวญดูว่าวาทะนี้เป็นความจริงของดวงวิญญาณที่วิสุทธิทั้งหมดเหล่านี้อย่างไร

ท่านองเดียวกันจงพยายามเข้าใจความหมายของท่านองของผู้เป็นความงามนิรันดรนั้น นั่นคืออิหม่ามสุสเซนผู้เป็นบุตรของอิหม่ามอาลี ซึ่งกล่าวต่อซัลมานด้วยถ้อยคำเช่นนี้ : “เราอยู่กับหนึ่งพันอดัม ช่วงเวลาระหว่างอดัมคนหนึ่งและอดัมคนถัดไปคือห้าพันปี และเราประกาศการสืบทอดที่ประทานให้แก่บิดาของเราต่ออดัมแต่ละคน” จากนั้นเขาเล่ารายละเอียดบางอย่างจนกระทั่งเขากล่าวว่า : “เราได้ต่อสู้ในสงครามหนึ่งพันครั้งในหนทางของพระผู้เป็นเจ้า สงครามย่อยและสำคัญน้อยที่สุดคือครั้งที่คล้ายกับสงครามเคย์บาร์ ซึ่งในสงครามครั้งนี้บิดาของเราต่อสู้ช่วงชิงกับพวกไม่มีศาสนา” บัดนี้จากคำสอนทั้งสองนี้จึงพยายามเข้าใจความลึกถึบของ “ตอนจบ” “การกลับมา” และ “สรรพโลกที่ไม่มีจุดเริ่มต้นหรือจุดจบ”

คูกร ผู้เป็นที่รักยิ่งของเรา! ท่านองเพลงสวรรค์ประเสริฐอย่างวัดไม่ได้เห็นความพยายามของหูของมนุษย์จะได้ยิน เห็นปัญญาของมนุษย์ที่จะเข้าใจความลึกถึบของท่านองเพลงนี้! มดที่ช่วยตัวเองไม่ได้จะก้าวเข้าไปในราชสำนักของพระผู้ทรงความรู้โรจน์ได้อย่างไร? และกระนั้นดวงวิญญาณที่อ่อนแอทั้งหลายที่ไม่เข้าใจ ก็ปฏิเสธวาทะที่เข้าใจยากเหล่านี้ และตั้งข้อสงสัยในสัจธรรมของคำสอนดังกล่าว ไม่เพียงเท่านั้น ไม่มีใครสามารถเข้าใจนอกจากผู้ที่มีหัวใจหยั่งรู้ จงกล่าวว่า พระองค์คือตอนจบซึ่งในจักรวาลทั้งหมดไม่มีจุดจบสำหรับพระองค์เป็นที่จินตนาการได้ และในสรรพโลกไม่มีจุดเริ่มต้นสำหรับพระองค์เป็นที่นึกคิดได้ คูกร หมู่ชนของโลก จงมองดูความอำไพของพระผู้เป็นตอนจบที่เปิดเผยให้เห็นอยู่ในพระศาสดาทั้งหลายของพระผู้เป็นตอนเริ่มต้น!

ช่างแปลกเพียงไร! ประชาชนเหล่านี้มีมือหนึ่งยึดถืออวณะในคัมภีร์โกรอ่านและคำสอนของประชาชนแห่งความมั่นใจ ที่พวกเขาพบว่าตรงกับประโยชน์ของตนและสิ่งที่คุณอยากให้เป็น และอีกมือหนึ่งปฏิเสธวณะและคำสอนที่ขัดกับความต้องการที่เห็นแก่ตัวของตน “เช่นนั้นเจ้าเชื่อคัมภีร์บางส่วนและ

ปฏิเสธบางส่วนหรือ?” (โคโรอัน 2:85) เจ้าวิจฉัยสิ่งที่เจ้าไม่เข้าใจได้อย่างไร? ดังที่พระผู้เป็นนายแห่งชีวิต หลังจากที่ทรงพูดเกี่ยวกับ “ตราประทับ” ในวาทะที่ประเสริฐของพระองค์ว่า : “พระโมฮัมหมัดคืออัครสาวกของพระผู้เป็นเจ้าและตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” (โคโรอัน 33:40) ได้เปิดเผยคำสัญญาเกี่ยวกับ “การพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” ต่อประชาชนทั้งหมดในคัมภีร์ที่ไม่มีผิดพลาดของพระองค์ วจนะท่อนต่างๆ ในคัมภีร์นี้ซึ่งบางท่อนเรากล่าวไว้แล้ว ให้การยืนยันการพบเห็นการปรากฏองค์ของกษัตริย์อมตะนี้ พระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงองค์เดียวเป็นพยานให้เรา! ไม่มีสิ่งใดประเสริฐหรือซัดแซงกว่า “การพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” ที่เปิดเผยไว้ในคัมภีร์โคโรอัน ขอความสุขสวัสดิ์จึงมีแด่ผู้ที่ได้พบเห็นการปรากฏองค์นี้ ในยุคที่ประชาชนส่วนใหญ่หันหนีไปดังที่เจ้าเห็น

และกระนั้นเพราะความลึกลับของวจนะท่อนแรก พวกเขาได้หันหนีไปจากกรุณาธิคุณที่สัญญาไว้ในวจนะท่อนหลัง ทั้งๆ ที่ “การพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” ใน “วันแห่งการฟื้นคืนชีพ” ได้รับความกล่าวไว้อย่างซัดแซงในคัมภีร์นี้ เป็นที่สาธิตและพิสูจน์อย่างแน่ชัดด้วยหลักฐานที่ชัดเจนต่างๆ แล้วว่า “การฟื้นคืนชีพ” หมายถึงการฟื้นขึ้นมาของพระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อประกาศศาสนาของพระองค์ และ “การพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า” หมายถึงการพบเห็นการปรากฏความงามของพระองค์ในตัวตนของพระศาสดาของพระองค์ เพราะแท้จริงแล้ว “ไม่มีใครมองเห็นพระองค์ แต่พระองค์มองเห็นทุกสิ่ง” (โคโรอัน 6:103) แม้ด้วยข้อเท็จจริงที่ไร้ข้อกังขาและคำกล่าวที่แจ่มแจ้งเหล่านี้ พวกเขายังยึดถือพจน์ “ตราประทับ” อย่างโง่งม และยังคงถูกพราดอย่างสิ้นเชิงจากการยอมรับพระผู้เปิดเผยที่เป็นทั้งตราประทับและตอนเริ่มต้นในยุคที่มีพระองค์มาปรากฏองค์ “หากพระผู้เป็นเจ้าลงโทษมนุษย์สำหรับการกระทำที่วิปริตของพวกเขา พระองค์จะไม่ให้มีสิ่งที่เคลื่อนไหวเหลืออยู่บนโลกเลย! แต่พระองค์ทรงเลื่อนการลงโทษพวกเขาจนกว่าจะถึงเวลาที่กำหนดไว้” (โคโรอัน 16:61) แต่นอกจากสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด หากชนชาตินี้เข้าถึงหยดเดียวจากสายธารใสที่หลังไหลมาจากวจนะ : “พระผู้เป็นเจ้ากระทำตามที่พระองค์ประสงค์ และบัญญัติตามที่พระองค์ปรารถนา” พวกเขาจะไม่หาเรื่องอย่างไม่เหมาะสมเช่นนี้กับพระผู้เป็นศูนย์กลางแห่งการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์ ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า การกระทำและถ้อยคำทั้งปวงอยู่ในเงื้อมมือของอานุภาพของพระองค์ “ทุกสิ่งถูกจองจำอยู่ในอุ้งมือที่ทรงอำนาจของพระองค์ ทุกสิ่งง่ายและเป็นไปได้สำหรับพระองค์” พระองค์ทำทุกสิ่งสำเร็จได้ตามที่พระองค์ประสงค์ และทำทุกอย่างตามที่พระองค์ต้องการ “ใครก็ตามที่กล่าวว่า ‘ทำไม’ หรือ ‘เหตุใด’ ได้พุดหมิ่นประมาทศาสนา!” หากประชาชนเหล่านี้สลัดความกลัวและความไม่เอาใจใส่ออกไป และตระหนักในสิ่งที่มีมือของพวกเขาได้กระทำ พวกเขาจะมอดม้วยอย่างแน่นอน และจะกระโจนเข้ากองไฟด้วยตัวเอง ซึ่งเป็นจุดจบและที่พำนักที่แท้จริงของพวกเขา พวกเขาไม่ได้ยินสิ่งที่พระองค์เปิดเผยไว้หรือว่า : “พระองค์จะไม่ถูกถามเกี่ยวกับการกระทำของ

พระองค์”? (โคโรอัน 21:123) เมื่อพิจารณาว่าทะเลเหล่านี้ มนุษย์กล้าถึงขนาดตั้งคำถามพระองค์และสาละวนอยู่กับคำพูดเหลวไหลได้อย่างไร?

พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกรุณา! ชนชาตินี้เบาปัญญาและวิปริตอย่างยิ่งถึงขนาดที่พวกเขาหันหน้าเข้าหาความคิดและความต้องการของตนเอง และหันหลังให้กับความรู้และความประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า ขอความศักดิ์สิทธิ์และความสดุดีจงมีแด่พระนามของพระองค์!

จงมีความเป็นธรรม : หากประชาชนเหล่านี้ยอมรับสัจธรรมของวจนะที่เรีองรองและคำพาดพิงที่วิสุทธิ์เหล่านี้ และยอมรับพระผู้เป็นเจ้าว่าเป็น “พระผู้กระทำตามที่พระองค์ปรารถนา” พวกเขาจะยึดถือความเหลวไหลที่โจ่งแจ้งเหล่านี้ต่อไปได้อย่างไร? ไม่เพียงเท่านั้น พวกเขาจะยอมรับและยอมจำนนด้วยวิญญาณทั้งหมดต่อสิ่งใดก็ตามที่พระองค์กล่าว เราขอสาบาญต่อพระผู้เป็นเจ้า! หากมิใช่เพราะโองการสวรรค์และชะตาที่พระองค์ลิขิตไว้อย่างไม่อาจหยั่งรู้ พิภพเองจะทำลายชนชาตินี้ทั้งหมดจนสิ้นซาก! “อย่างไรก็ตามพระองค์จะเลื่อนการลงโทษพวกเขาจนกว่าจะถึงเวลาที่กำหนดไว้ในวันซึ่งเป็นที่รู้”

หนึ่งพันสองร้อยแปดสิบปีผ่านไปนับแต่รุ่งอรุณของยุคศาสนาของพระโมฮัมหมัด ประชาชนที่ดาบอดและจิตใจต่ำเหล่านี้ได้สวดคัมภีร์โคโรอันทุกรุ่นเช้า แต่หาได้เข้าใจแม้แต่อักษรเดียวในคัมภีร์นี้! พวกเขาอ่านวจนะท่อนต่างๆ ที่ให้การยืนยันความเป็นจริงของใจความศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้อย่างชัดเจน และเป็นพยานต่อสัจธรรมของบรรดาพระผู้แสดงความรุ่งโรจน์นิรันดร์ อ่านแล้วอ่านอีก แต่ก็ยังไม่เข้าใจจุดประสงค์ของวจนะเหล่านี้ ตลอดช่วงเวลานี้พวกเขาถึงกับไม่ตระหนักว่า ในทุกยุคการอ่านคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย มิใช่เพื่อจุดประสงค์ใด นอกจากเพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคัมภีร์ และคลี่คลายความถึกลึกลับต่างๆ ที่ซ่อนเร้นที่สุดอยู่ในคัมภีร์ หาไม่แล้วการอ่านโดยไม่เข้าใจไม่มีประโยชน์ที่ยั่งยืนสำหรับมนุษย์

และมาวันหนึ่งชายผู้ขัดสนคนหนึ่งมาเยี่ยมดวงวิญญาณนี้ด้วยความกระหายมหาสมุทรแห่งความรู้ของพระองค์ ขณะที่สนทนากับเขามีการกล่าวถึงสัญลักษณ์ทั้งหลายของวันแห่งการพิพากษา การฟื้นคืนชีพ การฟื้นชีวิต และการคิดบัญชี เขาเร่งเร้าขอให้เราอธิบายว่าในยุคศาสนาที่น่าพิศวงนี้ ประชาชนทั้งหลายของโลกถูกนำมาคิดบัญชีได้อย่างไรในเมื่อไม่มีใครทราบเรื่องนี้ ครั้นแล้วเราถ่ายทอดความจริงบางอย่างของวิทยาศาสตร์และอัจฉริยภาพบรมโบราณให้แก่เขาตามความสามารถและความเข้าใจของเขา จากนั้นเราถามเขาว่า : “เจ้าไม่ได้อ่านคัมภีร์โคโรอันหรือ เจ้าไม่ทราบวจนะที่วิสุทธิ์ท่อนนี้หรือ : ‘ในวันนั้นมนุษย์และวิญญาณจะไม่ถูกถามเกี่ยวกับบาปของตน’? (โคโรอัน 55:39) เจ้าไม่ทราบหรือว่า ‘การถาม’ ไม่ได้หมายถึงการถามด้วยลิ้นหรือวาจา ดังที่วจนะท่อนนี้เองซึ่งบ่งและพิสูจน์? เพราะหลังจากนั้นเป็นที่กล่าววว่า : ‘คนบาปจะเป็นที่รู้จากสีหน้าของเขา และพวกเขาจะถูกจับที่ผมปกหน้าผากและเท้าของตน’” (โคโรอัน 55:41)

ดังนั้นประชาชนทั้งหลายของโลกถูกวินิจฉัยโดยสีหน้าของพวกเขา โดยสีหน้านี้ความเชื่อที่ผิด ความศรัทธา และความไม่เป็นธรรมของพวกเขา ล้วนถูกแสดงให้เห็นชัด ดังที่เป็นที่ประจักษ์ในยุคนี้ว่า ประชาชนแห่งความหลงผิดเป็นที่รู้และแยกจากสาวกแห่งการนำทางสวรรค์ได้อย่างไร โดยสีหน้าของพวกเขา หากประชาชนเหล่านี้ใคร่ตรวจจนะต่างๆ ในคัมภีร์นี้ในหัวใจของตน เพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น และไม่ปรารถนาสิ่งอื่นใดนอกจากความยินดีของพระองค์ แน่แน่นอนว่าพวกเขาจะพบสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาแสวงหา ในวาระต่างๆ ของคัมภีร์นี้พวกเขาจะพบว่าทุกสิ่งเปิดเผยไว้และเห็นชัด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใหญ่หรือเล็กที่เกิดขึ้นในยุคศาสนานี้ ในวาระเหล่านี้พวกเขาจะถึงกับมองเห็นการกล่าวถึงการออกจากดินแดนบ้านเกิดของบรรดาพระผู้แสดงนามและคุณลักษณะทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า การต่อต้านและการดูหมิ่นอย่างจงใจของรัฐบาลและประชาชน และการอาศัยและปักหลักอยู่ในดินแดนที่กำหนดและระบุไว้เป็นพิเศษของพระศาสดาสากล อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งนี้เว้นแต่ผู้ที่มีหัวใจยังรู้

เราขอปิดผนึกใจความของเราด้วยสิ่งที่เคยเปิดเผยต่อพระโมฮัมหมัด เพื่อว่าการปิดผนึกนี้จะไซยสุคนธรสของชะมดเชียงอันวิสุทธิที่นำมามนุษย์ไปสู่รชวานแห่งความอำไพที่ไม่รู้เลื่อน พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า และพระวาระของพระองค์คือสัจธรรม : “และพระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกให้มายังที่พำนักแห่งสันติ (แบกแดด) และพระองค์ทรงนำทางผู้ที่พระองค์ประสงค์ไปสู่หนทางที่ถูกต้อง” (โครอาน 10:25) “สำหรับพวกเขาคือที่พำนักแห่งสันติกับพระผู้เป็นนายของพวกเขา! และพระองค์จะเป็นผู้คุ้มครองพวกเขาเพราะผลงานของพวกเขา” (โครอาน 6:127) พระองค์ทรงเปิดเผยสิ่งนี้เพื่อว่ากรุณาธิคุณของพระองค์จะห้อมล้อมโลก ขอความสรรเสริญจะมีแด่พระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นนายแห่งสภาวะทั้งปวง!

เราได้อธิบายความหมายของทุกใจความซ้ำหลายครั้งในแง่มุมที่แตกต่างกัน เพื่อว่าวิญญานทุกดวง ไม่ว่าจะเป็นคนชั้นสูงหรือต่ำต้อย จะได้รับส่วนแบ่งจากคำอธิบายเหล่านี้ตามระดับและความสามารถของตน ดังนั้นหากเขาไม่สามารถเข้าใจการอภิปรายเหตุผลบางตอน เขาก็บรรลุจุดประสงค์ของตนได้โดยการดูที่การอภิปรายเหตุผลตอนอื่น “เพื่อว่าคนทุกประเภทจะรู้ว่าระดับกระหายของตนได้ที่ไหน”

พระผู้เป็นเจ้าเป็นพยาน! วิหคแห่งสวรรค์นี้ซึ่งขณะนี้อาศัยอยู่บนฐลี สามารถขับขานเพลงอีกมากมายนอกจากทำนองเพลงเหล่านี้ และสามารถคลี่คลายความสับสนอันนับไม่ถ้วนนอกจากวาทะเหล่านี้ทุกโน้ตของวาทะที่ยังไม่ได้เอ่ยประเสริฐเหนือกว่าทั้งหมดที่เปิดเผยมาอย่างวัดไม่ได้ และเป็นที่สุดคืออย่างยิ่งเหนือกว่าสิ่งที่หลั่งไหลมาจากปากกาณี ขอให้อนาคตเปิดเผยชั่วโมงที่บรรดาเจ้าสาวแห่งความหมายซ่อนเร้นจะเปิดฝักลุมหน้า และรีบออกมาจากคฤหาสน์ลับโดยพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า และแสดงตนเองให้ปรากฏในสภาวะบรมโบราณ ไม่มีสิ่งใดเป็นไปได้หากพระองค์ไม่อนุญาต ไม่มีอำนาจใดอื่นขงอยู่ได้นอกจากอำนาจของพระองค์ และไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ สรรพโลกเป็นของพระองค์

และศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าเป็นของพระองค์ ทุกสิ่งประกาศการเปิดเผยองค์ของพระองค์ และทุกสิ่งคลี่คลายความลึกลับของพระวิญญาณของพระองค์

ในหน้าก่อนๆ เราได้ให้แต่ละดวงอาทิตย์แห่งธรรมที่รุ่งขึ้นมาจากอรรุโณทัยแห่งความวิสุทธิที่นรินทร์มีสองสถานะ หนึ่งในสองนี้คือสถานะแห่งเอกภาพที่แท้ซึ่งเราได้อธิบายไว้แล้ว “เราไม่ได้ทำให้พวกเขาแตกต่างกัน” (โคโรอัน 2:136) อีกสถานะหนึ่งคือสถานะแห่งความแตกต่าง และเกี่ยวพันกับสรรพโลกและข้อจำกัดทางโลก ในแง่นี้พระศาสดาแต่ละองค์ของพระผู้เป็นเจ้ามีอัตภาพต่างกัน มีพันธกิจที่บัญญัติไว้แน่ชัด มีการเปิดเผยพระธรรมที่ลึกลับไว้ล่วงหน้า และมีข้อจำกัดที่ระบุไว้เป็นพิเศษ พระศาสดาแต่ละองค์เป็นที่รู้จักด้วยพระนามต่างกัน ถูกพรรณนาด้วยคุณลักษณะหนึ่งเป็นพิเศษ ทรงบรรลุปันธกิจหนึ่งที่แน่ชัด และได้รับมอบให้เปิดเผยพระธรรมที่เฉพาะเจาะจง ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “เราได้ทำให้อัครสาวกบางองค์เป็นเลิศกว่าองค์อื่น พระผู้เป็นเจ้าทรงตรัสต่อบางองค์ ชูและเทิดบางองค์ สำหรับพระเยซูบุตรของแมรี เราให้สัญลักษณ์ที่เห็นชัด และเราเสริมความเข้มแข็งให้พระองค์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (โคโรอัน 2:253)

เป็นเพราะความแตกต่างนี้ในสถานะและพันธกิจของพระศาสดาทั้งหลาย วาจาและวาทีต่างๆ ที่หลั่งไหลมาจากพระผู้เป็นเจ้าแห่งกำเนิดของความรู้สวรรค์เหล่านี้ จึงดูเหมือนว่าไปคนละทางและแตกต่างกัน มิฉะนั้นแล้วในสายตาของผู้ที่เข้ามาถึงความลึกลับของอัจฉริยภาพสวรรค์ วาทีทั้งหมดของพระศาสดาทั้งหลายในความเป็นจริงแล้ว เป็นการแสดงออกซึ่งสัจธรรมเดียวกัน เนื่องด้วยประชาชนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจสถานะเหล่านี้ที่เรากล่าวถึง พวกเขาจึงฉงนและยุ่งใจต่อวาทีที่ต่างกันที่เอ่ยโดยพระศาสดาทั้งหลาย ซึ่งมีสาระเป็นหนึ่งเดียวกัน

เป็นที่ประจักษ์เสมอมาว่าความไปคนละทางของวาทีทั้งหมดเหล่านี้ มีเหตุมาจากความแตกต่างของสถานะ ดังนี้เมื่อมองจากมุมมองของความเป็นหนึ่งและความเปลี่ยววางที่เป็นเยี่ยมของพระศาสดาทั้งหลาย คุณลักษณะของความเป็นเจ้า คุณสมบัติของพระผู้เป็นเจ้า ความเป็นเอกสูงสุด สาระที่ซ่อนเร้นที่สุด ล้วนเป็นความจริงของพระผู้เป็นเจ้าแห่งชีวิตเหล่านี้ เนื่องด้วยพวกเขาต่างก็อาศัยอยู่บนบัลลังก์แห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ และประทับอยู่บนที่นั่งแห่งการปกปิดสวรรค์ การเปิดเผยองค์ของพระผู้เป็นเจ้าถูกแสดงให้เห็นชัดโดยการมาปรากฏของพวกเขา และความงามของพระผู้เป็นเจ้าถูกเปิดเผยโดยสีหน้าของพวกเขา ดังนั้นเองที่สำเนียงของพระผู้เป็นเจ้าเองเป็นที่ได้ยินจากการเอ่ยออกมาของพระผู้แสดงสถานะเป็นเจ้าเหล่านี้

เมื่อพิจารณาคุณสมบัติสองของพระศาสดาทั้งหลาย ซึ่งเป็นสถานะแห่งความแตกต่าง ความต่างจากกัน ข้อจำกัดทางโลก ลักษณะเฉพาะตัวและมาตรฐานทั้งหลาย พวกเขาแสดงความเป็นทาสอย่างสิ้นเชิง

ขัดสนจนหมดสิ้นและถ่อมตัวโดยสมบูรณ์ ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “เราคือคนรับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า (โคโรอัน 19:31) เราเป็นเพียงมนุษย์เหมือนเจ้า” (โคโรอัน 18:110)

จากคำกล่าวที่ได้แย้งไม่ได้และสาธิตไว้โดยบริบูรณ์เหล่านี้ จึงพยายามทำความเข้าใจความหมายของปัญหาต่างๆ ที่เจ้าถาม เพื่อว่าเจ้าจะแน่วแน่ในศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า และไม่ยุ่งใจเพราะความไปคนละทางของวาทะต่างๆ ของศาสนทูตทั้งหลายและบรรดาผู้ที่พระองค์เลือกสรร

หากพระศาสดาผู้ครอบคลุมนทุกสรรพสิ่งองค์ใดของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าประกาศว่า : “เราคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า!” แท้จริงแล้วพระองค์ทรงกล่าวสัจธรรมอย่างไรข้อกังขา เพราะเป็นที่สาธิตหลายครั้งแล้วว่า โดยการเปิดเผยองค์ คุณลักษณะและนามทั้งหลายของพระศาสดา การเปิดเผยองค์ นามและคุณลักษณะทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าถูกแสดงให้เห็นชัดในโลก ดังนี้พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “ถ้าธนูเหล่านั้นเป็นของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า ไม่ใช่ของเจ้า!” (โคโรอัน 8:17) และเช่นกันพระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “ความจริงแล้วผู้ที่ปฏิบัติความจงรักภักดีต่อเจ้า เท่ากับปฏิบัติความจงรักภักดีนั้นต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าอย่างแท้จริง” (โคโรอัน 48:10) และหากพระศาสดาองค์ใดเปล่งวาทะว่า : “เราคือธรรมทูตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า” พระองค์ทรงพูดความจริงเช่นกัน และเป็นความจริงที่ไร้ข้อกังขา ดังที่พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “พระโมฮัมหมัดไม่ใช่บิดาของใครในหมู่พวกเจ้า แต่พระองค์คือธรรมทูตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า” (โคโรอัน 33:40) เมื่อพิจารณาในแง่นี้ พระศาสดาทุกองค์ล้วนเป็นเพียงธรรมทูตของกษัตริย์ในอุดมคติ ผู้เป็นสาระที่ไม่มีเปลี่ยนแปลง และหากพระศาสดาทุกพระองค์ประกาศว่า : “เราคือตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” แท้จริงแล้วพวกเขาเอ่ยแต่ความจริงที่ไร้ข้อกังขา แม้แต่น้อย เพราะพวกเขาล้วนเป็นบุคคลเดียวกัน วิญญาณเดียวกัน ชีวิตเดียวกัน การเปิดเผยเดียวกัน พวกเขาเป็นการปรากฏองค์ของ “พระเจ้าผู้เป็นตอนเริ่มต้น” และ “พระเจ้าผู้เป็นตอนจบ” “พระเจ้าผู้เป็นแรก” และ “พระเจ้าผู้เป็นสุดท้าย” “พระเจ้าผู้มองเห็น” และ “พระเจ้าผู้ซ่อนเร้น” ซึ่งทั้งหมดนี้เกี่ยวพันกับพระเจ้าผู้เป็นพระวิญญาณเร้นลับที่สุดของพระวิญญาณทั้งหลาย และเป็นสาระอนันต์ของสาระทั้งหลาย และหากพระศาสดาทั้งหลายกล่าวว่า “เราคือคนรับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า” นี่ก็ความจริงที่เห็นชัดและโต้แย้งไม่ได้เช่นกัน เพราะพวกเขาถูกแสดงให้เห็นชัดในสภาวะของความเป็นทาสอย่างสิ้นเชิง ซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดสามารถบรรลุถึงความเป็นทาสนี้ ดังนี้ในขณะที่พระเจ้าผู้เป็นสาระแห่งชีวิตเหล่านี้คำดั่งลิกอยู่ใต้มหาสมุทรแห่งความวิสุทธิอนันต์และบรมโบราณ หรือเวลาที่พวกเขาเห็นขึ้นไปสู่ยอดที่สูงส่งที่สุดแห่งความลึกกลับสวรรค์ พวกเขาอ้างวาทะของตนว่าเป็นสุรเสียงของสวรรค์ เป็นเสียงร้องเรียกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าเอง หากดวงตาที่หยั่งเห็นเปิดออก ดวงตานั้นจะมองเห็นว่าในสภาวะนี้ พระศาสดาทั้งหลายถือว่าตนเองว่างเปล่าและไม่ดำรงอยู่เมื่อเผชิญกับพระเจ้าผู้ทรงแทรกซอนทุกสรรพสิ่ง พระเจ้าผู้ไม่มีเสื่อม เราคิดว่า พวกเขาถือว่าตนเองเป็นสุนัขพาโดยสิ้นเชิง พวกเขามีความเห็นว่าการกล่าวถึงตนในราชสำนักนั้นเป็นการหมิ่นประมาทศาสนา เพราะการ

กระซิบอย่างเบาที่สุดของอัครทูตในราชสำนักดังกล่าวคือ หลักฐานของการแสดงออกของอัครทูตและการดำรงอยู่ที่ไม่ขึ้นกับใคร ในสายตาของบรรดาผู้ที่มาถึงราชสำนักนี้ การกระซิบแนบดังกล่าวนั้นในตัวมันเองคือการละเมิดที่ร้ายแรง และจะร้ายแรงยิ่งกว่าเพียงไหนหากกล่าวถึงสิ่งอื่นต่อพระองค์ หากหัวใจของมนุษย์ ลึนจิตใจหรือวิญญูณของเขา สาละวนอยู่กับผู้ใดนอกจากพระเจ้าผู้เป็นที่รักยิ่ง หากดวงตาของเขามองเห็นพระพักตร์อื่นใดนอกจากความงามของพระองค์ หากหูของเขาเงี่ยฟังทำนองใดนอกจากเสียงของพระองค์ และหากเท้าของเขาข้างบนหนทางใดนอกจากหนทางของพระองค์

ในยุคนี้สายลมของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพิศพา และพระวิญญูณของพระองค์แทรกซอนทุกสิ่ง ดังกล่าวคือการหลั่งไหลลครุณาธิคุณของพระองค์ที่ปากกาต้องหยุดนิ่งและลิ้นพูดไม่ออก

ด้วยสถานะนี้พระศาสดาทั้งหลายได้อ้างตนเป็นสุรเสียงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและที่คล้ายกัน แต่ด้วยสถานะของความเป็นธรรมชาติของพวกเขา พวกเขาได้ประกาศตนเป็นธรรมชาติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ในทุกกรณีพวกเขาได้เปล่งวาตะที่เข้ากับความเป็นในโอกาสนั้น และได้ถือว่าการประกาศทั้งหมดเหล่านี้เป็นของพวกเขาเอง ซึ่งเป็นการประกาศที่ครอบคลุมตั้งแต่อาณาจักรแห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ไปจนถึงอาณาจักรของสรรพภาวะ ตั้งแต่อาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าไปจนถึงอาณาจักรของโลกที่ดำรงอยู่ ดังนั้นเองอะไรก็ตามที่เป็นวาตะของพวกศาสดาทั้งหลาย ไม่ว่าจะเกี่ยวพันกับอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ความเป็นนาย ความเป็นศาสนทูต ความเป็นธรรมทูต ความเป็นผู้อภิบาล ความเป็นอัครสาวกหรือความเป็นทาสรับใช้ ล้วนเป็นความจริงอย่างไม่ต้องสงสัย ดังนั้นคำพูดเหล่านี้ที่เราคัดมาสนับสนุนการอภิปรายเหตุผลของเราต้องนำมาพิจารณาอย่างตั้งใจ เพื่อว่าวาตะที่ไปคนละทางของบรรดาพระศาสดาของพระเจ้าผู้ทรงไม่เห็นและพระเจ้าผู้เป็นอรุโณทัยแห่งความวิสุทธิทั้งหลาย จะไม่ทำให้วิญญูณปั่นป่วนและปัญญาจางนอีกต่อไป

วณะที่เอ่ยโดยดวงอาทิตย์แห่งสังฆธรรมทั้งหลายจะต้องได้รับการไตร่ตรอง และหากนัยสำคัญของวณะเหล่านั้นไม่เป็นที่เข้าใจ ควรแสวงหาความรู้แจ้งจากบรรดาพระผู้พิทักษ์คลังแห่งความรู้ เพื่อว่าพวกเขาจะอธิบายความหมายและคลี่คลายความลึกลับของวณะเหล่านี้ เพราะเป็นความไม่ถูกต้องที่มนุษย์จะตีความวณะศักดิ์สิทธิ์ตามความเข้าใจที่บกพร่องของตน หรือปฏิเสธและไม่ยอมรับสังฆธรรมของวณะเมื่อพบว่าขัดกับสิ่งที่ตนต้องการและอยากให้เป็น เพราะปัจจุบันนี้คือท่าทีของบรรดานักบวชและบัณฑิตแห่งยุคนี้ ผู้ซึ่งครองที่นั่งแห่งวิชาความรู้ ให้ชื่อความเขลาว่าความรู้ และเรียกการกดขี่ว่าความยุติธรรม หากคนเหล่านี้ถามพระเจ้าผู้เป็นแสงสว่างแห่งสังฆธรรมเกี่ยวกับรูปจำลองที่ความเพื่อฝันอันเหลวไหลของตนคิดขึ้นมา และหากพวกเขาพบคำตอบของพระองค์ไม่ตรงกับความคิดและความเข้าใจกัมภีร์ของตนเอง วางใจได้ว่าพวกเขาจะประณามพระเจ้าผู้เป็นเหมือนและต้นกำเนิดน้ำพุแห่งความรู้ที่ปวงว่า ไม่มีใครมีความเข้าใจสิ่งดังกล่าวนี้เกิดขึ้นในทุกยุค

ตัวอย่างเช่น เมื่อพระโมฮัมหมัด พระผู้เป็นนายแห่งชีวิต ถูกถามเกี่ยวกับดวงจันทร์ใหม่ พระองค์ทรงตอบตามที่พระผู้เป็นเจ้าบัญชาว่า : “ดวงจันทร์ใหม่คือช่วงเวลาต่างๆ ที่กำหนดไว้ให้มนุษย์” (โครอาน 2:189) ครั้นแล้วพวกที่ได้ยินพระองค์ประณามพระองค์ว่าเป็นคนเขลา

ท่านองเดียวกันในวณะตอนที่เกี่ยวกับ “พระวิญญาณ” พระองค์ทรงกล่าวว่า : “และพวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับพระวิญญาณ จงกล่าวว่า ‘พระวิญญาณไปตามบัญชาของพระผู้เป็นนายของเรา’” (โครอาน 17:85) ทันใดที่พระโมฮัมหมัดให้คำตอบ พวกเขาคัดค้านเสียงดังว่า : คูชิ! คนเขลาที่ไม่รู้ว่าพระวิญญาณคืออะไร เรียกตนเองว่าเป็นพระผู้เปิดเผยความรู้สวรรค์!” และบัดนี้จงมองดู บรรดานักบวชแห่งยุคนี้ ได้ยอมจำนนต่อสัญกรรมของพระองค์อย่างตาบอด เพราะว่าได้รับเกียรติด้วยนามของพระองค์และพบว่าบิดาของตนยอมรับการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์ จงสังเกตดู หากชนชาตินี้ในปัจจุบันได้รับคำตอบเช่นนี้สำหรับคำถามดังกล่าว พวกเขาจะปฏิเสธและประณามคำตอบเหล่านั้นอย่างไม่ลังเล ไม่เพียงเท่านั้น พวกเขาจะเอ่ยคำหาเรื่องเดียวกันอีกครั้งดังที่พวกเขาเอ่ยในยุคนี้ ทั้งหมดเป็นเช่นนี้แม้ด้วยความจริงที่ว่า บรรดาพระผู้เป็นสาระแห่งชีวิตทรงความประเสริฐยิ่งเหนือรูปจำลองที่เพื่อฝัน และได้รับการสดุดีอย่างวัดไม่ได้เหนือคำพูดไร้สาระทั้งหมดเหล่านี้ และเหนือความเข้าใจของทุกหัวใจที่ยังรู้ สิ่งที่พวกเขาเรียกว่าวิชาเมื่อเปรียบกับความรู้นี้ คือความจอมปลอมทั้งสิ้น และความเข้าใจทั้งหมดของพวกเขาไม่ใช่อื่นใดนอกจากความหลงผิดที่โจ่งครึม ไม่เพียงเท่านั้น อะไรก็ตามที่มาจากเหมืองแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์และคลังแห่งความรู้อนันต์เหล่านี้คือสัญกรรม และไม่ใช่อื่นใดนอกจากสัญกรรม คำพูดที่ว่า : “ความรู้คือจุดเดียวซึ่งคนโง่งงทำให้ทวีจำนวน” คือข้อพิสูจน์ของการอภิปรายเหตุผลของเรา และคำสอน : “ความรู้คือแสงสว่างที่พระผู้เป็นเจ้าเสาดมายังหัวใจของใครก็ตามที่พระองค์ประสงค์” คือข้อยืนยันคำกล่าวของเรา

เนื่องด้วยพวกเขาไม่เข้าใจความหมายของความรู้ และสิ่งที่พวกเขาเรียกว่าความรู้คือรูปจำลองต่างๆ ที่ออกแบบโดยความเพื่อฝันของตนเอง ซึ่งผุดมาจากบรรดาผู้ที่ที่เป็นร่างของความเขลา พวกเขาจึงทำร้ายพระผู้เป็นบ่อเกิดแห่งความรู้ดังที่เจ้าเห็นและได้ยินมา

ตัวอย่างเช่น ชายคนหนึ่ง (ฮาจี มีร์ชา คาริม คาน) ซึ่งมีชื่อเสียงด้านวิชาและความสำเร็จ และนับตัวเองว่าเป็นหนึ่งในบรรดาผู้นำที่เหนือชั้นของประชาชนของเขา ได้ทำให้เสียและประณามผู้ธรรมาธิบายวิชาที่แท้จริงทุกคน สิ่งนี้เป็นที่ชัดเจนเสียยิ่งกว่าชัดในคำพาดพิงและคำกล่าวที่ชัดเจนในหนังสือของเขาตลอดทั้งเล่ม เนื่องด้วยเราได้ยินเกี่ยวกับเขาอยู่บ่อยๆ เราตั้งใจจะอ่านงานเขียนของเขาบางส่วน แม้ว่าเราไม่เคยรู้สึกอยากอ่านข้อเขียนของคนอื่น กระนั้นเนื่องด้วยบางคนถามเราเกี่ยวกับเขา เราจึงรู้สึกว่าจะจำเป็นที่จะอ้างอิงถึงหนังสือของเขา เพื่อว่าเราจะได้ตอบบรรดาผู้ที่ถามเราด้วยความรู้ความเข้าใจ อย่างไรก็ตามงานเขียนภาษาอาหรับของเขาหาไม่ได้ จนกระทั่งวันหนึ่งชายคนหนึ่งแจ้งให้เราทราบว่า บทประพันธ์หนึ่งของเขาที่ชื่อว่า

เออร์ซาโคล อวาม (การนำทางสำหรับคนเขลา) มีอยู่ในเมืองนี้ จากชื่อหนังสือนี้เราได้กลิ่นของความถือดีและความทะนง เนื่องด้วยเขานึกว่าตัวเองเป็นผู้รู้และถือว่าประชาชนที่เหลือโง่เขลา ที่จริงแล้วค่าของเขาเป็นที่รู้ได้จากชื่อที่เขาตั้งให้กับหนังสือของตน เป็นที่ประจักษ์ว่าผู้ประพันธ์กำลังไปตามหนทางแห่งอึดตาและกิเลส และหลงทางอยู่ในที่รกร้างแห่งความโง่เขลาเบาปัญญา เราคิดว่าเขาได้ลืมนำสอนที่รู้จักกันดีที่ว่า : “ความรู้คือทั้งหมดที่รู้ได้ และอำนาจและอนุภาพคือสรรพโลก” แม้กระนั้นเราก็ขอหนังสือเล่มนี้มาและเก็บไว้สามสัปดาห์ ซึ่งได้อ้างอิงถึงราวสองครั้ง ครั้งที่สองเราพบเรื่องราวของ “มिरราช” (การขึ้น) ของพระโมฮัมหมัดโดยบังเอิญ ซึ่งมีการพูดถึงพระองค์ว่า “หากไม่ใช่เพราะเจ้า เราย่อมไม่สร้างนภาทิ้งหลาย” เราสังเกตเห็นว่า เขาได้แจกแจงศาสตร์ราวยี่สิบสาขาหรือมากกว่านั้น ซึ่งความรู้เกี่ยวกับศาสตร์เหล่านี้เขาถือว่าจำเป็นต่อการเข้าใจความลึกซึ้งของ “มिरราช” เราจับความจากคำกล่าวของเขาได้ว่า นอกจากว่ามนุษย์จะมีความรู้ลึกซึ้งในศาสตร์ทั้งหมดนี้ เขาจะไม่มีทางเข้าถึงใจความที่ประเสริฐและเหนือธรรมดาด้วยความเข้าใจที่เหมาะสม ศาสตร์จำนวนหนึ่งที่ระบุไว้คือ อภิปรัชญา การเล่นแร่แปรธาตุและเวทมนตร์ วิชาที่ไร้สาระและเลิกกันไปแล้วเหล่านี้ ชายผู้นี้ถือว่าเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นต่อการเข้าใจความลึกซึ้งที่ศักดิ์สิทธิ์และยั่งยืนของความรู้สวรรค์

พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกรุณา! ดังกล่าวนี้คือระดับความเข้าใจของเขา และถึงกระนั้นจงมองดูว่า เขาหาเรื่องและให้ร้ายพระผู้เป็นพรหมกายของความรู้ที่ไม่มีสิ้นสุดของพระผู้เป็นเจ้าอย่างไร! คำพูดนี้เข้าทำและเป็นจริงเช่นไร : “เจ้าสาธค้ำให้ร้ายใส่พระพักตร์ของพระผู้ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงองค์เดียวได้ทำให้เป็นผู้พิทักษ์ทรัพย์สมบัติของนภاتیเจ็ดของพระองค์หรือ?” ไม่มีหัวใจหรือปัญญาที่หยั่งรู้ ไม่มีใครในหมู่ผู้ชาญฉลาดและผู้รู้ ให้ความสนใจคำกล่าวที่เสียดสีเหล่านี้ และกระนั้นเป็นที่ชัดเจนและประจักษ์เพียงไรสำหรับหัวใจที่หยั่งรู้ ว่า สิ่งที่เรียกว่าวิชานี้ถูกปฏิเสธเสมอมาโดยพระผู้เป็นพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงองค์เดียว ความรู้เกี่ยวกับศาสตร์เหล่านี้ซึ่งเป็นที่เชื่อมั่นในสายตาของผู้รู้อย่างแท้จริง จะถือได้ว่าจำเป็นต่อการเข้าใจความลึกซึ้งของ “มिरราช” ได้อย่างไร ในขณะที่พระผู้เป็นนายของ “มिरราช” เองไม่เคยให้อักษรเดียวของวิชาที่จำกัดและเข้าใจยากเหล่านี้มาทำให้หนักสมอง และไม่เคยทำให้หัวใจที่ผ่องใสของตนมีมลทินด้วยความหลงสติเช่นนี้? เป็นความจริงเช่นไรที่เขากล่าวว่า : “ความสำเร็จทั้งหมดของมนุษย์เคลื่อนไหวบนเวลาที่ขาพิการขณะที่สังขรณ์ลอยไปกับสายลมข้ามอวกาศไปอย่างรวดเร็ว” ความชอบธรรมของพระผู้เป็นเจ้าเป็นพยาน! ใครก็ตามที่ปรารถนาจะหยั่งความลึกซึ้งของ “มिरราช” นี้ และอยากนำหยาดเดียวจากมหาสมุทรนี้ หากกระจกแห่งหัวใจของเขาถูกคบบังด้วยธุลีแห่งวิชาเหล่านี้ เขาจะต้องชำระหัวใจให้บริสุทธิ์ก่อนที่แสงสว่างแห่งความลึกซึ้งนี้จะสะท้อนอยู่ในนั้นได้

ในยุคนี้บรรดาผู้ที่ดำรงอยู่ได้มหาสมุทรแห่งความรู้บรมโบราณ และอาศัยอยู่ในเรือแห่งอัจฉริยภาพ สวรรค์ ห้ามประชาชนไม่ให้แสวงหาวิชาที่เหลวไหลเหล่านี้ ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้า ออกที่ เรืองรองของพวกเขาบริสุทธิ์พ้นจากทุกร่องรอยของวิชาดังกล่าว และประเสริฐเหนือม่านที่ร้ายกาจดังกล่าว เราได้เผาผลาญม่านที่ทับที่สุคนีด้วยไฟแห่งความรักของพระผู้เป็นที่รักยิ่ง ซึ่งเป็นม่านที่ถูกกล่าวถึงในคำพูด : “ม่านที่ร้ายกาจที่สุดคือม่านแห่งความรู้” เราได้ก่อวิหารแห่งความรู้สวรรค์ขึ้นมาบนเก้าอี้ของม่านนี้ ขอ ความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้า เราได้เผา “ม่านแห่งความรู้โรจน์” ด้วยไฟแห่งความงามของพระผู้เป็นที่รักยิ่ง เราได้ขับทุกสิ่งออกไปจากหัวใจของมนุษย์นอกจากพระผู้เป็นขอพรารณาและความรุ่งโรจน์ของโลก เราไม่ยึดติดกับความรู้ใดนอกจากความรู้ของพระองค์ และไม่มุ่งหัวใจไปหาสิ่งใดนอกจากความรู้ รุ่งโรจน์โชติช่วงของแสงสว่างของพระองค์

เราประหลาดใจยิ่งนักเมื่อสังเกตเห็นว่า จุดประสงค์เดียวของเขาคือเพื่อจะทำให้ประชาชนตระหนัก ว่า วิชาทั้งหมดเหล่านี้อยู่ในครอบครองของเขา และกระนั้นเราขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้าว่า ไม่มีแม้ลมหายใจเดียวที่พัฒนาจากท่งหญ้าแห่งความรู้สวรรค์ เคยโชนมายังวิญญาณของเขา หรือเขาจะเคยคลีคลาย ความลึกซึ้งเดียวของอัจฉริยภาพบรมโบราณก็หาไม่ ไม่เพียงเท่านั้น หากอรรถาธิบายความหมายของความรู้ ให้เขาฟัง เขาจะขุ่นใจไปหมด และทั้งชีวิตของเขาจะสั้นไปถึงรากฐาน แม้ว่าคำกล่าวของเขาคือคำและไร้สติ จงมองดูว่า คำกล่าวอ้างที่เลอเลิศของเขาเลยเถิดไปถึงไหน!

พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกรุณา! เราประหลาดใจยิ่งเพียงไหนต่อกรณีที่ประชาชนมาชุมนุมอยู่รอบๆ เขา และแสดงความภักดีต่อเขา! ด้วยพึงพอใจกับฐิติชั่วแค้น ประชาชนเหล่านี้ได้หันหน้าไปหาฐิตินั้น และโยน พระผู้ทรงเป็นพระผู้เป็นนายของนายทั้งหลายไปข้างหลัง ด้วยพอใจกับเสียงร้องและหลงไหลในใบหน้าของ อีกา พวกเขาได้สละทำนองเพลงของนกในดิงเกลและเสน่ห์ของดอกกุหลาบ การอ่านหนังสือที่อวดอ้างนี้ อย่างถี่ถ้วนได้เปิดเผยให้เห็นความนึกคิดที่หลงผิดสุดจะพรรณนาเช่นไร! ความนึกคิดที่หลงผิดเหล่านี้ไม่ คู่ควรสำหรับปากกาไคที่จะพรรณนา และดำเกินกว่าที่จะให้ความสนใจแม้ชั่วขณะ อยากรู้ก็ตามหากพบ เกณฑ์ในการวินิจฉัย เกณฑ์นี้จะแยกสังขรณ์จากความจอมปลอม แยกแสงสว่างจากความมืด และแยกดวง อาทิตย์จากเงาได้ทันที

หนึ่งในศาสตร์ทั้งหลายที่ผู้อวดอ้างนี้นำมาอวดคือการเล่นแร่แปรธาตุ เรายังหวังว่ากษัตริย์หรือผู้ที่มี อานุภาพเหนือชั้น จะขอให้เขาแปรศาสตร์นี้จากความเพ้อฝันให้เป็นความจริง จากการอวดอ้างให้เป็น ความสำเร็จที่แท้จริง ขอให้คนรับใช้ที่ต่ำต้อยและไม่ได้เรียนวิชาผู้นี้ ซึ่งไม่เคยอวดอ้างถึงดังกล่าวหรือถือว่า สิ่งเหล่านี้คือเกณฑ์ของความรู้ที่แท้จริง รับงานนี้ เพื่อว่าสังขรณ์จะเป็นที่รู้และแยกได้จากความจอมปลอม แต่จะมีประโยชน์อะไร! ทั้งหมดที่ประชาชนรุ่นนี้ให้เราได้ก็คือบาดแผลจากลูกดอก และถ้วยที่พวกเขาขึ้นให้

ริมฝีปากของเราก็มีแต่ด้วยยาพิษ เรายังมีแผลเป็นจากโซ่บนคอของเรา และร่างกายของเรายังมีรอยต่างๆ ที่เป็นหลักฐานของความทารุณอย่างไม่ผ่อนปรน

และเกี่ยวกับความสำเร็จของชายผู้นี้ ความเขลา ความเข้าใจและความเชื่อของเขา จงมองดูว่าคัมภีร์ที่ครอบคลุมทุกสิ่งได้เปิดเผยไว้ว่าอย่างไร : “แท้จริงแล้วต้นไม้ซักกุ่ม (*ต้นไม้รัก*) จะเป็นอาหารสำหรับอาสิม (*คนบาปหรือบาป*)” (โคโรอ่าน 44:43-44) และมีวจนะตามมาอีกบางท่อนจนกระทั่งพระองค์กล่าวว่า : “จงชิมสิ่งนี้ เพราะตัวเจ้านั่นคือคาริม (*มีเกียรติ*) ที่ยิ่งใหญ่” (โคโรอ่าน 44:49) จงพิจารณาว่าเขาถูกพรรณนาไว้อย่างชัดเจนและชัดเจนเพียงไรในคัมภีร์ที่ไม่มีเสื่อมของพระผู้เป็นเจ้า! ยิ่งไปกว่านั้นชายผู้นี้ยังสร้างเป็นถ่อมตัวแล้วกล่าวถึงตนเองในหนังสือของตนว่าเป็น “คนรับใช้อาสิม” : “อาสิม” ในคัมภีร์ของพระผู้เป็นเจ้ายิ่งใหญ่ในหมู่สามัญชน คาริมยิ่งใหญ่ที่ชื่อ!

จงไตร่ตรองดูวาทะที่วิสุทธินี้ เพื่อว่าความหมายของวาทะ “ไม่มีสิ่งใดดีเจียวหรือเหยวเฉา แต่ก็เป็นที่บ้านทึบไว้ในคัมภีร์ที่ไม่มีผิดพลาด” (โคโรอ่าน 6:59) จะประทับอยู่บนจารึกแห่งหัวใจของเจ้า แม้กระนั้นผู้คนมากมายก็แสดงความภักดีต่อเขา พวกเขาปฏิบัติเสฐพระโมเสสแห่งความรู้และความยุติธรรม และยึดถือซามิริ (*นักเวทย์มนต์ในสมัยของพระโมเสส*) แห่งความเขลา พวกเขาหันสายตาไปจากดวงตะวันแห่งสัจธรรมที่ส่องแสงบนนภาสวรรค์ที่เป็นนิรันดร์ และไม่ใส่ใจความอำไพของดวงตะวันนี้เลย

ดูกร ภราดรของเรา! เหมือนสวรรค์เท่านั้นที่สามารถให้หิมฉิมแห่งความรู้สวรรค์ สุนทรสของดอกไม้อีสลับสุดได้จากอุทยานในอุมคิตเท่านั้น และดอกกลีบลีแห่งอัจฉริยภาพบรมโบราณไม่สามารถบานที่ใดได้เว้นแต่ในนครแห่งหัวใจที่ไม่แปดเปื้อน “ในดินที่อุดม พืชงอกขึ้นมาอย่างสิ้นเหลือโดยการอนุญาตของพระผู้เป็นเจ้า และในดินที่ไม่ดี พืชแทบจะไม่งอก” (โคโรอ่าน 7:57)

เนื่องด้วยเป็นที่แสดงไว้อย่างชัดเจนแล้วว่า เฉพาะผู้ที่เข้ามาถึงความลึกกลับของอัจฉริยภาพสวรรค์เท่านั้น ที่สามารถเข้าใจทำนองเพลงที่ขับขานโดยวิหคแห่งสวรรค์ ดังนั้นเป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะแสวงหาความรู้แจ้งจากผู้ที่หัวใจสว่างและพระผู้เป็นคลังแห่งความลึกกลับสวรรค์ เกี่ยวกับความละเอียดซับซ้อนของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าและคำพาดพิงที่เข้าใจยาก ที่อยู่ในวาทะของพระผู้เป็นอรุโณทัยแห่งความวิสุทธิ ดังนั้นความลึกกลับเหล่านี้จะถูกคลี่คลาย ไม่ใช่โดยวิชาที่เรียนมา แต่โดยความช่วยเหลือของพระผู้เป็นเจ้าและการหลังกรุณาธิคุณของพระองค์เท่านั้น “ดังนั้นจงถามจากบรรดาผู้ที่มีคัมภีร์ต่างๆ อยู่ในอารักขา หากเจ้าไม่รู้” (โคโรอ่าน 16:43)

ดูกร ภราดรของเรา แต่เมื่อผู้แสวงหาที่แท้จริงมุ่งมั่นที่จะก้าวไปบนหนทางแห่งการค้นหาที่นำไปสู่ความรู้ของพระผู้ดำรงอยู่ก่อนยุคสมัย ก่อนอื่นใดเขาต้องชำระหัวใจของตนซึ่งเป็นที่เปิดเผยความลึกกลับที่ซ่อนเร้นของพระผู้เป็นเจ้า ให้บริสุทธิ์ปลอดจากธาตุแห่งวิชาที่เรียนมาทั้งหมดที่มาบดบัง และคำพาดพิง

ต่างๆ ของพวกที่เป็นร่างของความเพื่อฝันอันชั่วร้าย เขาต้องชำระอกของเขาซึ่งเป็นที่คุ้มภัยของความรักที่ยั่งยืนของพระเจ้าผู้เป็นที่รักยิ่ง ให้ปลอดจากมลทินทุกอย่าง และทำให้วิญญาณของตนวิสุทธิ์ปลอดจากทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับน้ำและดิน ปลอดจากการยึดติดกับสิ่งที่ไม่จริงยั่งยืนทั้งปวง เขาต้องชำระหัวใจของตนจนไม่เหลือเศษของความรักหรือความเกลียดชัง เพื่อมิให้ความรักพาให้เขาหลงผิดอย่างตาบอด หรือความเกลียดชังผลักเขาออกจากสังฆกรรม ดังที่เข้าเป็นพยานในยุคนี้ว่า เพราะความรักและความเกลียดชังดังกล่าว ประชาชนส่วนใหญ่ถูกพรากจากพระพักตร์ร่มตะ และหลงไกลไปจากพระเจ้าผู้เป็นพรหมกายของความลึกกลับสวรรค์อย่างไร และด้วยไม่มีใครนำทางให้ จึงเร่งร้อนไปในที่กร้างแห่งการลืมหืมและหลงผิด ผู้แสวงหาดังกล่าวต้องวางใจในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตลอดเวลา ต้องละวางจากประชาชนทั้งหลายของโลก ปล่อยวางจากโลกแห่งรูป และยึดถือพระเจ้าผู้ทรงเป็นพระเจ้าผู้เป็นนายของนายทั้งหลาย เขาต้องไม่พยายามยกตัวเองเหนือผู้ใด ต้องล้างถูร่องรอยของความทะนงและความถือดีออกจากจารึกของหัวใจ ต้องยึดเหนี่ยวความอดทนและยอมจำนน สงบเงียบ และละเว้นจากการพูดเหลวไหล เพราะลึนคือไฟที่คุกรุ่น และการพูดเกินควรคือพิษที่ถึงตาย ไฟนั้นเผาผลาญร่างกาย แต่ไฟของลึนกลืนกินทั้งหัวใจและวิญญาณ พลังของไฟแรกคงอยู่เพียงเวลาหนึ่ง แต่ผลจากไฟของลึนคงอยู่เป็นศตวรรษ

ผู้แสวงหาที่ควรถือว่าการนิทาคือความหลงผิดอย่างร้ายแรง และออกมาให้ห่างจากอาณาจักรของการนิทา เนื่องด้วยการนิทาดับแสงสว่างของหัวใจและดับชีวิตของวิญญาณ เขาควรหมั่นน้อยและเป็นอิสระจากความต้องการที่เกินควร เขาควรถนอมมิตรภาพกับผู้ที่ละวางจากโลก และถือว่าการหลีกเลี่ยงโลกียชนที่คูดคือประโยชน์ที่ล้ำค่า ทุกรุ่งอรุณเขาควรสนทนากับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และพากเพียรในการแสวงหาพระเจ้าผู้เป็นที่รักยิ่งด้วยวิญญาณทั้งหมดของเขา เขาควรเผาผลาญทุกความคิดที่หลงผิดด้วยเปลวไฟแห่งการกล่าวถึงพระองค์ด้วยความรัก และผ่านเลยทุกสิ่งไปนอกจากพระองค์ด้วยความรวดเร็วของสายฟ้า เขาควรช่วยเหลือผู้ที่สิ้นเนื้อประดาตัว และไม่ใจจัดต่อผู้ที่ขัดสน เขาควรแสดงความเมตตาต่อสัตว์ และยิ่งต้องแสดงความเมตตามากกว่าเพียงไหนต่อเพื่อนมนุษย์และผู้ที่ได้รับการประสาทด้วยวาจา เขาไม่ควรลังเลที่จะสละชีวิตเพื่อพระเจ้าผู้เป็นที่รักยิ่งของเขา หรือยอมให้คำคำหั้นของประชาชนมาทำให้ตนหันหนีไปจากพระเจ้าผู้เป็นสังฆกรรม เขาไม่ควรปรารถนาให้ผู้อื่นในสิ่งที่เขาไม่ปรารถนาให้กับตนเอง หรือสัญญาสิ่งที่ตนทำไม่ได้ ด้วยหัวใจทั้งหมดเขาควรหลีกเลี่ยงมิตรภาพกับบรรดาผู้กระทำความชั่วร้าย และอธิษฐานเพื่อการไถ่บาปของพวกเขา เขาควรให้อภัยคนบาป และไม่รังเกียจสภาพที่ต่ำของเขา เพราะไม่มีใครรู้ว่าจุดจบของตนจะเป็นอย่างไร บ่อยแค่ไหนที่คนบาปเข้าถึงสาระแห่งความศรัทธา ณ ชั่วโมงแห่งความตาย และโดยการคิมน้ำอมตะได้บินขึ้นไปสู่ลานสวรรค์ และบ่อยแค่ไหนที่ศาสนิกชนที่เชื่อมั่นศรัทธา ณ ชั่วโมงที่วิญญาณของตนแยกจากร่าง กลับเปลี่ยนไปจนตกลงไปในไฟนรก จุดประสงค์ของเราในการเปิดเผยวาตะที่ให้ความ

มั่นใจและมีน้ำหนักเหล่านี้คือ เพื่อให้ให้ผู้แสวงหาตระหนักว่า เขาควรถือว่าทุกสิ่งนอกจากพระผู้เป็นเจ้านั้นไม่จริง และนับทุกสิ่งนอกจากพระองค์ พระผู้เป็นจุดหมายแห่งการบูชาทั้งปวงว่าเป็นสุนัขพาโดยสิ้นเชิง

เหล่านี้คือส่วนหนึ่งของคุณลักษณะของผู้ประเสริฐ และเป็นเครื่องหมายของผู้มีธรรมในจิตใจ คุณลักษณะเหล่านี้ได้รับการกล่าวโงมมาที่เงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับผู้เดินทางที่อย่างเพียบหนทางแห่งความรู้ที่แน่แท้ เมื่อผู้เดินทางที่ปล่อยวางและผู้แสวงหาที่จริงใจ ทำได้ตามเงื่อนไขที่จำเป็นเหล่านี้ เมื่อนั้นและเมื่อนั้นเท่านั้นจึงจะเรียกได้ว่าเขาคือผู้แสวงหาที่แท้จริง เมื่อใดก็ตามที่เขาทำได้ตามเงื่อนไขที่แสดงนัยไว้ในวจนะ : “ใครก็ตามที่พยายามเพื่อเรา” (โคโรอัน 16:43) เขาจะได้พระพรที่ประทานมาโดยวจนะ : “วางใจได้ว่าเราจะนำทางให้เขาในหนทางของเรา” (โคโรอัน 16:43)

ต่อเมื่อตะเกียงแห่งการค้นหา ความพยายามอย่างจริงจัง ความปรารถนาร้าง ความอุทิศอย่างแรงกล้า ความรักอย่างคลั่งไคล้ ความหรรษาและความสุขสิ้น ถูกจุดในหัวใจของผู้แสวงหา และสายลมแห่งความเมตตารักใคร่ของพระองค์โชนมายังวิญญาณของเขา อันธการแห่งความผิดพลาดจึงจะถูกปิดป่า หมอกแห่งความสงสัยเคลือบแคลงใจจึงจะถูกสลายไป และแสงสว่างแห่งความรู้และความมั่นใจจึงจะอาบชีวิตของเขา ชั่วโมงนี้พระผู้นำข่าวลึกลับที่นำข่าวดิของพระวิญญาณ จะส่องแสงอำไพมาจากนครของพระผู้เป็นเจ้า ประคองเข้า และจะปลุกหัวใจ วิญญาณและจิตให้ตื่นจากความหลับไหลอย่างไม่ใส่ใจโดยเสียงแตรแห่งความรู้ เมื่อนั้นพระพรอนเนกอนันต์และกรุณาธิคุณที่หลั่งมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์นิรันดร์ จะประทานชีวิตใหม่ให้แก่ผู้แสวงหา จนเขาพบว่าตนได้รับการประสาทด้วยดวงตาใหม่ หูใหม่ หัวใจใหม่ และปัญญาใหม่ เขาจะตรองดูสัญลักษณ์ต่างๆ ที่เห็นชัดของจักรวาล และค้นพบความลึกลับที่ซ่อนเร้นของวิญญาณ เมื่อพิศดูด้วยดวงตาของพระผู้เป็นเจ้า เขาจะเห็นว่าภายในทุกอะตอมมีประตูไปสู่สถานะแห่งความมั่นใจที่ไพบูลย์ เขาจะค้นพบว่าในทุกสิ่งมีความลึกลับของการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์และหลักฐานต่างๆ ของการปรากฏองค์ชั่วนิรันดร์

เราขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้า! หากเขาอย่างเพียบหนทางแห่งการนำทางและพยายามปีนยอดแห่งความชอบธรรม เพื่อจะไปให้ถึงสถานะที่รุ่งโรจน์และสูงสุดนี้ เขาจะได้สูงสุดคนธรสของพระผู้เป็นเจ้าจากระยะทางหนึ่งพันหลีก และจะเห็นยามเช้าอำไพแห่งการนำทางสวรรค์รุ่งขึ้นมาบนอรุโณทัยของทุกสิ่ง ทุกสิ่งไม่ว่าจะเล็กเพียงไร จะเป็นการเปิดเผยที่นำเขาไปสู่พระผู้เป็นที่รักยิ่ง พระผู้เป็นจุดหมายแห่งการแสวงหาของเขา ผู้แสวงหานี้จะยังเห็นชัดถึงขนาดที่เขาจะแยกแยะจักรกรรมและความจอมปลอม ดังที่เขาเห็นความแตกต่างระหว่างดวงอาทิตย์กับเงา หากสุคนธรสของพระผู้เป็นเจ้าโชนมายังสุคนธมโลกตะวันออก วางใจได้ว่าเขาจะจำกลิ่นได้และสุคนธรสสนั้น ถึงแม้ว่าเขาจะอาศัยอยู่สุดโลกตะวันตก ทำนองเดียวกันเขาจะแยกสัญลักษณ์ทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า กล่าวคือ วาเทที่นำพิสวง ผลงานและการกระทำที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์

ได้อย่างชัดเจนจากการกระทำ ถ้อยคำและหนทางของมนุษย์ ดังที่นักอัญมณีแยกมณีจากกรวด หรือมนุษย์แยกฤดูใบไม้ผลิจากฤดูใบไม้ร่วง แยกความร้อนจากความเย็น เมื่อเส้นทางวิญญาณของมนุษย์ได้รับการชำระจนหมดความผูกพันทางโลกที่ขวางกั้น วางใจได้ว่าวิญญาณนั้นจะสัมผัสสร้อยลมหายใจของพระผู้เป็นที่รัก ยิ่งตลอดระยะทางที่วัดไม่ได้ และจะไปถึงนครแห่งความมั่นใจและเข้าไปในนั้น โดยการนำไปของสุคนทรสของลมหายใจดังกล่าว ในนครนี้เขาจะมองเห็นความมหัศจรรย์ของอัจฉริยภาพบรมโบราณของพระองค์ และจะสังเกตเห็นคำสอนที่ซ่อนเร้นทั้งหมดจากเสียงใบไม้ของพฤกษาที่เจริญงอกงามในนครนี้ ด้วยหูของกายและใจเขาจะได้ยินเสียงเพลงสดุดีแห่งความรุ่งโรจน์และการสรรเสริญจากธูลีของนครนี้ ดั่งขึ้นไปถึงพระผู้เป็นนายของนายทั้งหลาย และด้วยดวงตาของจิตเขาจะค้นพบความลึกลับทั้งหลายของ “การกลับมา” และ “การฟื้นชีวิต” เครื่องหมาย สัญลักษณ์ การเปิดเผยและความอำไพ ที่พระผู้เป็นกษัตริย์แห่งนามและคุณลักษณะทั้งหลายทรงลิขิตไว้สำหรับนครนี้ รุ่งโรจน์สุดจะพรรณนาเพียงไร! การมาถึงนครนี้ดับกระหายโดยไม่ใช้น้ำ จุดความรักของพระผู้เป็นเจ้าของไม่ใช่ไฟ ภายในหุบเขาทุกใบมีความลึกลับแห่งอัจฉริยภาพที่ไม่อาจหยั่งรู้ และนกในดิงเกลมากมายจับขานทำนองเพลงลงมาบนดอกกุหลาบทุกพุ่มด้วยความสุขุขรรษาคอกทิวลิปของนครนี้คือคล้ายความลึกลับของไฟที่ไม่รู้ดับในพุ่มไม้ลูกใหม่ และสุคนทรสแห่งความวิสุทธิของนครนี้โชยกลิ่นหอมของพระวิญญาณของพระเมไชยะ นครนี้ประทานความมั่งคั่งที่ปราศจากทอง ประสาทความเป็นอมตะที่ปราศจากความตาย ในใบไม้ทุกใบมีความปีติสุดจะพรรณนาถนอมไว้ และภายในทุกห้องมีความลึกลับที่นับไม่ถ้วนซ่อนเร้นอยู่

บรรดาผู้ที่ตราคราอย่างหาญกล้าในการแสวงหาพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของ เมื่อครั้งหนึ่งได้ละวางจากทุกสิ่งนอกจากพระองค์ จะปล่อยวางและเสมอกับนครนี้ จนการปราศจากนครนี้แม้ขณะเดียวเป็นเรื่องสุดจะนึกคิดสำหรับพวกเขา พวกเขาจะเงี้ยฟังข้อพิสูจน์ที่ไม่มีผิดพลาดจากไม้ดอกของที่ชุมนุมนั้น จะรับข้อยืนยันที่แน่นอนที่สุดจากความงามของดอกกุหลาบและทำนองเพลงของนกในดิงเกลในนครนี้ นครนี้ จะได้รับการฟื้นฟูและประดับประดาใหม่ราวทุกหนึ่งพันปี

คูกร สหายของเรา ดังนั้นเป็นความถูกต้องที่เราจะออกแรงพยายามเต็มที่ เพื่อไปให้ถึงนครนี้ และนึก “ม่านแห่งความรุ่งโรจน์” ให้ขาดสะบั้นโดยกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้าของและความเมตตารักใคร่ของพระองค์ เพื่อว่าด้วยความแน่วแน่ที่ไม่แปรเปลี่ยน เราจะเสียดละวิญญาณที่อดโรยของเราในหนทางของพระผู้เป็นที่รักยิ่งองค์ใหม่ เราควรวางพระองค์อย่างแรงกล้าด้วยน้ำตาซ้ำแล้วซ้ำอีก ขอทรงโปรดเราด้วยกรุณาธิคุณนี้ นครนี้ไม่ใช่สิ่งอื่นใดนอกจากพระวณะของพระผู้เป็นเจ้าของที่ถูกเปิดเผยในทุกยุคสมัยและทุกยุคศาสนา ในสมัยของพระโมเสสนครนี้คือเพนทาทุก ในสมัยของพระเยซูคือกอสเปลว ในสมัยพระโมฮัมหมัดผู้เป็นธรรมทูตของพระผู้เป็นเจ้าของคือคัมภีร์โกรอ่าน ในยุคนี้คือคัมภีร์บายัน และในยุคศาสนาของพระผู้ซึ่ง

พระผู้เป็นเจ้าจะแสดงให้เห็นชัดคือคัมภีร์ของพระองค์เอง ซึ่งเป็นคัมภีร์ที่คัมภีร์ทั้งหมดของยุคศาสนาอื่นๆ จะต้องใช้อ้างอิง เป็นคัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและอยู่เหนือคัมภีร์เหล่านั้น ในนครเหล่านี้มีสิ่งยังชีพสำหรับจิตวิญญาณจัดไว้ให้อย่างเหลือล้น มีความปิติที่ไม่มีเสื่อมลิจิตไว้ อาหารที่มีให้คือขนมปังแห่งสวรรค์ และพระวิญญาณที่สื่อมาคือพระพรที่ไม่รู้สิ้นของพระผู้เป็นเจ้า นครเหล่านี้มอบของขวัญแห่งเอกภาพให้แก่ดวงวิญญาณที่ปล่อยวาง เพิ่มพูนผู้ที่ขัดสน และยื่นถ้วยแห่งความรู้ให้แก่ผู้พเนจรในที่รกร้างแห่งความเขลา การนำทาง พระพร วิชา ความเข้าใจ ความศรัทธาและความมั่นใจทั้งหมด ที่ประทานให้แก่ทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก ถูกซ่อนและถนอมไว้ภายในนครเหล่านี้

ตัวอย่างเช่น คัมภีร์โกรอ่านคือที่มั่นมีลวงล้าไม่ได้สำหรับประชาชนของพระโมฮัมหมัด ในสมัยของพระองค์ใครก็ตามที่เข้ามาในที่มั่นนี้ จะได้รับการคุ้มกันจากการโจมตีที่โหดร้าย ลูกดอกที่คุกคาม ความสงสัยที่กลืนกินวิญญาณ และการกระชิบที่หมิ่นศาสนาของศัตรู เขายังได้รับส่วนแบ่งของผลไม้อันนัต์ที่หอมหวานอีกด้วย ซึ่งเป็นผลไม้แห่งอัจฉริยภาพจากพฤษศาสตร์ เขาได้ดื่มน้ำที่ไม่มีเสื่อมคุณภาพจากชโลทรแห่งความรู้ และได้ชิมอมฤตแห่งความลึกถึบของเอกภาพสวรรค์

ทุกสิ่งที่เป็นสำหรับประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยพระธรรมของพระโมฮัมหมัดและกฎของพระองค์ ถูกเปิดเผยและเห็นชัดในเรขาวนแห่งความรุ่งโรจน์อำไพนี้ คัมภีร์นี้เป็นข้อยืนยันที่ยั่งยืนสำหรับประชาชนหลังจากพระโมฮัมหมัด เนื่องด้วยโองการของคัมภีร์นี้โต้แย้งไม่ได้ และคำสัญญาของคัมภีร์นี้เป็นที่วางใจได้ ทุกคนได้รับบัญชาให้ปฏิบัติตามศีลของคัมภีร์นี้จนกระทั่ง “ปีหกสิบ” (ปี ค.ศ. 1260 คือปีที่พระบ็อบประกาศพันธกิจ) ซึ่งเป็นปีแห่งการเสด็จมาของพระศาสดาที่น่าพิศวงของพระผู้เป็นเจ้า คัมภีร์นี้คือคัมภีร์ที่นำทางผู้แสวงหาไปสู่เรขาวนแห่งการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้าอย่างวางใจได้ และคลผู้ทีละทีประเทศของตนและกำลังย่างเท้าบนหนทางของผู้แสวงหาให้เข้าไปในวิหารแห่งการกลับมาอยู่ร่วมกันชั่ววันรันดร์ การนำทางของคัมภีร์นี้ไม่มีทางผิดพลาด ข้อพิสูจน์ของคัมภีร์นี้ไม่มีข้อพิสูจน์อื่นเป็นเลิศกว่า คำสอนอื่นทั้งหมด หนังสือและบันทึกอื่นทั้งหมดไม่มีความเป็นเอกดังกล่าว เนื่องด้วยทั้งคำสอนเหล่านั้นและบรรดาผู้ที่สอนได้รับการยืนยันและพิสูจน์โดยเนื้อหาของคัมภีร์นี้เท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้นคำสอนทั้งหลายเองนั้นต่างกันอย่างยิ่ง และมีสิ่งที่เข้าใจยากมากมายหลายอย่าง

เมื่อพันธกิจของพระโมฮัมหมัดใกล้จะสิ้นสุด พระองค์เองทรงกล่าววอนเหล่านี้ : “แท้จริงแล้วเราให้ข้อยืนยันแก่แผ่นดินน้ำหนักไว้กับเจ้า : คัมภีร์ของพระผู้เป็นเจ้าและครอบครัวของเรา” ถึงแม้ว่าคำสอนมากมายถูกเปิดเผยโดยบ่อเกิดแห่งความเป็นศาสนทูตและเหมืองแห่งการนำทางสวรรค์นี้ กระนั้นพระองค์ทรงกล่าวถึงคัมภีร์นี้เท่านั้น ซึ่งเป็นการกำหนดให้คัมภีร์นี้เป็นเครื่องมือที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและข้อยืนยันที่แน่นอนที่สุดสำหรับผู้แสวงหา เป็นการนำทางสำหรับประชาชนจนกว่าจะถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพ

ด้วยการมองที่แน่นอน หัวใจที่บริสุทธิ์และวิญญาณที่บริสุทธิ์ จงตั้งใจพิจารณาสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าสถาปนาไว้ในคัมภีร์ให้เป็นข้อยืนยันการนำทางสำหรับประชาชนของพระองค์ ซึ่งทั้งคนชั้นสูงและคนต่ำยอมรับว่าเป็นของแท้ เราทั้งสองและประชาชนทั้งหมดของโลกต้องยึดถือข้อยืนยันนี้ เพื่อว่าโดยแสงสว่างของข้อยืนยันนี้ เราจะรู้และแยกแยะธรรมได้จากความจอมปลอม แยกการนำทางจากความหลงผิด เนื่องด้วยพระโมฮัมหมัดได้จำกัดข้อยืนยันของพระองค์ไว้ที่คัมภีร์และครอบครัวของพระองค์ และครอบครัวของพระองค์ลวงลับไปแล้ว จึงเหลือแต่คัมภีร์ของพระองค์เท่านั้นที่เป็นข้อยืนยันเดียวในหมู่ประชาชน

ในตอนเริ่มต้นของคัมภีร์พระองค์ทรงกล่าวว่า “อเลฟ ลัม มิม ไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับคัมภีร์นี้ : คัมภีร์นี้คือการนำทางสำหรับผู้ที่เกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้า” (โกรอ่าน 2:1) ในอักษรต่างๆ ที่แยกจากกันในคัมภีร์โกรอ่าน มีความลึกกลับของสาระของพระผู้เป็นเจ้าที่ซ่อนไว้ และภายในเปลือกหอยของอักษรเหล่านี้มีไข่มุกแห่งเอกภาพของพระองค์ซ่อนอยู่ เราไม่ขอพูดเรื่องนี้เพราะไม่มีเนื้อที่ อักษรเหล่านี้ดูเหมือนจะหมายถึงพระโมฮัมหมัดเอง ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงกล่าวต่อพระองค์ว่า : “ดูกร โมฮัมหมัด ไม่มีข้อสงสัยหรือความไม่แน่นอนเกี่ยวกับคัมภีร์นี้ที่ถูกส่งลงมาจากนภาแห่งเอกภาพสวรรค์ ในคัมภีร์นี้มีการนำทางสำหรับผู้ที่เกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้า” จงพิจารณาว่า พระองค์ทรงกำหนดและมีโครงการให้คัมภีร์เดียวกันนี้ นั่นคือคัมภีร์โกรอ่าน เป็นการนำทางสำหรับทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลกอย่างไร พระองค์ พระผู้มีสถานะเป็นเจ้าและเป็นสาระที่ไม่อาจรู้ ให้การยืนยันอย่างไม่มีข้อสงสัยหรือความไม่แน่นอนว่า คัมภีร์นี้คือการนำทางสำหรับมวลมนุษยชาติจนกว่าจะถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพ และบัดนี้เราขอถามว่า เป็นธรรมหรือไม่ที่ชนชาตินี้จะมองข้อยืนยันที่มีน้ำหนักที่สุดนี้ด้วยความสงสัยเคลือบแคลงใจ ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าประกาศว่าจุดกำเนิดของข้อยืนยันนี้มาจากสวรรค์ และทรงประกาศให้เป็นที่ยอมรับจรรยาธรรม? เป็นธรรมหรือไม่ที่พวกเขาจะหันหนีไปจากสิ่งที่พระองค์กำหนดให้เป็นเครื่องมือนำทางที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับการไปถึงยอดสุดของความรู้ และแสวงหาสิ่งอื่นนอกจากคัมภีร์นี้? พวกเขายอมให้คำพูดที่เหลวไหลและโง่งงของมนุษย์มาหว่านเมล็ดแห่งความไม่ไว้วางใจในจิตใจของตนได้อย่างไร? พวกเขายังคงโต้แย้งกันอย่างเหลวไหลได้อย่างไรว่า คนนั้นพูดแบบนี้หรือแบบนั้น หรือว่าบางสิ่งไม่ได้บังเกิดขึ้น? นอกจากคัมภีร์นี้ของพระผู้เป็นเจ้า มีสิ่งอื่นใดที่เป็นไปได้หรือที่สามารถเป็นเครื่องมือที่ทรงอำนาจกว่า และเป็นการนำทางที่แน่นอนกว่าสำหรับมนุษยชาติ หากว่าพระองค์ไม่ได้เปิดเผยสิ่งนั้นไว้ในวณะที่ก่อนหน้านี้?

เป็นหน้าที่ของเราที่จะไม่หันเหไปจากบัญชาที่ด้านทานไม่ได้และโครงการที่ตายตัวของพระผู้เป็นเจ้าที่เปิดเผยไว้ในวณะที่ก่อนหน้านี้กล่าวมาข้างบน เราควรยอมรับคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ที่น่าพิศวงทั้งหลาย เพราะหาไม่แล้วเท่ากับเราไม่ยอมรับสัจธรรมของวณะที่บริสุทธิ์ก่อนหน้านี้ เป็นที่ประจักษ์ว่าใครก็ตามที่ไม่ยอมรับสัจธรรมของคัมภีร์โกรอ่าน ในความเป็นจริงแล้วเท่ากับไม่ยอมรับสัจธรรมของคัมภีร์ทั้งหลายที่มาก่อน นี่เป็นเพียง

นัยที่เห็นชัดของวจนะท่อนนี้ หากเราอธิบายความหมายและคลี่คลายความลึกซึ้งที่ซ่อนเร้นของวจนะท่อนนี้ トラバツニรันครก็อธิบายไม่หมด และจักรวาลก็ไม่สามารถฟังคำอธิบายเหล่านี้ได้! แท้จริงแล้วพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของให้การยืนยันสัจธรรมของคำพูดของเรา!

ในอีกวรรคหนึ่งพระองค์ทรงกล่าวไว้ทำนองเดียวกันว่า : “และหากเจ้าสงสัยเกี่ยวกับสิ่งที่เราส่งลงมาให้คุณรับใช้ของเรา เช่นนั้นจงเขียนชูระห์ที่คล้ายกันขึ้นมา และเรียกขานทั้งหลายของเจ้ามานอกจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ หากเจ้าเป็นบรูษแห่งสัจธรรม” (โคโรอัน 2:23) จงมองดูว่าสถานะนี้สูงส่งเพียงใด และคุณของวจนะเหล่านี้สุดยอดเพียงไร เป็นคุณที่พระองค์ประกาศให้เป็นข้อยืนยันที่แน่นอนที่สุดของพระองค์ ข้อพิสูจน์ที่ไม่มีผิดพลาดของพระองค์ หลักฐานของอาณาจักรของพระองค์ และการเปิดเผยอำนาจของพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์ พระผู้เป็นกษัตริย์แห่งสวรรค์ ทรงประกาศความเป็นใหญ่ที่ได้แย้งไม่ได้ของวจนะของคัมภีร์ของพระองค์เหนือทุกสิ่งที่ทำให้การยืนยันสัจธรรมของพระองค์ เพราะเมื่อเปรียบเทียบกับข้อพิสูจน์และสัญลักษณ์อื่นทั้งหมด วจนะที่เปิดเผยจากสวรรค์ส่องแสงเหมือนดวงอาทิตย์ ขณะที่สิ่งอื่นทั้งหมดเป็นเสมือนดวงดาว สำหรับประชาชนทั้งหลายของโลกวจนะเหล่านี้คือข้อยืนยันที่ยั่งยืน ข้อพิสูจน์ที่แย้งไม่ได้ แสงสว่างที่เรืองรองของกษัตริย์ในอุดมคติ ความเป็นเลิศและคุณของวจนะเหล่านี้ไม่มีสิ่งใดเหนือกว่า วจนะเหล่านี้คือคลังของไข่มุกสวรรค์และที่เก็บความลึกซึ้งของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ วจนะเหล่านี้คือพันธะที่สลายออกไม่ได้ สายใยที่แน่นหนา อุวาโทลโวสกา แสงสว่างที่ดับไม่ได้ โดยวจนะเหล่านี้โซลทรแห่งความรู้สวรรค์ล่งไหลและไฟแห่งอัจฉริยภาพสุดยอดบรมโบราณเรืองแสง นี่คือไฟที่จุดเปลวแห่งความรักในอกของผู้ที่ซื่อสัตย์ และในเวลาเดียวกันก็ก่อความเยือกเย็นแห่งความไม่เอาใจใส่ในหัวใจของศัตรู

ดูกร สหาย! เป็นความถูกต้องที่เราจะไม่ทิ้งบัญชาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ แต่ควรยอมตามและยอมจำนนต่อสิ่งที่พระองค์บัญญัติไว้เป็นข้อยืนยันจากสวรรค์ของพระองค์ วจนะท่อนนี้คือวาตะที่มีน้ำหนักและเต็มเปี่ยมเกินกว่าดวงวิญญาณที่เดือดร้อนนี้จะสาธิตและอธิบาย พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงตรัสความจริงและทรงนำทาง แท้จริงแล้วพระองค์ทรงความยิ่งใหญ่ที่สุดเหนือประชาชนทั้งหมดของพระองค์ พระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ พระเจ้าผู้ทรงให้คุณ

ทำนองเดียวกันพระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “ดังกล่าวนั้นคือวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เราสวดวจนะท่อนเหล่านี้ให้เจ้าฟังด้วยสัจธรรม แต่พวกเขาจะเชื่อในการเปิดเผยใดหากพวกเขาปฏิเสธพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและวจนะทั้งหลายของพระองค์?” (โคโรอัน 45:5) หากเจ้าจะทำความเข้าใจนัยของวจนะท่อนนี้ เจ้าจะยอมรับสัจธรรมที่ว่า ไม่เคยมีการปรากฏใดที่ยิ่งใหญ่กว่าการปรากฏของศาสนทูตทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ และไม่มีข้อ

ยื่นยันใดเคยปรากฏบนพิภพ ที่ยิ่งใหญ่กว่าข้อยื่นยันของวจนะที่พวกเขาเปิดเผย ไม่เพียงเท่านั้น ไม่มีข้อยื่นยันใดเป็นเลิศกว่าข้อยื่นยันนี้ ยกเว้นสิ่งที่พระผู้เป็นนาย พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า มีพระประสงค์

ในอีกวรรคหนึ่งพระองค์ทรงกล่าวว่า : “ความยุ่งยากบังเกิดกับคนบาปที่มดเท็จทุกคน ที่ได้ยินวจนะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าสวดให้ตนฟัง แล้วยังคงหยิ่งทะนงราวกับว่าตนไม่ได้ยินวจนะเหล่านั้น! จงบอกให้เขารู้การลงโทษที่เจ็บปวด” (โคธอ่าน 45:6) นายของวจนะก่อนนี้โดยลำพังก็เพียงพอสำหรับทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก หากประชาชนใดรับรองวจนะต่างๆ ของพระผู้เป็นนายของตน เพราะเจ้าได้ยินแล้วว่า ในยุคนี้ประชาชนเพิกเฉยต่อวจนะที่เปิดเผยจากสวรรค์อย่างดูเหมือนั้นเช่นไร ราวกับว่าวจนะเหล่านี้เป็นสิ่งที่แย่มากที่สุด และกระนั้นไม่เคยมีสิ่งใดที่ยิ่งใหญ่กว่าวจนะเหล่านี้มาปรากฏ หรือจะถูกแสดงให้เห็นชัดในโลก! จงกล่าวต่อพวกเขาว่า : “ดูกร ประชาชนที่ไม่เอาใจใส่! เจ้าพูดซ้ำสิ่งที่บิดาของพวกเจ้าพูดในยุคก่อน ผลไม่ได้ก็ตามที่พวกเขาเก็บมาจากต้นไม้แห่งความไม่ซื่อสัตย์ของพวกเขา พวกเจ้าจะได้เก็บสิ่งเดียวกัน ในไม่ช้าพวกเจ้าจะถูกเก็บไปพร้อมกับบิดาของพวกเจ้า และจะอาศัยอยู่ในไฟนรกกับพวกเขา ซึ่งเป็นที่พำนักที่เลวร้าย! ที่พำนักของประชาชนที่วางอำนาจบาตรใหญ่”

และกระนั้นในอีกวรรคหนึ่งพระองค์ทรงกล่าวว่า : “และเมื่อเขาคุ่นเคี้ยวกับวจนะก่อนใดของเรา เขาทำให้วจนะเหล่านั้นเป็นที่น่าสนใจ มีการลงโทษที่น่าอดสูสำหรับพวกเขา!” (โคธอ่าน 45:8) ประชาชนพวกนี้ให้ข้อสังเกตอย่างเยาะเย้ยว่า : “เจ้าจงแสดงปาฏิหาริย์อีกอย่างหนึ่ง และให้อีกสัญลักษณ์หนึ่งแก่เรา!” คนหนึ่งจะพูดว่า : “จงทำให้หนภาส่วหนึ่งหล่นลงมาใส่เราเดี๋ยวนี้” (โคธอ่าน 26:187) และอีกคนจะพูดว่า : “หากนี่คือสวรรค์ที่มีมาก่อนเจ้า จงทำให้หนภาล้งฝนเป็นก้อนหินลงมาใส่เรา” (โคธอ่าน 8:32) ดังเช่นชนชาติอิสราเอลในสมัยของพระโมเสสเอาชนะมึงสวรรค์ไปแลกกับสิ่งโสมมทั้งหลายของโลก ทำนองเดียวกันประชาชนเหล่านี้พยายามแลกเปลี่ยนวจนะที่เปิดเผยจากสวรรค์กับความต้องการที่ชั่วร้าย คำซ้ำและเหลวไหลของตน ทำนองเดียวกันเขามองเห็นว่าในยุคนี้ แม้ว่าสิ่งยังชีพสำหรับจิตวิญญาณลงมาจากนภาแห่งความปรานีสวรรค์ และหลั่งมาจากก้อนเมฆแห่งความเมตตารักใคร่ของพระองค์ และแม้ว่าทะเลแห่งชีวิตกำลังสาบซัดภายในเรซวานของหัวใจตามบัญญัติของพระผู้เป็นนายแห่งชีวิตทั้งปวง กระนั้นประชาชนเหล่านี้ซึ่งหิวโหยเยี่ยงสุนัข ก็มารุมล้อมซากสัตว์และฟังกอใจกับน้ำเกลือในทะเลสาบ พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าผู้ทรงกรุณา! หนทางของประชาชนพวกนี้ช่างพิลึกเพียงไร! พวกเขาเรียกร้องขอการนำทาง แม้ว่าธงของพระผู้ทรงนำทางทุกสิ่งถูกสาวขึ้นแล้ว พวกเขายึดถือความรู้ที่ละเอียดซับซ้อนและเข้าใจยาก เมื่อพระผู้เป็นจุดหมายของความรู้ทั้งปวงส่องแสงประจักษ์ดวงอาทิตย์ พวกเขาเห็นดวงอาทิตย์ด้วยตาของตนเอง และกระนั้นก็ยังตั้งคำถามกับสุรียาที่เจ็ดจันี่เกี่ยวกับข้อพิสูจน์ของแสงอาทิตย์ พวกเขามองเห็นฝนแห่งวันตัดฤดูหลั่งลงมายังพวกเขา และกระนั้นก็ยังแสวงหาหลักฐานของความอารีนี้ ข้อพิสูจน์ของดวงอาทิตย์คือ

แสงอาทิตย์ที่ส่องมาอบทุกสิ่ง หลักฐานของการหลังไหลของฝนคือความอารีของฝนนั้น ซึ่งฟื้นฟูและฉาบโลกด้วยชีวิต ใช่แล้ว คนตาบอดไม่สามารถรับรู้สิ่งใดจากดวงอาทิตย์เว้นแต่ความร้อน และดินที่แห้งแล้งไม่ได้ส่วนแบ่งของการหลังฝนแห่งความปรานี “อย่าได้พิศวงหากในคัมภีร์โคโรอ่าน ผู้ที่ไม่เชื่อไม่สังเกตเห็นสิ่งใดนอกจากการขีดเขียนตัวอักษร เพราะในดวงอาทิตย์คนตาบอดไม่พบสิ่งใดนอกจากความร้อน”

ในอีกวรรคหนึ่งพระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “และเมื่อวณะที่ชัดเจนของเราถูกสวดให้พวกเขาฟัง พวกเขาได้แค่เถียงว่า ‘จงนำบิดาของเราขึ้นมาหากท่านพูดความจริง!’” (โคโรอ่าน 45:24) จงมองดู พวกเขาแสวงหาหลักฐานที่ลึกลับเช่นไรจากบรรดาพระผู้เป็นพรหมกายของความปรานีที่ห้อมล้อมทุกสรรพสิ่ง! พวกเขาเยาะเย้ยวณะเหล่านี้ ซึ่งอักษรเดียวของวณะดังกล่าวยิ่งใหญ่กว่าการสร้างสวรรค์และโลก วณะดังกล่าวกระตุ้นคนตายในหุบเขาแห่งอิตตาและกิเลสด้วยวิญญาณแห่งความศรัทธา และร้องเรียกว่า : “จงบันดาลให้บิดาของเราหนีออกมาจากหลุมศพหิน” ดังกล่าวคือความวิปริตและความทะนงของประชาชนพวกนี้ สำหรับประชาชนทั้งหมดของโลกวณะเหล่านี้แต่ละท่อนคือข้อยืนยันที่วางใจได้ และข้อพิสูจน์ที่รุ่งโรจน์ของสัจธรรมของพระองค์ แท้จริงแล้ววณะเหล่านี้แต่ละท่อนเพียงพอสำหรับมวลมนุษยชาติ หากเจ้าทำสมาธิใคร่ครวญดูวณะก่อนต่างๆ ของพระผู้เป็นเจ้า ในตอนที่กล่าวมาข้างบนนี้เองมีไข่มุกแห่งความลึกลับซ่อนเร้นอยู่ ไม่ว่าความเจ็บป่วยจะเป็นอย่างไร การเยาะเย้ยที่วณะก่อนนี้เสนอให้ไม่มีทางล้มเหลว

อย่าใส่ใจการโต้แย้งที่เหลวไหลของบรรดาผู้ที่ยืนยันว่า คัมภีร์และวณะทั้งหลายในคัมภีร์ไม่มีทางเป็นข้อยืนยันสำหรับสามัญชน เนื่องด้วยพวกเขาไม่เข้าใจความหมายและไม่เห็นคุณค่าของวณะเหล่านั้น และกระนั้นข้อยืนยันที่วางใจได้ของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับโลกตะวันออกและโลกตะวันตก หาใช่อื่นใดนอกจากคัมภีร์โคโรอ่าน หากคัมภีร์นี้อยู่เหนือความเข้าใจของมนุษย์ คัมภีร์นี้จะได้รับการประกาศว่าเป็นข้อยืนยันสากลสำหรับประชาชนทั้งหมดได้อย่างไร? หากการโต้แย้งของพวกเขาเป็นความจริง ก็ไม่จำเป็นสำหรับใครหรือพวกเขาที่จะรู้จักพระผู้เป็นเจ้า เนื่องด้วยความรู้ของพระผู้มีสถานะเป็นเจ้าอยู่เหนือความรู้ของคัมภีร์ของพระองค์ และสามัญชนจะไม่มีความสามารถที่จะเข้าใจ

ดังกล่าวเป็นการโต้แย้งอย่างหลงผิดทั้งสิ้นและไม่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งมีเหตุจูงใจมาจากความงอแงและความทะนงเท่านั้น เป็นแรงจูงใจที่จะพาประชาชนหลงไปจากเรชวานแห่งความยินดีสวรรค์ และกระชับอำนาจของพวกเขาในการควบคุมประชาชน และกระนั้นในสายตาของพระผู้เป็นเจ้า สามัญชนเหล่านี้เหนือกว่าอย่างเหลือหลายและประเสริฐกว่าบรรดาผู้นำศาสนา ที่ได้หันหนีไปจากพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงองค์เดียว ความเข้าใจวณะของพระองค์และวาทะของวิหคแห่งสวรรค์ไม่ขึ้นกับวิชาของมนุษย์ แต่ขึ้นกับความบริสุทธิ์ของหัวใจ ความบริสุทธิ์ของวิญญาณ และความเป็นอิสระของจิตเท่านั้น หลักฐานของสิ่งนี้คือ บรรดาผู้ที่ในปัจจุบันไม่รู้แม้แต่อักษรเดียวตามมาตรฐานของวิชาที่ยอมรับกัน กำลังครองที่นั่งสูงสุด

แห่งความรู้ และโดยการหลังกรุณาธิคุณสวรรคต อุทยานแห่งหัวใจของพวกเขาประดับด้วยดอกกุหลาบแห่ง อัจฉริยภาพและดอกทิวลิปแห่งความเข้าใจ ขอความสุขสวัสดิ์จึงมีแก่ผู้ที่จริงใจในหัวใจที่ได้รับส่วนแบ่งของ แสงสว่างของยุคที่ยิ่งใหญ่!

และท่านเองเดียวกันพระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “สำหรับบรรดาผู้ที่ไม่เชื่อในวาระของพระเจ้าเป็นเจ้า หรือไม่เชื่อว่าตนจะได้พบพระองค์อีก พวกเขาจะสิ้นหวังด้วยความปรานีของเรา และการลงโทษที่สาหัสรอ คอยพวกเขาอยู่” (โคโรอัน 29:23) เช่นกัน “และพวกเขากล่าวว่า ‘เช่นนั้นเราจะละทิ้งเทพเจ้าทั้งหลายของเรา เพื่อกวีผู้คลั่งหรือ?’” (โคโรอัน 37:36) นายของวาระตอนนี้เป็นที่เห็นชัด จมมงคว่าหลังจากที่วาระเหล่านี้ถูก เปิดเผย พวกเขาให้ข้อสังเกตอะไร พวกเขาเรียกพระองค์ว่ากวี เยาะเย้ยวาระของพระเจ้าเป็นเจ้า และอุทยาน ว่า : “วาระเหล่านี้ของเขาคือเพียงเรื่องราวของประชาชนในสมัยโบราณ!” นี้พวกเขาหมายความว่า ถ้อยคำ เหล่านี้ที่กล่าวไว้โดยชนชาติทั้งหลายในอดีต พระโมฮัมหมัดไปรวบรวมมาแล้วเรียกว่าพระวาระของพระเจ้า เป็นเจ้า

ท่านเองเดียวกันในยุคนี เจ้าได้อธิบายประชาชนให้ช็อกกลัวกลัวกับการเปิดเผยพระธรรมครั้งนี้ว่า : “เขารวบรวมถ้อยคำเหล่านี้มาจากถ้อยคำต่างๆ ในอดีต” หรือ “ถ้อยคำเหล่านี้จอมปลอม” คำพูดของพวกเขา จอของห้องและถือดี สภาพและสถานะของพวกเขาอยู่ต่ำ!

หลังจากที่พวกเขาเอ่ยคำปฏิเสธและคำประณามตามที่เรายังถึง พวกเขาคัดค้านว่า : “ตามคัมภีร์ ทั้งหลายของเรา ไม่ควรมีศาสนทูตอิสระมาปรากฏหลังจากพระโมเสสและพระเยซู เพื่อล้มเลิกกฎของการ เปิดเผยพระธรรมสวรรคต ไม่เพียงเท่านั้น ผู้ที่จะถูกแสดงให้เห็นชัดจะต้องสำเร็จกฎนั้น” ครั้นแล้ววาระ ท่อนี้ถูกเปิดเผย ซึ่งชี้แจงใจความสวรรคตทั้งหมด และให้การยืนยันัจฉริยภาพที่ว่าการหลังไหลกรุณาธิคุณ ของพระเจ้าทรงปรานีไม่มีทางยุติ : “และเมื่อก่อนใจเซพมาหาเจ้าด้วยสัญลักษณ์ที่ชัดเจน แต่เจ้าก็ไม่เลิกสงสัย ธรรมสารที่เขานำมาให้เจ้า จนกระทั่งเมื่อเขาตายเจ้ากล่าวว่า ‘พระเจ้าเป็นเจ้าจะไม่ชูธรรมทูตขึ้นมาอีกหลังจาก เขา’” ดังนี้พระเจ้าทรงปรานีผู้ที่เป็นคนละเมิดและคนสงสัย” (โคโรอัน 40:34) ดังนั้นจงเข้าใจจากวาทะท่อนนี้ และจงรู้ไว้เป็นที่แน่นอนว่า ประชาชนในทุกยุคด้วยยึดถือวาระท่อนหนึ่งในคัมภีร์ ได้เอ่ยคำพูดที่ไม่มี ประโยชน์และเหลวไหลดังกล่าว เป็นการโต้เถียงว่าไม่ควรมีศาสนทูตถูกแสดงให้เห็นชัดอีกในโลก ดังที่ บรรดานักบวชคริสเตียนยึดมั่นวาระของกอสเปตามที่เราอ้างถึง และพยายามอธิบายว่ากฎของกอสเปจะไม่ มีวันถูกยกเลิก จะไม่มีศาสนทูตอิสระถูกแสดงให้เห็นชัดอีก นอกจากนี้พระองค์จะยืนยันกฎของ กอสเป ประชาชนส่วนใหญ่ทรมาณด้วยโรคของจิตวิญญาณเดียวกัน

ดังที่เจ้าเห็นแล้วว่า ประชาชนแห่งคัมภีร์โคโรอันซึ่งเหมือนกับประชาชนในอดีต ได้ยอมให้คำว่า “ตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” มาบังตาของคนอย่างไร และกระนั้นพวกเขาเองให้การยืนยันวาระ

ตอนนี้ : “ไม่มีใครรู้การตีความนี้นอกจากพระผู้เป็นเจ้าและบรรดาผู้ที่มิถุมีความรู้แน่น” (โคโรอัน 3:7) และเมื่อพระผู้มิถุมีความรู้ทุกอย่างแน่น พระผู้เป็นแม่บท เป็นวิญญาน เป็นความลับและสาระของความรู้ทุกอย่าง เปิดเผยสิ่งที่ขัดกับความต้องการของพวกเขาแม้เพียงนิดเดียว พวกเขาจะต่อต้านพระองค์อย่างเคืองแค้นและปฏิเสธพระองค์อย่างไม่ละอาย เจ้าได้ยินและเห็นสิ่งเหล่านี้มาแล้ว การกระทำและถ้อยคำดังกล่าวล้วนเป็นฝีมือของบรรดาผู้นำศาสนา ผู้ซึ่งไม่บูชาพระผู้เป็นเจ้าใดนอกจากกิเลสของตนเอง ผู้ซึ่งไม่แสดงความภักดีต่อสิ่งใดนอกจากทอง ผู้ซึ่งถูกห่อหุ้มอยู่ในมานแห่งวิชาที่ทึบที่สุด ผู้ซึ่งติดอยู่ในสิ่งที่เข้าใจยากของวิชานั้นและหลงทางทางอยู่ในที่รกร้างแห่งความหลงผิด ดังที่พระผู้เป็นนายแห่งชีวิตประกาศไว้อย่างชัดเจนว่า : “เจ้าคิดอะไรอยู่? ผู้ที่ให้กิเลสของตนเป็นพระผู้เป็นเจ้า ผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าดลให้หลงผิดโดยความรู้ ผู้ที่พระองค์ปิดผนึกหูและหัวใจและทอดม่านมาบังตาของเขา ผู้ซึ่งหลังจากที่ถูกพระผู้เป็นเจ้าปฏิเสธแล้วจะมานำทางบุคคลดังกล่าวหรือ? เช่นนั้นเจ้าจะไม่รับการเตือนหรือ?” (โคโรอัน 45:22)

แม้ว่าความหมายตามตัวอักษรของ “ผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าดลให้หลงผิดโดยความรู้” คือสิ่งที่เปิดเผยไว้แล้ว กระนั้นสำหรับเรานี้หมายถึงบรรดานักบวชแห่งยุคนี้ที่หันหนีไปจากพระผู้ทรงความงามของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งด้วยยึดติดกับวิชาของตนเองที่มาจากความเพ้อฝันและความต้องการของตน ได้ประณามธรรมสารและการเปิดเผยพระธรรมของพระผู้เป็นเจ้า “จงกล่าวว่า : สิ่งที่เขาหันหนีคือธรรมสารที่มีน้ำหนัก!” (โคโรอัน 40:34) ทำนองเดียวกันพระองค์ทรงกล่าวว่า : “และเมื่อวณะที่ชัดเจนของเราถูกสวดให้พวกเขาฟัง พวกเขา กล่าวว่า ‘นี่คือเพียงชายคนหนึ่งที่ยากจะชักจูงเจ้าไม่ให้บูชาบิดา’ และพวกเขา กล่าวว่า ‘นี่มิใช่อื่นใดนอกจากความจอมปลอมที่ปั่นขึ้นมา’” (โคโรอัน 34:43)

จงเงี่ยหูฟังสุรเสียงที่วิสุทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า และเอาใจใส่ทำนองเสนาะที่เป็นอมตะของพระองค์ จงมองดูว่า พระองค์ทรงเตือนพวกที่ไม่ยอมรับวณะของพระผู้เป็นเจ้าอย่างเคร่งขรึม และตัดสัมพันธ์กับพวกที่ปฏิเสธวณะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์อย่างไร จงพิจารณาว่าประชาชนหลงไปจาก โควซาร์แห่งการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า ไกลเพียงไหน และความไม่ซื่อสัตย์และความจองหองของผู้ที่จิตวิญญานขัดสนนั้นร้ายกาจเพียงไรทั้งๆ ที่มีพระผู้ทรงความงามอันวิสุทธิ์นี้ แม้ว่าพระผู้เป็นสาระแห่งความเมตตารักใคร่และความอารี ทรงบันดาลให้บรรดาผู้ที่ไม่จริงก้าวเข้ามาสู่อาณาจักรแห่งความเป็นอมตะ และนำทางดวงวิญญานที่ขัดสนทั้งหลายไปยังแม่น้ำศักดิ์สิทธิ์แห่งความมั่งคั่ง กระนั้นบางคนก็ประณามพระองค์ว่าเป็น “ผู้ใส่ร้ายพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นนายของชีวิตทั้งปวง” บางคนกล่าวหาพระองค์ว่าเป็น “ผู้ที่พราดประชาชนจากหนทางแห่งความศรัทธาและความเชื่อที่แท้จริง” และยังมีบางคนประกาศให้พระองค์เป็น “คนวิกลจริต” และที่คล้ายกัน

ท่านองเดียวกันจึงสังเกตเห็นในยุคนี้ว่า พวกเขาโจมตีพระผู้เป็นมณีแห่งความเป็นอมตะด้วยคำกล่าวหาที่ต่ำช้าอย่างไร พวกเขาละเมิดพระผู้เป็นบ่อเกิดของความบริสุทธิ์สุดจะพรรณนาเช่นไร แม้ว่าทิวทัศน์คัมภีร์และในธรรมจารึกศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นอมตะของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าทรงเตือนพวกที่ปฏิเสธและไม่ยอมรับวาระที่เปิดเผยไว้ และทรงประกาศคุณลักษณะของพระองค์ต่อบรรดาผู้ที่ยอมรับวาระเหล่านั้น กระนั้นจงมองดูการหาเรื่องสุดคณานับที่พวกเขานำมาใช้กับวาระที่ถูกส่งลงมาจากนภาใหม่แห่งความวิสุทธิอันนิตย์ของพระผู้เป็นเจ้า! ทั้งนี้แม้ไม่มีดวงตาใดเคยเห็นการหลังความอริที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้ ไม่มีหูใดเคยได้ยินการเปิดเผยความเมตตารักใคร่ดังกล่าว ความอริและการเปิดเผยดังกล่าวถูกแสดงให้เห็นชัด จนวนะที่ถูกเปิดเผยดูเหมือนเป็นฝนของวสันตฤดูที่หลั่งมาจากก้อนเมฆแห่งความปรานีของพระผู้ทรงอริ ศาสนทูตทั้งหลายที่ “ได้รับการประสาทด้วยความไม่ผันแปร” ซึ่งความสูงส่งและความรุ่งโรจน์ของพระองค์ส่องแสงเหมือนดวงอาทิตย์ ต่างก็ได้รับเกียรติด้วยคัมภีร์เล่มหนึ่งซึ่งทุกคนเห็นแล้ว และวาระในแต่ละคัมภีร์เป็นที่ยืนยันอย่างถูกต้อง ขณะที่วาระจากก้อนเมฆแห่งความปรานีของพระผู้เป็นเจ้านี้หลั่งมาอย่างเหลือล้น จนไม่มีใครประเมินจำนวนได้ เท่าที่ทำได้ในเวลานี้มีอยู่ราวยี่สิบเล่ม อีกมากมายเพียงไรที่อยู่เกินเอื้อมของเรา อีกมากมายเพียงไรที่ถูกช่วงชิงไปและตกอยู่ในมือของศัตรู ซึ่งไม่มีใครรู้ชะตากรรม!

คูกร ภราดร เราควรเปิดตาของเรา ทำสมาธิใคร่ครวญดูพระวาระของพระองค์ และแสวงหาร่มเงาที่กำบังของพระศาสนาทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า เพื่อว่าเราอาจจะได้รับการเตือนจากคำปรึกษาที่แน่ใจได้ในคัมภีร์ และเอาใจใส่คำตักเตือนที่บันทึกไว้ในธรรมจารึกศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย เพื่อว่าเราจะไม่หาเรื่องพระผู้เปิดเผยวาระ จะยอมจำนนต่อศาสนาของพระองค์อย่างสิ้นเชิง จะยอมรับกฎของพระองค์อย่างหมดหัวใจ จะเข้าไปในราชสำนักแห่งความปรานีของพระองค์ และอาศัยอยู่บนชายฝั่งแห่งคุณลักษณะของพระองค์ แท้จริงแล้วพระองค์ทรงปรานีและให้อภัยคนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์

และท่านองเดียวกันพระองค์ทรงกล่าวว่า : “จงกล่าวว่า คูกร ประชาชนแห่งคัมภีร์! พวกเจ้าไม่ได้อ้างหรือหรือว่าพวกเจ้าไม่เกี่ยวข้องกับเรา เพียงเพราะว่าเราเชื่อในพระผู้เป็นเจ้า เชื่อในสิ่งที่พระองค์ส่งลงมาให้เราและสิ่งที่พระองค์ส่งลงมาเมื่อกาลก่อน และเพราะว่าพวกเจ้าส่วนใหญ่คือผู้กระทำความเลวร้าย?” (โคธอ่าน 5:62) วาระก่อนนี้เปิดเผยจุดประสงค์ของเราอย่างชัดเจนเช่นไร และสาธิตสังขรณ์ในข้อยืนยันของวาระทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าอย่างชัดเจนเพียงไร! วาระก่อนนี้ถูกเปิดเผย ณ เวลาที่อิสลามถูกพวกไม่มีศาสนาโจมตี และเหล่าสาวกถูกกล่าวหาว่ามีความเชื่อที่ผิด เมื่อสหายทั้งหลายของพระโมฮัมหมัดถูกประณามว่าเป็นผู้ที่ไม่ยอมรับพระผู้เป็นเจ้า และเป็นสาวกของพอมดจอมโกหก ในสมัยเริ่มแรกเมื่ออิสลามยังดูเหมือนว่าไร้อำนาจและอานาจ มิตรสหายของศาสนทูตที่หันหน้ามาหาพระผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าพวกเขาจะไปที่ไหนก็ถูกรังควาน ประหัตประหาร ขว้างก้อนหินใส่และทำให้เสีย ในเวลานั้นวาระที่วิสุทธิก่อนนี้ถูก

ส่งลงมาจากราชบัณฑิตยสถานแห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ วจนะก่อนนี้เปิดเผยหลักฐานที่แย้งไม่ได้ นำมาซึ่งแสงสว่างแห่งการนำทางที่วางใจได้ และสั่งการสหายทั้งหลายของพระโมฮัมหมัดให้ประกาศต่อพวกเขาไม่มีศาสนาและพวกบูชาเทวรูปว่า : “พวกเจ้าคดเคี้ยวและประหัตประหารเรา และกระนั้นเราได้ทำสิ่งอื่นใดหรือนอกจากว่า เราเชื่อในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและวจนะทั้งหลายที่ส่งลงมายังเราโดยชีวหาของพระโมฮัมหมัด และเชื่อในสิ่งที่ลงมายังศาสนทูตทั้งหลายในอดีต?” นี่หมายความว่าความผิดเพียงอย่างเดียวของพวกเขาคือการยอมรับว่า วจนะใหม่ๆ ที่นำพิศวงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่ลงมาสู่พระโมฮัมหมัด และวจนะทั้งหลายที่ถูกเปิดเผยต่อศาสนทูตทั้งหลายในอดีต ล้วนเป็นของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ และการยอมรับสัจธรรมของวจนะเหล่านั้น นี่คือข้อยืนยันที่กษัตริย์แห่งสวรรค์สอนคนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์

เมื่อพิจารณาสິงนี้ เป็นธรรมหรือไม่ที่ชนชาตินี้จะไม่ยอมรับวจนะที่เปิดเผยใหม่เหล่านี้ ที่ห้อมล้อมทั้งโลกตะวันออกและโลกตะวันตก และถือว่าตนเองเป็นผู้สนับสนุนความเชื่อที่แท้จริง? พวกเขาไม่ควรเชื่อในพระเจ้าผู้เปิดเผยวจนะเหล่านี้หรือ? เมื่อพิจารณาข้อยืนยันที่พระองค์เองสถาปนา พระองค์จะไม่นับบรรดาผู้ที่ให้การยืนยันสัจธรรมของข้อยืนยันนี้ว่าเป็นศาสนิกชนที่แท้จริงได้อย่างไร? หากพระเจ้าจะไม่ที่จะผลักไต่บรรดาผู้ที่หันมาหาและยอมรับสัจธรรมของวจนะสวรรค์ ให้ห่างออกไปจากประตูแห่งความปรานีของพระองค์ หรือจะทรงขู่เชิญบรรดาผู้ที่ยึดถือข้อยืนยันที่แน่นอนของพระองค์! แท้จริงแล้วพระองค์ทรงพิสูจน์สัจธรรมและยืนยันการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์โดยวจนะทั้งหลายของพระองค์ แท้จริงแล้วพระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ พระผู้ทรงช่วยเหลือในภยันตราย พระผู้ทรงมหิทธานุภาพ

และทำนองเดียวกันพระองค์ทรงกล่าวว่า : “และเราได้ส่งคัมภีร์ที่ลิขิตบนหนังแกะลงมาให้เจ้า และพวกเขาได้แกะคัมภีร์นี้ด้วยมือ พวกไม่มีศานายอมพูดอย่างแน่นอนว่า ‘นี่ไม่ใช่สิ่งใดนอกจากเวทย์มนต์’” (โครอาน 6:7) วจนะส่วนใหญ่ในคัมภีร์โครอานซึ่งบังใจความนี้ เพื่อเห็นแก่ความรวบรัดเราจึงกล่าวถึงวจนะก่อนเหล่านี้เท่านั้น จงพิจารณาดู มีสิ่งอื่นใดนอกจากวจนะหรือไม่ที่ได้รับการสถาปนาไว้ในคัมภีร์ทั้งหมด ให้เป็นมาตรฐานสำหรับการยอมรับพระเจ้าผู้แสดงความงามของพระองค์ทั้งหลาย เพื่อว่าประชาชนจะได้ยึดเหนี่ยว และปฏิเสธพระศาสดาทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ? ในทางตรงกันข้ามในทุกกรณีพระองค์ทรงขู่เชิญพวกที่ไม่ยอมรับและเยาะเย้ยวจนะต่างๆ ด้วยไฟ ดังที่แสดงให้เห็นแล้ว

ดังนั้นหากบุคคลหนึ่งลุกขึ้นและแสดงวจนะ ปาฐกถา สารและบทอธิษฐานมากมาย ที่ไม่ได้มาจากการเรียนรู้ จะมีข้ออ้างใดที่เป็นไปได้และมีเหตุผลพอสำหรับใครที่จะปฏิเสธวจนะเหล่านี้ และปรากฏตนเองจากอนุภาพของกรุณาธิคุณของวจนะดังกล่าว? พวกเขาจะสามารถให้คำตอบอะไรเมื่อวิญญาณของตนได้จากร่างกายที่หมองหม่นและขึ้นไป? พวกเขาจะหาเหตุผลให้กับตัวเองได้หรือโดยการกล่าวว่า : “เราได้ยึดถือคำพยากรณ์หนึ่ง และไม่เห็นคำพยากรณ์นั้นบังเกิดขึ้นจริงตามตัวอักษร ดังนั้นเราจึงหาเรื่องบรรดา

พระผู้เป็นพรหมกายของการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ และออกห่างจากกฎของพระผู้เป็นเจ้า”? เจ้าไม่ได้ยินหรือว่าเหตุผลหนึ่งที่ทำไมศาสนาพุทธจำนวนหนึ่งได้รับการระบุว่าเป็นศาสนาพุทธที่ “ได้รับการประสาทด้วยความไม่ผันแปร” ก็คือการเปิดเผยคัมภีร์หนึ่งแก่พวกเขา? และกระนั้นชนชาตินี้มีเหตุผลอะไรในการปฏิเสธพระผู้เปิดเผยและลิขิตวณะมากมายหลายเล่ม และเชื่อตามคำพูดของผู้ที่หว่านเมล็ดแห่งความสงสัยในหัวใจของมนุษย์อย่างโง่เง่า และได้ลุกขึ้นนำประชาชนไปบนหนทางแห่งความหลงผิดไปสู่โลกกันตร์? พวกเขายอมให้สิ่งดังกล่าวมาพราดตนเองจากแสงสว่างของดวงอาทิตย์แห่งความอารีสวรรค์ได้อย่างไร? นอกจากสิ่งเหล่านี้ หากประชาชนเหล่านี้หลีกหนีและปฏิเสธดวงวิญญาณสวรรค์นี้ ลมหายใจที่วิสุทธินี้ เราสงสัยว่าพวกเขาจะยึดถือใครได้ และนอกจากใบหน้าของพระองค์ พวกเขาจะหันไปหาใบหน้าของใครได้? ใช่แล้ว “ทุกคนมีหนึ่งในสี่ของสวรรค์ที่พวกเขาหันไปหา” (โคโรอัน 2:148) เราได้แสดงสองทางนี้ต่อเจ้า จงเดินทางที่เจ้าเลือก แท้จริงแล้วนี่คือสังขธรรม และหลังจากสังขธรรมไม่เหลือสิ่งใดนอกจากความหลงผิด

หนึ่งในข้อพิสูจน์ทั้งหลายที่สาธิตสังขธรรมของการเปิดเผยพระธรรมครั้งนี้คือดังนี้ ในทุกยุคและทุกยุคศาสนา เมื่อใดก็ตามที่พระผู้เป็นสาระที่มองไม่เห็นถูกเปิดเผยในตัวตนของพระศาสดาของพระองค์ ดวงวิญญาณจำนวนหนึ่งซึ่งไม่เป็นที่รู้จักและปล่อยวางจากความติดพันทางโลกทั้งหมด จะแสวงหาความสว่างจากดวงอาทิตย์แห่งความเป็นพระศาสดาและดวงจันทร์แห่งการนำทางสวรรค์ และจะพบเห็นการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า ด้วยเหตุผลนี้นักบวชทั้งหลายในยุคนั้นและบรรดาผู้ครอบครองความมั่งคั่ง จะถูกลงโทษและเยาะเย้ยประชาชนเหล่านี้ ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยเกี่ยวกับพวกที่หลงผิดว่า : “เมื่อนั้นบรรดาหัวหน้าของประชาชนของพระองค์ที่ไม่เชื่อกล่าวว่า ‘เราเห็นในตัวท่านเป็นเพียงมนุษย์เหมือนเรา และเราไม่เห็นใครเป็นสาวกของท่านนอกจากพวกต่ำชั้นที่สุดที่คิดอ่านไม่รอบคอบ ไม่เห็นท่านมีดีอะไรกว่าเรา ไม่เพียงเท่านั้น เราถือว่าท่านเป็นพวกมดเท็จ’” (โคโรอัน 11:27) พวกเขาหาเรื่องพระศาสดาผู้วิสุทธิทั้งหลายและคัดค้านว่า : “ไม่มีใครเป็นสาวกของท่านนอกจากพวกที่น่าสมเพชและพวกที่ไม่คู่ควรที่จะได้รับความสนใจ” จุดมุ่งหมายของพวกเขาคือเพื่อจะแสดงว่า ไม่มีใครในหมู่ผู้รู้ ผู้มั่งคั่งและผู้มีชื่อเสียง ที่เชื่อในพระศาสดาเหล่านี้ ด้วยข้อพิสูจน์นี้และที่คล้ายกัน พวกเขาพยายามสาธิตความไม่จริงของพระผู้ที่ไม่ตรัสสิ่งใดนอกจากสังขธรรม

อย่างไรก็ตามในยุคศาสนาที่อำไพที่สุดนี้ อธิปไตยที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนี้ นักบวชที่สว่าง ผู้ที่มีวิชาสุดยอดและบัณฑิตที่ปัญญาครอบรอบจำนวนหนึ่ง ได้มาถึงราชสำนักของพระองค์ ได้คืบค้ำด้วยน้ำแห่งการปรากฏองค์ของพระองค์ และได้รับความโปรดปรานที่ล้ำเลิศที่สุดของพระองค์เป็นเกียรติ พวกเขาได้สละโลกและทุกสิ่งที่อยู่ในโลกเพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นที่รักยิ่ง เราจะกล่าวถึงชื่อของพวกเขางานคน เพื่อว่าสิ่งนี้อาจจะทำให้คนชั่วลาดเข้มแข็งขึ้น และคนชั่วตกใจกลัวหาญขึ้น

หนึ่งในพวกเขาชื่อมุลลา ฮุสเซน ซึ่งกลายเป็นผู้รับความรุ่งโรจน์โชติช่วงของดวงอาทิตย์แห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ หากมิใช่เพราะเขาพระผู้เป็นเจ้ายอมไม่ประทับบนที่นั่งแห่งความปรานีของพระองค์ หรือขึ้นครองบัลลังก์แห่งความรุ่งโรจน์อนันต์ อีกคนหนึ่งในกลุ่มพวกเขาคือซียิด ยาห์ยอ ผู้ที่พิเศษและไม่มีที่เสมอในวัยเดียวกัน

มุลลา โมฮัมหมัด อาลีเย ซานจานี

มุลลา อาลีเย บาสทามิ

มุลลา ซาอิด บาร์ฟูริชี

มุลลา เนมัทโทลลาเย มาซินดาราณี

มุลลา ยูเซเฟ อาเดบิลี

มุลลา เมห์ดีเย โคยี

ซียิด ฮุสเซนเน ทูร์ชีชี

มุลลา เมห์ดีเย กานดี

มุลลา บาเกอร์

มุลลา อับดุลคาเลเก ยาซดี

มุลลา อาลีเย บารากานี

และคนอื่นๆ จำนวนเกือบสี่ร้อยคน ซึ่งชื่อของพวกเขาล้วนถูกจารึกไว้บน “ธรรมจารึกที่พิทักษ์ไว้” ของพระผู้เป็นเจ้า

ทุกคนเหล่านี้ได้รับการนำทางโดยแสงสว่างของดวงอาทิตย์แห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์นี้ สาราภาพและยอมรับสัจธรรมของพระองค์ ดังกล่าวคือความศรัทธาของพวกเขาที่ทำให้พวกเขาส่วนใหญ่ละวางจากความมั่งคั่งและญาติพี่น้อง และยึดเหนี่ยวความยินดีของพระผู้ทรงความรุ่งโรจน์ พวกเขาสละชีวิตเพื่อพระผู้เป็นที่รักยิ่งของตน และยอมสละทุกอย่างในหนทางของพระองค์ ออกของพวกเขากลายเป็นเป้าสำหรับลูกดอกของศัตรู และศีรษะของพวกเขาประดับอยู่บนหอกของพวกเขาไม่มีศาสนา ไม่มีดินแดนใดที่ยังไม่ได้ค้ำเลือดของผู้ที่เป็นร่างของความปล่อยวางเหล่านี้ ไม่มีดาบใดที่ไม่ได้ฟันคอของพวกเขา การกระทำของพวกเขาเท่านั้นที่ให้การยืนยันสัจธรรมในคำพูดของพวกเขา ข้อยืนยันของดวงวิญญาณที่วิสุทธิเหล่านี้ที่ได้ลุกขึ้นสละชีวิตอย่างรุ่งโรจน์เพื่อพระผู้เป็นที่รักยิ่งของตน จนทั้งโลกพิศวงต่อลักษณะการเสียสละของพวกเขา ไม่เพียงพอสำหรับประชาชนในยุคนี้หรือ? นี่ไม่ใช่พยานที่เพียงพอที่ค้านกับความไม่เชื่อสำคัญของบรรดาผู้ที่ทรยศความศรัทธาของตนด้วยเรื่องเล็กน้อย ผู้ซึ่งเอาความเป็นอมตะไปแลกกับสิ่งที่จะต้องมอดม้วย ผู้ซึ่งทิ้งโควซาร์แห่งการปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อนำพுகุ้ม ซึ่งจุดมุ่งหมายเดียวในชีวิตของพวกเขา

เขาคือการแย่งชิงทรัพย์สินของผู้อื่น? ดังที่เจ้าเห็นแล้วว่าพวกเขาทั้งหมดสาละวนอยู่กับสิ่งไร้แก่นสารต่างๆ ในโลก และได้หลงไกลไปจากพระผู้เป็นพระผู้เป็นนาย พระผู้ทรงความสูงส่งที่สุดอย่างไร

จงมีความเป็นธรรม : ข้อยืนยันของบรรดาผู้ที่มีการกระทำสอดคล้องกับคำพูด มีความประพฤติภายนอกสอดคล้องกับจิตใจภายใน เป็นที่น่ายอมรับหรือคู่ควรที่จะได้รับความสนใจหรือไม่? จิตใจจงต่อการกระทำของพวกเขา และวิญญาณพิศวงต่อความแค้นและความทรนหดของพวกเขา หรือว่าข้อยืนยันของดวงวิญญาณที่ไม่ซื่อสัตย์เหล่านี้เป็นที่น่ายอมรับ ซึ่งพวกเขาไม่ได้หายใจสิ่งใดนอกจากลมหายใจแห่งกิเลสที่เห็นแก่ตัว และถูกจองจำอยู่ในกรงแห่งความพ้อฝันอันเหลวไหลของตน? เสมือนค้ำความแห่งความมืด พวกเขาไม่ยกศีรษะของตนขึ้นจากที่นอน เว้นแต่เพื่อจะไขว่คว้าสิ่งที่ไม่จริงของโลก และจิตใจของพวกเขาไม่สงบยามคำคืน เว้นแต่จะได้ตราคราสร้างเสริมจุดมุ่งหมายของชีวิตที่โสมมของตน ด้วยจมอยู่ในแผนการที่เห็นแก่ตัวของตน พวกเขาหาได้รู้เรื่องการสวรรคต ยามกลางวันพวกเขาพยายามไขว่คว้าประโยชน์ทางโลกด้วยวิญญาณทั้งหมดของตน และยามกลางคืนพวกเขายู่อยู่กับการสนองตัณหาของตนเท่านั้น กฎหรือมาตรฐานใดหรือที่ให้นุชย์มีเหตุผลสมควรที่จะยึดถือคำปฏิเสชของดวงวิญญาณที่จิตใจคับแคบดังกล่าว แล้วละเลยความศรัทธาของบรรดาผู้ที่ได้สละชีวิต ความมั่งคั่ง ความโด่งดังและกิตติศัพท์ ชื่อเสียง และเกียรติของตน เพื่อเห็นแก่ความยินดีของพระผู้เป็นเจ้า?

สิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตของ “เจ้าชายของผู้สละชีวิตทั้งหลาย” (*อิหม่ามสุสเซน*) ไม่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกรียงไกรที่สุด หลักฐานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของสัจธรรมของเขาหรือ? ประชาชนในอดีตไม่ได้ประกาศหรือว่าเหตุการณ์เหล่านั้นไม่เคยมีมาก่อน? พวกเขาไม่ได้ยืนยันหรือว่า ไม่มีผู้แสดงสัจธรรมคนใดเคยแสดงความไม่ผันแปรและความรุ่งโรจน์ตระการตาดังกล่าว? และกระนั้นเหตุการณ์ครั้งนี้ในชีวิตของเขา แม้จะเริ่มต้นตอนเช้าก็จบลงเมื่อผ่านไปครึ่งวัน ขณะที่บรรดาผู้ที่เป็นแสงสว่างที่วิสุทธิเหล่านี้ได้ทนความทุกข์ทรมานที่หลังมายังพวกเขาจากรอบด้านอย่างกล้าหาญเป็นเวลาสิบแปดปี พวกเขาได้เสียสละชีวิตในหนทางของพระผู้ทรงความรุ่งโรจน์ด้วยความรัก ความอุทิศ ความอิมใจและความหยรษาที่วิสุทธึอย่างไร! ทุกคนเป็นพยานต่อความจริงของเรื่องนี้ และกระนั้นพวกเขาดูแลการเปิดเผยพระธรรมครั้งนี้ได้อย่างไร? มิยุคไหนหรือที่เคยเป็นพยานต่อเหตุการณ์ที่เป็นประวัติศาสตร์เหล่านี้? หากสหายเหล่านี้ไม่ใช่ผู้ไขว่คว้าพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง ใครอื่นหรือที่จะเรียกได้ด้วยชื่อนี้? สหายเหล่านี้เคยเป็นผู้แสวงหาอำนาจและความรุ่งโรจน์หรือ? พวกเขาเคยปรารถนาความร่ำรวยหรือ? พวกเขาเคยมีความต้องการใดหรือนอกจากความยินดีของพระผู้เป็นเจ้า? หากสหายเหล่านี้กับข้อยืนยันที่ยอดเยี่ยมและผลงานที่น่าพิศวงทั้งหมดของพวกเขาเป็นความจอมปลอม เช่นนั้นใครหรือที่คู่ควรจะอ้างตนว่าเป็นความจริง? เราขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้า! การกระทำของพวกเขาถือข้อยืนยันที่เพียงพอและข้อพิสูจน์ที่แย้งไม่ได้สำหรับประชาชนทั้งหมดของโลก หาก

มนุษย์ไต่ตรงความลึกถึบของการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ในหัวใจ “และบรรดาผู้ที่กระทำอย่างไม่ยุติธรรม จะรู้ในไม่ช้าว่าจะตกกรรมอะไรรอคอยเขาอยู่!” (โกรอ่าน 26:227)

ยิ่งไปกว่านั้นสัญลักษณ์ของความจริงและความจอมปลอมถูกระบุและกำหนดไว้ในคัมภีร์ คำกล่าวอ้างและการอวดอ้างของมวลมนุษย์จะต้องถูกทดสอบ โดยเกณฑ์ที่สวรรค์กำหนดนี้ เพื่อว่าผู้ที่มิวจาสด์จะเป็นที่รู้และแยกจากผู้อวดอ้าง เกณฑ์นี้มีชื่ออื่นใดนอกจากวณะท่อนนี้ : “จงปรารถนาความตายหากเจ้าเป็นบुरุษแห่งสังฆธรรม” (โกรอ่าน 2:94, 62:6) จงพิจารณาผู้สละชีวิตด้วยความจริงใจไร้ข้อกังขาเหล่านี้ ซึ่งวจาสด์ของพวกเขาให้การยืนยันพระธรรมที่ซัดแจ้งของคัมภีร์ และตามที่เจ้าได้เป็นพยาน พวกเขาทุกคนได้เสียดชีวิต ความมั่งคั่ง ภรรยา ลูก ทุกอย่างของตน และขึ้นไปสู่ห้องสูงสุดบนสวรรค์ เป็นธรรมหรือที่จะปฏิเสธข้อยืนยันของผู้ประเสริฐที่ปล่อยวางเหล่านี้ ที่ยืนยันสังฆธรรมของการเปิดเผยพระธรรมที่รุ่งโรจน์และเหนือชั้นนี้ แล้วถือว่าการประณามพระเจ้าเป็นแสงสว่างอำไพนี้เป็นที่น่ายอมรับ ซึ่งประณามโดยชนชาติที่ไม่เชื่อสด์ดังกล่าว ผู้ซึ่งละทิ้งความศรัทธาเพื่อทอง และเพราะเห็นแก่ความเป็นผู้นำ จึงไม่ยอมรับพระองค์ พระผู้ทรงเป็นผู้นำคนแรกของมวลมนุษยชาติ? ทั้งนี้แม้ว่าเวลานี้อุปนิสัยใจคอของพวกเขาถูกเปิดเผยต่อประชาชนทั้งหมดที่ยอมรับพวกเขาว่า เป็นพวกที่จะไม่ยอมทิ้งอำนาจทางโลกของตนแม้แต่เนือยเพื่อเห็นแก่ศาสนาศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า ไหนเลยจะทิ้งชีวิตของตน ความมั่งคั่งและที่คล้ายกัน

จงมองดูว่าตามพระธรรมที่ซัดแจ้งในคัมภีร์ เกณฑ์สวรรค์ได้แยกคนจริงและคนจอมปลอมอย่างไร แม้กระนั้นพวกเขายังคงไม่รู้สังฆธรรมนี้ และหลับอยู่ในความไม่เอาใจใส่ กำลังไขว่คว้าสิ่งไร้แก่นสารต่างๆในโลก และครุ่นคิดถึงความเป็นผู้นำทางโลกที่ไร้สาระ

“ดูกร บุตรแห่งมนุษย์! หลายต่อหลายวันผ่านไป โดยที่เจ้าสาละวนอยู่กับความเพ้อฝันและจินตนาการที่เหลวไหลของเจ้า เจ้าจะหลับใหลอยู่บนเตียงไปอีกนานเท่าไร? จงตื่นขึ้นมาจากความหลับใหล เพราะดวงอาทิตย์ขึ้นมาถึงเที่ยงวันแล้ว และอาจต้องแสงอำไพมายังเจ้า”

อย่างไรก็ตามขอให้รู้ไว้ด้วยว่า ไม่มีใครในหมู่นักบวชและนักบวชเหล่านี้ที่เรากล่าวถึง ได้รับการประสาทด้วยตำแหน่งและเกียรติของความเป็นผู้นำ เพราะบรรดาผู้นำศาสนาที่รู้จักกันดีและมีอิทธิพล ผู้ซึ่งครองตำแหน่งแห่งอำนาจและปฏิบัติหน้าที่ของความเป็นผู้นำ ไม่สามารถแสดงความภักดีต่อพระเจ้าเปิดเผยสังฆธรรม นอกจากผู้ที่พระเจ้าเป็นเจ้าประสงค์ แต่สิ่งเหล่านี้ไม่เคยเกิดขึ้นยกเว้นไม่กี่คน “และคนรับใช้ไม่กี่คนของเราเป็นผู้ที่รู้คุณ” (โกรอ่าน 34:13) ดังที่ในยุคศาสนานี้ในหมู่นักบวชที่มีชื่อที่ควบคุมประชาชนไว้ในเงื้อมมือแห่งอำนาจ ไม่มีใครยอมรับศาสนานี้ ไม่เพียงเท่านั้น พวกเขาพยายามต่อต้านศาสนานี้ด้วยความเป็นปรปักษ์และมุ่งมั่น อย่างที่ไม่มีหุใดเคยได้ยินหรือดวงตาใดเคยเห็นที่คล้ายกัน

พระบ็อบ พระผู้เป็นนาย ผู้ทรงประเสริฐสุด ขอให้ชีวิตของทุกคนเป็นพลีเพื่อพระองค์ ทรงเปิดเผยสารเฉพาะเจาะจงฉบับหนึ่งถึงเหล่านักบวชของทุกเมือง ซึ่งในสารนี้พระองค์ทรงอธิบายลักษณะของการปฏิเสธและการไม่ยอมรับของพวกเขาแต่ละคน “ดังนั้นพวกเขาซึ่งเป็นบรูชแห่งการหยั่งเห็น จงเอาใจใส่ให้ดี!” (โคโรอัน 59:2) โดยการกล่าวถึงการต่อต้านของพวกเขา พระองค์มีเจตนาที่จะทำให้คำคัดค้านที่ประชาชนแห่งคัมภีร์ไบเบิลอาจใช้ในยุคแห่งการปรากฏองค์ของ “โมสทาโกส” (พระผู้ถูกวิงวอน) ไม่มีน้ำหนัก ซึ่งเป็นวันแห่งการฟื้นคืนชีพครั้งหลัง โดยการอ้างว่าในยุคศาสนาของคัมภีร์ไบเบิล นักบวชจำนวนหนึ่งยอมรับศาสนา แต่ในการเปิดเผยพระธรรมครั้งหลังนี้ ไม่มีใครในหมู่นักบวชเหล่านี้ยอมรับคำกล่าวอ้างของพระองค์ จุดประสงค์ของพระองค์คือเพื่อจะเตือนประชาชนเพื่อว่า พระผู้เป็นเจ้าของทรงห้าม พวกเขาจะไม่ยึดถือความคิดที่โง่เง่าดังกล่าว และพรากตนเองจากพระผู้ทรงความงามสวรรค์ ไซแล้ว นักบวชเหล่านี้ที่เรากล่าวถึง ส่วนใหญ่แล้วไม่มีชื่อเสียง และโดยคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าของ พวกเขาทั้งหมดได้รับการชำระให้ปลอดจากสิ่งไร้แก่นสารต่างๆ ในโลก และเป็นอิสระจากเครื่องยศแห่งความเป็นผู้นำ “ดังกล่าวคือความอารีของพระผู้เป็นเจ้าของ ซึ่งพระองค์ทรงให้ผู้ที่พระองค์ประสงค์”

อีกข้อพิสูจน์และหลักฐานหนึ่งของสังขรณ์ของการเปิดเผยพระธรรมครั้งนี้ ซึ่งส่องแสงเหมือนกับดวงอาทิตย์ท่ามกลางข้อพิสูจน์อื่นทั้งหมดคือ ความไม่ผันแปรของพระผู้ทรงความงามนิรันดร์ในการประกาศศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของ แม้ว่ายังหนุ่มและเยาว์วัย และแม้ว่าศาสนาที่พระองค์เปิดเผยขัดกับความปรารถนาของประชาชนทั้งหมดของโลก ทั้งคนชั้นสูงและคนต่ำต้อย คนร่ำรวยและคนยากไร้ คนรุ่งเรืองและคนตกต่ำ กษัตริย์และข้าแผ่นดิน ถึงกระนั้นพระองค์ก็ลุกขึ้นประกาศศาสนาอย่างแน่วแน่ ทุกคนรู้และได้ยิน พระองค์ไม่กลัวใครและไม่คำนึงถึงผลที่จะตามมา สิ่งนี้ถูกแสดงให้เห็นชัดได้หรือนอกจากโดยอำนาจของการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ และอำนาจของพระประสงค์ที่เอาชนะไม่ได้ของพระผู้เป็นเจ้าของ? ความชอบธรรมของพระผู้เป็นเจ้าของเป็นพยาน! หากใครคิดพิจารณาการเปิดเผยพระธรรมครั้งยิ่งใหญ่ในหัวใจ ความคิดเกี่ยวกับการประกาศนั้นอย่างเดียวก็น่าจะทำให้เขาสับสน! หากหัวใจของมวลมนุษย์มายึดติดกันอยู่ในหัวใจของเขา เขาก็ยังคงลังเลที่จะเสี่ยงกับวิสาหกิจที่น่าเกรงขามดังกล่าว เขาสามารถทำสิ่งนี้สำเร็จได้ก็โดยการอนุญาตของพระผู้เป็นเจ้าของ โดยที่ช่องหัวใจของเขาถูกเชื่อมโยงกับบ่อเกิดของคุณลักษณะสวรรค์และวิญญาณของเขาว่างใจในการคำนึงที่วางใจได้ของพระผู้ทรงมหิทธานุภาพเท่านั้น เราสงสัยว่าอะไรหรือที่พวกเขาคิดว่าเป็นเหตุของความกล้าหาญที่ยิ่งใหญ่นี้? พวกเขากล่าวหาพระองค์ว่าบาปบุญดังที่เคยกล่าวหาศาสนาพุทธทั้งหลายในอดีตหรือ? หรือพวกเขายืนยันว่าแรงงูใจของพระองค์มิใช่อื่นใด นอกจากอยากเป็นผู้นำและการได้มาซึ่งความร่ำรวยทางโลก?

พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกรุณา! ในคัมภีร์ของพระองค์ที่ทรงให้ชื่อว่า “กายูโมล แอสมา” ซึ่งเป็นคัมภีร์แรกที่ยิ่งใหญ่และทรงอำนาจที่สุด พระองค์ทรงพยากรณ์การสละชีวิตของตนเองด้วยวาระนี้ : “ข้าแต่พระผู้เป็นเศษที่เหลือของพระผู้เป็นเจ้า! ข้าพเจ้าได้เสียดสละตนเองเพื่อพระองค์เท่านั้น ข้าพเจ้ายอมรับการสาปแช่งทั้งหลายเพื่อเห็นแก่พระองค์ และไม่ปรารถนาสิ่งใดนอกจากการสละชีวิตในหนทางแห่งความรักของพระองค์ พยานที่เพียงพอสำหรับข้าพเจ้าคือพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ทรงความประเสริฐ พระผู้ทรงคุ้มครองพระผู้ดำรงอยู่ก่อนยุคสมัย!”

ท่านเองเดียวกันในการตีความอักษร “ฮา” พระองค์ปรารถนาจะสละชีวิตโดยกล่าวว่า : “เราคิดว่าเราได้ยื่นสุรเสียงร้องเรียกอยู่ในชีวิตส่วนลึกที่สุดของเรา ‘จงเสียดสละสิ่งที่เจ้ารักมากที่สุดไปในหนทางของพระผู้เป็นเจ้า ดังที่อิหม่ามสุสเซน ขอสันติสุขจงมีแก่เขา ได้สละชีวิตของเขาเพื่อเห็นแก่เรา’ และหากเราไม่คำนึงถึงความลึกซึ้งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ พระผู้กุมชีวิตของเราไว้ระหว่างมือของพระองค์เป็นพยาน ถึงแม้ว่ากษัตริย์ทั้งหมดของโลกจะรวมตัวกัน พวกเขาที่ไม่สามารถเอาไปจากเราได้แม้อักษรเดียว และคนรับใช้เหล่านี้ซึ่งไม่คู่ควรที่จะได้รับความสนใจและแท้จริงแล้วเป็นพวกที่ถูกรังเกียจ จะยังไม่สามารถเพียงพอ... เพื่อว่าทุกคนจะรู้ว่าเราอดทน ขอมจำนน และเสียดสละตนเองแก่ไหนในหนทางของพระผู้เป็นเจ้า”

พระผู้เปิดเผยวาทะดังกล่าวจะได้รับการพิจารณาได้หรือว่า เคนอยู่ในหนทางอื่นนอกจากหนทางของพระผู้เป็นเจ้า และปรารถนาสิ่งอื่นนอกจากความยินดีของพระองค์? ในวาระก่อนนี้มีลมหายใจแห่งความปลอ่ยวางปกปิดไว้ ซึ่งหากหายใจเต็มที่มายังโลก ทุกชีวิตจะสละชีวิตและเสียดสละวิญญาณของตน จงใคร่ครวญดูความประพฤติกิเลสที่เลวทรามของประชาชนรุ่นนี้ และเป็นพยานต่อความอกตัญญูอันเหลือเชื่อของพวกเขา จงสังเกตดูว่าพวกเขาได้ปิดตาตัวเองต่อความรุ่งโรจน์ทั้งหมดนี้อย่างไร และกำลังไขว่คว้าซากสัตว์ที่เหม็นเน่าอย่างน่าเวทนา ซึ่งจากท้องของซากสัตว์เหล่านี้มีเสียงร้องขึ้นมาจากสสารของผู้เชื่อสัตย์ที่ถูกกลืนและกระนั้นพวกเขาตะโกนคำใส่ร้ายพระผู้เป็นอรุโณทัยแห่งความวิสุทธิทั้งหลายอย่างไม่สมควรเช่นไร? ดังนั้นเราเล่าให้เจ้าฟังสิ่งที่น้ำมือของพวกเขาไม่มีศาสนาได้กระทำ ผู้ซึ่งในวันแห่งการฟื้นคืนชีพได้หันหน้าหนีไปจากการมาปรากฏองค์ของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าได้ทรมานด้วยไฟแห่งความเชื่อที่ผิดของพวกเขาเอง และพระองค์ได้เตรียมการลงโทษไว้สำหรับพวกเขาในโลกหน้า ซึ่งจะกลืนกินทั้งร่างกายและวิญญาณของพวกเขา เพราะคนเหล่านี้กล่าวว่า : “พระผู้เป็นเจ้าไร้อำนาจ และมือแห่งความปรานีของพระองค์ถูกล่าม”

ความแน่วแน่ในศาสนาคือข้อยืนยันที่แน่นอนและหลักฐานที่รุ่งโรจน์ของสัจธรรม ดังที่ “ตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” ทรงกล่าวว่า : “วาระสองก่อนได้ทำให้เราแก่” วาระทั้งสองก่อนนี้ซึ่ง

ความไม่ผันแปรในศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “จงมีความแน่วแน่ตามที่เจ้าได้รับบัญชา” (โคเรียน 11:113)

และบัดนี้จึงพิจารณาว่า ชัศตวรรษแห่งเรชวานของพระผู้เป็นเจ้านี้ในวัยหนุ่มเต็มที่ได้ลุกขึ้นประกาศศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าอย่างไร จงมองดูว่าพระผู้ทรงความงามของพระผู้เป็นเจ้านี้ได้เปิดเผยความแน่วแน่เช่นไร ทั้งโลกได้ลุกขึ้นขัดขวางพระองค์แต่ก็ล้มเหลวโดยสิ้นเชิง พวกเขาประหัดประหารชัศตวรรษแห่งความความวิสุทธิที่ยิ่งรุนแรงเท่าไร ความศรัทธาของพระองค์ก็ยิ่งเพิ่มขึ้น และเปลวไฟแห่งความรักของพระองค์ก็ลุกอย่างสว่างไสวยิ่งขึ้น ทั้งหมดนี้เป็นที่ประจักษ์ และไม่มีใครโต้แย้งความจริงนี้ ในที่สุดพระองค์ยอมสละวิญญาณของตนและบินขึ้นไปสู่อณาจักรเบื้องบน

และหลักฐานส่วนหนึ่งของสัจธรรมแห่งการปรากฏองค์ของพระองค์คือ อำนาจเหนือกว่า อานุภาพเหนือธรรมดาและความเป็นใหญ่ที่พระองค์ พระผู้เปิดเผยชีวิตและเป็นพระศาสดาของพระผู้เป็นที่บูชา ได้เปิดเผยไปทั่วโลกโดยลำพังและไม่ได้รับการช่วยเหลือ ทันใดที่พระผู้ทรงความงามนิรันดร์นี้เปิดเผยตนเองในเมืองซีราซในปีหกสิบ และนิกม่านแห่งการปกปิดจนขาดสะบั้น สัญลักษณ์ของอิทธิพลเหนือกว่า อำนาจอิทธิพลและอานุภาพ ที่มาจากพระผู้เป็นสารของสารทั้งหลาย ทะเลของทะเลทั้งหลาย เป็นที่เห็นชัดในทุกดินแดนอย่างมากมาย จนเครื่องหมาย หลักฐาน สัญลักษณ์และข้อยืนยันของพระผู้เป็นดวงอาทิตย์แห่งธรรมนี้ปรากฏขึ้นในทุกเมือง ผู้ที่มีหัวใจบริสุทธิ์และเมตตามากมายเพียงไร สะท้อนแสงของดวงอาทิตย์นี้รั้นครัน้อย่างซื่อสัตย์ และความรู้เอนกอนันต์เพียงไหนมาจากมหาสมุทรแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์นี้ ซึ่งห้อมล้อมทุกชีวิต! ในทุกเมืองนักบวชและเจ้าหน้าที่ระดับสูงทั้งหมดลุกขึ้นขัดขวางและสกัดพวกเขา พร้อมจะใช้ความประสังคราย ความริษยา และการวางอำนาจบาตรใหญ่เพื่อปราบปรามพวกเขา ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ผู้เป็นสารของความยุติธรรมจำนวนมากมายเพียงไร ถูกกล่าวหาว่าวางอำนาจบาตรใหญ่และถูกสังหาร! ผู้เป็นร่างของความบริสุทธิ์มากมายเพียงไหน ที่มีได้แสดงสิ่งใดนอกจากความรู้ที่แท้จริงและการกระทำที่ไม่ต่างพร้อย ต้องตายอย่างเจ็บปวด! กระนั้นก็ตามผู้บริสุทธิ์เหล่านี้แต่ละคนหายใจพระนามของพระผู้เป็นเจ้าจนวินาทีสุดท้าย และเห็นอยู่ในอาณาจักรแห่งการยอมจำนน ดังกล่าวนี้คืออำนาจและอิทธิพลที่พระองค์ใช้เปลี่ยนแปลงพวกเขา จนพวกเขาไม่ปรารถนาสิ่งใดนอกจากพระประสงค์ของพระองค์ และระลึกถึงพระองค์ด้วยวิญญาณของตน

จงใคร่ครวญดู : ใครในโลกนี้หรือที่สามารถแสดงอานุภาพเหนือธรรมดาและอิทธิพลแทรกซอนดังกล่าว? หัวใจที่ไม่ต่างพร้อยและดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ทั้งหมดเหล่านี้ได้ตอบสนองต่อโองการเรียกตัวของพระองค์ด้วยการยอมจำนนอย่างสิ้นเชิง แทนที่จะบ่น พวกเขาขอบคุณพระผู้เป็นเจ้า และท่ามกลางความมืดมนที่ปวดร้าว พวกเขาไม่เปิดเผยสิ่งใดนอกจากการยอมตามพระประสงค์ของพระองค์อย่างเบิกบาน เป็นที่ประจักษ์ว่าประชาชนทั้งหมดบนพิภพเกลียดพวกเขาอย่างไม่ผ่อนผันเพียงไร ประสังครายและชังพวกเขาอย่างเคืองแค้น

เพียงไหน พวกเขาถือว่าการประหัตประหารและความเจ็บปวดที่กระทำต่อผู้บริสุทธิ์และมีกรรมเหล่านี้ คือวิธีไปสู่ความรอดพ้น ความเจริญรุ่งเรืองและความสำเร็จที่ยั่งยืน ตั้งแต่สมัยของอดัม โลกเคยเป็นพยานต่อความโกลาหลและอลหม่านที่รุนแรงเช่นนี้หรือ? แม้ความทรมานทั้งหมดที่ได้รับและความเดือดร้อนนานัปการที่ตามมา พวกเขาก็ยังกลายเป็นจีปากและจุดหมายของการสาปแช่งทุกแห่งหน เราคิดว่าความอดทนเปิดเผยออกมาได้ก็ด้วยความแกร่งกล้าของพวกเขา และความซื่อสัตย์เองบังเกิดขึ้นได้ก็โดยการกระทำของพวกเขาเท่านั้น

จงไตร่ตรองเหตุการณ์อันเป็นประวัติศาสตร์เหล่านี้ในหัวใจของเจ้า เพื่อว่าเจ้าจะได้เข้าใจความยิ่งใหญ่และสังเกตเห็นความรุ่งโรจน์ที่แท้จริงใจของการเปิดเผยพระธรรมครั้งนี้ เมื่อนั้นโดยกรุณาธิคุณของพระเจ้าผู้ทรงปรานี วิญญาณแห่งความศรัทธาจะถูกหายใจเข้าไปในชีวิตของเจ้า และเจ้าจะได้ครองที่นั่งแห่งความมั่นใจและอยู่บนนั้น พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวเป็นพยานให้เรา! หากเจ้าไตร่ตรองสักพัก เจ้าจะยอมรับว่านอกจากสังฆกรรมทั้งหมดเหล่านี้ที่พิสูจน์ให้เห็นและหลักฐานทั้งหลายที่กล่าวมา การปฏิเสธ การสาปแช่ง และการประณามโดยประชาชนของโลกในตัวเอง คือข้อพิสูจน์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและข้อยืนยันที่แน่นอนที่สุดของสังฆกรรมของวิบุรุษเหล่านี้ในสนามแห่งการขอมจําานและการปล่อยวาง เมื่อใดก็ตามที่เจ้าทำสมาธิใคร่ครวญดูคำพูดหาเรื่องต่างๆ ที่กล่าวโดยประชาชนทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นนักบวช ผู้รู้หรือคนเขลา เจ้าจะมั่นคงแน่วแน่ในศานาที่ยิ่งขึ้น เพราะสิ่งใดก็ตามที่บังเกิดขึ้น พระผู้เป็นเหมือนแห่งความรู้สวรรค์และเป็นผู้รับกฐนิรันดร์ของพระผู้เป็นเจ้า ได้พยากรณ์ไว้แล้ว

แม้ว่าเราไม่มีเจตนาจะกล่าวถึงคำพยากรณ์ต่างๆ ของยุคที่ผ่านมา กระนั้นเพราะความรักของเราที่มีต่อเจ้า เราจะกล่าวถึงบางคำพยากรณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับการอภิปรายเหตุผลของเรา อย่างไรก็ตามเราไม่รู้ลึกว่าคำพยากรณ์ดังกล่าวเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องด้วยสิ่งที่เรากล่าวไว้แล้วเพียงพอสำหรับโลกและทุกสิ่งที่อยู่ในโลก ความจริงแล้วคัมภีร์ทั้งหมดและความลึกกลับในคัมภีร์เหล่านี้ถูกกล่าวไว้อย่างรวบรัดในเรื่องราวอย่างย่อนี้ ถึงขนาดที่ว่าหากบุคคลหนึ่งไตร่ตรองสิ่งนี้ในหัวใจสักพัก เขาจะค้นพบความลึกกลับทั้งหลายของพระวณะของพระผู้เป็นเจ้าจากทั้งหมดที่กล่าวมา และจะเข้าใจความหมายของสิ่งใดก็ตามที่กษัตริย์ในอุดมคติแสดงให้ปรากฏ เนื่องด้วยประชาชนมีความเข้าใจและสถานะต่างกัน เราจะขอกกล่าวถึงบางคำพยากรณ์ เพื่อว่าคำพยากรณ์เหล่านี้จะให้ความไม่ผันแปรแก่ดวงวิญญาณที่หวั่นไหว ให้ความสงบแก่จิตใจที่วิตก ดังนี้ข้อยืนยันของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับประชาชนทั้งคนชั้นสูงและคนต่ำต้อย จะครบถ้วนสมบูรณ์

หนึ่งในคำพยากรณ์ดังกล่าวคือ “และเมื่อพระผู้เป็นเจ้ามาตรฐานแห่งสังฆกรรมถูกแสดงให้เห็นชัด ประชาชนของทั้งโลกตะวันออกและโลกตะวันตกจะสาปแช่งพระองค์” การดื่มอมฤตแห่งการละวาง การไปให้ถึงยอดอันสูงส่งแห่งความปล่อยวาง และการทำสมาธิใคร่ครวญที่กล่าวไว้ในวณะ “การใคร่ครวญชั่วโมงเดียวดีกว่าการบูชาที่เคร่งศาสนาเจ็ดสิบปี” เป็นสิ่งจำเป็น เพื่อว่าความลับของความประพฤติที่น่า

สมเพชของประชาชนจะถูกค้นพบ ประชาชนที่แม้ว่ารักและปรารถนาสังฆกรรมที่ตนนับถือ ก็สาปแช่งบรรดาสาวกของพระผู้เป็นสังฆกรรมเมื่อพระองค์ถูกแสดงให้เห็นชัด คำพยากรณ์ที่กล่าวไว้ข้างบนเป็นพยานต่อสังฆกรรมนี้ เป็นที่ประจักษ์ว่าเหตุผลสำหรับความประพฤติดังกล่าวมิใช่อื่นใดนอกจากการล้มเลิกระเบียบธรรมเนียม นิสัยและพิธีกรรมที่ครอบงำพวกเขาอยู่ ไม่เช่นนั้นแล้วหากพระผู้ทรงความงามของพระผู้ทรงปรานีทำตามระเบียบและธรรมเนียมเดียวกันที่ใช้กันอยู่ในหมู่ประชาชน และหากพระองค์อนุมัติการปฏิบัติสิ่งเหล่านั้น ความขัดแย้งและความมาดร้ายดังกล่าวย่อมไม่เป็นที่เห็นชัดในโลก คำพยากรณ์ที่ประเสริฐนี้ได้รับการยืนยันและพิสูจน์โดยวาระเหล่านี้ที่พระองค์เปิดเผยไว้ว่า : “วันที่พระผู้เรียกตัวจะเรียกให้มารับเรื่องที่เข้มงวด” (โกรอ่าน 54:6)

เสียงร้องเรียกของพระผู้นำชาวสวรรค์จากเหนือมานแห่งความรุ่งโรจน์ ซึ่งกำลังเรียกมนุษยชาติให้สลະทุกสิ่งทีพวกเขายึดติดโดยสิ้นเชิงนั้น แทงกิเลตในใจของพวกเขา และนี่คือสาเหตุของความยุ่งยากอันขมขื่นและความอลหม่านที่รุนแรงที่เกิดขึ้น จงพิจารณาคุณทางของประชาชน พวกเขาละเลยคำพยากรณ์ที่มีหลักฐานเหล่านี้ที่ล้วนแต่บรรลุแล้ว และไปยึดถือคำพยากรณ์ที่น่ากังขาว่าเชื่อถือได้หรือไม่ แล้วถามว่าทำไมยังไม่มียะไรเกิดขึ้นตามคำพยากรณ์ และกระนั้นสิ่งต่างๆ ทีพวกเขานึกไม่ถึงถึงถูกแสดงให้เห็นชัดแล้ว เครื่องหมายและสัญลักษณ์ของพระผู้เป็นสังฆกรรมส่องแสงราวกับดวงอาทิตย์เที่ยงวัน และกระนั้นประชาชนกำลังเร่ร่อนอย่างสับสนไร้จุดหมายในทีรร้างแห่งความโง่เขลาเบาปัญญา แม้ว่ามีคำพยากรณ์อันเป็นที่ยอมรับและวาระท่อนต่างๆ ในคัมภีร์โกรอ่านที่ซึ่งบ่งศาสนาใหม่ กฎใหม่ และการเปิดเผยพระธรรมครั้งใหม่ ประชาชนรุ่นนี้ก็ยังคาดหวังรอคอยที่จะได้เห็นพระศาสดาตามพันธสัญญา ทีจะมาสืบสนุนกฎของยุคศาสนาของพระโมฮัมหมัด ทำนองเดียวกันชาวยิวและคริสเตียนก็ใช้ข้อโต้แย้งแบบนี้

หนึ่งในวาทะทีคาดการณ์ถึงกฎใหม่และการเปิดเผยพระธรรมครั้งใหม่ในอนาคตคือวาทะเหล่านี้ใน “บทอธิษฐานแห่งโนคเบห์” : “พระผู้ถูกถนอมไว้ให้มาฟื้นฟูบัพติศมาและกฎอยู่ที่ไหน? พระผู้มีอำนาจทีจะเปลี่ยนแปลงศาสนาและสาวกทั้งหลายอยู่ที่ไหน?” ทำนองเดียวกันอิหม่ามอาลีเปิดเผยไว้ในชิยารัท (ธรรมเนียมการเขียน) : “สันติสุขจงมีแด่พระผู้เป็นสังฆกรรมใหม่” เมื่อถูกถามเกี่ยวกับลักษณะของอิหม่ามเมห์ดิอาบู อับดุลลาห์ตอบว่า “พระองค์จะทำสิ่งที่พระโมฮัมหมัดผู้เป็นธรรมทูตของพระผู้เป็นเจ้าของเขาทำ และจะลบสิ่งทีมีมาก่อนพระองค์ ดังทีธรรมทูตของพระผู้เป็นเจ้าของเขาได้ลบสิ่งวิธิต่างๆ ของธรรมทูตทั้งหลายทีมาก่อน”

จงมองดูว่า แม้ว่ามีคำพยากรณ์เหล่านี้และทีคล้ายกัน พวกเขาก็ตีโต้เถียงอย่างเหลวไหลเพียงไรว่ากฎต่างๆ ทีเปิดเผยไว้แต่ก่อนต้องไม่ถูกเปลี่ยนแปลง และกระนั้นจุดหมายของการเปิดเผยพระธรรมทุกทีมีไว้เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยใจคอทั้งหมดของมนุษยชาติหรือทีไร ซึ่งเป็นการ

เปลี่ยนแปลงที่จะแสดงออกมาทั้งภายนอกและภายใน จะมีผลต่อจิตใจภายในและสภาพความเป็นอยู่ภายนอก? เพราะหากอุปนิสัยใจคอของมนุษยชาติไม่ถูกเปลี่ยนแปลง ความเปล่าประโยชน์ของพระศาสนาทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าจะเห็นได้ชัด ใน “อวาติม” ซึ่งเป็นหนังสือที่เชื่อถือได้และรู้จักกันดี เป็นที่ลึกลับไว้ว่า : “ชายหนุ่มจากบานีฮาซิมจะถูกแสดงให้เห็นชัด เขาจะเปิดเผยคัมภีร์เล่มใหม่และเผยแพร่งานใหม่” จากนั้นตามมาด้วยวาระเหล่านี้ : “ศัตรูส่วนใหญ่ของพระองค์จะเป็นนักบวช” ในอีกวรรคหนึ่งมีการเล่าเกี่ยวกับอหิหม่าชาเดคผู้เป็นบุตรชายของพระโมฮัมหมัดว่า เขาพูดไว้ดังนี้ : “ชายหนุ่มคนหนึ่งจะปรากฏจากบานีฮาซิม เขาจะบัญชาประชาชนให้เชื่อสัตย์ต่อเขา คัมภีร์ของเขาจะเป็นคัมภีร์เล่มใหม่ ซึ่งเขาจะเรียกประชาชนให้มาปฏิบัติความศรัทธา การเปิดเผยพระธรรมของเขานั้นเข้มงวดสำหรับชาวอาหรับ หากเจ้าได้ยินเกี่ยวกับเขา จงรีบไปหาเขา” พวกเขาปฏิบัติตามคำสั่งการของบรรดาอหิหม่าของศาสนาและตะเกียงแห่งความมั่นใจได้ดีเพียงไร! แม้ว่าเป็นที่กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า : “หากเจ้าได้ยินว่าชายหนุ่มจากบานีฮาซิมมาปรากฏ และเรียกประชาชนให้มาหาคัมภีร์ของพระผู้เป็นเจ้าเล่มใหม่ กฎใหม่ของพระผู้เป็นเจ้า จงรีบไปหาเขา” กระนั้นพวกเขาทั้งหมดกลับประกาศว่า พระผู้เป็นนายแห่งชีวิตนั้นเป็นพวกไม่มีศาสนาและเป็นคนนอกกริต พวกเขาไม่รีบไปหาแสงสว่างฮาซิมเมานั้น พระศาสนาของพระผู้เป็นเจ้านั้น ยกเว้นไปหาด้วยดาบที่ชักออกมาและหัวใจที่เต็มไปด้วยความประสกร้าย ยิ่งไปกว่านั้นจึงสังเกตดูว่าความเกลียดชังของเหล่านักบวชถูกกล่าวไว้อย่างชัดเจนเพียงไรในหนังสือต่างๆ แม้ว่ามีคำพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญและเป็นที่ยอมรับเหล่านี้ มีคำพาดพิงที่แน่ใจได้และโต้แย้งไม่ได้เหล่านี้ ประชาชนก็ได้ปฏิเสธพระผู้เป็นสาระที่สะอาดหมดจดแห่งความรู้และวาทะศักดิ์สิทธิ์ แล้วหันไปหาบรรดาผู้บรรณาธิบายสนับสนุนการพยศและความหลงผิดต่างๆ ที่มีคำพยากรณ์ที่บันทึกไว้เหล่านี้และวาทะต่างๆ ที่เปิดเผยไว้ พวกเขาก็พูดแต่สิ่งที่กิเลสที่เห็นแก่ตัวของตนเองจงใจ และหากพระผู้เป็นสาระของจักรวาลเปิดเผยสิ่งที่ขัดกับความต้องการของพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาอยากให้เป็น พวกเขาจะประณามพระองค์ทันทีว่าเป็นคนไม่มีศาสนาและจะคัดค้านว่า : “สิ่งนี้ขัดกับคำพูดของบรรดาอหิหม่าของศาสนาและผู้เป็นแสงสว่างที่อาไพ ไม่มีสิ่งดังกล่าวกำหนดไว้โดยกฎที่ละเมิดไม่ได้ของเรา” แม้ดังนี้ก็ตามในยุคนี้ ผู้นำสงสารที่จะต้องตายเหล่านี้ก็ยังใช้ถ้อยคำที่ไร้ค่าดังกล่าว

และบัดนี้จึงพิจารณาอีกคำพยากรณ์หนึ่ง และสังเกตดูว่าสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ถูกทำนายไว้อย่างไร ใน “อาร์บาอิน” มีการบันทึกไว้ว่า : “จะมีชายหนุ่มมาจากบานีฮาซิม เขาจะเปิดเผยกฎใหม่ๆ เขาจะเรียกประชาชนมาหาเขา แต่จะไม่มีใครเอาใจใส่เสียงร้องเรียกของเขา ศัตรูของเขาส่วนใหญ่จะเป็นนักบวช พวกเขาจะไม่เชื่อฟังคำบัญชาของเขาแต่จะคัดค้านว่า : ‘สิ่งนี้ขัดกับสิ่งที่ตกทอดมายังเราโดยบรรดาอหิหม่าของศาสนา’” ในยุคนี้ทุกคนกำลังเอาถ้อยคำเดียวกันนี้มาพูดซ้ำหารู้ไม่ว่า พระองค์ประทับอยู่บนบัลลังก์แห่ง “พระองค์ทำตามสิ่งที่พระองค์ประสงค์” และอยู่บนที่นั่งแห่ง “พระองค์บัญญัติสิ่งที่พระองค์ปรารถนา”

ไม่มีความเข้าใจใดสามารถเข้าใจธรรมชาติของการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์ ไม่มีความรู้ใดเข้าใจศาสนาของพระองค์ได้บริบูรณ์ คำพูดทั้งหมดขึ้นกับการอนุมัติของพระองค์ และทุกสิ่งจำเป็นต้องอาศัยศาสนาของพระองค์ ทุกสิ่งนอกจากพระองค์ถูกสร้างขึ้นมาจากบัญชาของพระองค์ เคลื่อนไหวและมีชีวิตโดยกฎของพระองค์ พระองค์คือผู้เปิดเผยความลึกลับสวรรค์และผู้บรรดาธิบายอัจฉริยภาพบรมโบราณที่ซ่อนเร้น ดังนั้นเป็นที่เล่าไว้ใน “ปิสารูลอันวาร” “อวาติม” และ “ยานบู” ของอิหม่ามซาเดคผู้เป็นบุตรของพระโมฮัมหมัดว่า เขาได้กล่าววจนะเหล่านี้ : “ความรู้คืออักษรยี่สิบเจ็ดตัว ทั้งหมดที่ศาสนทูตทั้งหลายเปิดเผยไว้คือสองตัวอักษรจากยี่สิบเจ็ดตัวนี้ ตราบจนบัดนี้ไม่มีใครรู้มากไปกว่าสองตัวอักษรนี้ แต่เมื่ออิหม่ามกาอิมปรากฏขึ้นมา พระองค์จะทำให้อักษรอีกยี่สิบห้าตัวที่เหลือเป็นที่เห็นชัด” จงพิจารณาว่า เขาได้ประกาศให้ความรู้ประกอบด้วยอักษรยี่สิบเจ็ดตัว และถือว่าศาสนทูตทั้งหมดนับแต่อดัมจนถึง “ตราประทับ” เป็นผู้บรรดาธิบายเพียงสองตัวอักษรจากยี่สิบเจ็ดตัวนี้ และถูกส่งลงมาที่อักษรสองตัวนี้ เขายังกล่าวด้วยว่าอิหม่ามกาอิมจะเปิดเผยอักษรอีกยี่สิบห้าตัวที่เหลือ จงมองดูจากวาทีนี้ว่าสถานะของพระองค์ยิ่งใหญ่และสูงส่งเพียงไร! ตำแหน่งของพระองค์เป็นเลิศกว่าตำแหน่งของศาสนทูตทั้งหมด และการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์อยู่เหนือความเข้าใจของบรรดาผู้ที่พระศาสดาเหล่านั้นเลือกสรร การเปิดเผยพระธรรมที่ศาสนทูตทั้งหลายของพระเจ้าเป็นเจ้า เหล่านักบุญและผู้ที่ถูกพระองค์เลือกสรร ไม่ได้รับทราบหรือไม่ได้เปิดเผย ซึ่งเป็นไปตามโองการที่ไม่อาจหยั่งรู้ของพระเจ้า ประชาชนที่ใจร้ายและเลวทรามเหล่านี้ได้พยายามวัดการเปิดเผยพระธรรมนี้ด้วยปัญญาที่บกพร่อง ด้วยวิชาและความเข้าใจที่บกพร่องของตน หากการเปิดเผยพระธรรมนี้ไม่เข้ากับมาตรฐานของพวกเขา พวกเขาจะปฏิเสธการเปิดเผยพระธรรมนี้ทันที “เจ้าคิดหรือว่าพวกเขาส่วนใหญ่ได้ยินหรือเข้าใจ? พวกเขาเป็นเสมือนคนคูร้าย! ไซ้แล้ว พวกเขาหลงไกลออกไปยิ่งขึ้นจากหนทาง!” (โคโรอ่าน 25:44)

เราสงสัยว่าพวกเขาอธิบายคำพยากรณ์ที่กล่าวมาข้างบนอย่างไร? คำพยากรณ์ที่แน่ใจได้เหล่านี้คาดการณ์ถึงการเปิดเผยสิ่งต่างๆ ที่ไม่อาจหยั่งรู้ และการบังเกิดขึ้นของเหตุการณ์ใหม่ๆ ที่น่าพิศวงในยุคของพระองค์ เหตุการณ์ต่างๆ ที่น่าพิศวงดังกล่าวเป็นชนวนให้เกิดความขัดแย้งอย่างรุนแรงในหมู่ประชาชนจนนักบวชและบัณฑิตทั้งหมดตัดสินประหารชีวิตพระองค์และสหายทั้งหลายของพระองค์ และประชาชนทั้งหมดของโลกลุกขึ้นต่อต้านพระองค์ ดังที่บันทึกไว้ใน “คาฟี” ในคำพยากรณ์ของ “จาเบอร์” ใน “ธรรมจารึกแห่งฟาห์ดีมี” เกี่ยวกับลักษณะของอิหม่ามกาอิมว่า : “พระองค์จะแสดงความสมบูรณ์ของพระโมเสส ความอำไพของพระเยซู และความอดทนของยอบ บรรดาผู้ที่พระองค์เลือกสรรจะถูกเหยียดหยามในยุคของพระองค์ ศิริษะของพวกเขาก็จะถูกแลกเปลี่ยนเป็นของขวัญ เสมือนกับศิริษะของชาวเดิร์คและชาวเคลาเมทที่ถูกละเปลี่ยนเป็นของขวัญ พวกเขาจะถูกสังหารและเผา ความกลัวจะครอบงำพวกเขา ความยุ่งใจและ

ความหวั่นใจจะทำให้พวกเขาารู้สึกสยงในหัวใจ พิภพจะถูกข้อมสึดด้วยเลือดของพวกเขา ผู้หญิงของพวกเขา จะเสร์ราโศกและร่ำไห้ บุคคลเหล่านี้คือสหายของเราอย่างแท้จริง!” จงพิจารณาดู ไม่มีแม้แต่อักษรเดียวใน คำพยากรณ์นี้ที่ยังไม่บรรลุ พวกเขาหลังเลือดที่วิสุทธิในเกือบทุกสถานที่ พวกเขาถูกจับเป็นเชลยในทุกเมือง ถูกจับแห่ไปทั่วทั้งมณฑลต่างๆ และบางคนถูกเผาไฟ และกระนั้นไม่มีใครหยุดเพื่อใครครวญดูว่า หาก อิหม่ามกาอิมเปิดเผยกฎและบทบัญญัติของยุคศานาก่อน เช่นนั้นแล้วทำไมจึงมีการบันทึกคำพยากรณ์ ดังกล่าว และทำไมจึงเกิดความขัดแย้งและการวิวาทถึงขั้นที่ประชาชนถือว่า การสังหารสหายเหล่านี้เป็น ข้อบังคับสำหรับพวกเขา และลงความเห็นว่า การประหารประหารดวงวิญญาณที่วิสุทธิเหล่านี้ คือวิธีการ เข้าถึงความโปรดปรานสูงสุด

ยิ่งไปกว่านั้นจงสังเกตดูว่า สิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้นและการกระทำดังกล่าว ล้วนถูกกล่าวไว้ในคำ พยากรณ์เมื่อก่อนอย่างไร ดังที่บันทึกไว้ใน “ราวดิเยคาฟี” เกี่ยวกับ “ซาวรา” ใน “ราวดิเยคาฟี” มีการเล่าถึง โมอาวียะห์บุตรของวาห์ฮับว่า อาบู อับดุลลาห์ได้พูดว่า : “เจ้ารู้จักซาวราหรือ?” ข้าพเจ้ากล่าวว่า : “ขอให้ ชีวิตของข้าพเจ้าเป็นพลีแด่ท่าน! พวกเขาเหล่านั้นคือแบกแดด” เขาตอบว่า “ไม่ใช่” และจากนั้นกล่าว เพิ่มเติมว่า : “เจ้าได้เข้าไปในเมืองเรย์หรือยัง?” (เมืองโบราณใกล้กับที่สร้างเมืองเตหะราน) ซึ่งข้าพเจ้าตอบว่า : “ใช่แล้ว ข้าพเจ้าเข้าไปในเมืองนี้แล้ว” ครั้นแล้วเขาสอบถามว่า : “เจ้าไปที่ตลาดว้าวควายหรือเปล่า?” ข้าพเจ้าตอบว่า “ไป” เขากล่าวว่า : “เจ้าเห็นภูเขาดำด้านขวามือของถนนหรือไม่? ซาวราคือสถานที่เดียวกัน ที่นั่นชายแปดสิบคนซึ่งเป็นลูกของหลายคน จะถูกสังหาร ซึ่งพวกเขาทุกคนคู่ควรที่จะถูกเรียกว่ากาหลิบ” ข้าพเจ้าถามว่า “ใครจะสังหารพวกเขา?” เขาตอบว่า “บุตรหลานแห่งเปอร์เซีย”

ดังกล่าวคือสภาพและชะตาของสหายทั้งหลายของพระองค์ที่ทำนายไว้ในสมัยก่อน และบัดนี้จึง สังเกตดูว่าตามคำพยากรณ์นี้ ซาวรามิใช่อื่นใดนอกจากดินแดนเรย์ ในสถานที่นั้นสหายทั้งหลายของ พระองค์ถูกสังหารอย่างทรมาณแสนสาหัส และผู้วิสุทธิทั้งหมดเหล่านี้ได้สละชีวิตด้วยน้ำมือของชาว เปอร์เซียตามที่บันทึกไว้ในคำพยากรณ์ เจ้าได้ยินเรื่องนี้แล้วและทุกคนให้การยืนยัน เช่นนั้นทำไมพวกที่ คลานเหมือนตัวหนอนเหล่านี้ไม่หยุดเพื่อทำสมาธิใครครวญดูคำพยากรณ์เหล่านี้ ที่ล้วนเห็นชัดประจักษ์ดวง อาทิตย์ที่รุ่งโรจน์เวลาเที่ยงวัน? ด้วยเหตุผลใดที่พวกเขาไม่ยอมรับพระผู้เป็นสัจธรรม และยอมให้บางคำ พยากรณ์ที่พวกเขาไม่เข้าใจนัย มายับยั้งตนเองมิให้ยอมรับการเปิดเผยพระธรรมของพระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ ทรงความงามของพระองค์ และพาพวกเขาไปอาศัยอยู่ในหุบเขานรก? สิ่งทั้งหลายดังกล่าวมิได้มีเหตุมาจาก อื่นใดนอกจากความไม่ซื่อสัตย์ของบรรดานักบวชและบัณฑิตแห่งยุคนี้ อิหม่ามซาเดคผู้เป็นบุตรของพระ โมฮัมหมัดกล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ว่า : “บรรดาบัณฑิตของศาสนาในยุคนี้จะเป็นนักบวชที่ชั่วร้ายที่สุดภายใต้เงา ของนภา ความมาคร้ายจะออกมาจากพวกเขาและจะกลับไปหาพวกเขา”

เราขอวิงวอนบรรดาผู้รู้แห่งคัมภีร์ไบเบิลอย่าเอาเยี่ยงอย่างเช่นนี้ และเมื่อถึงเวลาของโมเสสทากอส อย่าทำร้ายพระองค์ผู้ทรงเป็นสาระของพระเจ้า เป็นแสงสว่างสวรรค์ เป็นอนันตกาลที่ตายตัว เป็นตอนเริ่มต้นและตอนจบของพระศาสดาทั้งหลายของพระเจ้าที่มองไม่เห็น อย่างที่ท่านทำกันในยุคนี้ เราขอร้องพวกเขาอย่าได้วางใจในสติปัญญา ความเข้าใจและวิชาของตน หรือโต้เถียงพระเจ้าผู้เปิดเผยความรู้สวรรค์อันไม่มีสิ้นสุด และกระนั้นแม้ว่ามีคำตักเตือนทั้งหมดเหล่านี้ เราก็สังเกตเห็นว่าชายที่มีตาเดียวคนหนึ่งซึ่งตัวเขาเองเป็นหัวหน้าของประชาชน กำลังลุกขึ้นด้วยความคิดร้ายต่อเราเป็นที่สุด เรามองเห็นล่วงหน้าว่าในทุกเมืองประชาชนจะลุกขึ้นเพื่อปราบปรามพระเจ้าผู้ทรงความงามที่วิสุทธิ สหายทั้งหลายของพระเจ้าเป็นนายแห่งชีวิตและเป็นยอดปรารถนาสุดท้ายของมวลมนุษย์นี้ จะหนีหน้าผู้ศักดิ์และแสวงหาที่พักพิงจากเขาในที่รกร้าง ขณะที่บางคนจะยอมจำนนและเสียดสละชีวิตในหนทางของพระองค์ด้วยความปล่อยางอย่างสิ้นเชิง เราคิดว่าเราสามารถหยั่งเห็นผู้ที่ขึ้นชื่อว่าเชื่อมั่นศรัทธาและเคร่งศาสนา จนผู้คนลงความเห็นว่า เป็นข้อบังคับที่จะต้องเชื่อฟังเขา และถือว่าจำเป็นที่จะต้องยอมจำนนต่อบัญชาของเขา ซึ่งเขาจะลุกขึ้นโจมตีพสกนิกรสวรรค์ถึงราก และจะพยายามสุดความสามารถที่จะต่อต้านพระองค์ ดังกล่าวนี้คือหนทางของประชาชน!

เราขอหวังว่า ประชาชนแห่งคัมภีร์ไบเบิลจะเห็นแจ้ง จะเห็นในอาณาจักรแห่งวิญญาณและอาศัยอยู่ในนั้น จะหยั่งเห็นพระเจ้าผู้เป็นสัจธรรม และด้วยดวงตาที่หยั่งเห็นจะมองเห็นความจอมปลอมที่อำพรางอย่างไรก็ตามในวันเวลาเหล่านี้ก็ดังกล่าวของความริษยาฟุ้งกระจายไปอย่างที่ เราขอสาบานต่อพระเจ้าผู้อบรมทุกชีวิตที่มองเห็นและมองไม่เห็น ตั้งแต่เริ่มต้นการก่อตั้งโลกที่แม้จะไม่มีจุดเริ่มต้นจนกระทั่งปัจจุบัน ความประสงคร้าย ความอิจฉาและความเกลียดชังดังกล่าวไม่เคยมีมาก่อน และจะไม่มีให้เห็นในอนาคต เพราะประชาชนจำนวนหนึ่งที่ไม่เคยสูงสุดคนทรสแห่งความยุติธรรม ได้ชูธงแห่งการปลุกกระดมและรวมตัวกันต่อต้านเรา เราเป็นพยานต่อการคุกคามโดยหอกของพวกเขารอบด้าน และเราเห็นลูกธนูของพวกเขามาจากทุกทิศทาง ทั้งนี้แม้ว่าเราไม่เคยอยากให้ใครมาสรรเสริญหรือพยายามเป็นที่โปรดปรานกว่าใคร สำหรับทุกคนเราเป็นสหายที่เมตตาที่สุด เป็นมิตรที่รักใคร่และอดกลั้นที่สุด เมื่ออยู่กับคนยากไร้เราแสวงหามิตรภาพกับพวกเขา ในหมู่ผู้รู้และมีระดับเรายอมจำนน เราขอสาบานต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงองค์เดียว! ความยุ่งยากและความทรมาณต่างๆ ที่น้ำมือของศัตรูและประชาชนแห่งคัมภีร์ทำกับเรานั้นสาหัส กระนั้นทั้งหมดนี้เลื่อนหายไปสิ้นเมื่อเทียบกับสิ่งที่บังเกิดกับเราโดยน้ำมือของผู้ที่แสดงตัวเป็นมิตรของเรา

มีอะไรให้เราพูดอีก? หากจักรวาลจ้องมองด้วยดวงตาแห่งความยุติธรรม จักรวาลนั้นจะไม่สามารถทานน้ำหนักของวาทีนี้! ในช่วงเริ่มต้นของการมาถึงดินแดนนี้ เมื่อเราสังเกตเห็นเค้าลางของเหตุการณ์บางอย่างว่าใกล้จะเกิดขึ้น เราตัดสินใจที่จะจากไปก่อนที่เหตุการณ์เหล่านั้นจะเกิดขึ้น เราไปยังที่รกร้างว่าง

เปล่า แยกตัวอยู่ตามลำพังที่นั่นและใช้ชีวิตสันโดษที่นั่นเป็นเวลาสองปี น้ำตาแห่งความปวดร้าวหลังออกมาจากดวงตาของเรา และมหาสมุทรแห่งความเจ็บปวดสาดซัดอยู่ในหัวใจที่แตกเล็ดของเรา หลายคืนที่เราไม่มีอาหารยังชีพ หลายวันที่ร่างกายของเราไม่ได้พักผ่อน พระผู้มีชีวิตของเราอยู่ระหว่างมือของพระองค์เป็นพยาน! แม้ว่าจะมีความเดือดร้อนเหล่านี้หลังลงมาและมีความหายนะที่ไม่หยุดหย่อน วิญญาณของเราก็ออยู่ในความเบิกบานอย่างเป็นสุข และชีวิตทั้งหมดของเราดีใจอย่างสุดจะอธิบาย เพราะในยามสันโดษเราไม่รับรู้ภัยหรือประโยชน์ สุขภาพหรือความเจ็บป่วย ของดวงวิญญาณใด เราสนทนากับวิญญาณของเราโดยลำพัง ลืมโลกและทุกสิ่งที่อยู่ในโลก อย่างไรก็ตามเราไม่รู้ว่าตาข่ายแห่งลิขิตสวรรค์กว้างใหญ่กว่าความคิดที่กว้างที่สุดของผู้ที่จะต้องตาย และลูกดอกแห่งโองการของพระองค์เหนือกว่าแผนทีกล้ำหาญที่สุดของมนุษย์ ไม่มีใครสามารถหนีกับดักที่พระองค์วางไว้ ไม่มีวิญญาณใดได้ผ่อนคลายเว้นแต่โดยการยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระองค์ ความชอบธรรมของพระผู้เป็นเจ้าเป็นพยาน! การถอนตัวของเราไม่คิดจะกลับมา และการแยกตัวออกไปของเราไม่หวังจะกลับมาอยู่ร่วมกันอีก จุดหมายเดียวที่เราจากไปคือเพื่อจะหลีกเลี่ยงการเป็นประเด็นของความร้าวฉานในหมู่ผู้ที่ซื่อสัตย์ เป็นบ่อเกิดของความโกลาหลสำหรับมิตรสหายของเรา เป็นวิธีการทำร้ายวิญญาณใด หรือเป็นเหตุของความเศร้าโศกของหัวใจใด เหนือจากนี้เราไม่มีเจตนาอื่นใด และนอกจากสิ่งเหล่านี้เราไม่มีจุดหมายอื่นใด และกระนั้นแต่ละคนก็วางอุบายตามความต้องการของตนเอง และไปตามความเพ้อฝันที่เหลวไหลของตนเอง จนกระทั่งถึงชั่วโมงที่จากแหล่งที่ลี้ลับมีคำบัญชาเรียกให้เรา กลับไปยังที่ที่เรามา ด้วยยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระองค์ เรายอมตามคำสั่งนั้น

ปากกาใดสามารถเล่าสิ่งต่างๆ ที่เราเห็นเมื่อเรากลับมา! สองปีผ่านไปซึ่งในระหว่างนี้ศัตรูทั้งหลายได้หาทางอย่างขยันขันแข็งไม่หยุดหย่อนที่จะกำจัดเรา ซึ่งทุกคนเป็นพยาน ถึงกระนั้นไม่มีใครในหมู่ผู้ที่ซื่อสัตย์ลุกขึ้นมาให้การช่วยเหลือเรา ไม่มีใครอยากจะช่วยปลดปล่อยเรา ไม่เพียงเท่านั้น แทนที่จะช่วยเหลือเรา ถ้อยคำและการกระทำของพวกเขากลับหลังความทุกข์โศกให้แก่วิญญาณของเราอย่างไม่ขาดสาย! ท่ามกลางพวกเขาทั้งหมดเราเอาชีวิตเข้าเสี่ยงโดยยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระองค์อย่างสิ้นเชิง เพื่อว่าโดยความเมตตาธิกรของพระผู้เป็นเจ้าและกรุณาธิคุณของพระองค์ พระผู้เป็นอักษรที่ถูกเปิดเผย และเห็นชัดนี้ อาจจะได้สละชีวิตเป็นพลีในหนทางของพระผู้เป็นจุดปฐม ผู้เป็นพระวณะที่ประเสริฐสุด พระผู้ซึ่งพระวิญญาณพูดโดยบัญชาของพระองค์เป็นพยาน หากมิใช่เพราะความปรารถนาของวิญญาณของเรา เราจะไม่ซักเข้าอยู่ในเมืองนี้อีกต่อไปแม้ชั่วขณะ “พยานที่เพียงพอสำหรับเราคือพระผู้เป็นเจ้า” เราขอจบการอภิปรายเหตุผลของเราด้วยวณะเหล่านี้ : “ไม่มีอำนาจหรือพลังใดนอกจากในพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น” “เราเป็นของพระผู้เป็นเจ้า และเราจะกลับไปสู่พระองค์”

บรรดาผู้ที่หัวใจที่จะเข้าใจ บรรดาผู้ที่ได้ดื่มอมฤตแห่งความรัก ผู้ที่มีได้สนองความต้องการที่เห็นแก่ตัวของตนแม้ชั่วขณะ จะมองเห็นสัญลักษณ์ ข้อยืนยันและหลักฐานต่างๆ ที่โชติช่วงประจักษ์ดวงอาทิตย์เที่ยงวัน ที่เป็นพยานต่อสัจธรรมของการเปิดเผยพระธรรมที่น่าพิศวงนี้ ศาสนาสวรรค์ที่เหนือธรรมดา นี้ จงใคร่ครวญดูว่า ประชาชนได้ปฏิเสธพระผู้ทรงความงามของพระผู้เป็นเจ้าของและยึดถือความโลภของตนอย่างไร แม้ว่ามิวจนะที่สุดยอดเหล่านี้ มีคำพาดพิงที่แน่ใจได้เหล่านี้ ที่ถูกเปิดเผยไว้ใน “การเปิดเผยพระธรรมที่มีน้ำหนักที่สุด” มีพระผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าของฝากฝังไว้ในหมู่มนุษย์ และทั้งๆ ที่มีคำพยากรณ์ที่ประจักษ์เหล่านี้ ซึ่งแต่ละคำพยากรณ์เป็นที่เห็นชัดยิ่งกว่าวาทะที่ชัดแจ้งที่สุด ประชาชนก็ยังละเลยและไม่ยอมรับสัจธรรมของคำพยากรณ์เหล่านี้ แล้วยึดมั่นบางคำพยากรณ์ตามตัวอักษร ซึ่งพวกเขาพบว่าไม่ตรงกับความคิดตามความเข้าใจของตน และพวกเขาก็ไม่เข้าใจความหมายของคำพยากรณ์เหล่านั้น ด้วยประการฉะนี้พวกเขาได้ทำลายความหวังทุกอย่าง และพรวดตนเองจากอมฤตบริสุทธิ์ของพระผู้ทรงความรุ่งโรจน์ และน้ำใสที่ไม่มีเสื่อมคุณภาพของพระผู้ทรงความงามอมตะ

จงพิจารณาดูว่า แม้แต่ปีที่พระผู้เป็นสาระสวรรค์ของแสงสว่างนี้จะถูกแสดงให้เห็นชัด ก็ถูกบันทึกไว้อย่างเจาะจงในคำพยากรณ์ต่างๆ กระนั้นพวกเขาก็ยังไร้สำนึก ไม่หยุดไปตามกิเลสที่เห็นแก่ตัวของตนแม้ชั่วขณะ ตามคำพยากรณ์นั้น โมพิคัลลตามอิหม่ามซาเดคว่า : “ข้าแต่ท่านนายของข้าพเจ้า มีอะไรเกี่ยวกับสัญลักษณ์ของการปรากฏองค์ของพระองค์?” เขาตอบว่า : “ในปีหกสิบศาสนาของพระองค์จะถูกแสดงให้เห็นชัด และพระนามของพระองค์จะถูกประกาศ”

ช่างแปลกเพียงไร! แม้ว่ามีกรกล่าวถึงไว้อย่างชัดแจ้งและเห็นชัดเหล่านี้ ประชาชนเหล่านี้ก็หลีกเลี่ยงหนีสัจธรรม ตัวอย่างเช่น ความทุกข์โศก การถูกจองจำและความเดือดร้อนที่กระทำกับพระผู้เป็นสาระของคุณสวรรค์ ถูกกล่าวไว้ในคำพยากรณ์ต่างๆ เมื่อก่อน ใน “เบฮาร์” มีการบันทึกไว้ว่า : “ในอิหม่ามกาอิมของเราจะมีสัญลักษณ์จากศาสนทูตสี่องค์คือ พระโมเสส พระเยซู โจเซฟและพระโมฮัมหมัด สัญลักษณ์จากพระโมเสสคือความกลัวและความคาดหวัง สัญลักษณ์จากพระเยซูคือสิ่งที่พูดไว้เกี่ยวกับพระองค์ สัญลักษณ์จากโจเซฟคือการถูกจองจำและการถูกล่อลวง สัญลักษณ์จากพระโมฮัมหมัดคือการเปิดเผยคัมภีร์ที่คล้ายกับคัมภีร์โบราณ” แม้ว่ามีคำพยากรณ์ที่แน่ชัดดังกล่าว ซึ่งคาดการณ์ด้วยภาษาที่แน่ใจได้ถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ก็ไม่พบใครเอาใจใส่คำพยากรณ์นี้ และเราคิดว่าจะไม่มีใครเอาใจใส่เช่นกันในอนาคต ยกเว้นผู้ที่พระผู้เป็นนายของเจ้าประสงค์ “แท้จริงแล้วพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะทำให้ผู้ที่พระองค์ประสงค์เสียหุฟง แต่เราจะไม่ทำให้ผู้ที่อยู่ในหลุมศพเสียหุฟง”

เป็นที่ประจักษ์ต่อเจ้าว่า บรรดาวิหคแห่งสวรรค์และนภพิราบแห่งนิรันดร์กาลพูดสองภาษา หนึ่งในภาษาตามตัวอักษร ปราศจากการพาดพิง ไม่ถูกปกปิดหรือซ่อนเร้น เพื่อว่าภาษานี้จะเป็นตะเกียงและ

แสงสว่างส่องทางให้ผู้เดินทางไปถึงยอดแห่งความวิสุทธิ และให้ผู้แสวงหาเข้าไปในอาณาจักรแห่งการกลับมาอยู่ร่วมกันชั่วนิรันดร์ ภาษานี้คือคำสอนที่ไม่ซ่อนเร้นและวณะที่ประจักษ์ที่กล่าวไว้แล้ว อีกภาษาหนึ่งซ่อนเร้นและถูกปกปิด เพื่อว่าอะไรก็ตามที่ซ่อนอยู่ในหัวใจของพวกเขาจะมาคร่ำครวญจะถูกแสดงให้เห็นชัด และชีวิตส่วนลึกที่สุดของพวกเขาจะถูกเปิดเผย ดังนั้นอหามัชาเศคผู้เป็นบุตรของพระโมฮัมหมัดได้กล่าวไว้ว่า: “แท้จริงแล้วพระเจ้าจะเป็นเจ้าจะทดสอบและคัดกรองพวกเขา” นี่คือมาตรฐานสวรรค์ นี่คือเกณฑ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่พระองค์ใช้พิสูจน์คนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์ ไม่มีใครเข้าใจความหมายของวาทะเหล่านี้ ยกเว้นผู้ที่หัวใจของเขาได้รับการยืนยัน วิญญาณของเขาเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และจิตใจของเขาปล่อยวางจากทุกสิ่งนอกจากพระองค์ ในวาทะเหล่านี้ความหมายตามตัวอักษรตามที่ประชาชนเข้าใจกันทั่วไป ไม่ใช่ความหมายที่ตั้งใจไว้ ดังนั้นเป็นที่บันทึกไว้ว่า: “ความรู้ทุกอย่างมีเจ็ดสิบความหมาย ซึ่งหนึ่งในเจ็ดสิบความหมายเท่านั้นเป็นที่รู้ในหมู่ประชาชน และเมื่ออหามัชาเศคปรากฏขึ้นมา พระองค์จะเปิดเผยทั้งหมดที่เหลือต่อมนุษย์” เขากล่าวไว้เช่นกันว่า: “เราพูดวณะเดียว แต่ด้วยวณะนี้เราตั้งใจไว้เจ็ดสิบเอ็ดความหมาย แต่ละความหมายเหล่านี้เราอธิบายได้”

เรากล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ก็เพียงเพื่อว่า ประชาชนจะไม่ยุ่งใจเพราะคำพยากรณ์และวาทะบางอย่างที่ไม่บรรลุตามตัวอักษร เพื่อว่าพวกเขาจะถือว่าความฉงนใจของตนมีเหตุมาจากความไม่เข้าใจของตนเอง มิใช่เพราะการไม่บรรลุคำสัญญาทั้งหลายที่มีอยู่ในคำพยากรณ์ เนื่องด้วยความหมายที่บรรดาอหามัชาเศคของศาสนาตั้งใจไว้ ชนชาตินี้ไม่รู้ ซึ่งหลักฐานของสิ่งนี้คือคำพยากรณ์นั่นเอง ดังนั้นประชาชนต้องไม่ยอมให้วาทะดังกล่าวมาพรากตนเองจากพระพรสวรรค์ แต่ควรแสวงหาความรู้แจ้งจากบรรดาผู้ธรรมาธิบายวาทะเหล่านี้ผู้เป็นที่ยอมรับ เพื่อว่าความลึกซึ้งต่างๆ ที่ซ่อนเร้นจะถูกคลี่คลายและแสดงให้เห็นชัดต่อพวกเขา

อย่างไรก็ตามเราไม่สังเกตเห็นใครในหมู่ประชาชนของโลกที่ปรารถนาสำรวจอย่างจริงจัง และแสวงหาการนำทางจากพระศาสดาทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ที่เข้าใจยากในศาสนาของตน ทุกคนเป็นผู้อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งการลี้ภัย และล้วนเป็นสาวกของประชาชนแห่งความชั่วร้ายและการพยศ แท้จริงแล้วพระเจ้าจะเป็นเจ้าจะกระทำต่อพวกเขาด้วยสิ่งที่พวกเขาเองกำลังทำอยู่ และจะลี้ภัยพวกเขา ดังที่พวกเขาละเลยการมาปรากฏองค์ของพระองค์ในยุคของพระองค์ ดังกล่าวคือประกาศิตของพระองค์สำหรับบรรดาผู้ที่ปฏิเสธพระองค์ และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธสัญลักษณ์ของพระองค์

เราขอจบการอภิปรายเหตุผลของเราด้วยวณะของพระองค์ ขอความประเสริฐจงมีแด่พระองค์ “และใครก็ตามที่ถอนตัวจากการระลึกถึงพระเจ้าทรงปรานี เราจะล่ามโซ่เขาตามไว้กับเขา และเขาจะเป็นสหายที่แนบแน่นของชาดาน” (โกรอ่าน 43:36) “และใครก็ตามที่หันหนีไปจากการระลึกถึงเรา เขามีชีวิตที่น่าเวทนาอย่างแท้จริง” (โกรอ่าน 20:124)

ดังนี้เป็นที่เปิดเผยไว้เมื่อกาลก่อน หากเจ้าเข้าใจ

เปิดเผยโดย “บา” และ “ฮา” (หมายความว่าบาฮา)

สันติสุขจงมีแด่ผู้ที่เสียดูฟังกำนองเพลงของวิหคลับที่ร้องเรียกมาจากชาดราตุร โมนทาฮา!

ขอความสดุดีจงมีแด่พระผู้เป็นนายของเรา พระผู้ทรงความสูงส่งที่สุด!

อภิธานและหมายเหตุ

อับดุลละห์ : บิดาของพระศาสดาโมฮัมหมัด เขามาจากตระกูลฮาซิมซึ่งเป็นชนเผ่าที่ประเสริฐสุดของโคเรชของเชื้อชาติอาหรับ เขาสืบเชื้อสายโดยตรงมาจากอิสมาเอล

อับดุลละห์ อุบาย : ผู้ต่อต้านพระโมฮัมหมัดที่โดดเด่นคนหนึ่ง ซึ่งถูกเรียกว่า “เจ้าชายของพวกเสแสร้งเป็นคนดี”

พระอับราฮัม : ดู Genesis 11-15; Some Answered Questions, p.14-16 นักวิชาการทั้งหลายถือว่าพระอับราฮัมมีชีวิตอยู่ระหว่างปี 2100-2000 ก่อนคริสต์ศักราช ชาวยิว คริสเตียนและมุสลิมถือว่าพระองค์เป็นพระสหายของพระเจ้า เป็นบิดาของผู้ที่เชื่อสัตย์

อาบู อับดุลลาห์ : สมญานามของอิหม่ามที่หก จาฟารี ซาเดค ผู้เป็นหลานชายของอัลฮุสเซน ลี้นชีพในปี ค.ศ. 765 เพราะโดนวางยาพิษโดยมานซูร์ ผู้เป็นพระเจ้ากาหลิบแห่งราชวงศ์อับบาซิด

อาบู อามิร : ผู้ต่อต้านพระโมฮัมหมัดคนหนึ่งซึ่งเป็นพระ

อาบู จาห์ล : ตามตัวอักษรคือ “บิดาแห่งความบาปบุญญา” เป็นชื่อที่ชาวมุสลิมตั้งให้ เขาเป็นศัตรูที่ไม่รามือของพระโมฮัมหมัด

อาลี : บุตรเขยของพระโมฮัมหมัด เป็นอิหม่ามคนแรกในจำนวนสิบสองคน

อเลฟ ลัม มิม : อักษรเหล่านี้และอักษรอื่นที่ไม่ติดกัน ปรากฏอยู่บนหัวของยี่สิบเก้าซูรีห์ของคัมภีร์โกรอ่าน

อัลเมดินา : ตามตัวอักษรคือ “นคร” ซึ่งเรียกดังนี้เพราะให้ที่กำบังแก่พระโมฮัมหมัด : เมื่อก่อนคือยาสริบ เป็นสถานที่ฝังพระศพของพระโมฮัมหมัด มีความศักดิ์สิทธิ์เป็นรองต่อเมกกะเท่านั้น

ชาวมาลีไคท์ : “ถูกขับไล่ออกจากบาบิโลนในสมัยต้นๆ พวกเขากระจายผ่านอาราเบียไปยังปาเลสไตน์และซีเรีย และไกลไปถึงอียิปต์ซึ่งพวกเขาให้กำเนิดฟาโรห์หลายคน

อาทิม : คนบาป

อวาลิม : ประมวลคำพยากรณ์ของนิกายชีอะห์เล่มหนึ่ง

พระบ็อบ : คืออิหม่ามกาอิมและอิหม่ามเมห์ดิของอิสลาม และเป็นผู้เบิกทางให้แก่พระบาฮาอูลลาห์ (วันประสูติของพระบ็อบคือ 20 ตุลาคม ค.ศ.1819 วันที่พระองค์สละชีวิตคือ 9 กรกฎาคม ค.ศ.1850)

แบกแดด : ก่อตั้งโดยพระเจ้ากาหลิบ ณ มานซูร์ ในปีค.ศ.762 คือบริเวณที่เป็นหมู่บ้านคริสเตียนบนริมฝั่งตะวันตกของแม่น้ำไทกริส แบกแดดเป็นทำเนียบของรัฐบาลของราชวงศ์อับบาซิดเป็นเวลา 500 ปี

บาฮา : ตามตัวอักษรคือ “ความรุ่งโรจน์” “ความอำไพ” เป็นการกล่าวถึงพระบาฮาอูลลาห์ (มีร์ซา ฮุสเซน อาลี) ซึ่งถูกระบุด้วยสมญานามนี้ขณะที่ยังไม่ประกาศตนเอง

พระบาฮาอุลลาห์ : ผู้ก่อตั้งศาสนาบาไฮ สมณนามนี้ถูกบันทึกไว้ในคัมภีร์บายนภาษาเปอร์เซียของพระบ็อบ และมีความหมายว่าความรุ่งโรจน์ แสงสว่าง และความอำไพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า (วันประสูติของพระบาฮาอุลลาห์คือ 12 พฤศจิกายน ค.ศ.1817 วันเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระองค์คือ 29 พฤษภาคม 1892)

บานีฮาซิม : ตระกูลของพระโมฮัมหมัด (พระบ็อบสืบเชื้อสายมาจากพระโมฮัมหมัด)

บาสะ : เมกกะ

บายน : คัมภีร์บายน (การอธิบาย) คือผลงานหลักเกี่ยวกับหลักความเชื่อของพระบ็อบ ซึ่งได้รับการพรรณนาไว้ใน God Passes By (p.24-25) ว่าเป็น “คัมภีร์สำคัญแห่งกฎและศีลของยุคศาสนาใหม่ และคลังที่บรรจุคำกล่าวถึงและคำสรรเสริญส่วนใหญ่ และคำเตือนของพระบ็อบเกี่ยวกับ ‘พระเจ้าซึ่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะแสดงให้เห็นชัด’ ...คัมภีร์นี้ซึ่งมีวจนะราว 8,000 ท่อนและครองตำแหน่งที่เป็นหัวใจของวรรณกรรมบาไฮ ควรได้รับการพิจารณาโดยเบื้องต้นว่าเป็นคำสรรเสริญพระศาสดาตามพันธสัญญา มากกว่าจะเป็นประมวลกฎและบทบัญญัติที่ตั้งใจให้เป็นการนำทางที่ถาวรสำหรับประชาชนในอนาคต” พระบ็อบทรงลิขิต “คัมภีร์บายนภาษาอาหรับที่เล็กกว่าและมีน้ำหนักน้อยกว่า” ด้วย

เบฮาร์ : หนังสืออ้างอิงคำพยากรณ์ของนิกายชีอะห์

บิฮารุลอันวาร : ประมวลคำพยากรณ์ของนิกายชีอะห์เล่มหนึ่ง

คายาฟาต : พระชาวยิวระดับสูงผู้เป็นประธานศาลที่ดำเนินคดีและประณามพระเยซู

เอเบลและเคน : บุตรชายสองคนของอดัมและอีฟ ดู Genesis 4 และคัมภีร์โคโรอัน ซูรีห์ 5

กาหลิบ : ตามตัวอักษรคือ “ผู้สืบทอด” หรือ “ผู้รักษาการ” มุสลิมชีอะห์ถือว่าผู้สืบทอดพระโมฮัมหมัดต้องเป็นสมาชิกครอบครัวของพระองค์เอง แต่พวกเขาไม่ใช่ชื่อ “กาหลิบ” สุลต่านแห่งตุรกีเอาชื่อนี้มาใช้กับตนเมื่อต้นคริสต์ศตวรรษที่ 16

เชรูบิม : ในคัมภีร์ไบเบิล เชรูบิมปรากฏแตกต่างจากเทวดาทั้งหลายที่เป็นผู้นำสารของพระยะโฮวา เชรูบิมพบได้ที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าอยู่ในฐานะบุคคล : “และเขา (พระเจ้าผู้เป็นเจ้า) จีเชรับ” (Psalm 18:10)

คอปท์ : ชาวคอปท์คือผู้สืบเชื้อสายมาจากตระกูลอียิปต์โบราณ พวกเขาคือพวกที่ไม่เชื่อในสมัยของพระโมเสส ชาวเซพท์คือชนเผ่าทั้งหลายของอิสราเอล

เศาคริมชัน : คำพาดพิงถึงศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์ที่เป็นสีแดงเข้มด้วยเลือดของบรรดาผู้ที่สละชีวิตเพื่อศาสนา

น้ำมนต์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า : สัญลักษณ์อ้างอิงถึงน้ำยาของนักเล่นแร่แปรธาตุที่เชื่อว่าสามารถเปลี่ยนโลหะเป็นทอง

ฟาติมีห์ : บุตรสาวของพระโมฮัมหมัดและคาคิเจห์ เธอสมรสกับอิหม่ามอาลีผู้เป็นลูกพี่ลูกน้องของพระโมฮัมหมัด และมีบุตรชายด้วยกันสามคน คนหนึ่งเสียชีวิตในวัยทารก อีกสองคนคือฮาซันและสุสเซน ผู้ที่สืบเชื้อสายจากพระโมฮัมหมัดทางบุตรชายสองคนนี้เป็นที่รู้จักกันในฐานะชีอิด

เกเบรียล : เทวดาระดับสูงสุดนั่นคือพระวิญญูณบริสุทธี เป็นหน้าที่ของเทวดานี้ที่จะเขียนโองการของพระเจ้า เป็นเจ้า คัมภีร์โครออันถูกเปิดเผยต่อพระโมฮัมหมัดโดยเทวดานี้

ฮา : ตัวอักษรฮา ซึ่งมีค่าตัวเลขเท่ากับ 5 และบางครั้งถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ของพระบาฮาอุลลาห์ ดู Four Valleys, p.56 n.

ฮาจี มีร์ซา คาริม คาน : ผู้วาดอ้างความรู้ เป็นผู้เขียนหนังสือ “การนำทางสำหรับคนเขลา” (เอร์ชาโคล อวาม) หนังสือของเขามอดม้วยไปพร้อมกับเขา

ฮัมเซห์ : “เจ้าชายของผู้สละชีวิตทั้งหลาย” เป็นสมญานามที่ตั้งให้แก่ลูกของพระโมฮัมหมัด

ฮีรอด : ฮีรอด 1 (“ผู้ยิ่งใหญ่”) เชื้อชาติเอดูเมียนแต่ถูกเลี้ยงดูเป็นยิว เขาได้รับการแต่งตั้งโดยวุฒิสภาโรมันในปี 40 ก่อนคริสต์ศักราชให้เป็นกษัตริย์แห่งจูเดีย เขาสร้างวิหารในเยรูซาเลมขึ้นมาใหม่

ฮีจาซ : ภูมิภาคในอาราเบียตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งอาจถือได้ว่าเป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ของมุสลิม เนื่องจากด้วยดินแดนนี้มีนครศักดิ์สิทธิ์ของเมดินาและเมกกะ และสถานที่อื่นๆ อีกหลายแห่งที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของพระโมฮัมหมัด ภาษาของฮีจาซคือภาษาอาหรับ

ฮูด : ศาสนทูตที่ถูกส่งมายังชนเผ่าแอด พระองค์สืบเชื้อสายมาจากโนอาห์และถูกกล่าวถึงในคัมภีร์โครออันในซูรีห์ 7:63-70 ซูรีห์ 11:52-63 และซูรีห์ 26:123-139

ฮูริ : เทวดาเพศหญิง

สุสเซน : อิหม่ามที่สาม บุตรของอิหม่ามอาลีและฟาติมีห์

อิบเนลสุรียา : (ลูกชายของสุรียา อิบเนแปลว่าลูกชาย) นักบวชยิวผู้รู้ในสมัยของพระโมฮัมหมัด

อิหม่ามอาลี : ลูกพี่ลูกน้องและสาวกคนแรกของพระโมฮัมหมัด เป็นสามีของบุตรสาวของพระโมฮัมหมัด คือฟาติมีห์ บุตรชายของเขาคืออิหม่ามสุสเซน เป็นบรรพบุรุษของชีอิด อาลี โมฮัมหมัด หรือพระบ็อบ

อิมราน : บิดาของพระโมเสสและเอรอน ดู โครออัน 3:30 ไซบีล Exodus 6:20

อิรัก : ในปี ค.ศ.1862 ที่คัมภีร์คิตาบิอีดานถูกเปิดเผย อิรักเป็นส่วนหนึ่งของจักรวรรดิตุรกี ปัจจุบันเป็นประเทศอาหรับที่มีแบกแดดเป็นเมืองหลวง

โจเซฟ : บุตรของยาโคบ และเป็นศาสนทูตที่ได้รับแรงบันดาลใจองค์หนึ่งในคัมภีร์โครออัน

คับบิบเน่ อาซราฟ : วางแผนลับกับศัตรูด้วยของพระโมฮัมหมัดคืออาบู โซฟียาน เพื่อจะเอาชีวิตของพระองค์

คาเบห์ : ตามตัวอักษรคือ “ลูกบาศก์” คือสิ่งก่อสร้างทรงลูกบาศก์บริเวณใจกลางของสุหนัที่เมกกะ ซึ่งเป็นที่บรรจุหินดำ

คาฟี : หนังสือสำคัญที่รวบรวมคำพยากรณ์ของนิกายชีอะห์ และจาเบอร์คือผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคำพยากรณ์ที่คัดมา

กอสเปว : สี่เล่มแรกใน “พันธสัญญาใหม่” ของคัมภีร์ไบเบิล โดยเมทธิว ลุก มาร์คและจอห์น

กาบิล : เมืองที่อยู่ราว 55 ไมล์ทางตะวันตกเฉียงใต้ของแบกแดด บนริมฝั่งแม่น้ำยูเฟรติส

คาริม : มีเกียรติ

โควซาร์ : แม่น้ำสวรรค์ซึ่งเป็นต้นธารของแม่น้ำอื่นทั้งหมด น้ำส่วนหนึ่งของแม่น้ำนี้ไหลไปสู่ทะเลสาบใหญ่ซึ่งบนริมฝั่งของทะเลสาบนี้ดวงวิญญาณของผู้ที่ซื่อสัตย์พักผ่อน เมื่อพวกเขาข้ามสะพานที่นำกลัวที่ทอดข้ามใจกลางของนรก

เคย์บาร์ : ชื่อของบริเวณปลอดภัยและสถานที่ตั้งถิ่นฐานหลักใกล้เมดินา ซึ่งมีเหตุการณ์สำคัญต่างๆ เกิดขึ้นในภารกิจของพระโมฮัมหมัด

คูฟเฟ : เมืองบนฝั่งตะวันตกของแม่น้ำยูเฟรติส ซึ่งไม่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน

อักษรแห่งเอกภาพ : อักษรสาวกของศาสนทูต

มากัส : ชั้นหนึ่งของพระและปราชญ์ในหมู่ชาวเปอร์เซียโบราณ

เมกกะ : เมืองหลวงของอาราเบีย ซึ่งเป็นสถานที่ประสูติของพระโมฮัมหมัด เป็นสถานที่ตั้งของคาเบห์ และเป็นนครศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของอิสลาม

มีเดีย : เมืองและตำบลบริเวณทะเลแดง ทางตะวันออกเฉียงใต้ของภูเขาไซนาย ซึ่งครอบครองโดยบรรดาผู้สืบเชื้อสายมาจากมีเดีย ผู้บุตรของพระอับราฮัมและเคทูราห์

มิราจ : การเดินทางกลางคืนของพระโมฮัมหมัดกับเกเบรียล

พระโมเสส : หนึ่งในหกศาสนทูตที่ยิ่งใหญ่ตามความเชื่อของมุสลิม ดู Exodus 7:1 ซึ่งพระผู้เป็นเจ้ากล่าวต่อพระโมเสสว่า : “เราได้ทำให้เจ้าเป็นพระเจ้าของฟาโรห์” พระโมเสสนำประชาชนจำนวนมากอพยพออกจากอียิปต์ราวปี 1440 ก่อนคริสต์ศักราช

โมฟัดดัล : อ้างอิงถึงคำพยากรณ์ของนิกายชีอะห์

พระโมฮัมหมัด : ศาสนทูตของศาสนาอิสลามและเป็นผู้เปิดเผยคัมภีร์โกรอ่าน ประสูติเดือนสิงหาคม ค.ศ. 570 ประกาศพันธกิจของตน ปี ค.ศ.613 หนีไปเมดินา ปี ค.ศ.622 ทำนายไว้โดยพระโมเสส Deut. 18:15, โดย St. John the Divine Rev. 11 (ดู Some Answered Questions, p.53 ff)

มุลลา อับดุลคาเลเก ยาชดี : เดิมเป็นพระยิว เขายอมรับศาสนาอิสลาม เข้าสำนักเชคิ และเปลี่ยนมานับถือศาสนาบาบีโดยมุลลา ฮุสเซน

มุลลา อาลีเย บารากานี : ลูกของทอเฮเรย์ หนึ่งในสมาชิกที่มีความรู้และมีชื่อที่สุดของชุมชนเชคิ เมื่อเปลี่ยนมานับถือศาสนาบาบี เขากลายเป็นหนึ่งในบรรดาผู้รรณิบายศาสนาบาบีที่จริงจังและสามารถที่สุดในเตหะราน

มุลลา อาลีเย บาซทามิ : หนึ่งในอักษรแห่งการมีชีวิต ถูกพระบ็อบส่งไปจากเมืองชีราชด้วยพันธกิจพิเศษในปี ค.ศ.1844 เขาเป็นคนแรกที่ทนทรมานและสละชีวิตในหนทางของศาสนาใหม่นี้

มุลลา บาเกอร์ : พี่ชายของมุลลา เมห์ดีเย คานดี สละชีวิตที่ทาบาซี

มุลลา ฮุสเซน : คนแรกที่เชื่อในพระบ็อบ เป็น “อักษรแห่งการมีชีวิต” คนแรก ได้รับสมญานามที่พระบ็อบตั้งให้ว่า “บาบูลบ็อบ” แปลว่า “ประตูของประตู” เกิดในปี ค.ศ.1813 เขาเป็นศิษย์ของซียิด กาชิมเป็นเวลาเก้าปี และเป็นสาวกของพระบ็อบเป็นเวลาห้าปี สละชีวิตที่ป้อมเชค ทาบาซี วันที่ 2 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1849

มุลลา เมห์ดีเย โคย์ : สหายคนสนิทของพระบาฮาอูลลาห์ และเป็นครูสอนเด็กๆ ในครอบครัวของพระองค์ สละชีวิตที่ทาบาซี

มุลลา โมฮัมหมัด อาลีเย ซานจาฮี : อีกชื่อคือฮัจจาต เป็น “หนึ่งในบรรดาผู้สนับสนุนศาสนาที่น่ายำเกรงและสามารถที่สุด” (God Passes By, p.44) เป็นผู้นำของชาวบาบีในเหตุการณ์ที่ลอร์ดเคอร์ชันเรียกว่าเป็น “การปิดล้อมสังหารหมู่ครั้งใหญ่” ที่ซานจอน ซึ่งฮัจจาตและชาวบาบี 1,800 คนสละชีวิต

มุลลา เนมัทโกลลาเย มาซินดาราฮี : บาบีคนหนึ่ง สละชีวิตที่เชค ทาบาซี

มุลลา ยูเซเฟ อาเดบิลี : “อักษรแห่งการมีชีวิต” คนหนึ่ง สละชีวิตที่เชค ทาบาซี

โมสทากอส : ตามตัวอักษรคือ “ผู้ถูกวิงวอน” เป็นการกล่าวถึงการมาปรากฏของพระบาฮาอูลลาห์ตามเวลาที่พระบ็อบประกาศไว้

นาซร์อิบเน่ ฮาริส : ผู้ต่อต้านพระโมฮัมหมัดคนหนึ่ง

เนบูซัดเนซาร์ : กษัตริย์แห่งบาบิโลน ในปี 599 ก่อนคริสต์ศักราชเขาเข้ายึดครองเยรูซาเลม ในปี 588 ก่อนคริสต์ศักราช เขาทำลายเมืองเยรูซาเลมและย้ายชาวเมืองส่วนใหญ่ไปยังชัลเดีย

นิมรอต : ในคำอธิบายของมุสลิมหมายถึงผู้ประหารพระอับราฮัม

โนอาห์ : ศาสนทูตที่มุสลิมให้ชื่อว่าเป็น “ศาสนทูตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า” ดู Genesis 6:11 และ โกรอ่าน ซูรีห์ 11. 17 สำหรับเรื่องราวชีวิตของเขาและเรื่องราวนี้ทั่วทุกโลก

โนดเบห์ (บทอธิษฐาน) : ความเศร้าโศกของอิหม่ามอาลี

ปาราน : เทือกเขาทางเหนือของไชนายและทางใต้ของเซย์ร์ ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งการเปิดเผยพระธรรม เทมานอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของอิดัม ไม่ไกลจากปาราน ดู Habakuk 3:3 พระโมเสสเองใช้ “ปาราน” กล่าวถึงพระโมฮัมหมัดเป็นพิเศษ และใช้ “เซย์ร์” กล่าวถึงพระเยซูว่า : และเขากล่าวว่า พระผู้เป็นนายมาจากไชนาย และลุกขึ้นจากเซย์ร์มายังพวกเขา เขาต้องแสงมาจากภูเขาปาราน และเขามากับนักบุญนับหมื่น : มีกฎไฟไปจากมือขวาของพระองค์สำหรับพวกเขา” (Deut. 33:22) ณ ที่นี้พระโมเสสทำนายการจะมาถึงของการเปิดเผยพระธรรมสามครั้งและศาสนทูตสามองค์หลังจากพระองค์เอง ซึ่งองค์สุดท้ายคือพระบาฮาอูลลาห์ อิสมาเอล (Genesis 21:21) สถาปนาชนชาติอาหรับในปาราน

เพนทาทุค : ตามตัวอักษรคือ “ห้าเล่ม” หมายถึงห้าเล่มแรกในคัมภีร์ไบเบิล

ฟาโรห์ : ชื่อตำแหน่งของกษัตริย์อียิปต์ ที่ถือกันว่าเป็นฟาโรห์แห่งการกบฏคือรามเซส 2 (ราวปี 1340 ก่อนคริสต์ศักราช) และโอรสผู้สืบทอดบัลลังก์ของเขาคือมีเรนทาห์ ผู้เป็นฟาโรห์แห่งการอพยพ แต่ก็มีคามไม่แน่นอนสูง และวันประสูติของพระโมเสสอาจย้อนไปถึงปี 1520 ก่อนคริสต์ศักราช

ฟีนิกซ์ : นกตามนวนิยายซึ่งอยู่โดยลำพัง ถูกเผาผลาญโดยการกระทำของตนเอง และขึ้นมาอีกจากเถ้าถ่านของตน

พระประสงค์ดั้งเดิม : “สิ่งแรกทีมาจากพระผู้เป็นเจ้าคือความเป็นจริงที่...ประชาชนแห่งบาฮาเรียกว่า ‘พระประสงค์แรก’” (Some Answered Questions, p.203)

กาอิม : พระศาสดาตามพันธสัญญาของอิสลาม

กาอุมล แอสมา : คำอธิบายซูรีห์แห่งโจเซฟในคัมภีร์โกรอ่าน ซึ่งลิขิตโดยพระบ็อบในปีค.ศ.1844 และชาวบาบิถือเป็นเสมือนคัมภีร์โกรอ่านของตน (สำหรับเนื้อหาคร่าวๆ ของคัมภีร์นี้ดู God Passes By, p.23)

เกบเบร : ทิศทางที่ต้องหันหน้าไปหาเวลาอธิษฐาน คัมภีร์โกรอ่าน ซูรีห์ 2:136-145 กำหนดให้เมกกะเป็นเกบเบรสำหรับชาวมุสลิม

สาระสวรรค์ : ตามจินตนาการเป็นสาระที่ห้าที่เพิ่มเติมจากราตุทั้งสี่ของโลก ดังนั้นจึงเป็นสาระสุดท้ายและสูงสุดของสิ่งต่างๆ

โกรอ่าน : โกรอ่าน (ภาษาอาหรับ “การอ่าน”) เป็นคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาอิสลาม ซึ่งเปิดเผยโดยพระโมฮัมหมัดในช่วงเวลา 21 ปี วจนะตอนต่างๆ ถูกรวบรวมไว้เป็นบทเรียกว่าซูรีห์ คัมภีร์นี้มี 77,974 วจนะและยาวกว่าคัมภีร์ไบเบิลภาคพันธสัญญาใหม่เล็กน้อย คัมภีร์ทั้งเล่มไม่ถูกจัดเรียงเป็นบทจนกระทั่ง

หลังจากการสิ้นพระชนม์ของพระโมฮัมหมัด แต่เชื่อว่าพระโมฮัมหมัดเองคือผู้ที่แบ่งออกเป็นซุรีห์ต่างๆ และให้ชื่อแต่ละซุรีห์ดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

เรย์ : เมืองโบราณใกล้กับที่สร้างเมืองเตหะราน

เรชวาน : ชื่อของผู้ดูแลรักษาสวรรค์ พระบาฮาอุลลาห์ใช้คำนี้หมายถึงสวรรค์เอง

ริคัท : การหมอบราบ

รุชเบห์ : ชาวเปอร์เซียคนหนึ่งที่รับศาสนาคริสต์และได้รับการบอกว่า ศาสนทูตองค์หนึ่งใกล้จะปรากฏขึ้นในอาราเบีย เขาจึงเดินทางไปที่นั่นและได้พบพระโมฮัมหมัดที่คาบาในระหว่างที่พระองค์นี้ไปเมดินา เขาอมรับสถานะของพระองค์และกลายเป็นมุสลิม

ซาเดค : อีหม่ามที่หกของนิกายชีอะห์

ชาตราตุร มันทาฮา : ชื่อของต้นไม้ที่ชาวอาหรับปลูกในสมัยโบราณที่สุดถนน เพื่อใช้เป็นเครื่องหมาย ในฐานะที่เป็นสัญลักษณ์หนึ่ง นี้หมายถึงพระศาสดาของพระเจ้าในยุคของพระองค์

ซัดเดรีย : ตามตัวอักษรคือกิ่ง

ซาลิห์ : ศาสนทูตสมัยโบราณองค์หนึ่งของชาวอาหรับซึ่งถูกกล่าวถึงในคัมภีร์โครออัน ซุรีห์ 7:71-77 ผู้เชี่ยวชาญบางคนถือว่าศาสนทูตนี้เป็นองค์เดียวกันกับซาลิห์ใน Genesis 11:13

ซัลซาบิล : ตามตัวอักษรคือไหลริน นี่คือน้ำพุสวรรค์

ซามิริ : นักเวทย์มนต์ที่ฟาโรห์ใช้เป็นคู่แข่งกับพระโมเสส ตามความเชื่อของชาวมุสลิม เขาไม่ใช่เอรอน เขาคือผู้ที่ทำลูกวัวทอง

ตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย : สมญานามหนึ่งของพระโมฮัมหมัด

เซค อาหมัด : หนึ่งในสองผู้เบิกทางให้แก่พระบ็อบ เกิดปีค.ศ.1753 เป็นผู้ก่อตั้งสำนักเซคิและเป็นผู้ประพันธ์หนังสือ 96 เล่ม

ชีบา : เมืองในภาคใต้ของอาราเบีย กล่าวไว้ใน Genesis 10:28 เป็นสัญลักษณ์ที่หมายถึงสถานที่อาศัยบ้าน

ชีอะห์ : ปัญหาของการสืบทอดศาสนาได้แบ่งศาสนาอิสลามออกเป็นสองสำนักความคิดเห็นใหญ่ๆ ตามทัศนะหนึ่งซึ่งเป็นของนิกายชีอะห์ การปกครองโดยตัวแทนเป็นเรื่องทางจิตวิญญาณที่กำหนดโดยศาสนทูตและผู้สืบทอดพระองค์ ตามอีกทัศนะหนึ่งซึ่งเป็นของนิกายซุนนี การสืบทอดเป็นเรื่องของค่านิยม พระเจ้ากาหลิบของนิกายซุนนีคือผู้ปกป้องศาสนาที่เห็นได้ภายนอก อีหม่ามของนิกายชีอะห์ถูกกำหนดจากสวรรค์และได้รับพรสวรรค์ของการมีอัจฉริยภาพและอำนาจมากกว่ามนุษย์

โซเอ็บ : พระคนหนึ่งแห่งมีเดียน (Exodus 2:16-21) พระโมเสสสมรสกับลูกสาวของเขา Exodus 18 ให้ชื่อเขาว่าจิโอร

ซีราซ : เมืองสำคัญที่สุดของมณฑลฟาร์ในเปอร์เซีย เป็นสถานที่ประสูติของพระบ็อบและการประกาศพันธกิจของพระองค์ในปี ค.ศ.1844

ไซนาย : ภูเขาที่พระผู้เป็นเจ้ามอบกฎให้แก่พระโมเสส (โคโรอ่าน 7:139 และ Exodus 19)

สิริท : ตามตัวอักษรคือสะพานหรือสิ่งค้ำจุน หมายถึงศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า

ซียิด ฮุสเซนเน ทูร์ซิซ : โมจทาฮิด (ผู้ที่สามารถให้คำตัดสินทางศาสนาอิสลาม) คนหนึ่งที่เปลี่ยนมาเป็นบาบี และเป็นหนึ่งในเจ็ดผู้สละชีวิตแห่งเตหะราน

ซียิด กาซิม : สาวกคนสำคัญของเชค อาหมัดและเป็นผู้สืบทอดเชค อาหมัด มุลลา ฮุสเซนและบาบีที่ดีเด่นคนอื่นๆ เป็นลูกศิษย์ของเขา

ซียิด ยาห์ยอ สมณานามวาฮิด : นักบวชดีเด่นผู้มีวิชาสูงซึ่งเปลี่ยนมาเป็นบาบี และสละชีวิตเมื่อ 29 มิถุนายน ค.ศ.1850 (สิบวันก่อนการสละชีวิตของพระบ็อบ) หลังการถูกปิดล้อม โจมตีที่นาริซ

ซูฟี : ชุมชนหนึ่งของนักเข้าญาณชาวมุสลิม

ซูรีห์ : แถวหรือวิถีดังเช่นก้อนอิฐในกำแพง เป็นคำที่ใช้เป็นการเฉพาะกับบทต่างๆ ในคัมภีร์โคโรอ่านซึ่งมีทั้งหมด 114 ซูรีห์

ทัฟ (ดินแดนแห่ง) : ที่ราบของกาบิลา ซึ่งบริเวณรอบๆ เป็นสถานที่สละชีวิตของอิหม่ามฮุสเซน

ทะมุด : ชนเผ่าหนึ่งของชาวแฮไมท์โบราณ ซึ่งอาศัยอยู่ในแถบบริเวณชายแดนของอีดอม พวกเขาถูกฆ่าเกือบหมดสิ้นโดยเชค โดเลาเมอร์ผู้พิชิตชาวอิโลเมท บรรดาผู้ที่รอดชีวิตหนีไปยังภูเขาเซียร์และอาศัยอยู่ที่นั่นในสมัยของไอเชกและยาขอบ

อูวาโทลโวสกา : ตามตัวอักษรคือ “ด้ามจับที่แข็งแกร่งที่สุด” หมายถึงศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า

ยาห์ยอ : จอห์น ผู้เบิกทางให้แก่พระเยซูคริสต์ เขาถูกตัดศีรษะโดยฮีรอด

ยานนู : ประมวลคำพยากรณ์ของนิกายชีอะห์เล่มหนึ่ง

ยาสริบ : ชื่อโบราณของนครเมดินา

ปีหกสิบ : หมายถึงปี ฮ.ศ.1260 (ค.ศ.1844) ซึ่งเป็นที่พระบ็อบประกาศพันธกิจของพระองค์

ซัดกุม : ต้นไม้ในถิ่นนรก

ซียาร์ท : ธรรมเนียมแห่งการเขียนซึ่งเปิดเผยโดยอิหม่ามอาลี